

பண்டை இலக்கியம்

நோக்கம்

1. சங்க கால மக்களின் வாழ்வியலை அறிந்து கொள்ளல்
2. சங்க இலக்கியத்தின் செய்யுள் ரூபங்களை அறிதல்
3. திணைக் கோட்பாடுகளை அறிதல்

முன் தேவை

1. பண்டை இலக்கியப் புலவர்கள் குறித்தும் இலக்கியம் குறித்தும் அறிந்திருத்தல்
2. இளங்கலை பண்டை இலக்கியம் கற்றிருத்தல்

கற்றலின் பயன்

1. பண்டை இலக்கியம் மானிட வரலாற்றின் பதிவு என உணர்த்தல்
2. பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கான சாட்சியமாக இலக்கியம் அமைந்துள்ளமையை அறிதல்
3. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வில் நுணுக்கங்களைத் திறனாய்வு செய்யும் மனோபாவம் பெறுதல்
4. தமிழின் தமிழரின் தொன்மையை இலக்கியம் வாயிலாக நிறுவும் திறன் அடைதல்

அலகு : 1

அகப்புறக் கோட்பாடுகள் - சமூக அடிப்படையில் திணைக் கோட்பாடுகள் - திணை அமைப்பு முறை

அலகு : 2

நற்றிணை – நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் (15 பாடல்கள்)

(பா. எண் - 4, 15, 27, 31, 35, 38, 45, 49, 54, 58, 63, 67, 78, 87, 172)

குறுந்தொகை – குறிஞ்சி திணைப் பாடல்கள் (15 பாடல்கள்)

(பா. எண் - 2, 18, 23, 47, 52, 105, 138, 239, 264, 291, 292, 302, 362, 385)

ஐங்குறுநூறு – பாலை திணைப் பாடல்கள் (10 பாடல்கள்)

செலவு அழுங்குவித்த பத்து – ஒதலாந்தையார் பாடல்கள்

அலகு : 3

அகநானூறு – மருதத் திணைப் பாடல்கள் (10 பாடல்கள்)

(பா.எண் - 6, 16, 26, 36, 46, 56, 66, 76, 86, 96)

கலித்தொகை – முல்லைகலி (11 பாடல்கள்)

(பா. எண் - 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111)

புறநானூறு – (10 பாடல்கள்)

(பா.எண் - 66, 83, 86, 101, 187, 206, 232, 246, 279)

அலகு : 4

பரிபாடல் - திருமால் (முழுமையும்) – 1, 2, 3, 4, 13, 15

பதிற்றுப்பத்து – ஆறாம் பத்து

மதுரைக் காஞ்சி – பாண்டியர் பரம்பரை நால்வகைப் பாடல்கள் (1 – 209 வரிகள்)

அலகு : 5

பொருநராற்றுப்படை - முழுமையும்

முல்லைப்பாட்டு - முழுமையும்

அலகு 1

அகப்புறக்கோட்பாடுகள்

தமிழரின் தொன்மைமிக்க வாழ்வியல் முறையினை எடுத்துரைக்கும் பகுதி தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரமாகும். தமிழர்கள் மலைகளில் வாழ்ந்து உடைமைகளைப் பேணிக்காக்கக் காடுசார்ந்த பகுதியில் வாழ்ந்து பின்பு நாகரிக வளர்ச்சியடைந்து நிலமும் நீரும் வளமும் பெருகி இருந்த வயல்சார் மருதநிலத்தில் வாழ்ந்து வாணிகம் பொருட்டு கடல்சார்ந்த நெய்தல் பகுதியில் குடியேறி ஒப்பற்ற வாழ்க்கை முறையினை வாழ்ந்து வந்தனர். மேலும் அவர்கள் மலைச்சாரல் பகுதிகளிலும் அழகிய புல்வெளி சார்ந்த காடுகளும் வறட்சியுற்ற போது பாலை என்ற நிலம் உருவானது. அங்கும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவ்வாழ்க்கை முறையினை உணர்ந்த தொல்காப்பியர் அக வாழ்க்கை மற்றும் புறவாழ்க்கை என இரண்டாகப் பகுத்துள்ளார். அதில் ‘அகம்’ காதல் சார்ந்த வாழ்க்கையினையும் ‘புறம்’ நாடு சார்ந்த போர் வீரம் போன்ற வாழ்வியல் சூழலையும் எடுத்துரைத்துள்ளது. தொல்காப்பியர் திணையை ஒழுக்கம் என்னும் பொருளில் கையாண்டு அக ஒழுக்கம் ஏழினையும் புறஒழுக்கம் ஏழினையும் பிரித்தறிகின்றார்.

இதனை

“கைக்கிளை முதலா ஏழ் பெருந்திணையும்

முற்கிளந்த தனவே முறைவயினான்”

என்ற நூற்பாவில் சுட்டுகிறார். அதாவது கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என அகத்திணைகள் ஏழு என்கிறார். இத்திணைகளின் நெறிமுறைகளைப் பொருளதிகாரத்தின் அகத்திணையியல் முதல் நூற்பாவில் (தொல்.அகத்.நூ.1) கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இளம்பூரணர் “திணையாவது கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணையென்பன. அவை முறைமையினான் மேற்சொல்லப்பட்டன என்றவாறு” என்பார். அதாவது இந்நூற்பாவில் கைக்கிளை முதலா ஏழ்பெருந்திணையும் அகத்திணை என்றும் அவற்றின் முறையே என்பதற்கு புறமாகிய பாடாண், வஞ்சி, வெட்சி, வாகை, உழிஞை, தும்பை, காஞ்சி என்றும் புறத்திணை ஏழும் சேர்ந்து பதினான்கு திணை என வரையறுக்கிறார் இளம்பூரணர். பேராசிரியர் “கைக்கிளை முதற் பெருந்திணையிறுவாய் ஏழும் முன்னர்க் கிளக்கப்பட்டன” என்பார்.

நச்சினார்க்கினியர் “கைக்கிளை முதலா எழுபெருந்திணையும் கைக்கிளை முதலாக முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணையென்ற எழு நிலனும் முறைநெறி வகையின் அவற்றிற்கு முறைமை வழியிற் புறமென அடைத்த வெட்சி முதற்

பாடாண் பகுதியீறாகிய எழுபகுதியோடே கூட்ட முற்கிளந்தனவே-முன்னர்க் கிளக்கப்பட்டனவேயாகச் செய்யுட்குறுப்பாய் நிற்கும்” என்பர். இளம்பூரணர் நூற்பாவில் வரும் “முறைமையினான்” என்ற பாடத்தை மாற்றி “முறை நெறிவகையின்” என பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் பாடங் கொண்டுள்ளனர். இத்திணை என்னும் உறுப்பு செய்யுட்குரிய உறுப்பாக அமைந்துள்ளது. ஒரு செய்யுளில் முதல், கரு, உரிப்பொருள் மூன்று சேர்ந்து வந்தால் தான் அச்செய்யுள் அகப்பாட்டுறுப்பாக அமையும் என்பது தொல்காப்பியரின் திணைக்கோட்பாடாகும். இத்திணைக் கோட்பாடு செய்யுளில் பாடப்பெறும் ஒழுகலாறுகளை அகமும் புறமும் எனப் பாகுப்படுத்தி அறிவதற்கான கருவியாகும்.

உரையாசிரியர்கள் ‘திணை’ என்பதனை ஒழுக்கம், நிலம், குடி, வீடு, திண்ணை என்ற பொருளில் கையாண்டுள்ளனர். மேலும் திணைக் கோட்பாட்டின் தோற்றம் பற்றி ஜே.ஆர்.மாரின் கருத்து “தொல்காப்பியனார் ஏழு அகத்திணைக்குள் ஐந்து நிலங்களுடன் தொடர்புற்றதெனக் குறிப்பிடுகிறார். முதலாவதான கைக்கிளையும் இறுதியான பெருந்திணையும் தொடர்புடையவையல்ல. மேலும் புவியியற் பிரதேசங்களுக்குரிய பெயர்களான முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்பன உண்மையில் முறையே காடு, மலை, பாலை நிலம் பண்படுத்தப்பட்ட நிலம், கடற்கரை ஆகியவற்றில் வளரும் தாவரங்களாகும். முதலில் இப்பெயர்கள் தாவரங்களையே குறித்தன என எண்ணுதல் நியாயமானது. அதன்பிறகு அவை வளரும் பிரதேசங்களைக் குறிக்கப் பயன்படுவதன் காரணம் நீலகிரி, பழனி மலைப் பிரதேசங்களில் கவனத்தைக் கவரும் தாவரமாக இது உள்ளது. அடிக்கடி இல்லாமல் அருமையாகவும் அதே சமயம் மிக அதிகமாகவும் பூக்கும் தன்மையது. அதன் பின் காதல் விடயங்களைக் குறிப்பதற்கான சொற்களாக இவை மாறின. அதுபோலவே போருக்குச் சூடிச்சென்ற பூக்களின் பெயரால் புற விடயங்கள் அழைக்கப்பட்டன.” முதலில் ஐந்திணைகளும் அங்குள்ள தாவரங்களைக் கவனப்படுத்தும் போது அங்கு வளரும் தாவரங்களின் பெயர்களால் ஐந்திணை உருவானது என்று ஊகிக்கலாம். அந்தத் தாவரங்களின் பூக்களைப் போருக்குச் சூடிச் சென்ற போது அகத்திணைகளுக்கு புறமான புறத்திணை உருவாகியிருக்கலாம். மேலும் மனிதனின் ஐம்பொறி உணர்ச்சிகள் அகத்திணை என்றும் அவ்வுணர்ச்சிகளுக்குப் புறமான உயிர்களுக்குத் தேவையான ஐம்புதங்கள் புறத்திணை என்றும் உய்த்துணரலாம். இதனை ந.சுப்புரெட்டியார் கூற்றின் மூலம் ஊகிக்கலாம். “நாம் இவ்வுலகினைக் கூர்ந்து நோக்குவோமானால் அங்கு நிகழும் செயல்கள் யாவும் உயிர்களின் செயல்களாகவே காணப்பெறுகின்றன. உயிர்களின் செயல்கள் யாவும் அவ் உயிர்களின் உணர்ச்சிகளைக் கவ்விக்கிடக்கின்றன. உயிர்களின் உணர்ச்சிகள் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகளின் வாயிலாக ஐந்து வகைப்பட்டு நிகழும் என்பதை நாம் அறிவோம். அவை முறையே ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை என்பனவாம். இவ்வுணர்ச்சிகளும்

முறையே மண், புனல், தீ, காற்று, வான் என்னும் ஐவகைப்பட்ட புறப்பொருள்களைப் பற்றியே நிகழும் என்பதை ஊகித்து அறியலாம். உயிர்கட்குப் புலனாகும் புறப்பொருள்கள் யாவும் இந்த ஐந்து வகைகட்குள் அடங்கும்.” மனிதனுக்குத் தேவையான அடிப்படையான இயற்கைச் சூழல் தான் திணைக் கோட்பாடு உருவாக்கத்திற்கு மூலமாகத் திகழ்கிறது. அதாவது ஆதிமனிதன் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை முறையினை வாழ்ந்தமைக்கு மூலஆதாரமாகத் திணைக் கோட்பாடு உருவாக்கம் பெற்றன என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழரின் திணை வரலாறு என்பது ஒரே காலக்கட்டத்தில் உருவானதல்ல. ஒவ்வொரு திணையும் பலஆண்டுகால நீட்சியின் பருவகால மாற்றத்தினால் உருப்பெற்றது எனலாம். “ஆதியில் குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய மனிதன் அந்த நிலத்திலேயே பரம்பரை பரம்பரையாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்திருக்க வேண்டும். ஆநிரைகளை அவன் சேகரித்து அவற்றைத் தன் உடைமையாகக் கொண்டு வளர்க்கத் தொடங்கிய காலத்திற்குப் பின்னரே புதிய மேய்ச்சல் நிலம் தேடி முல்லை நிலத்திற்குக் குடிபெயர்ந்திருக்க முடியும். முல்லை நிலத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலை அவன் அறிந்து சிறுகச் சிறுகக் காடுகளை வயல்களாக அவன் செய்த பின்னரே மருதம் என்ற புதிய நிலம் உருவாகியிருக்க முடியும். ஆழ்கடல் பற்றிய அச்சம் பையப் பைய நீங்கிய ஒரு பிந்திய காலத்திலேயே அவன் கடலை நெருங்கி வாழும் சூழல் உருவாகியிருக்க வேண்டும். தொடக்கத்தில் அவன் வாழ்ந்து பழகிய குறிஞ்சியும் முல்லையும் வறட்சியுற்ற சூழலில் பழகிய இடத்தைப் பிரிய மனமின்றியே அவன் பாலை நிலத்தில் வாழும் வாழ்க்கையில் ஒன்றியிருக்க வேண்டும். இவ்வாறே வாழ்க்கைத் தேவை காரணமாக மனிதன் ஒவ்வொரு நில வாழ்க்கையும் அடுத்தடுத்துப் பெற்றான் எனத் தெரிகிறது.” இவ்வாறு ஒவ்வொரு திணையும் பல ஆண்டு இடைவெளியில் பெற்ற மக்கள் அங்கு பண்பட்ட நாகரிக வாழ்க்கை முறையை வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அப்படி வாழ்ந்த மக்களின் ஒழுக்க முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐந்திணை அமைப்பு தோற்றம் பெற்றன எனலாம். ஐந்திணையோடு கைக்கிளை, பெருந்திணை என்ற ஒழுக்க முறையும் சேர்ந்து அகத்திணை ஏழு என்று உருப்பெற்றன என்பது தெளிவாகிறது.

பண்டை மக்களின் ஒழுக்க முறை வாழ்வியலுக்கு உதாரணமாக சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு காணப்படுகின்றன. அவர்களின் வாழ்வியலை சமுதாயவியல் அணுகுமுறையோடு அணுகும் போது திணைக் கோட்பாட்டினை அடையாளப்படுத்தலாம். “ஒவ்வொரு நிலப்பகுதியையும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுக்க முறையுடன் தொடர்புப்படுத்தும் மரபானது சங்க இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது. இந்தக் கருத்திணைக் கூறும் குறியீடாய்த் திணை என்ற சொல் விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியர் இந்தச் சொல் குறித்து வரையறை எதனையும் செய்யவில்லை. மிக முந்திய உரையாசிரியரான இளம்பூரணர் இந்தச் சொல்லுக்கு பொதுக்கருத்து அல்லது

உள்ளடக்கம் என்று விளக்கம் கூற முற்படுகிறார். மற்றொரு உரையாசிரியராகிய நச்சினார்க்கினியர் திணை என்னும் சொல்லை ஒழுக்கம் அல்லது நடத்தை என்று வகைப்படுத்திக்கூறுகின்றார்.”

தொல்காப்பியர் வகுத்த ‘திணை’ என்ற சொல் உரையாசிரியர்கள் ஒழுக்கம், நடத்தை, நிலம் என்ற பொருளில் கையாண்டுள்ளனர். இத்திணை என்ற சொல்லை வைத்து தமிழரின் திணை வரலாற்றினைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில் ஒவ்வொரு திணையிலும் காதல், போர் குறித்த விடயங்கள் ஐவகை பூகோள நிலப்பிரிவுகளோடு தொடர்புடையன. அதாவது குறிப்பிட்ட காதல் அல்லது போர் நடவடிக்கைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் இயல்பாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. ஐவகை நிலப்பகுதிகளும் அவற்றின் ஒழுக்க வடிவங்களும் அந்தந்த நிலப்பகுதிகளுக்கே உரித்தான மலர்களின் பெயரால் அழைக்கப்படுவதே திணைக்கோட்பாடாகும்.

தொல்காப்பியருக்குப் பின்பான இலக்கண நூல்களில் திணைக் கோட்பாடு தமிழரின் திணை வரலாறு என்பது பூர்வீக மக்கள் மலைகளிலிருந்தும் அழகிய அடர்த்தியான வனங்களிலிருந்தும் உணவுத்தேவை பூர்த்தி செய்யும் வளமிக்க சமவெளிப் பகுதிகளை நோக்கியும் மற்றும் கடல்சார் வாழ்வியலோடு மலையும் வனமும் வளம் குன்றிய போது வறட்சியான பாலை என்ற ஐவகை நிலவமைப்பு உருவாக்கப் பெற்றது என்பதைத் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் வகுத்த திணைக்கோட்பாடாகும். தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்பு பல ஆண்டுகள் இடைவெளியில் அகப்பொருள் உணர்ந்த பல்வேறு இலக்கண நூல்கள் தோன்றின அவைகள் தொல்காப்பியர் வகுத்த திணைக்கோட்பாட்டை எவ்வாறு முன்நிகர்த்திச் செல்கின்றது என்பதனைப் பிற்கால அகப்பொருள் நூல்களில் ஆராய்வது இப்பகுதியாகும்.

இறையனார் அகப்பொருளில் அகப்பாட்டுறுப்புகளாகத் திணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், களம், காலம், எச்சம், மெய்ப்பாடு, பயன், கோள் ஆகிய பத்திணை எடுத்துரைக்கிறது. இதில் திணையாக அன்பின் ஐந்திணையை மட்டுமே கூறி கைக்கிளை பெருந்திணையை விடுத்துள்ளது.

இதனை

“திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ

.....

.....

அகனைந் திணையும் உரைத்தல் ஆறே”

என்ற நூற்பாவில் அன்பின் ஐந்திணையை மட்டும் எடுத்துரைக்கிறது. இதில் கைக்கிளை, பெருந்திணை பற்றி கூறவில்லை. இதற்கு நக்கீரர் உரை அவர் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தலென ஐந்து வகைப்படும். அவை அறியுமிடத்து முதல், கரு, உரிப்பொருள் பற்றி அறியப்படுமென்றவாறு. அவ்விலக்கணமெல்லா மேல் 'அன்பினைத் திணை' என்ற தன்வழியே உணர்த்திப் போந்தாம். அவை திணையெனப்படுவன. அகப்பாட்டின் ஒரு பாட்டுக்கேட்ட இடத்து இவ்வைந்திணையுள்ள இன்னதொன்றுபற்றி வந்ததொன்று சொல்லுவது. அதாவது அகப்பாட்டுறுப்புக்களில் அன்பினைந்திணையை மட்டுமே சுட்டும் பொருள் கொண்டு இருக்கலாம். ஆதலால் கைக்கிளை, பெருந்திணையை விடுத்து அன்பினைந்திணை மட்டும் எடுத்துரைத்துள்ளது.

வீரசோழியத்தில் அகப்பாட்டுறுப்பு எனச் சுட்டாமல் அகப்பொருள் உரை இருபத்தேழு என்று விவரித்துள்ளது. அதில் 'திணை' அகம் என்ற ஐந்திணையை மட்டுமே விளக்கி கைக்கிளை, பெருந்திணையை விளக்கவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு திணைக்கு முதல், கரு, உரிப்பொருள் ஆகியவற்றைப் பற்றி தனித்தனியாக விளக்கியுள்ளது. மேலும் அகப்பொருளை அகம், புறம், அகப்புறம், புறப்புறம் என்ற நால்வகையாகப் பிரித்து அவற்றுள் புறம், புறப்புறத்தில் உள்ள திணைகள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை நூலில் உள்ளது போன்று வகுந்துள்ளது. இங்கு அகத்தின் அன்பினைந்திணை மட்டுமே விளக்குகிறது. இதனை

“சட்டக மேதிணை கைகோள் நடைசுட்டிடங்கிளவி

.....

.....

மாற்று முரையும் அகுக்கு முரையு மதித்தறியே”

என்னும் நூற்பா வழி உணர்த்துகிறது.

நம்பியகப்பொருளில் ஒழிபியலில் தொல்காப்பியர் வகுத்ததைப் போல அகப்பாட்டுறுப்புகளாக பன்னிரெண்டினைச் சுட்டியுள்ளது. இதில் 'திணை' அன்பினைந்திணை, கைக்கிளை, பெருந்திணை ஆகிய ஏழு திணைகளைத் தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் விளக்கியுள்ளது போன்று நம்பியகப்பொருள் ஒழிபியல் என்ற பகுதியில் அகந்திணை ஏழு என்று கூறுகின்றது. இதனை

“திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்

.....

.....

அப்பால் ஆறிரண் டகப்பாட் றுறுப்பே”

என்னும் நூற்பாவில் பன்னிரெண்டு அகப்பாட்டு உறுப்புக்களில் திணையின் விரிவாக்கமாக அன்பின் ஐந்திணையோடு கைக்கிளை, பெருந்திணை சேர்த்து ஏழுதிணை என்று கூறியுள்ளது.

தொன்னூல் விளக்கத்தில்

“அகப்பொருள் புறப்பொருளாம் இரண்டு அவற்றுள்

பெருகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக் குறிஞ்சி

ஆதி ஐந்திணை என அகத்திணை ஏழே”

என்னும் நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் கூறி மரபிலேயே அகத்திணை ஏழு என்று சுட்டியுள்ளது. மேலும் பெரும்பொழுது சிறுபொழுது இரண்டுக்குரிய நிகழ்ச்சிகள் அகப்பொருள் மரபிலே விளக்க முற்படுகிறது. இதில் அன்பின் ஐந்திணை பற்றியும் அவற்றிற்கான இடத்தினைப் பற்றியும் (நூற்பா.174ல்) இடவுரிமை பற்றி விளக்கியுள்ளது எண்ணத்தக்கது.

முத்துவீரியம் “திணைகளைக் களவிற்குரிய திணையாக குறிஞ்சி, நெய்தல் என்றும்” “கற்பிற்குரிய திணைகளாக மருதம், முல்லை என்றும்” விளக்கியுள்ளது. ஆனால் இவ்வமைப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள முடிவதாக இல்லை. ஏனெனில் களவிற்குரிய திணை, கற்பிற்குரிய திணைகளாக பிரித்துக் கூறினாலும் அகவொழுக்கவியல் முதல் நூற்பாவில் அகத்திணை ஏழு என்று விளக்கியுள்ளது.

இதனை

“அகப்பொருள் கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை

எனவெழு வகைப்படு மென்மனார் புலவர்”

என்னும் நூற்பாவில் அகப்பொருள் முதலான கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என்று அகத்திணை ஏழு என்று தொல்காப்பியர் மரபினை அடியொற்றி விளக்கியுள்ளது.

சுவாமிநாதம், அகப்பொருள்முதலானகைக்கிளை, குறிஞ்சி,முல்லை, மருதம், பாலை, நெய்தல், பெருந்திணை என அகத்திணை ஏழு என்று கூறுகின்றது. இங்கு அகப்பொருள் கற்பித்து உரைக்கப்படும் புனைந்துரையும் உலக நெறியும் உரைப்பதாகும். ஆனால் கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக்காமம் என்றும் ஐந்திணை என்பது அன்புடைய காமம் என்றும் பெருந்திணை என்பது இசையாக்காமம் என்றும் விளக்கியுள்ளது.

இதனை

“கறுவில் ஒரு தலைக்காமம் ஐந்திணை அன்புடைய

காமம்இசை யாக்காம மாதல்பெருந் திணையே”

என்னும் நூற்பா வழி விளக்குகிறது. இங்கு தொல்காப்பியர் மரபினை அடியொற்றி அகத்திணை ஏழு என்று கூறுகிறது.

அறுவகையிலக்கணத்தில் திணை பற்றி செய்திகள் அகப்பொருளில் கூறாமல் புறப்பொருளில் ஐந்திணைப் பெயர்கள் பெயரளவில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை

“புறப்பொருட் பகுதியில் பொருவில் ஐவகை

நிலத்து இயல்பு உரைக்கும் நிகழ்ந்த வாறே”

என்ற நூற்பா வழி சுட்டுகிறது. இங்கு ஐவகைத் திணையமைப்பு வழக்கத்துக்கு மாறாகப் புறப்பொருளில் கூறப்பட்டுள்ளது. புறப்பொருள் பற்றிக் கூறும் இப்பகுதியில் ஒப்பற்ற ஐந்து வகையான நிலங்களின் தன்மைகளை இயற்கைப் பொருள்களே என்று சுட்டுகிறது. மேலும் குறிஞ்சி முதலான இயற்கைப் பொருள்களின் அகப்பொருள் பாத்திரங்களை உணர்ச்சிகளின் பின்னணியாகப் பயன்படுத்துகிறதை ஒழிய இங்கு அகப்பொருள் பற்றி கூறவில்லை எனலாம்.

தொல்காப்பியரின் திணைக்கோட்பாடு மக்களின் அக ஒழுக்கம் ஏழினையும் புற ஒழுக்கம் ஏழினையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இவரின் திணை என்ற சொல் நிலம், ஒழுக்கம் என்ற பொருளில் வருகின்றது.

தொல்காப்பியர் ஒரு திணையை வகுக்க முதல், கரு, உரிப்பொருளின் பின்னணியோடு அமைந்தால் தான் அது அகப்பாட்டு பொருள் தரும் என்று திணைக் கோட்பாட்டை வகுத்துள்ளார். மேலும் தொல்காப்பியர் அகத்திணை ஏழு என்றும் அதற்கு எதிர்ச்சூழலில் அமைந்த போர் நிலைகளை புறத்திணை ஏழு என்றும் பாடம் கொண்டுள்ளார். தொல்காப்பியரின் திணைக்கோட்பாடு மக்களின் அக ஒழுக்கம் ஏழினையும் புற ஒழுக்கம் ஏழினையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இவரின் திணை என்ற சொல் நிலம், ஒழுக்கம் என்ற பொருளில் வருகின்றது. ஐவகைத் திணைக்கோட்பாடு ஒவ்வொரு மலர்களின் பெயரளவில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

ஒரு படைப்பு நிலஅமைப்பு சமூகஅமைப்பு பண்பாட்டுக் கூறுகளுடன் பொதுத்தன்மையோடு தோன்றுகிறது. அந்த அடிப்படையில் உயிர்ப்புடன் தொல்காப்பியர் தமிழ் இலக்கிய அறிவுப்புலத்திற்குத் திணைக்கோட்பாடு

தவிர்க்கமுடியாத மிக முக்கியமான விடயமாக விளங்குகிறது. இத்திணைக்கோட்பாடு நவீன இலக்கியமான நாவல், சிறுகதை, கவிதை போன்றவற்றிலும் பொருத்தி நவீனக் கோட்பாட்பாட்டைப் புறம் தள்ளி தமிழருக்கான கோட்பாட்டுக் கொடையாக கருதலாம். திணைக்கோட்பாடு உலக இலக்கியத் தளத்திற்குப் பொருத்தும். திணைக்கோட்பாடு ஒவ்வொரு நில மலர்களின் பெயரால் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

தொல்காப்பியருக்குப் பின்பு பல்வேறு அகப்பொருள் இலக்கண நூல்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவற்றில் தொல்காப்பியர் வகுத்த திணை அமைப்பினைப் பார்க்கையில் இறையனார் அகப்பொருள், வீரசோழியம் போன்றவை அன்பின் ஐந்திணையை மட்டும் கூறி கைக்கிளை, பெருந்திணை ஒழுக்கத்திணைக் கூறவில்லை. நம்பியகப்பொருளில் விளக்கப்பட்டதைப் போன்று மாறனகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம் போன்றவைகளில் அன்பின் ஐந்திணையோடு கைக்கிளை, பெருந்திணை சேர்த்து அகத்திணை ஏழு என்று சுட்டியுள்ளன. களவியற்காரிகை நூற்பாக்கள் சிதைந்துள்ளதால் திணை பற்றி குறிப்பிடவில்லை. தமிழ்நெறி விளக்கம் ஐந்திணை பற்றி முடிவு செய்ய முடியவில்லை. காரணம் அகப்புறப் பாகுப்படினும் கைக்கிளை, பெருந்திணை பற்றி அகப்பொருள் தொடர்பான செய்திகள் இருக்க வாய்ப்பில்லை என்கிறது. முத்துவீரியம் முதலில் களவிற்குரிய கற்பிற்குரிய திணைகளாக முதலில் கூறி பின்பு அகத்திணையியலில் அகத்திணை ஏழு என்று சுட்டியுள்ளது. அறுவகையிலக்கணத்தில் மற்ற நூல்களில் கூறியது போல் இல்லாமல் ஐந்திணைப் பெயர்களை மட்டும் பெயரளவில் புறப்பொருளில் விளக்கியுள்ளது.

சமூக அடிப்படையில் திணைக் கோட்பாடுகள்

திணைநிலை இலக்கியமாக உருப்பெற்றுத் திணை அடிப்படையில் தொகையாக்கம் செய்யப் பெற்ற சங்கஇலக்கியங்கள் பற்றியதும் திணைக்கோட்பாட்டை இலக்கண வரையறைப்படுத்தியதான தொல்காப்பியம் பற்றியதுமான ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்துள்ள, நடைபெற்றுவரும் தமிழியல் ஆய்வுச் சூழலில் கலாநிதி காசிவத்தம்பியின் திணைக்கோட்பாட்டின் சமூக அடிப்படைகள் என்ற ஆய்வு சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம் குறித்த ஆய்வுகளில் ஒரு புதிய வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சி புதிய பரிமாணத்தையும் புதிய ஆய்வியல் நெறியையும் அறிவியல் ஆய்வுப்போக்கையும் முன்வைத்துப் புதிய ஆய்வுத் தடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது சங்கஇலக்கியத்தை அதன் இயல்பான கட்டமைப்பில் சமுதாயப் பின்னணியில் விளங்கிக்கொள்ளவும் அவ் விலக்கியத்தையும் அவ்விலக்கியம் காட்டும் சமுதாயத்தையும் இயக்கவியல் அடிப்படையில், வரலாற்றுப்பொருள் முதல்வாதப் போக்கில் அறிந்து தெளியவும் மிகப்பெரிய வழிகாட்டுதலைத் தந்துள்ளது இந்தக் கட்டுரையை 1971-இல் மொழிபெயர்த்தளித்த பேராசிரியர் நா.வானமாமலை குறிப்பிடுகையில் "இக்கட்டுரை நமது வரலாற்றிற்கும் இலக்கிய வரலாற்றிற்கும் பண்பாட்டு மிகவும் முக்கியமானதோர் ஆராய்ச்சியாகும் ஒவ்வொரு புவியியல் பகுதியிலும் வளர்ச்சி விகிதம் வேறுபட்டிருப்பதையும் ஒரே காலத்தில் வேறுபட்ட நிலைகளில் காணப்படும் பண்பாடுகளையே திணைகளாக இலக்கிய மரபுகளாகத் தொல்காப்பியர் அமைத்தனர் என்பதையும் இவ்வாசிரியர் மார்க்சிய வெளிச்சத்தில் நிரூபிக்கிறார். கோட்பாட்டை இத்தகைய முறையியலைக் கையாண்டு செய்துள்ளார்" (2003:49)

ஆய்வுப் பரிமாணம்

மொழியும் அம்மொழியில் படைக்கப்பெற்ற இலக்கண இலக்கியப் படைப்புகள் போன்றவையும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய இருவேறு பரிமாணங்களைக்கொண்டவை. இந்தப் பரிமாணங்கள் காலம் எனும் அடிப்படையில் அமைந்தவை. இவற்றில் ஒன்று குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்கு உட்பட்ட குறித்த காலநிலை (Synchronic Status) பற்றியது மற்றொன்று குறித்த காலநிலைகளின் தொடர்ச்சியாய் அமையும் வரலாற்றுநிலை (Diachronic Status) பற்றியது. இந்த இருவேறு பரிமாணங்களின் அடிப்படையிலேயும் இந்த ஆய்வைக் கட்டமைத்துள்ளார் பேராசிரியர். சங்ககாலம் எனும் குறிப்பிட்ட கால எல்லையுள் அமையும் நால்வகைத் திணைவாழ்வின் வேறுபட்ட பரிமாணங்களையும் பின்பழந்தமிழ்க்காலத் திணைப்பாடல் போக்குகளையும் சிலப்பதிகாரக் காலம் வரையிலான நீண்ட காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற வரலாற்று நிலையிலான மாற்றங்களையும் விவரித்துள்ளார் அவர்.

திணைக்கோட்பாடு குறித்த இருவேறுபட்ட அணுகுமுறைகள் சங்கஇலக்கியத் திணைப்பகுப்பைப் பரிணாம வளர்ச்சியாக அணுகியவர்கள் பி.டி. சீனிவாசஜயங்கார் (1929), கமில் சுவெலபில் (1963) போன்றோர். திணைகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வரலாற்றுவளர்ச்சியாக அணுகப்பட்ட இந்த போக்கைப் போலன்றிச் சங்கஇலக்கியமும் தொல்காப்பியமும் காட்டும் போர்முறைகளை ஒரு குறித்தகால அணுகுமுறையில் (Synchronic approach) பார்க்கும் பார்வையும் தமிழ் ஆய்வுமரபிலும் கல்வி மரபிலும் நிலவிவருகின்றது. பின்வரும் ந. சுப்ரமண்யனின் கூற்று இதற்கு நல்லதொரு சான்று. "பிற அரசரின் நாட்டை வென்று கைக்கொள்ளும் எண்ணமுடைய படையெடுப்போர் தாக்குதலைத் தொடங்குவதற்கு நல்ல வசதியான தருணத்தைத் தமக்குள் தீர்மானித்துக்கொள்ளும் ஆரம்பநிலைமை அவர்களுடைய பகைவனுடைய ஆநிரைகளை அவற்றைக் காப்பதுதான் கருத்து என்று தோன்றும்படி அவன் நாட்டிலிருந்து அப்புறப்படுத்தலோடு தாக்குதலையும் தொடங்குவர். நிரைகவர்தல் தொடர்ந்துவரும் போரைப் பற்றிய எச்சரிக்கையாகவும் அமையும்" (1986:187) என்கின்றார் அவர். நிரை கவர்தலில் தொடங்கித் தொடர்ச்சியாகப் போர் நடைபெறும் என்ற இந்த மரபான சிந்தனைப் போக்கிலிருந்து வேறுபட்டு அறிவியல் பூர்வமாகவும் சமுதாயவியல் அடிப்படையிலேயும் அணுகுவதுதான் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் அணுகுமுறை

ஆய்வுக்கான அடிப்படை

எதையும் வரலாற்று அடிப்படையில் அணுகி அதன் இயங்கியலை விளக்கும் மார்க்சிய மெய்ஞானத்தின் அணுகுமுறையான சமச்சீரற்ற வளர்ச்சிப்போக்கு என்பதை அடிப்படையாகக்கொண்ட இந்த ஆய்வு மார்க்சு, எங்கெல்சின் "இயற்கை நிலைமைகள் வரலாற்றுக் கட்டங்கள் இவற்றில் அமைந்துள்ள வேறுபாடுகள் பல்வேறு மக்களின் வளர்ச்சியிலும் பல்வேறு வர்க்கங்கள் சமூக நிறுவனங்கள் பண்பாட்டுத் துறைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிவேகத்திலும் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால் வரலாறு முன்னேறுகிறபொழுது சமுதாயத்தின் ஒருபகுதி அல்லது மற்றொரு பகுதியில் வேகமாகவோ மெதுவாகவோ வளர்ச்சி காணப்படும்" (கா. சிவத்தம்பி நூலிலிருந்து 2003:31) எனும்: கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சங்ககாலத் திணைச் சமுதாயத்தையும் தொல்காப்பியரின் பாட்டையும் ஆராய்ந்துள்ளது

தொல்லியலாளர் சுப்பாராவ் எடுத்துக்காட்டும் ஸ்பே (Spate) என்பாரின் "கவர்ச்சிநிலப்பகுதிகள் ஏறத்தாழத் தனிமைப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் அல்லது முற்றிலும் தனிமைப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் என்ற பாகுபாட்டை ஒப்புக்கொண்டு பார்த்தால் நமது நாட்டின் வளர்ச்சிக் கோலம் பரப்பு வளர்ச்சியாகவும் சுருங்குவதும் தனிமைப் படுவதுமாகக்

காணப்படுகிறது இச்சமுதாயங்கள் பல காலகட்டங்களில் பல பண்பாட்டுநிலைளில் காணப்படுவதற்கு இதுவே காரணமாகும். நாட்டின் உள்ளே உள்ள வேறுபாடு முதன் முதல் பல பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்த விவசாயக் குடிகளின் பண்பாட்டு வேறுபாட்டின் காரணமாக ஏற்பட்டதாகும்" (கா. சிவத்தம்பி நூலிலிருந்து 2005:155) எனும் கவர்ச்சி நிலப்பகுதிகள் என்ற கோட்பாட்டையும் அடிப்படையாகக்கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

திணைக்கோட்பாடு

பேராசிரியர் தம் திணைக்கோட்பாடு திணைவரையறை, பொருளாதார வளர்ச்சி, சமுதாய நடவடிக்கைகள் இவற்றிடையே உள்ள இணக்கமான தொடர்பு, வரலாற்றுப் போக்கு என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

திணை வரையறை

சங்க இலக்கியங்களில் குறிஞ்சி, முல்லை முதலான நிலப்பகுதி (மது. 326), பூமி (பு. 229:10, வீடு (பரி. 16:7), குலம், குடி (பதி 73:5, குறு, 45:5), ஒழுக்கம் (பதி. 31:13) எனும் பல்வேறு பொருண்மைகளிலும் ஆட்சிபெற்றுள்ள திணை என்ற சொல்லின் பொருளை வரையறுத்து உணர்வது இதன் பொருள் வளர்ச்சியைச் சமுதாய வளர்ச்சியோடு இணைத்துப் பார்ப்பது என்ற அடிப்படையில் அணுகியுள்ளார். பேராசிரியர். "ஆதியில் குடியிருப்பைக் குறித்த இச்சொல் (குடும்பமும் குழுவும் குடியிருப்புடன் பொருந்தியவை) காலவளர்ச்சியில் சொற்பொருள் மாறுதலடைந்து குடியிருப்பில் உள்ள மக்களின் ஒழுக்க வடிவங்களைச் சுட்டுவதாக மாறியிருப்பது சாத்தியமே... நடத்தை முறைகளோடு தொடர்புடைய திணைக்கருத்துக்கள் சூட்சுமமான சிந்தனையின் விளைவாகத் தோன்றியவையாகக் காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் "திணை" என்ற சொல்லின் மூலப்பொருளான குடும்பம் குடியிருப்பு ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பல நிலப்பகுதிகளின் நடத்தை முறைகளை விளக்கும் சொற்களாக அவை பரிணமித்த வரலாற்றை அவை குறிப்பிடுகின்றன" எனும் அவர் "பல்வேறுபட்ட பிரதேசங்களினது பாலியல் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளுடன் கூடிய ஒன்றைச் சுட்டுவதற்காகக் கருத்துருவ நிலையில் பரிணமித்த ஒரு எண்ணக்கரு இதுவாகும்... திணை என்ற சொல் குழு, குடும்பம் முக்கியத்துவத்தைக் கருதுகிறது. ஏனெனில் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் வெவ்வேறு மக்கட் கூட்டத்தின் பாலியல் நடவடிக்கைகளைச் சுட்டும் ஒன்றின் முழுமையான வளர்ச்சிமுறையையும் இது விளக்குகிறது. இவ்வாறாக வகுப்பது பாரம்பரியங்கள் செழித்து வளரும்பொழுதே சாத்தியமாகும்" எனவும் குறிப்பிட்டுத் திணை எனும் சொல்நிலம் சார்ந்த ஒழுக்கவிதிகளை நடத்தைவிதிகளைச் சுட்டும் நிலைக்கும் வளர்ந்த வளர்ச்சியைச் சுட்டிக் குடியிருப்பாளர்கள் அவர்களின் செயற்பாடுகள் என்ற நிலையில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வளர்ந்த வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொள்கின்றார்.

பொருளாதார வேறுபாடும் வளர்ச்சிவிகித வேறுபாடும்

வேறுபட்ட பொருளாதார அடித்தளங்கள் வேறுபட்ட உற்பத்தி முறைகள் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்றுப் போக்கில் காலந்தோறுமான தொடர்மாற்றங்களாகக் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் நிகழ்ந்த தொடர்ந்த வளர்ச்சியாகக்கொண்ட அறிஞர்களிலிருந்து வேறுபட்டு அவற்றைக் குறித்த காலநிலையில் ஆங்காங்கே நிகழ்ந்த சமகால மாற்றங்களாகக்கொண்டு ஒவ்வொரு திணைக்குள்ளேயும் அமைந்த தொடர்ச்சியான மாற்றங்கள் உண்டு என்பதை வரலாற்று ரீதியாகவும் நிறுவிக் காட்டியுள்ளார் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி இதற்கு அவர் நானிலங்கள் பற்றிய நானில மக்களின் வாழ்வு பற்றிய செய்திகளை அடிப்படையாகக்கொண்டுள்ளார்.

ஆற்றுப்படைகளிலுள்ள வருணனைகள் இந்நிலப் பிரிவுகள் வெறும் இலக்கிய மரபு மட்டுமல்ல புவியியல் உண்மையுங்கூட என்பதை ஐயத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்கின்றன. அத்துடன் இந்நிலப்பகுதிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் பலவிதமான நாகரிக நிலைகளில் வாழும் மக்களைக் காண்பதை நாம் முக்கியமாகப் பார்க்கவேண்டும். குன்றுகளில் வாழும் மக்கள் மிகவும் புராதனமான (நாகரிகமற்ற) நிலையிலும் மருதநிலப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் வளர்ச்சியடைந்த நிலையிலும் காணப்படுகிறார்கள் உண்மையாகப் பார்க்கும்போது ஒரே போக்கில்லாத வளர்ச்சியைக் காட்டும் சித்திரமாக இவ்வருணனைகள் திகழ்கின்றன" என்கின்ற அடிப்படையில் நானில் வளர்ச்சியைச் சமகால வளர்ச்சியாகக்கொண்டு இயற்கை ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ற வளர்ச்சியாக அவை அமைந்திருந்தவை விளக்கியுள்ளார். இந்த இயற்கைவள ஆதாரம். அதன் அடிப்படையிலான வளர்ச்சி வேகம் எனும் இவற்றின் அடிப்படையில் நானிலங்களும் இரண்டாக வகைப்படுத்திப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சியும் நெய்தலும் இயற்கை மீதான ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி வளரவேண்டிய பகுதிகளாக இருப்பதும் முல்லையும் மருதமும் கால்நடைவளர்ப்பு, வேளாண்மை எனும் இரண்டன் அடிப்படையில் வேகமான வளர்ச்சியைப் பெறும் நிலங்களாக இருப்பதும் காட்டப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சி நெய்தல் இரண்டிலும் உபரி உற்பத்தி இல்லை எனக் கூறி அவற்றை வளர்ச்சிப் பின்னடைவுள்ள பகுதிகளாகக் காட்டியுள்ளார் பேராசிரியர்.

இவ்வேளையில் ஒவ்வொரு நிலத்தினதும் (பகுதியினதும்) வளரும் வாய்ப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடுதல் அவசியம் நான்கு நிலப் பகுதிகளிலும் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே மலைப்பகுதியில் (குறிஞ்சி) வளர்ச்சி வாய்ப்பு அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் இங்கு இயற்கைமீது முழு ஆதிக்கம் செலுத்தலும் அவ்வியற்கை வளங்களை நுண்ணிய அறிவுக்

கூர்மையின் மூலம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலும் இன்றி உற்பத்தியை அதிகரிப்பது சாத்தியமில்லை. நெய்தல் நிலப்பகுதியிலும் இதே நிலைமைதான். இந்நிலப்பகுதியின் இயல்பு அதிக உற்பத்திக்கு ஏற்றதாக இல்லை" எனக் கூறி இரண்டையும் பின்னடைவுப் பகுதிகளாகக் காட்டியுள்ளார். இந்நிலப்பகுதிகள் பற்றிய சிந்தனை மேலாய்வுக்கு உட்படுத்தத்தக்கதாக உள்ளது..

எஞ்சிய மருதம் முல்லை இரண்டில் முல்லை கால்நடை வளர்ப்பையும் ஆரம்ப நிலையிலான வேளாண்மையையும் கொண்டிருந்ததால் அதிக வளர்ச்சியைப் பெறவில்லை. மருதம் இதற்கு மாறாக மிகுந்த வளர்ச்சி பெற்றது. வேளாண் பொருளாதார வளர்ச்சி, நிலைத்த குடியிருப்பு, தனியுடைமை, வினைவலர், உபரி உற்பத்தி, அரசுஉருவாக்கம், பரத்தையர் வளர்ச்சி என்பனவற்றிற்கு அடிகோலிற்று என்கிறார் காசிவத்தம்பி ("பல்வேறு நிலப்பகுதிகளிலும் முதன் முதலில் பரவலாகத் தோன்றிய வேளாண்மைக் குழுக்களிடையே நிலவிய பண்பாட்டு முழுமையின் வேறுபாடே நாட்டின் பொதுநிலை வேறுபாட்டுக்குக் காரணம்என்ற தொல்லியலாளர் சுப்பாராவின் கருத்தடிப்படையில் வேளாண்மையை அடிப்படை ஆதாரமாகக்கொண்டு சமுதாய வளர்ச்சி வேகத்தையும் அரசு உருவாக்கத்தையும் மதிப்பீடு செய்துள்ளார்.

இதே வேளையில் "பொருளாதாரத் துறையின் சொற்களில் கூறுவதானால் வளர்ச்சியடைந்த மருதநிலப் பகுதிகளையும் வெளி நாட்டு வர்த்தகத்தின் மைய இடமான நெய்தல்நில நகரங்களையும் தவிர ஏனைய நிலப்பகுதிகள் யாவும் பொருளாதார ரீதியில் தன்னிறைவு பெற்றிருந்தன. பெரும்பாலான பிரிவுகள் உற்பத்தி செய்யாத அடிப்படைப் பொருள்கள் உப்பும் உலோகமும்தாம் அவையும் பண்டமாற்று மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன" கூறிக் குறிஞ்சி முல்லை எனும் இரு நிலப்பகுதிகளும் ஆசிய உற்பத்தி உறவுமுறைக்கு ஆட்பட்டிருந்தன என்பதை

"திணை முறைமையினுள்ளே உள்ளார்ந்து நிற்கும் பொருளியல் ஒழுங்கமைவுகளைப் பரிசீலிக்கும்பொழுது மருதம், நெய்தல் தவிர்ந்த மற்றைய பொருளாதாரச் சூழமைவுகளுள் இத்தகைய ஒரு ஆசிய உற்பத்திப் பாங்கு அவற்றின் அடிநிலையில் தொழிற்படுவதை அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலான பின்தங்கிய இந்தியக் குடியிருப்புச் சூழல்களிலே இப்பண்பினைப் பொதுவாகக் காணலாம்"

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

முல்லையும் இருத்தலும் கற்பும்

இங்கு முல்லைத் திணைக்கான ஒழுக்கம் எனும் கட்டுரையையும் இணைத்துக் காணவேண்டியுள்ளது. மேய்ச்சல் நிலப்பகுதிகளாக இருந்த முல்லை நிலம் காடு கொண்டு

நாடாக்கப் பெறும் வேளாண்நிலமாக மாறுவதையும் கால்நடை வளர்ப்பும் வேளாண்மையும் இணைந்ததால் பெருகிய பொருளாதார வளர்ச்சியும் தனிச்சொத்துடைமைக்கும் பெண்ணின் பின்னடைவுக்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது இதைப் பேராசிரியர் சங்கப் பாடல்களின் ஊடாக நிறுவிக் காட்டியுள்ளார் குடும்பம் என்ற எதேச்சதிகாரஅமைப்பின் உருவாக்கம் முல்லைத்திணை வளர்ச்சியின் ஊடாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது இருத்தல் என்பது இருவேறு பொருளாதார அடிப்படைகளில் இருவேறு பொருண்மைகளில் பெண்களுக்கான சமுதாயச் செயற்பாடாக மாறிப்போன சமுதாய வரலாற்றைச் சங்கச்சான்றுகளின் வழியாகச் சிறப்பாக நிலை நாட்டியுள்ளார்.

முல்லைத்திணை என்னும் கட்டத்தில்தான் இவ்வாறாகத் தாக்குதலில் இருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட குடியேற்றங்கள். தோன்றின என்பது தெளிவாகிறது

அரசு உருவாக்கத்தின் தொடக்கக் கட்டத்தில் ஒத்தவர் இணைந்து உருவாக்கிய தலைமையாகிய முடிமன்னருடைய குடியிருப்புகளைக் காத்தலே வலுமிக்க ஆடவர்களின் முக்கியக் கடமையாக இருந்தது. பிற்கால முடியாட்சிக் கோட்பாடுகளினால் தாக்கம் பெற்ற இலக்கிய மரபு தலைவனை ஒரு முழுமைபெற்ற அரசனாகச் சித்திரித்தது. அவனது முகாமே செயற்பாடுகளின் மையம் எனப் பணித்தது" எனக் கூறும் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி வேட்டையாடவும் குடியிருப்புகளைப் பாதுகாக்கவும் ஆண்கள் பிரிந்துசென்ற வேளையில் வீட்டில் இருந்து அதைக் காத்த மனைவியே குடியிருப்பின் அருகில் பயிர்செய்தலில் ஈடுபட்டு வேளாண்மையைத் தொடங்கினாள். இதன் பின்னர் நிகழ்ந்த கலப்பையின் கண்டுபிடிப்பு வேளாண் தொழிலை ஆண்களுக்கு உரியதாக மாற்றியது. இதனால் உபரி உற்பத்தி தந்தைவழி மேலாண்மைக்கும் ஆதிக்கத்திற்கும் வழிவகைசெய்தது சொத்துரிமை வாரிசு உரிமைக்கான நிலைமைக்கு இட்டுச்சென்றது.

வேளாண்மைக்குக் கால்நடைகளைப் பயன்படுத்தியதும் மேட்டுநிலப்பரப்பில் பேரளவு வேளாண்மை செய்ததும் முல்லைத் திணைநிலையில் நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தபடி தந்தையாதிக்கத்தைக் கொண்டுவரும் சக்திகளாக விளங்கின. "இருத்தல்" என்பது இந்நிலையில் "உயிர்வாழ்தல்" என்று ஆகிவிட்டது. உண்மையாகவே இருத்தலுக்குப் புதிய பொருளும் புதிய முக்கியத்துவமும் இப்போது ஏற்பட்டது.

வேளாண்மை செய்வதற்காகக் குடியிருப்பில் தங்கியிருந்த நிலை போய் கணவனுடைய வழிகாட்டுதல்படி பெண் இப்பொழுது அங்கே தங்கியிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இது குடும்பம் சொத்து ஆகியவற்றைப் பராமரித்துத் தீரவேண்டிய கட்டாயத்தை முன்னதாகக்கொள்ளும் நிலை எனலாம்" எனக் கூறும் பேராசிரியர் "முல்லைநிலையில்தான் தனிநபர் சொத்துடைமை ஒரு நிறுவனமாகப் போற்றிப் பேணப்படுகிறது. ஆகவே அதனடியாக வாரிசுமைச் சிக்கல்கள் தோன்றியிருக்கவேண்டும். மனைவாழ்க்கையில் மெய்ப்பற்றுறுதியைக் கோரும் "கற்பு"

இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வாக அமைந்தது “கற்பு” என்னும் கோட்பாடு தனிநபர் சொத்துரிமை நிறுவனமாக வளர்ச்சியடைகின்ற வேளையில்தான் தோன்றுகிறது எனலாம்” என்கிறார். இவ்வாறு “முல்லை சான்ற கற்பு” என்ற தொடருக்கான சமுதாயப் பின்னணியை வரலாற்று வளர்ச்சி நிலையில் நிறுவிக்காட்டியுள்ளார். இதை அவர் வீரயுகக் காலகட்ட இலக்கியங்களாகக் கொண்டவற்றின் வாயிலாகச் சமுதாய வரலாற்று அடிப்படையில் நின்று சான்றாதாரங்களுடன் முன்வைத்துள்ளார். இது சங்கப்பாடல்களை மிக மிக நுணுக்கமாக அணுகவேண்டியதன் தேவையை முன்வைத்துள்ளது. கொல்லைக் கோவலர், காடுறை இடையன், விதையர், முதையல், காட்டுநாடு, சிறுகுடி, சிறுகுடிப்பாக்கம் போன்ற சொற்களின் வழியும் கலப்பைப் பயன்படுத்தும் பெண்டிர் பூ, பால் முதலியன விற்றல் போன்ற சமூகச் செயற்பாடுகள் மூலமும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பாலையும் பிரிவும் கவிதை மரபும்

நிலம் இல்லாதது பாலை என்ற திணைப் பண்பையும் கவனத்தில்கொண்டு தொல்காப்பியத் திணைக்கோட்பாடு சங்க இலக்கியத் திணைமரபு வழி நிறுவிக்க காட்டப் பட்டுள்ளது.

தொன்னூலோர் பாலையை இயற்கை நிலப்பகுப்பாகக் கொள்ளாமை அவர் வையத்தை ஐந்நிலமென்னாது நானிலம் எனக் கொண்டமையான் அறியலாம். நானிலங்கள் தத்தம் வளங்குன்றி வேறுபடும் நிலையையே அவர் பாலை எனச் சுட்டி வழங்கினார் என்பதை இளங்கோவடிகளின் வாயுரையான் அறியலாகும். அதனான் நானிலத்தின் கண்ணும் இப்பாலை ஒழுக்கம் நிகழ்தற் குறித்து என்பது போதரும் மற்று நடுவு என்பதற்குப் பொதுமை என்பதும் பொருளாகலின் அது நானில ஒழுக்கத்திற்கும் பொதுவாதலும். தெளியப்படும்” என உரையாசிரியர்களால் குறிப்பிடப்பெறும் நிலம் இல்லாத பாலைத்திணை நிலம் பெறுவதையும் அது பிரிதல் என்னும் பொதுமரபாகிக் கவிதைமரபானதையும் பேராசிரியர் நுட்பமாக விளக்கியுள்ளார். நிலம் இல்லாது வேனிற்காலம் பற்றியதாக வரும் எனப்பட்ட பாலை குறிஞ்சித் திணையில் பொருந்தி வருவதைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சிச் சான்றுகளின் வழி காட்டி “இவ்வாறு சங்கநூல்களும் பாலையின் பருவநிலைப் பண்பினை உறுதிசெய்கின்றன” என்கிறார். இத்துடன் பாலை கவிதை மரபானதை

“வருடத்தின் ஒரு பகுதியில் நிகழும் ஒரு நடைமுறையைக் குறிப்பதற்கு அந்தச் செய்யுள் மரபுக்குத் தளமான பிரதேச நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கூற வேண்டிய இலக்கியத் தேவை இருப்பதினாலேயே பாலையைத் தனி ஒரு நிலமாகக் கூறவேண்டி ஏற்பட்டது என்பதே இதற்கான விடையாகும். இந்த வெப்ப காலத்திலேயே மக்கள் வேந்தனின் ஏவுதல்

காரணமாகவும் பொருளீட்டல் காரணமாகவும் பிரிந்து சென்றனர்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

திணைமயக்கம்

சமச்சீரற்ற வளர்ச்சிப்போக்கினை உடைய திணைக்கோட் பாட்டில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும்

திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே

நிலனொருங்கு மயங்குதல் இல்லென மொழிப

புலன்நன் குணர்ந்த புலமை யோரே (அகத்திணையியல், 14)

எனும் திணைமயக்கம் குறித்தும் ஆராயவேண்டிய இன்றியமையாமை உள்ளது. “ஒழுக்கமாகிய திணையையும் நிலமாகிய திணையையும் ஒன்றாகக் கருதற்க. திணைமயக்கம் என்னுமிடத்து மயங்குதல் ஒழுக்கமாகிய திணையேயன்றி நிலமன்று என்றவாறாம்” என விளக்கப்பெறும் திணைமயக்கம் இருவேறு கருத்துநிலைகளை முன்வைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒன்று திணை எனப்படும் ஒழுக்கம் மற்றொன்று அவ்வொழுக்கம் நிகழ்வதற்கு உரிய இடமாகிய நிலம். இந்த இரண்டில் நிலமே முக்கியத்துவம் பெறுவது. இதற்குத்தான் நூற்பாவில் முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது எனக்கூறும் பேராசிரியர்.

“நிலப் பிரிவுகளும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள காணப்பட்ட வேறுபாடுகளும் சமூகமரபுகளில் வேறுபாடுகளும் இலக்கியத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும். தடைகளுக்குத் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களாகலாம். எனவே சமுதாயத்தின் நிலப்பிரிவு அம்சமும் சமுதாய எப்படி முறையும் முக்கிய அம்சங்களாக இங்கு வெளிப்படுகின்றன. அசமத்துவப் பொருளாதார வளர்ச்சி அசமத்துவமான சமுதாய மதிப்புகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன என்பதை இங்கு நாம் காண்கிறோம்” எனக் கூறியிருத்தல் ஊடல் முதலான ஒழுக்கங்கள் முல்லை முதலான திணைகளுக்குப் பொருந்துமாற்றை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். நிலப் பாகுபாடுகளும் ஒழுக்கங்களும் இணைந்து செல்லும் கவிதை மரபுகள் இவ்வாறு விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அரசு உருவாக்கம்

இந்தத் திணைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் விரிந்து செல்வதுதான் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள். முல்லைத் திணை ஒழுக்கமும் சங்ககால அரசுஉருவாக்கமும் உயர்குடிகளாகிய ஆதிக்கக் குடிகளின் மேம்பாடும் தமிழ்நாடகப் போக்கும் திணைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே இனங்காணப்பட்டு

முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. “கி.பி. 250 வரையுள்ள காலகட்டம் வீரயுகக்காலம் என்றும் ஏறத்தாழ கி.பி. 250-450 வரையுள்ள காலப்பகுதி நிலப்பிரபுத்துவ காலம் என்றும் ஏறத்தாழ கி.பி. 450-600 வரையுள்ள காலப்பகுதி வணிகயுகக் காலம்” எனக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் கலித்தொகை, பரிபாடல், தொல்காப்பியம், திருக்குறள் ஆகியவற்றை நிலவுடைமைக் காலத்தனவாகக்கொண்டு திருக்குறளின் அடிப்படையிலிருந்து அரசு தொடங்கியுள்ளார். உருவாக்க ஆய்வைத்

வள்ளுவருடைய அரசு என்பது அமைப்பாக உருவான ஒரு நிறுவனமன்று மாறாக ஆட்சியாளன் என்னும் தனிமனிதனில் நிலைபெற்றிருக்கும் ஒன்றாகும். வள்ளுவருக்கு முற்பட்டும் பிற்பட்டும் ஏற்பட்ட தமிழ் அரசமைப்பு குறித்த புரிதலுக்கு இது மிகவும் வேண்டப்படுவதாகும் எனக் கூறும் பேராசிரியர் நிறுவன மயப்பட்ட அரசு வள்ளுவரால் பேசப்படவில்லை என்கின்றார்.

சங்க இலக்கிய அரசு உருவாக்கம் பற்றிப் பேசும் பேராசிரியர்

“திணைமரபோடு பொருத்திப் பார்க்கப்படும் இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்று அரசியல் அதிகாரத்தில் இருப்போரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் தொடர் மற்றொன்று” எனக்கூறி நீர்ப்பாசன வசதியே, வேளாண் பொருளாதாரமே அரசு உருவாக்கத்தின் அடிப்படை என்கின்றார். இந்த அடிப்படையில்

“முல்லைப் பொருளாதாரம் குடியிருப்புகளைச் சார்ந்ததாயும் மருதப் பொருளாதாரம் அரண் சூழ்ந்த அமைப்புகளைச் சார்ந்ததாயும் அமையும். மருதத்தில் அரசியல் அமைப்பு மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு வாய்ப்புப் பெற்றிருத்தலை உணர்த்துகிறது. குறிஞ்சியில் (மலைப் பகுதியில்) உற்பத்திச்சக்திகள் வளர்ச்சியடையாது தேக்கத்தி லிருப்பதனால் அப்பகுதியில் தேக்கமுற்ற நிலையே காணப்படும்” எனவும்

“புதிதாக உருவாகும் அரசு நீர்ப்பாசனத்தோடு தொடர்புடையது என்பதை மீண்டும் இங்கு வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. நீர்ப்பாசன வசதி காரணமாக நெல் உற்பத்தி பெருகிக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உபரி உற்பத்தி தோன்றியிருக்கவேண்டும். தொடக்ககால அரசுகள் நெல்உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பகுதிகளில் அமைந்திருந்ததை நாம் காணலாம்”

எனவும் கூறி அரசுக்கு இருந்த வேளாண்வளர்ச்சியுடனான தொடர்பைக் காட்டியுள்ளார். வேளாண்பெருக்கம் செல்வப் பெருக்கத்திற்கும் அச்செல்வப்பெருக்கம் வணிகப் பெருக்கத்திற்கும் வழிவகுத்துள்ளதையும் குறிப்பிட்டு இது வேந்தர் சமுதாயத்தில் மட்டுமே நிகழ்ந்துள்ளது என்பதைக் காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறே அரசரைக் குறித்த ஒருபொருட்பலசொற்கள் உருவான வரலாற்றைக் குறிப்பிடுகையில் கோ அரசியல் ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட தலைமை குறித்தது கிழவன், கிழான் என்பன வேளிர் நீங்கலாக உள்ள தலைவர்கள் பற்றியன. மன்னன் வேந்தனின் கீழானது, வேந்தன் என்பது படைபலம் உடையவர் பற்றியது எனக் கூறி இவற்றின் வரலாற்றுப் பின்புலத்தை முன்வைத்துள்ளார்.

மேலும் புறத்திணைக்கோட்பாட்டு அடிப்படையில் பிள்ளையாட்டு எனும் புறத்துறை மன்னன் என்பவன் உருவான வரலாற்றை முன்வைப்பதாகக் கூறும் பேராசிரியர் "கோ அல்லது மன்னன் ஒருவன் எவ்வாறு சடங்கு முறைமையோடு அரசனாகப் பதவிப் பிரமாணம் செய்யப் பட்டான் என்பது குறித்த ஆய்விற்குப் பிள்ளையாட்டு பயன்படுவதாய் இருக்கும்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் எனக்

“சமூகக் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கிய இறை, கோ போன்றவன் அல்லன் மன்னன் என்பது தெளிவாகிறது. மன்னன் என்பவன் ஒரு நிலப்பகுதியைப் பாதுகாத்து அதற்குத் தேவையானவற்றை வழங்கி ஆட்சிபுரிந்தவன் ஆவான். இவ்வாறாக மன்னன் உருவாகியது தமிழகத்தில் அரசன் மற்றும் அரசு உருவாவதற்கு ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. ஒரு நிலப்பகுதியை ஆளுபவன் மன்னன். குழுவாக இணைந்த தனிநபர்களின் தலைவன் அல்லன். முன்னர் குறிப்பிட்ட பிள்ளையாட்டுச் சடங்கு ஆட்சியாளருடைய தோற்றத்தோடு பொருந்தி வருவதைக் காணலாம்“ என்று மன்னர் உருவாக்கத்தை அரசு உருவாக்கமாகப் பார்க்கின்றார்.

இவ்வாறு சமூகவளர்ச்சிப்போக்கோடு திணைச்சிந்தனை மரபை இணைத்து நோக்கி இலக்கிய உருவாக்கத்தின் சமூகப்பின்னணியையும் இலக்கண உருவாக்கத்தின் அடிப்படை களையும் முன்வைத்துள்ள இந்த ஆய்வு சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள புறத்துறைகளுக்கான சமூக மதிப்பீடுகளையும் சமூகப் பின்னணிகளையும் ஆராயவும் குறிப்பிட்ட திணைசார்ந்த பாடல்களின் வளர்ச்சிப் போக்குகளை ஆராயவும் தொன்மம், சொற்றொகுதி போன்றவற்றின் அடிப்படையில் சங்கச்சமூகத்தை விளங்கிக்கொள்ளவும் சங்கப்பாடல்களுக்கான காலவரையறைகளைக் கல்வெட்டியல், தொல்லியல், நாணயவியல் போன்ற பல்துறைகளின் அடிப்படையில் செய்யவும் பேரளவில் கைகொடுக்கும் இயல்புடையது.

திணைக்கோட்பாடும் தேவையான பல்துறைநோக்கும்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் இந்தத் திணைக்கோட்பாட்டு நோக்கு இன்று வந்துள்ள தொல்லியல், கல்வெட்டியல், நாணயவியல் போன்ற ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் மேலும் விரிவுபடுத்தத் தக்கதாக உள்ளது. இவர் ஐராவதம் மகாதேவனின் Early Tamil

Epigraphy என்ற நூலில் தரப்பட்டுள்ள காலவரையறை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு தன் ஆய்வை முன்வைத்துள்ளார். ஆனால் ஐராவதம் மகாதேவனின் காலவரையறை தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதாக உள்ளதை அறிஞர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். கொடுமணல், மயிலாடும்பாறை போன்ற சங்ககால வாழ்விடங்களில் அகழாய்வை மேற்கொண்ட கா. ராஜன் இந்தக் கால வரையறையில் உள்ள சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துமுறை வாழ்விடப் பகுதியில் தோண்டப்பட்ட 1.80 செ.மீ. பண்பாட்டு மண்ணடுக்கு முழுவதும் கிடைக்கின்றது. ஐராவதம் மகாதேவன் கூறும் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் கொடுமணல் காலத்தைக் கி.மு. 2க்கும் கி.மு 1க்கும் இடைப்பட்ட காலமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் கொடுமணல் வாழ்விடத்தில் கிடைத்த குறியீடுகள் தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புகள் செம்பழுப்புப் பூச்சுப்பெற்ற வெள்ளை வண்ணம் தீட்டப்பட்ட பாணை ஓடுகள் கார்னீலியன் மணிகள் இரும்புப் பொருட்கள் போன்றவை வாழ்விடத்தை ஒட்டியுள்ள பெருங்கற்படைச் சின்னத்திலும் கிடைப்பதால் வாழ்விடத்திற்கும் பெருங்கற்படைச் சின்னத்திற்கும் இடையே காணப்படும் நெருங்கிய தொடர்பு புலப்படுகின்றது” (2004:63) என்கின்றார் கா. ராஜன் மேலும் இவர் கொடுமணல் அகழாய்வில் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ள கால பிராமி எழுத்துப் பொறித்த பாணை ஓடுகளின் அடிப்படையிலும் அங்குள்ள எட்டு வீட்டுத் தரைகளுக்கான அடிப்படையிலும் கொடுமணல் காலத்தை கி.மு. 4வரை கொண்டசெல்லவேண்டியுள்ளது என்கின்றார். இவற்றுடன் “ஐராவதம் மகாதேவன் தமிழ்ப்பிராமிக்கு அளித்துள்ள கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு என்ற காலவரையறையை இப்பொழுது கிடைக்கும் தொல்லியல், கல்வெட்டியல், மொழியியல், நாணயவியல் போன்ற தரவுகளின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலை உள்ளது. என்பதையும் கொடுமணலில் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் இவற்றின் காலத்தை அசோகருக்கும் முன்பாக எடுத்துச்செல்ல வேண்டியுள்ளது என்பதையும் இங்குச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது” எனும் கருத்தையும் முன்வைத்துள்ளார். ஆகக் காலவரை யறையில் பன்முக ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் ஒரு மறுநிர்ணயத்தைச் செய்யவேண்டிய சூழல் உள்ளது இது திணைக்கோட்பாடு, அரசுஉருவாக்கம் போன்ற வற்றிலும் புதிய கருத்தாக்கங்களை முன்வைக்கப் பேரளவில் துணைபுரியும்.

இனி இரண்டாவதாகப் பேராசிரியரின் திணைக்கோட் பாட்டாய்வில் குறிஞ்சி நெய்தல்நிலப் பகுதிகளின் முன்னேற்றங்கள் பெரிய அளவில் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. குறிஞ்சிநிலப்பகுதிகள் சங்ககாலத்தில் அரசுஉருவாக்கப் பின்னணியில் முக்கிய ஈர்ப்பு மையங்களாக இருந்துள்ளதைச் சங்ககால அரச வரலாறு காட்டுகின்றது. குறுநிலமன்னர்கள் குறிப்பாகக் கடையெழுவள்ளல்கள் ஆண்ட பகுதிகள் குறிஞ்சிப் பகுதிகளாகவே உள்ளன என்பதையும் வேந்தர்கள் ஓரியின்

கொல்லிமலையையும் பாரியின் பறம்பு மலையையும் அதியமானின் தகடுரையும் கைப்பற்றியதையும் கவனத்தில்கொள்ளாமல் இருந்துவிட இயலாது. குறிஞ்சியின் மலைவளங்கள் குறிப்பாக அகில், ஆரம், மிளகு போன்றவை சிறந்த பொருளாதார மலைவளங்களாக, ஏற்றுமதிக்கான பொருட்களாக இருந்துள்ளன. பட்டினப்பாலையில்) மிளகும் குடமலையில் விளைந்த ஆரம் அகில் என்பனவும் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக இருப்பதையும் அகநானூற்றில்) சேரரின் முசிறியில் மிளகு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதையும் காண்கின்றோம். பதிற்றுப்பத்தில் (59) “மலையவும் கடலவும் பண்ணியம்” என மலைவளமும் கடல்வளமும் சேரனுக்குரிய வளங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே கடற்கரைப் பட்டினங்களும் முக்கியப் பொருளாதார மையங்களாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. “நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க், கமழுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத், தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந்” எனச் சேரலாதன் பண்டசாலைகளை உடைய துறைமுகப்பட்டினத்தை உடையவனாகப் புகழப்பட்டுள்ளான். இது நெய்தல்நிலப் பகுதி பெற்ற பொருளாதார முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. “மலையவும் நிலத்தவும் நீரவும் பிறவும், பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு” எனக் குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனும் மூவகை நிலங்களின் வளம் சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டுள்ளது.

நெய்தல் நிலப்பகுதியால் பெற்ற வளமும் மலைவளத்தால் பெற்ற பொருட்களும் நெல்லைவிடச் சிறப்பு பெற்றமைக்கு. பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி பற்றிய

நெல்லுநீரு மெல்லார்க்கு மெளியவென

வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமும்

இமிழ்குரன் முரசு மூன்றுட னாரும்

தமிழ்கெழு கூடல் தன்கோல் வேந்தே (புறம். 58:10-13)

எனும் பாடலடிகள் சிறந்த சான்றாக உள்ளன. இது வேளாண் பொருளாதாரத்தைவிட வணிகப் பொருளாதாரம் பெற்ற முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. எனவே அரசுஉருவாக்கத்தில் நெய்தல் குறிஞ்சி என்பனவும் சிறப்பான இடம்பெற்றுள்ள நிலையையும் உடன்வைத்து நோக்க வேண்டியுள்ளது.

“திணைமரபுகளின் அடிப்படையில் வளமையாக பகுதியான மருதநிலப் பகுதியிலேயே முதன்முதலில் அரசு உருவாகியிருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்மொழிகின்றனர். ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் வெளிக்கொணரப் பட்ட தொல்லியல் சான்றுகள் இம்முடிவுகளை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவகையில் அமையவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக முல்லையும் பாலையும் தாங்கி நிற்கின்ற கொங்கு நாட்டுப் பகுதி சேர அரசு உருவாக்கத்திற்குப் பெரும்பங்கு புரிந்துள்ளது. வெளிநாட்டு வணிகத்தின் மூலம் பெற்ற வருவாய் இவர்களது வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்கும் சமூகக் கட்டமைப்பிற்கும் அரசு உருவாக்கத்திற்கும் அடிகோலியது. இந்தியாவில் கிடைத்த ரோம நாணயங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் கொங்குப் பகுதியிலேயே அதிகமான நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இத்தகைய நாணயங்கள் வளமையான மருதநிலப் பகுதியில் கிடைக்க வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது” என்ற கருத்தையும் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பண்டைத் தமிழகத்தில் அரசுஉருவாக்கம் பற்றி ஆராய்ந்த ர. பூங்குன்றன் வணிகப் பெருவழிகளைப் பற்றிப் பேசுகையில் "வேந்தர் வளர்ச்சியை வாணிக வளர்ச்சியின் பின்னணியில் வைத்து ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். அசோகர் காவத்திற்கு முன்பின் காலங்களில் தென்னிந்தியாவிற்கும் வடஇந்தியாவிற்குமிடையில் வாணிகம் மிகுதியாயிற்று சாதவாகனர் எழுச்சியும் வாணிகத்தினால் ஏற்பட்டு நிலைபெற்றது. தென்னகத்தில் சாதவாகனர்களின் எழுச்சியின் போது மூவேந்தர் வளர்ச்சி நல்ல நிலையில் இருந்தது. மூவேந்தர்கள் தொடக்கத்தில் மையங்களைத் தங்கள் ஆதிக்கத்தில் கொண்டுவந்தனர். கடற்கரை கடல்வாணிகத்தில் கிடைத்த பொன் வளத்தால் மூவேந்தர் வாணிக எழுச்சிபெற்றனர்" என மூவேந்தர் வணிகவளத்தால் பெற்ற உயர்வைக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே திணைக் கோட்பாட்டு வரையறையில் நெய்தல் நிலப்பகுதிக்கும் முக்கிய இடமளிக்க வேண்டிய கட்டாயத் தேவை உள்ளது.

பிள்ளையாட்டு எனும் புறத்துறை தண்ணடைநல்கல் என்ற சமூகச் செயற்பாடாகச் சங்கஇலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதைப் புறநானூற்றின் வழி அறியமுடிகின்றது. நலங்கிள்ளி பற்றிய புறநானூற்றுப்பாடலில் வரும் “இளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்” என்ற வரிகள் மருதநிலத்தூரைப் படைத்தலைவர் பெற்றமையைக் குறிப்பிடுகின்றது. படைத்தலைவர்களும் சீறூர்த்தலைவர்களும் நிலக்கொடை பெற்றமை இப்பாடல்களில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதால் இவர்களுக்கும் மேலான மேலாண்மை உடைய வேந்தர் போன்ற தலைமைகள் இருந்ததை அறியமுடிகின்றது. சங்கஇலக்கியத்தின் ஆரம்பகாலப் பாடல்களாகக் கொள்ளப்பெறுவனவற்றிலேயே (கரிகாலன், பெருஞ்சேரலாதன் பற்றிய புறநானூற்றுப் பாடல் 65) மன்னர், வேந்தர் என்ற சொற்கள் வேந்தரைக் குறிப்பிட ஆளப்பட்டுள்ளதைக் கருத்தில்கொண்டு பார்க்கையில் மன்னர் என்பவர்கள் உருவான

காலமாகப் பிள்ளையாட்டுக் காலத்தைக் கருதமுடியாது இருந்தபோதிலும் படைத்தலைவர் சீறார் மன்னர் போன்றவர்கள் நிலத்தலைவர்களாக மாறிய காலகட்டமாகப் பிள்ளையாட்டுத் துறைக்கான காலத்தைக் கொள்ளலாம்.

கலித்தொகைப் பாடல்களை வெறும் உணர்வு வெளிப்பாட்டுப் பாடல்களாக மட்டுமே கருதமுடியாது. அவற்றுள்ளும் சமூகவழிப்பட்ட ஒரு திணைமரபு உள்ளது. அவை ஆயர் போன்ற இனக்குழுவினர் பற்றிய ஆவணங்களாக உள்ளன. புல்லினத்து ஆயர், புல்லினத்தார், குடம்சுட்டவர், கோட்டினத்து ஆயர், கோவினத்து ஆயர் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்படும் ஆயர்மரபு வெறும் பாடல் மரபாக மட்டுமே இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இந்தச் சொற்கள் நிரைகள் ஆயர் உடைமைகளாக இருந்தமைக்கான சான்றுகளாகவே உள்ளன. மேலும்

புனத்துளான் என்னைக்குப் புகா உய்த்துக் கொடுப்பதோ

இனத்துளான் எந்தைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ

தினைக் காவலுள் யாய்விட்ட கன்று மேய்க்கிற்பதோ

எனும் வரிகள் ஆண் பெண் என்ற இருபாலருக்கும் இருந்த வேலைப் பிரிவினையைக் காட்டுகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட காரணங்கள் போன்றவற்றைக் கவனத்தில்கொண்டு பார்க்கையில் சங்கஇலக்கிய காலத்தையும் சங்கத் திணைமரபு வளர்ச்சியையும் திணைக்கோட் பாட்டையும் சங்கச்சமுதாய வாழ்க்கை முறைகளையும் பல்துறை நோக்கில் பன்முகப் பார்வையில் அணுகிப் பார்க்கவேண்டிய கட்டாயச் சூழல் உள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

திணைகள் வைப்பு முறை

குறைந்தபட்சம் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது தொல்காப்பியமாகும் இதனைத் 'தொல்காப்பிய கடலிற் சொல்தீபச் சுற்றளக்கப் பல்கால் கொண்டோடும் படகென்ப' என்று குணவீர பண்டிதர் வியக்கிறார். அப்படிப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்னும் வித்து வளர்ந்து சிறந்து விரித்து கிளை பரப்பி நிழல் தந்து பலரும் பயன்கொள்கின்ற கனிமரமாகத் திகழ்கின்றது. திணைகள் வைப்பு முறை பற்றி காணலாம்

மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்

சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே (950)

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. இது பொருளதிகார அகத்திணையியலில் ஐந்தாவது நூற்பா. இந்நூற்பாவின் பொருளும் கருத்தும் ஆயுந்தோறும் முன்னைக் கருத்து மாய்கின்றது. கருத்துக்கோவைக்காகவும் ஆய்வுத் தெளிவுக்காகவும் இதற்கு முன்னுள்ள நான்கு நூற்பாக்களையும் நோக்குதல் அவசியமாகிறது.

தொடர்பான நூற்பாக்கள்

1. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப. (946)

2. அவற்றுள்

நடுவன் ஐந்திணை நடுவணதொழியப்

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே. (947)

3. முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே

பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை. (948)

4. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்

இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே. (949)

அகத்திணைகள் ஏழு என்பது முதல் நூற்பாவின் கருத்து. ஏழனுள் கைக்கிளை பெருந்திணை என இரு திணைப் பெயர்கள் மட்டும் இந்நூற்பாவில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஒன்றின் முதல் முடிவு என்ற இரண்டினை மட்டும் விதந்து சுட்டிக் கூறுபது தொல்காப்பியம். ஏனை ஐந்து திணைப் பெயர்கள் யாவை என்பதற்கு விடையாக இரண்டாவது நூற்பா அமைகின்றது. ஐந்திணையில் நான்கே நிலம்பெறுவன எனவும் பாலைக்கு நிலமில்லை எனவும் விடை பெறுகிறோம். ஏழு திணைகளில் கைக்கிளை, பெருந்திணை, நடுவணது என்று மூன்றுக்கும் நிலம் இல்லாதிருக்கும்போது நடுவணது ஒழிய வையம் பாத்திய பண்பு என ஒன்றை மட்டும் விளக்குவது பொருந்துமா? கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் வெளிப்படையான நூற்பா வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பது மேலாய்வுக்குரியவை.

அகத்திணைப் பாடல்களில் பயிலப்படும் கருத்துக்களை மூவகைப் படுத்தலாம் என்பது மூன்றாவது நூற்பாவின் கருத்து. இக்கருத்து எழுதிணைக்கும் பொதுவானதா என்பதும் ஐந்திணைக்கு மட்டுமா என்பதும் ஆய்வுக்குரியது. 'முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்று' என்னும் தொடருக்கு முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் எனப் பொருள் தருவர் உரையாசிரியர்கள். அதாவது உரிப்பொருள் என்பதில் வரும் பொருள் என்ற சொல்லை ஏனையிரண்டோடும் கூட்டியுரைப்பர். இது ஆசிரியர் கருத்தாகப் படவில்லை.

முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
 இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே. (949)
 முதலெனப் படுவது ஆயிரு வகைத்தே. (962)
 அவ்வகைப் பிறவும் கருவென மொழிப. (963)
 உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே. (958)
 தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே (959)

மேற்குறிப்பிட்ட நூற்பாக்களில் முதல் கரு இரண்டினையும் முதற்பொருள் கருப்பொருள் என ஆட்சி செய்யாமையும் மூன்றாவதை உரிப்பொருள் என ஆட்சி செய்வதையும் காணும்போது ஒருண்மை புலப்படுகின்றது. உரிப்பொருள் என்பது இன்றியமையாத பாடற்பொருள். ஓர் அகப்பொருள் முதலின்றியும் கருவின்றியும் வரமுடியும். அங்ஙனம் வருவதையும் காண்கிறோம். ஆனால் உரிப்பொருள் அற்றது அகப்பாட்டு ஆகாது. இதனை

“முதலும் கருவும் ஓவியத்திற்கு நிறம்போலவும் தலைவிக்குத் தோழி போலவும் உரிப்பொருளுக்குத் துணையாகி வருவன. அவை உரிப்பொருளுக்கு ஒத்த நிகர் பொருளாகா. நிறமின்றியும் ஓவியவரைவுண்டு. தோழியின்றியும் தலைவியுண்டு” என்று வ.சுப.மாணிக்கம் கூறுகிறார். ஆகவே உரையாசிரியர்கள் முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் என்று ஒரு நிகராக உரை செய்ததும்

முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் எனமுறை

நுதற்பொருள் மூன்றினும் நுவலப்படுமே.

என அகப்பொருள் விளக்க ஆசிரியர் நம்பியார் நூற்பித்ததும் பொருந்தாது என அறிய வேண்டும்.

சொல்லிய முறை

ஐந்தாவது நூற்பா முதலின் இருவகை நிலவகையைக் கூறுவது. கால வகையைச் சொல்லுவதற்குப் பல நூற்பாக்கள் பின்னே வருகின்றன. நிலவகையை இந்நூற்பா ஒன்றே கூறுகிறது. இந்நூற்பா நிலவகையை இந்நூற்பா நிலவகையை மாத்திரம் கூறியமைகின்றதா? இல்லை. காடுறையுலகம், மைவரையுலகம், தீம்புனல் உலகம், பெருமணல் உலகம் என நான்கு நிலவகையைச் சொல்லுவதோடு அவை குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் எனப் பெயர் பெறுவன என்று சொல்லுவதோடு கருவில் ஒன்றான தெய்வத்தையும் நிலத்தோடு இணைத்துச் சொல்லக் காண்கின்றோம். முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே. என்ற இறுதி இரண்டடிகள். இவற்றுக்கு மூன்று கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

1. காடுறையுலகம் முல்லை எனவும் மைவரையுலகம் குறிஞ்சி எனவும் தீம்புனல் உலகம் மருதம் எனவும் பெருமணல் உலகம் நெய்தல் எனவும் நிரல் நிறையால் பெயர்பெறும்.
2. 'சொல்லவும் படுமே' என்ற எதிர்மறையும்மையால் முல்லை முதலிய பெயர்களாலே இந்நிலங்கள் குறிக்கப்பட வேண்டும் என்பது இல்லை. காடு மலை நாடு கடல் என்றும் கூறலாம். இதுவே பெருவழக்கு.
3. 'சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே' என்றதனால் முல்லை குறிஞ்சி நெய்தல் என்று தொல்காப்பியர் சொன்ன வரிசையிற் கூறவேண்டும் என்பதில்லை. எப்படி வேண்டுமானாலும் கூறலாம். இம்முறை மாற்றத்தைச் 'சான்றோர் செய்யுட் கோவையினும் பிற நூலகத்தும் கண்டுகொள்க' என்பார் இளம்பூரணர். 'தொகைகளினும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களினும் இம்முறை மயங்கிவரக் கோத்தவாறு காண்க' என்பார் நச்சினார்க்கினியர்.

சொல்லிய முறை வரிசை

மேலே கண்ட இம்மூன்று கருத்துக்களையும் இருவகையில் அடக்கிக் கொள்ளலாம்.

1. திணைகள் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ற குறியீடுகள் பெறுதல்.
2. திணைகள் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ற வரிசை பெறுதல்.

‘சொல்லிய முறை’ என்ற தொடருக்குக் குறியீடு பெறுமுறை எனவும் வரிசை பெறுமுறை எனவும் இரு கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. திணைகளை எந்த வரிசை முறையில் சொல்வது என்ற கோட்பாட்டை முதலில் எடுத்துக்கொள்வோம். முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பர் உரையாசிரியர்கள். இம்முறையைத் தொல்காப்பியரே பின்பற்றவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

காரும் மாலையும் முல்லை குறிஞ்சி
கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர். (951)
வைகறை விடியல் மரும் எற்பாடு
நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும். (953)
நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே. (954)

திணைகளுக்குப் பெரும் பொழுது கூறும்பொழுது முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ற வைப்புமுறையை மாறாது பின்பற்றியிருக்கக் காண்கின்றோம். நடுவு நிலைத்திணை என்று பெயர் பெற்ற பாலையின் பொழுது கூறும்பொழுது இறுதித் திணையாக அமைந்திருக்கின்றது.

புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங்காலை திணைக்குரிப் பொருளே. (959)

உரிப்பொருள் கூறும் இந்நூற்பாவில் குறிஞ்சி பாலை முல்லை நெய்தல் மருதம் என்ற வரிசைக் முறைமையைக் காணமுடிகின்றது. நடுவணது எனப்பட்ட பாலை இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகின்றது. முதற்பொருளில் கண்ட வரிசை முறை உரிப்பொருளில் இல்லை.

நச்சினார்க்கினியர் விளக்கம்

இவ்விரு வரிசையும் ஒன்றாமல் இருப்பதை உணர்ந்த நச்சினார்க்கினியர். ஒவ்வொரு வரிசைக்கும் ஒவ்வொரு காரணம் கூறுகிறார். கற்பொடு பொருந்தி கணவனது சொல்லை ஏற்று வீட்டில் இருந்து நல்லறம் செய்வது மகளிர் இயல்பு ஆதலின் இருத்தலாகிய முல்லையை முதலிற் கூறினார் எனவும் புணர்தல் இல்லாமல் இல்லறம் நிகழமுடியாது ஆதலின் புணர்தலாகிய குறிஞ்சியை அதன்பின் வைத்தனர் எனவும் புணர்ச்சிக்குப் பின்பே ஊடல் நிகழும் ஆதலின் ஊடலாகிய மருதத்தை அதன்பின் வைத்தனர் எனவும் பிரிவு என்ற பொதுக்காரணம் பற்றி இரங்கற் பொருளாகிய நெய்தலை அதன்பின் இறுதியில் வைத்தார் எனவும் ‘மாயோன் மேய’ என்னும் நூற்பாவில் வரும். ‘முல்லை

குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்' என்னும் வைப்பு முறைக்குக் காரணம் காட்டுவார் நச்சினார்க்கினியர்.

நச்சினார்க்கினியர் விளக்கத்தின் படி புணர்ச்சிக்குப் பின்பு ஊடல் நிகழும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி உள்ளது. பிரிவு என்ற ஒன்று இல்லாதபோது பிரிவு, இருத்தல், இரங்கல் ஆகியன தோன்ற வாய்ப்பில்லை.

வேறு வரிசை முறைகள்

'மாயோன் மேய' என்னும் நூற்பாபில் சொல்லும் முதல் வரிசை வேறு 'புணர்தலும் பிரிதலும்' என்னும் நூற்பாவில் சொல்லும் இரண்டாவது வரிசை வேறு புறத்திணையியலிற் சொல்லப்பட்ட மூன்றாவது வரிசை இரண்டிலும் வேறு.

- வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே (1001)
- வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே. (1006)
- உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே (1008)
- தும்பை தானே நெய்தலது புறனே (1014)
- வாகை தானே பாலையது புறனே (1018)

புறத்திணையில் வரும் ஆநிரைப்போர், நிலப்போர், மதிற்போர், மைந்துப்போர், வெற்றி முடிவு என்ற வரிசைக்கேற்ப அகத்திணை முறைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு புறத்திணை சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அதற்கேற்ப அகத்திணை வரிசை முறை பெறுகின்றது. இவ்விடத்தில் இன்னொன்றினையும் சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது. ஐந்திணைக்கும் ஒரு வரிசை முறை உண்டு என்றால் எழுதிணைக்கு ஒரு வரிசை முறை உண்டா என்ற ஐயம் தோன்றுகின்றது. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய் என்ற நூற்பாவை வைத்து கைக்கிளை, பெருந்திணைகளின் வரிசை முறையில் கைக்கிளையை முதலிலும் பெருந்திணையை கடைசியிலும் கூறியிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இவ்விரு திணைகளும் புறத்திணையில் இறுதியாக இடம்பெறுகின்றது

- காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே. (1022)
- பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே. (1025)

என்னும் புறத்திணை நூற்பாக்களில் இவை இறுதியில் நிற்பதோடு பெருந்திணை கைக்கிளை என முறை மாறியும் அமைகின்றது.

தொல்காப்பிய திணைவரிசை முறைகள்

முதற்பொருள் - முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பாலை

உரிப்பொருள் - குறிஞ்சி பாலை முல்லை நெய்தல் மருதம்

புறத்திணை - குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலை பெருந்திணை கைக்கிளை

அகம் - கைக்கிளை நடுவன் ஐந்திணை பெருந்திணை

இலக்கணம் உரைத்தல் - நடுவன் ஐந்திணை கைக்கிளை பெருந்திணை

இவ்வரிசை முறையைக் காணும்போது திணைகளை வரிசைப்படுத்தும் நோக்கில் தொல்காப்பியர் கூறவும் இல்லை. திணைகளுக்கு வரிசைமுறை என்ற வரண்முறையையும் அவர் சொல்லவில்லை என்பது புலனாகிறது. சொல்லிய முறை என்ற தொடருக்கு உரைகண்டவர்கள் தான் வரிசைமுறையைப் புகுத்துகிறார்கள் என்பது உணரத்தகுந்தது. பின்வரும் தொகை நூல்களிலும் இலக்கணங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் ஐந்திணையின் வரிசை முறை எவ்வகையில் அடங்கும் என்பதனை இது காட்டும்.

தொல்காப்பியம் - முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பாலை

அகம். - பாலை குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல்

ஐங். - மருதம் நெய் குறி பா முல்

கலித். - பா குறி மரு முல் நெய்

ஐந்திணை எழுபது - குறி முல் பா மரு நெய்

ஐந்திணை ஐம்பது - முல் குறி மரு பா நெய்

திணைமாலை நூற். - குறி பா முல் மரு நெய்

கைந்நிலை - குறி பா முல் மரு நெய்

மதுரை. - மரு முல் குறி பா நெய்

பெரும். - பா குறி முல் மரு நெய்

சிறுபாண். - நெய் முல் மரு -- --

புறநானூறு - மரு முல் நெய் குறி

இறையனார் அகப். - குறி நெய் பா முல் மரு

வீரசோழியம் - முல் குறி மரு பா நெய்

நம்பி அகப். - குறி பா முல் மரு நெய்

மாறனகப்பொருள் - குறி பா முல் மரு நெய்

இலக்கண விளக்கம் - குறி பா முல் மரு நெய்

சிலப்பதிகாரம் - குறி மரு முல் நெய்

பெரியபுராணம் - குறி முல் மரு நெய்

இராமாயணம் - குறி பா முல் மரு

சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே என்றது மாயோன் காடு முல்லை எனவும் சேயோன் மைவரை குறிஞ்சி எனவும் வேந்தன் தீம்புனல் மருதம் எனவும் வருணன் பெருமணல் நெய்தல் என்ற வரிசை முறையால் சொல்லப்படும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து என்பது புலப்படுகிறது.

திணைகள் குறியீடு பெறுதல்

மேற்சொன்ன கருத்துக்களில் திணை வரிசை முறை தொல்காப்பியத்திலும் மற்ற இலக்கியங்களிலும் பின்பற்றப்படவில்லை என்றாலும் திணைகள் குறியீட்டு முறையில் பெயர் பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

சொல்லவும் படுமே என்பது எதிர்மறை உம்மை என்பர் உரையாசிரியர்கள். முல்லை என்ற குறியீட்டாலேயே திணைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இல்லை. காடு நாடு மலை கடல் என்பதே பெருவழக்கு என்று விளக்கம் தருவார் இளம்பூரணர். அக்கருத்து பொருந்துவதாக இல்லை. முல்லைத் திணையின் முதல், கரு, உரிப்பொருள் என்று கேட்பதே இலக்கண வழக்கு. காட்டின் முதல்ää கருää உரி என்று கேட்பது வழக்கில்லை. காடு முதலான நிலங்கள் ஆட்சிக்குரிய பொதுச் சொல் ஆகாது. காடு என்பது அதனைச் சார்ந்துள்ள பகுதிகளைக் குறிக்காது. காட்டையும் அதனைச் சார்ந்துள்ள பகுதியினையும் குறிக்க ஒரு குறியீடு தேவைப்பட்டது. அதன் குறியீடாக முல்லை என்பதனை அமைத்தார் தொல்காப்பியர். அதனைப் போன்றே பிற திணைகளின் குறீடுகளாக அதன் பெயர்கள் அமைந்தன.

இளம்பூரணரின் கூற்றுப்படி காடு எனினும் முல்லை எனினும் ஒன்றானால் காரும் மாலையும் காடு என்பதும் கூதிர் யாமம் மலை என்பதும் பொருந்துமா? அங்ஙனம் கொண்டால் திணைக்குப் பொழுது என்றாகாமல் நிலத்திற்குப் பொழுதுகளாக அமைந்துவிடும். நிலமும் பொழுதும் முதற்பொருள் என்ற நிலை மாறி நிலத்துக்குள்

பொழுது என முரணாக முடியும். ஆகவே திணையின் குறியீடுகளாகத்தான் குறிஞ்சி முதலான பெயர்கள் அமைகின்றன என்பது தெளிவாகின்றது.

திணைகளின் பெயர்கள்

ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய குறியீடுகள் தான் குறிஞ்சி முதலானவை என்று கண்டோம். அதே நேரத்தில் அத்திணைக்கு அப்பெயர்கள் வரக் காரணம் என்பதை ஆயவேண்டியது கடமையாகிறது. அந்த வகையில் கை என்பது சிறுமைக்கிளை என்பது உறவு, கைக்கிளை என்றால் சிறுமையான உறவு என்றும் அன்பின் ஐந்திணைகள் அந்நிலத்தின் சிறப்புடைய மலர்களின் பெயர்களைப் பெறுகின்றன என்றும் பெருந்திணை என்பது பொருந்தாத காமம் என்றும் பொருள் கொள்ளுகின்றனர் சான்றோர்.

கைக்கிளை என்பது ஒருதலை உள்ளதல் என்னும் பொருளையும் குறிக்கும். அதாவது ஒருதலையாகக் காதல் கொள்ளுதல். தலைவன் தலைவி இருவரின் ஒத்த அன்பின்மையின் இது சிறுமையாக கொள்ளப்படும். பொதுவாக எல்லாக் காதலும் ஒருதலையாகத் தோன்றி பின்னர் அன்பின் ஐந்திணையாக மலரும். அப்படி அன்புடைமையாகாத வரையில் சிறுமையான உறவு என்பது பொருத்தமாக அமையும்.

அன்பின் ஐந்திணைகளின் பெயர்கள் அத்திணையில் சிறப்புடைய மலர்களின் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பொருந்துவதாக இல்லை. ஏனெனில் குறிஞ்சி முல்லைத் திணைகள் மட்டுமே மலரால் சிறப்பு பெற்றவை. மருதம் மரத்தின் பெயர் பெற்றது. நெய்தல் மலரின் பெயரோ மரத்தின் பெயரோ பெற்றதல்ல. ஒரு வேலை நெய்தல் மருதம் இரண்டும் மலர் உடையது என்று வலிந்து பொருள் கொண்டாலும் பாலைக்கு மலரின் பெயரும் மரத்தின் பெயரும் திணிக்க முடியாது. அப்படி இருக்க மலரின் பெயரோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் பெயரோ ஒரு திணைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்க முடியாது.

குறிஞ்சி முதலான திணைகளின் பெயர்களின் பொருளைக் காணும்போதும் அவற்றின் உரிப்பொருளை நோக்கும்பொழுதும் ஒருண்மை புலப்படுகின்றது. அதாவது குறிஞ்சி என்றால் குறுகுதல் என்று பொருள். குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட என்னும் பொருள்படும். சங்க இலக்கியங்களில் மலை நாட்டுத் தலைவன் தலைவியை புணர்ந்து பின்னர் பிரிந்து செல்லுதலை ஒருவாறு குறிக்கும். முல்லை என்றால் முல்லுதல் என்று பொருள். பிரிந்து சென்ற தலைமகனை நினைத்துக்கொண்டே இருத்தலாகும். ஆற்றி இருத்தல் என்னும் உரிப்பொருளோடு தொடர்புடையது. மருதம் என்றால் மருவுதல் என்று பொருள். பரந்து விரிந்து நிறைந்திருத்தல் எனப்படும். நெய்தல் என்பது நெய்வது ஆகும். வலை நெய்தல் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். பாலை என்பது பற்றுதல் என்னும்

பொருளை தரும். பற்றுதல் என்பது கைப்பற்றுதல் அதாவது சிறுமையாகக் கைப்பற்றுதல் (வழிபறி) எனப்படும்.

இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட பொருளுடைய குறியீடுகள் திணைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. பின்னர் அத்திணைகளின் பெயர்கள் அதன் சிறப்பு கருதி அத்திணையின் கருப்பொருளில் ஏதேனும் ஒன்றுக்கு வழங்கி வந்தது. அதாவது குறிஞ்சி என்னும் திணையின் பெயர் அங்கு சிறப்பு பெறும் பொருளைக் (மலரை) குறித்தது. முல்லை என்னும் திணையின் பெயர் அத்திணையின் சிறப்புடைய பொருளைக் (முல்லைக்கொடியை) குறித்தது. மருதம் என்னும் திணைப்பெயர் அதன் சிறப்பான பொருளைக் (மரம்) குறித்தது. நெய்தல் என்னும் திணையின் பெயர் அத்திணையின் சிறப்பான தொழிலைக் (நெய்வது) குறித்தது. பாலை என்னும் திணைப்பெயர் அந்நிலத்தின் தொழிலை (கைப்பற்றல்) குறித்தது.

பெருந்திணை என்பது பெருமை வாய்ந்த திணை எனப்படும். பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம் எனின் அதனை ஆசிரியர் உரைக்கத் தேவையில்லை. ஒருதலையாக உள்ளி பின்னர் அன்பின் ஐந்திணையாக மலர்ந்து கற்பு என்னும் பெருமை வாய்ந்த திணையாக ஏற்றம் அடைவது பெருந்திணையாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. அகக் கோட்பாடுகள் குறித்துக் கட்டுரைக்க
2. புறக் கோட்பாடுகள் குறித்துக் கட்டுரைக்க
3. சமூக அடிப்படையில் திணைக் கோட்பாடுகளை விவரிக்க
4. திணை அமைப்பு முறையை விளக்குக

அலகு 2 நற்றிணை நெய்தல் திணைப் பாடல்கள்

நற்றிணை 4

கானல் அம் சிறுகுடிக் கடல் மேம் பரதவர்
நீல் நிற புன்னைக் கொழு நிழல் அசை
தண் பெரும் பரப்பின் ஒண் பதம் நோக்கி
அம் கண் அரில் வலை உணக்கும் துறைவனொடு
'அலரே அன்னை அறியின் இவண் உறை வாழ்க்கை 5
அரிய ஆகும் நமக்கு' எனக் கூறின்
கொண்டும் செல்வர்கொல்- தோழி!- உமணர்
வெண் கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
கண நிரை கிளர்க்கும் நெடு நெறிச் சகடம்
மணல் மடுத்து உரறும் ஓசை கழனிக்கு 10
கருங் கால் வெண் குருகு வெருஉம்
இருங் கழிச் சேர்ப்பின் தம் உறைவின் ஊர்க்கே?

தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக தோழி அலர் அச்சம் தோன்றச் சொல்லி வரைவு
கடாயது.

அம்மூவனார்

தோழீ ! கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள சிறுகுடியிலிருந்து கடலின்மேற் செல்லும் பரதவர்
நீலநிறத்தையுடைய புன்னையின் கொழுவிய நிழலிலே தங்கி தண்ணிய பெரிய கடற்
பரப்பிற் செல்லுதற்கு நல்ல அற்றம் பார்த்து அவ்விடத்து முறுக்குண்டு கிடந்த
வலையைப் பிரித்துப் புலர்த்தா நிற்கும் துறையையுடைய நம் தலைவர்பாற் சென்று
நமக்குண்டாகிய பழிச் சொல்லை அன்னை அறிந்தால் இனி இங்குத் தங்கிக்
களவொழுக்கத்து வாழ்தல் அரியவாகும் என்று கூறினாள் உப்பு வாணிகர் வெளிய
கல்லுப்பின் விலை கூறிக் கூட்டமாகிய ஆனிரையை எழுப்புகின்ற நெடிய நெறியிற்
செலுத்தும் பண்டிகள் மணலின் மடுத்து முழங்கும் ஓசையைக் கேட்டு வயலிலுள்ள கரிய
காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெருவா நிற்கும் கரிய கழி சூழ்ந்த நெய்தனிலத்தின்
கணுள்ள தம் உறைவிடமாகிய ஊருக்கு நம்மையழைத்துக் கொண்டும் போவரோ?

நற்றிணை 15

முழங்கு திரை கொழீஇய மூரி எக்கர்
நுணங்கு துகில் நுடக்கம் போல கணம் கொள
ஊதை தூற்றும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!
பூவின் அன்ன நலம் புதிது உண்டு
நீ புணர்ந்து அணையேம் அன்மையின் யாமே 5
நேர்புடை நெஞ்சம் தாங்கத் தாங்கி
மாசு இல் கற்பின் மடவோள் குழவி
பேளய் வாங்கக் கைவிட்டாங்கு
சேணும் எம்மொடு வந்த
நாணும் விட்டேம் அலர்க இவ் ஊரே! 10

வரைவு நீட்டித்தவழி தோழி தலைமகற்குச் சொல்லி வரைவு கடாயது.

அறிவுடைநம்பி

முழங்கும் கடலை மோதிக் குவித்த மணல். ஆடும் துணி போல முரிந்து கிடக்கும் மணல். ஊதைக் காற்று வீசும் காலம். இப்படிப்பட்ட நீர்த்துறையை உடையவன் அவன். இவளது பூப்போன்ற புதுநலத்தை (புதுத்தேனை) உண்டாய். இப்போது எப்படிக்கிடக்கிறோம் தெரியுமா? நேர்மையுடன் உனக்குப் படைத்த நெஞ்சம் படபடவெனப் புடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். மாசில்லாத கற்பினை உடைய ஒருத்தியின் குழந்தையைப் பேய்மகள் ஒருத்தி பிய்த்துத் தின்னுவதற்காகப் பிடுங்கிக்கொள்ளக் கைவிட்டது போல தொலைவிடத்துக்குச் சென்றாலும் விடாமல் எம்முடனேயே வந்த நாணத்தை நீ வாங்கிக்கொண்ட நாணத்தையும் கைவிட்டுவிட்டோம். ஊர்வாய் எல்லாம் அலர்கிறது

நற்றிணை 27

நீயும் யானும் நெருநல் பூவின்
நுண் தாது உறைக்கும் வண்டினம் ஒப்பி
ஒழி திரை வரித்த வெண் மணல் அடைகரைக்
கழி சூழ் கானல் ஆடியது அன்றி
கரந்து நாம் செய்தது ஒன்று இல்லை உண்டு எனின் 5
பரந்து பிறர் அறிந்தன்றும்இலரே- நன்றும்
எவன் குறித்தனள் கொல் அன்னை?- கயந்தோறு
இற ஆர் இனக் குருகு ஒலிப்ப சுறவம்

கழி சேர் மருங்கின் கணைக் கால் நீடி
கண் போல் பூத்தமை கண்டு “நுண் பல
சிறு பாசடைய நெய்தல்
குறுமோ சென்று” எனக் கூறாதோளே.

10

சிறைப்புறமாகத்தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇயது.

குடவாயிற் கீரத்தனார்

தோழீ ! நேற்றைப் பொழுதில் நீயும் யானும் சென்று மலரின் நுண்ணிய தாதிற் பாய்ந்து
விழுகின்ற வண்டினங்களைப் போக்கி ஒழிந்த திரை கொழித்த வெளிய மணலடுத்த
கழிக்கரை சூழ்ந்த சோலையிடத்து விளையாடியதன்றி மறைத்து நாம் செய்த செயல்
பிறிதொன்றுமில்லை அங்ஙனம் யாதேனும் செய்ததுண்டென்றால் அது பரவா நிற்கும்
நிற்க. அதனைப் பிறர் அறிந்து வைத்தாருமில் அப்படியாக அன்னை நம்மை நோக்கிப்
பொய்கைதோறும் இறாமீனைத் தின்னும் குருகினம் ஒலிப்பச் சுறாவேறு மிக்க கழிசேர்ந்த
இடத்து கணைக்கால் நீடிக் கண்போல் பூத்தமை கண்டு திரண்ட தண்டு நீண்டு
நம்முடைய கண்களைப் போலப் பூத்தமை நோக்கியும் நுண்ணிய பலவாகிய பசிய
இலைகளையுடைய சிறிய நெய்தல் மலரைப் (போய்ப்) பறித்துச் சூடிக்கொண்மின் எனக்
கூறினாள் அல்லள் ஆதலின் அவள்தான் பெரிதும் என்ன கருதியிருக்கின்றனள் போலும்

நற்றிணை 38

மா இரும் பரப்பகம் துணிய நோக்கி
சேயிறா எறிந்த சிறு வெண் காக்கை
பாய் இரும் பனிக் கழி துழைஇ பைங் கால்
தான் வீழ் பெடைக்குப் பயிரிடுஉ சுரக்கும்
சிறு வீ ஞாழல் துறையுமார் இனிதே
பெரும் புலம்பு உற்ற நெஞ்சமொடு பல நினைந்து
யானும் இனையேன்- ஆயின் ஆனாது
வேறு பல் நாட்டில் கால் தர வந்த
பல உறு பண்ணியம் இழிதரு நிலவுமணல்
நெடுஞ் சினைப் புன்னைக் கடுஞ் சூல் வெண் குருகு
உலவுத் திரை ஓதம் வெருஉம்
உரவு நீர்ச் சேர்ப்பனொடு மணவா ஊங்கே.

5

10

தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக தலைவி வன்புறை எதிர்அழிந்தது.

தோழீ ! அமையாமல் வேறுவேறாகிய நாடுகளினின்றும் கலங்களைச் காற்றுச் செலுத்துதலாலே வந்திறுத்த பலவகைப் பண்டங்கள் இறக்கியிட்ட நிலாவை ஒத்த மணற் பரப்பின் கண்ணுள்ள நெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண் குருகு நெடிய புன்னைக் கிளையிலிருக்கின்ற முதிர்ந்த சூலையுடைய வெளிய குருகு உலாவுதலையுடைய அலையோசைக்கு வெருவா நிற்கும் வலிய நீர்ப்பரப்பினையுடைய கடற்சேர்ப்பனொடு மணவாத முன்பு கரிய பெரிய நீர்பரந்த கழியிடந் தெளசிதலானே அதனை நோக்கி சேஇறா எறிந்த சிறு வெள் காக்கை அதிலுள்ள செய்ய இறாமீனைப் பற்றுதற்குப் பாய்ந்த கழுத்தளவு சிறிது வெண்மையுடைய நீர்க்காக்கை பரவிய பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய கழியிடத்தைத் துழாவிடுத்துத் தான் விரும்பிய பசிய காலையுடைய பெடையை அழைத்து அதற்குக் கொடா நிற்கும் சிறிய பூவையுடைய ஞாழலந்துறையும் இனிதேயாயிருந்தது அவன் என்னைக் கலந்து கைவிட்ட பின்பு அத்துறையும் வெறுப்புடைத்தாயிற்று ஆதலால் பெரிய வருத்தமுற்ற உள்ளத்தில் அவன் பிரிந்ததனால் ஆகிய துன்பம் பலவற்றையும் நினைந்து யானும் இத்தன்மையே னாயினென்காண்

நற்றிணை 38

வேட்டம் பொய்யாது வலைவளம் சிறப்ப
பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர
இரும் பனந் தீம் பிழி உண்போர் மகிழும்
ஆர் கலியாணர்த்துஆயினும் தேர் கெழு
மெல்லம் புலம்பன் பிரியின் புல்லெனப் 5
புலம்பு ஆகின்றே தோழி! கலங்கு நீர்க்
கழி சூழ் படப்பைக் காண்ட வாயில்
ஒலி காவோலை முள் மிடை வேலி
பெண்ணை இவரும் ஆங்கண்
வெண் மணற் படப்பை எம் அழுங்கல் ஊரே. 10

தலைவி வன்புறை எதிர்அழிந்து சொல்லியது.

உலோச்சனார்

முள் மிடை வேலி மீன் வேட்டைக்குச் சென்றால் வலை நிறைய மீன்வளம் கிடைக்கும். பாட்டம் பாட்டமாய்ப் பரதவர் அவற்றை விற்பர். ஊர்மக்கள் பணைமரத்தில் இறங்கும் 'பிழி'க்கள்ளை உண்டு திளைப்பர். இப்படிப் பெருவளம் கொண்டதுதான் எங்கள் ஊர். இருப்பினும் தேரில் வரும் புலம்பன் பிரியின் இவளுக்குப்

புலம்பல்தான். தனிமைதான். அதோ பார். கலங்கிய நீர் கொண்ட கழிக்குத் தண்ணீர் வரும் காண்ட-வாயிலில் முள்ளோடு கூடிய பனை ஓலை வேலிக்குள்ளே பனைமரம் முளைத்து வளரும் மனை. வெண்மணல் பரந்த ஊரிலுள்ள அந்த மனைதான் நாங்கள் வாழும் இல்லம்.

நற்றிணை 45

இவளே கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீல் நிறப் பெருங் கடல் கலங்க உள்புக்கு
மீன் எறி பரதவர் மகளே நீயே
நெடுங் கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்க்
கடுந் தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே: 5
நிணச் சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி
இனப் புள் ஓப்பும் எமக்கு நலன் எவனோ?
புலவு நாறுதும் செல நின்றீமோ!
பெரு நீர் விளையுள் எம் சிறு நல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ அன்றே 10
எம்மனோரில் செம்மலும் உடைத்தே!

குறை வேண்டிய தலைவனைத்தோழி சேட்படுத்தது.

நின்னாற் காதலிக்கப்படும் இவள்தான் கடற்கரைச் சோலையிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே இருக்கின்ற நீலநிறத்தையுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற்சென்று வலைவீசி மீனைப் பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்வி கண்டாய் நீதானும் நெடிய கொடிகள் காற்றாலசைந்து நுடங்குங் கடைத் தெருக்களையுடைய பழைய ஊரின்கணுள்ள கடிய செலவினையுடைய தேரையுடைய செல்வ மன்னன் காதலிற் பெற்று வளர்த்த புதல்வனாயிராநின்றனை ஆதலிற் குலத்திற்கே பொருத்தமில்லை அங்ஙனம் மணப்பதாயினும் நிணத்தையுடைய சுறாமீனை அறுத்திட்ட தசைகளைக் காயவைத்தல் வேண்டி வெயிலிற் போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்டமாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஓட்டிப் பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்த நலந்தான் யாது வேண்டிக் கிடந்தது ? ஒன்றும் வேண்டா சுறா நிணத்தைத் தடிந்து பரப்புதலானே யாம் புலவு நாற்றம் நாறுகின்றேம் இந்நாற்றம் நீ பொறாயாகலின் எம்மருகில் வராதேகொள்! அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன் கடனீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய வாழ்க்கையானது நும்மொடு ஒக்கவுயர் வுடைத்தன்று எம்போன்ற பரதவரில் நின் போன்ற செல்வமாக்களையும் எங்கள் மரபுடைத்தாயிராநின்றது

நற்றிணை 49

படு திரை கொழீஇய பால் நிற எக்கர்த்
தொடியோர் மடிந்தெனத் துறை புலம்பின்றே
முடிவலை முகந்த முடங்கு இறாப் பரவைப்
படு புள் ஓப்பலின் பகல் மாய்ந்தன்றே
கோட்டு மீன் எறிந்த உவகையர் வேட்டம் மடிந்து 5
எமரும் அல்கினர் “ஏமார்ந்தனம்” எனச்
சென்று நாம் அறியின் எவனோ- தோழி!
மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவீ
முன்றில் தாழையொடு கமழும்
தெண் கடற் சேர்ப்பன் வாழ் சிறு நல் ஊர்க்கே? 10

தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி நயப்பித்தது சிறைப்புறமாகத் தோழி ஆற்றாமை வியந்ததூஉம் ஆம்.

நெய்தல் தத்தனார்

தோழி! பரதவர் முனறிலின்கணுள்ள பலர் கூடுகின்ற மன்றம் போல் அமைந்த புன்னையின் கரிய கிளைகளிலுள்ள நறிய மலர் அயலிலுள்ள தாழை மடலோடு கூடி நறுமணம் வீசாநிற்கும் தெளசிந்த கடற்றுறைவன் வாழ்கின்ற சிறிய நல்ல ஊரின்கட் சென்று அவன்பால் கடலிலுள்ள பெரிய அலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட பால் போலும் வெளிய நிறத்தையுடைய எக்கராகிய மணல் மேட்டில் விளையாட்டயரும் வளையுடைக் கையராய் பரத்தியர் யாவரும் தத்தம் மனையகத்துத் துயில்கின்றமையாலே துறை தனிமையுடையதாயிராநின்றது முடியிட்ட வலையால் முகக்கப்பட்ட முடங்குதலையுடைய பாவை போன்ற இறாமீன்களைக் காயவிட்டு அவற்றில் வந்து விழுகின்ற காக்கைகளை ஓப்புதலானே பகற்பொழுது கழிந்துவிட்டது எம்முடைய ஐயன்மாரும் திரண்ட கோடுகளையுடைய சுறா முதலிய மீன்களைப் பிடித்தலானாகிய உவகையராய்ப் பின்னும் வேட்டைமேற் செல்லாதொழித்துத் தம்மம் மனையகத்தே தங்கிவிட்டனர்காண் யாமும் நீ இல்லாமையால் மயக்கமுடையேமாய் இராநின்றேம் என்று கூறி அவன் கருத்தை ஆராய்ந்தறியின் அதனாலேதேனும் குற்றப்பாடுளதோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்

நற்றிணை 54

வளை நீர் மேய்ந்து கிளை முதல்செலீஇ
வாப் பறை விரும்பினைஆயினும் தூச்சிறை

இரும் புலா அருந்தும் நின் கிளையொடு சிறிது இருந்து
கருங் கால் வெண் குருகு!- எனவ கேண்மதி:
பெரும் புலம்பின்றே சிறு புன் மாலை 5
அது நீ அறியின் அன்புமார் உடையை
நொதுமல் நெஞ்சம் கொள்ளாது என் குறை
இற்றாங்கு உணர உரைமதி- தழையோர்
கொய்குழை அரும்பிய குமரி ஞாழல்
தெண் திரை மணிப் புறம் தைவரும்
கண்டல் வேலி நும் துறை கிழவோற்கே! 10

காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி.

சேந்தங் கண்ணனார்

கரிய காலையுடைய வெளிய நாராய்! நீ நின் சுற்றம் முதலாயவற்றோடு சென்று வளைந்த
நீர்ப்பரப்பிலுள்ள இரையை அருந்தித் தாவிப் பறந்து வருதலை விரும்பிகிணையாயினும்
இரும்புலா அருந்தும் தூச் சிறை நின் கிளையொடு சிறிது இருந்து எனவ கேள்மதி மிக்க
புலவைத் தின்னுகின்ற தூய சிறகுகளையுடைய நின் சுற்றத்தோடு சிறிது பொழுது
ஈண்டுத் தங்கியிருந்து என்னுடைய சொற்களைக் கேட்பாயாக சிறிய புல்லிய
மாலைப்பொழுதானது எனக்குப் பெரிய வருத்தஞ் செய்தலை உடையதாயிராநின்றது
அதனை நீ அறியின் என்மாட்டுப் பெரிதும் அன்புடையயாதலால் வேறுபட்ட
மனங்கொள்ளாமல் என்குறை இத்தன்மையதென்று தழையுடுப்பவர் கொய்தற்குரிய
குழை தழைந்த இளைய ஞாழல் தெளசிந்த திரையின் புறத்தைத் தடவாநிற்கும் கண்டல்
மர வேலிகளையுடைய நுங்கடற்றுறைச் சேர்ப்பனிடஞ் சென்று அவன் உணருமாறு
உரைப்பாயாக !

நற்றிணை 58

பெரு முது செல்வர் பொன்னுடைப்புதல்வர்
சிறு தோட் கோத்த செவ் அரிப்பறையின்
கண்ணகத்து எழுதிய குரீஇப் போல
கோல் கொண்டு அலைப்பப் படிஇயர்மாதோ
வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன் 5
முரசு முதல் கொளீஇய மாலை விளக்கின்
வெண் கோடு இயம்ப நுண் பனி அரும்ப
கையற வந்த பொழுதொடு மெய் சோர்ந்து
அவல நெஞ்சினம் பெயர உயர் திரை
நீடு நீர்ப் பனித் துறைச் சேர்ப்பன் 10

ஓடு தேர் நுண் நுகம் நுழைந்த மாவே!

பகற்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகன் போக்கு நோக்கி தோழி மாவின்மேல்வைத்துச் சொல்லியது.

முதுகூற்றனார்

உறையூரின் கண் அரசாண்ட வீரவேண்மான் வெளியன் என்னும் தித்தனுடைய முரசு முதலியவற்றோடு வெளிய சங்குகள் ஒலியாநிற்பச் சிறிய பனியுண்டாக வரிசையாக எடுக்கப்பட்ட விளக்குகளுடனே சென்று எதிர் கொள்ளுகின்ற பிரிந்துறை மகளிர் செயலறும்படி வந்த மாலைப்பொழுதிலே மெய் சோர்ந்து வருந்திய மனத்தேமாகிப் பெயர்ந்து போகும்வண்ணம் ஓங்கியெழுகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட நீர்வடிவாகிய கடலின் குளிர்ந்த துறையையுடைய சேர்ப்பனது ஓடு தேர் நுண் நுகம் நுழைத்த மா ஓடுகின்ற தேரின் நுண்ணிய நுகத்திற் பூட்டப்பட்டுச் செல்லுகின்ற குதிரைகள் தாம் முற்செய்த தவத்தாற் பெற்ற முதிர்ந்த செல்வரின் பொன்னணிகளையுடைய புதல்வர் சிறிய தோளில் மாட்டிய செவ்விதின் ஒலிக்கும் பறையின் கண்ணில் எழுதிய குருவி அடி படுதல் போல் கோலைக் கொண்டு அடிக்க அதனாலே துன்பப்படுவனவாக

நற்றிணை 63

உரவுக் கடல் உழந்த பெரு வலைப்பரதவர்
மிகு மீன் உணக்கிய புது மணல் ஆங்கண்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவு நாறு விளங்கு இணர் அவிழ்ந்து உடன் கமழும்
அழுங்கல் ஊரோ அறன் இன்று அதனால்

5

அறன் இல் அன்னை அருங் கடிப் படுப்ப
பசலை ஆகி விளிவதுகொல்லோ-
புள் உற ஒசிந்த பூ மயங்கு அள்ளல்
கழிச் சுரம் நிவக்கும் இருஞ் சிறை இவுளி
திரை தரு புணரியின் கழுஉம்

10

மலி திரைச் சேர்ப்பனொடு அமைந்த நம் தொடர்பே?

அலர் அச்சத்தால் தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பு அறிவுறீஇயது.

உலோச்சனார்

பரதவர் பெரிய வலையை வீசி வலிமை மிக்க கடலில் உழைத்துக் கொண்டுவந்த மிகுதியான மீன்கள் சேரியின் மணல் பரப்பில் காயும் புலால் நாற்றத்தோடு சேர்ந்து கொத்தில் பூத்திருக்கும் புன்னை மலர்களின் நறுமணம் விழாக்காலம் போல வீசிக்கொண்டிருக்கும் ஊர் எங்கள் ஊர். இங்குள்ள மக்களுக்கு அறநெறி இல்லை. அதனால் தாய் என்னைக் கட்டுக்காவலில் வைத்திருக்கிறாள். என் உடம்பில் உள்ள பசுபசப்பு (காம உணர்வு) செத்து மடியவேண்டுமா? பறவைகள் அமர்ந்ததால் ஓடிந்து சேற்றில் விழுந்த பூக்கள் உப்பங்கழிக் காட்டில் உயர்ந்தோங்கிக் கிடக்கும். கடலலை அங்கு வந்து மீளும். அந்த இடத்தில் அவன் (தலைவன்) தன் இவுளியைக் குளிப்பாட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனோடு இருக்கும் தொடர்பை அறிந்து தாய் கட்டுக்காவலில் வைத்துள்ளாள்.

நற்றிணை 67

சேய் விசம்பு இவர்ந்த செழுங்கதிர் மண்டிலம்
மால் வரை மறைய துறை புலம்பின்றே
இறவு அருந்தி எழுந்த கருங் கால் வெண் குருகு
வெண் கோட்டு அருஞ் சிறைத் தாய் கரைய
கருங் கோட்டுப் புன்னை இறைகொண்டனவே
5

கணைக் கால் மா மலர் கரப்ப மல்கு கழித்
துணைச் சுறா வழங்கலும் வழங்கும் ஆயிடை
எல் இமிழ் பனிக் கடல் மல்கு சுடர்க் கொளீஇ
எமரும் வேட்டம் புக்கனர் அதனால்
தங்கின் எவனோதெய்ய- பொங்கு பிசிர்
10

முழவு இசைப் புணரி எழுதரும்
உடை கடற் படப்பை எம் உறைவின் ஊர்க்கே?

பகற்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

பேரி சாத்தனார்

வானத்தில் ஊர்ந்துவந்த கதிரவன் மலையில் மறைந்துவிட்டான். கடல் துறை மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாமல் தனித்துக் கிடக்கிறது. கருநிறக் கால்களை உடைய வெண்குருகு

தன் வெண்ணிறச் சிறகுகளை விரித்துப் பறந்து சென்று கருமையான கிளைகளை உடைய புன்னை மரக் கிளையில் தங்கிவிட்டது. வலிமையான காம்பினை உடைய தாமரை மலர் தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டது. சுறா மீன் உப்பங்கழிக்கே மேய வந்துவிட்டது. என் தந்தை, அண்ணன் ஆகியோரும் புணைமீது விளக்கை ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு மீன் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுவிட்டனர். அலை முழங்கும் கடலோரத்தில் உள்ள எங்களது படப்பை ஊரில் தங்கினால் என்ன? – தோழி தலைவனிடம் சொல்கிறாள். இரவில் தங்குவற்குத் திருமணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து.

நற்றிணை 78

கோட் சுறா வழங்கும் வாள் கேழ்இருங் கழி
மணி ஏர் நெய்தல் மா மலர் நிறைய
பொன் நேர் நுண் தாது புன்னை தூஉம்
வீழ் தாழ் தாழைப் பூக் கமழ் கானல்
படர் வந்து நலியும் சுடர் செல் மாலை

5

நோய் மலி பருவரல் நாம் இவண் உய்கம்
கேட்டிசின் வாழி தோழி! தெண் கழி
வள் வாய் ஆழி உள் வாய் தோயினும்
புள்ளு நிமிர்ந்தன்ன பொலம் படைக் கலிமா
வலவன் கோல் உற அறியா

10

உரவு நீர்ச் சேர்ப்பன் தேர்மணிக் குரவே

வரைவு மலிந்தது

கீரங்கீரனார்

வெளிச்சம் இருக்கும் உப்பங்கழி. கொம்பு உள்ள சுறாமீன் மேயும் உப்பங்கழி. நீலமணி நிறத்தில் நெய்தல் பூக்கள் நிறைய பூத்திருக்கின்றன. அதில் புன்னைமரம் தன் பொன்னிறம் கொண்ட பூக்களைத் தூவுகிறது. அது கானல் நிலம். அங்கே விழுது தொங்கும் தாழம்பூவின் மணம் கமழ்கிறது. மாலை நேரம் வந்துவிட்டது. வெளிச்சம் மங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் தனிமையில் இருக்கிறோமே என்னும் நினைவைத் துன்பம் வருவது இயல்பே. இந்தத் துன்பத்திலிருந்து இப்போது தப்பிவிட்டோம்.

தோழி! உள்ளுக்குள்ளே காது கொடுத்துக் கேள். சேர்ப்பன் வரும் தேரின் மணியோசை கேட்கிறது. கோல் ஓச்சல் இல்லாமல் மகிழ்வோடு குதிரை அந்தத் தேரை இழுத்துக்கொண்டு வருகிறது. பறவை போல் பறந்து இழுத்துக்கொண்டு வருகிறது. உப்பங்கழியில் அதன் சக்கரம் இறங்கிவிட்டாலும் கவலைப்படாமல் இழுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அவன் வரவால் நம் துன்பம் நீங்கி நமக்கு மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது.

நற்றிணை 87

உள் ஊர் மா அத்த முள் எயிற்று வாவல்
 ஓங்கல்அம் சினைத் தூங்கு துயில் பொழுதின்
 வெல் போர்ச் சோழர் அழிசிஅம் பெருங் காட்டு
 நெல்லி அம் புளிச் சுவைக் கனவியாஅங்கு
 அது கழிந்தன்றே- தோழி!- அவர் நாட்டுப்
 பனி அரும்பு உடைந்த பெருந் தாட் புன்னை
 துறை மேய் இப்பி ஈர்ம் புறத்து உறைக்கும்
 சிறுகுடிப் பரதவர் மகிழ்ச்சியும்
 பெருந் தண் கானலும் நினைந்த அப் பகலே.

5

வரைவிடை வைத்துப்பிரிய ஆற்றாளாய தலைவி கனாக் கண்டு தோழிக்கு உரைத்தது.

நக்கண்ணையார்

தோழி! அத்தலைவரது நாட்டின்கணுள்ள பெரிய அடியையுடைய புன்னையின் குளிர்ந்த அரும்புகள் மலர்ந்து அவற்றின் பராகம் கடலின் துறையிடத்து மேய்கின்ற இப்பியின் ஈரிய புறத்து மிக விழாநிற்கும் சிறு குடியிலுள்ள பரதவர் மகிழும் மகிழ்ச்சியையும் பெரிய தண்ணிய கழிக்கரையிலுள்ள சோலையையும் நான் நினைந்த அப் பகற்பொழுதின்கண்ணே ஊரின் உள்ளதாய மாமரத்திலிருக்கின்ற முட்போன்ற எயிற்றிணையுடைய வெளவால் உயர்ந்தவொரு கிளையிற் சென்று பற்றித் தூங்கா நின்று துயிலுற்ற பொழுதிலே தனக்குக் கிட்டப்பெறாத வெல்லும் போரையுடைய சோழர் குடியிற் பிறந்த ஆர்க்காட்டின் உளனாகிய அழிசி என்பவனது பெரிய காட்டின்கண் உள்ள நெல்லிப்பழத்தின் இனிய புளிச்சுவையைத் தான் பெற்றதாகக் கனவுகண்டாற் போல யானும் அவரொடு முயங்கினதாகக் கனவுகாண அவ்விற்பமெல்லாம் விழித்தவுடன் ஒழிந்து போயிற்று மன் !

நற்றிணை 172

விளையாடு ஆயமொடு வெண் மணல் அழுத்தி
மறந்தனம் துறந்த காழ் முளை அகைய
நெய் பெய் தீம் பால் பெய்து இனிது வளர்ப்ப
நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகும் என்று
அன்னை கூறினள் புன்னையது நலனே- 5
அம்ம! நாணுதும் நும்மொடு நகையே
விருந்தின் பாணர் விளர் இசை கடுப்ப
வலம்புரி வான் கோடு நரலும் இலங்கு நீர்த்
துறை கெழு கொண்க!- நீ நல்கின்
இறைபடு நீழல் பிறவுமார் உளவே. 10

பகற்குறி வந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது குறிபெயர்த்தீடும் ஆம்.

புதியராய் வந்த பாணர் பாடுகின்ற இளைதாய (மெல்லிய) இசைப்பாட்டுப் போல வெளிய வலம்புரிச்சங்கு ஒலியாநிற்கும் விளங்கிய நீரையுடைய துறைபொருந்திய நெய்தனிலத்தலைவனே! யாம் எம்மொடு விளையாடுகின்ற தோழியரோடு சென்று ஒருநாள் வெள்ளிய மணலிலுன்றினேமாகி மறந்தொழிந்த புன்னை விதையானது வேருன்றி முளைத்து முளைதோன்றுதலானே மீண்டும் அதனை நோக்கி மகிழ்ந்து நெய் கலந்த இனிய பாலை நீராக வார்த்து இனிமையொடு வளர்க்கு நாளில் எம் அன்னை எம்மை நோக்கி "நீயிர் வளர்த்துவரும் புன்னையானது நும்மினுஞ் சிறந்ததன்றோ அது நும்முடன் பிறந்த தங்கையாந் தகுதியுடையது கண்டீர்" என்று இதன் சிறப்பினை விளங்கவுரைத்தனள் ஆதலின் எந் தங்கையாகிய இப் புன்னையின் எதிரில் நும்மொடு நகைத்து விளையாடி மகிழ்வதற்கு யாம் வெட்கமடையாநின்றோம் அம்மவோ? நீ இவளை அணைந்து நல்குவையோ? நல்குவையாயின் நிறைந்த மரத்தினிழல் பிறவும் ஈங்குள்ளனகாண் அவ்வயிற் செல்லுதல் நல்லதொன்றாகும்.

நற்றிணை

நற்றிணை என்னும் இந்நூல் தனிப்பாடல்களாகப் பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பலராலும் பாடப்பட்டு பின்னர் ஒரு புலவரால் தொகுக்கப்பட்டது. இஃது எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகும். எட்டுத்தொகை நூல்கள் இவையெனப் பாடும் வெண்பாவால் முதலிடம் பெற்றுத்திகழ்வது நற்றிணை ஆகும். “நல்” என்ற அடைமொழி பெற்றது. இந்நூலில் 9 அடி முதல் 12 அடிகள் வரை அமைந்த 400 பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இந்நூலில் அமைந்துள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை நோக்கி இதற்கு “நற்றிணை நானூறு” என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் யாரெனத் தெரியவில்லை. ஆயினும் தொகுப்பித்தவன் “பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி” ஆவான். நற்றிணைப் பாடல்கள் அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்களாம்.

நெய்தல் திணை பெயர்க்காரணம்

நெய்தல்திணை அன்பின் ஐந்திணைகளில் ஒன்று. நிலத்திணைச் சுட்டும் தன்மையிலும் கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியினைக் குறிக்கும் வகையிலும் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றது. நெய்தல் - ஒரு தாவரத்தின் பெயர். மிகுதியான நீர் நிலைகள் கொண்ட இடத்தில் வளரும் தன்மை பெற்ற தாவரமாகும். இதன் மலர் நீலமணி போன்ற நிறமும் நீரின் அளவிற்கு ஏற்ப வளரும் தன்மையும் கொண்டது. இதன் சிறப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டே நெய்தல் திணை எனப் பெயரிட்டுள்ளனர் பண்டைத் தமிழர். இத்தகைய நெய்தல் என்ற சொல்லாட்சி நற்றிணையில் 16 இடங்களிலும் குறுந்தொகையில் ஏழு இடங்களிலும் ஐங்குறுநூற்றில் 17 இடங்களிலும் அகநானூற்றில் 14 இடங்களிலும் கலித்தொகையில் 4 இடங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

நெய்தற் திணையில் அடிக்கடி வரும் சொற்கள்

கடல், கடற்கரை, பரதவர், மீன், சுறா, முதலை, திரை, அலை, கானல், (கடற்கரை சோலை) திமில், அம்ப சேரி, புன்னை, ஞாழல், தாழை, கைதல், உப்பு, உமணர், உப்பங்கழி, மணல், எக்கர், (மணல் மேடு) அலவன், (நண்டு) அடும்பு, நெய்தல், ஆம்பல், கோடு, வளை, வலை, குருகு, நாரை, அன்றில்

மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்த பரதவர்க்கும் வேட்டைத் தொழிலைச் செய்யும் குறிஞ்சி நிலத்தார்க்கும் இடையே ஓர் உறவு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தொழில் அடிப்படையில் நோக்கும் போது பரதவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் நிலையை ‘வேட்டம்’ செல்லுவதாகப் புலவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

“வேட்டம் பொய்யாது வலைவளம் சிறப்பப்

பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர” (நற்.38)பரதவர் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் நிகழ்வை ‘வேட்டம்’ என்றும்இ அவர்களை ‘வேட்டுவர்’ என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றமையைத் தெளிவுறுத்திக் காட்டுகின்றன. இருப்பினும் இதனைத் தாண்டி இவர்களிடையே பண்டமாற்று நிலையில் தொடர்பு இருந்துள்ளது. முடத்தாமக் கண்ணியார் என்ற புலவர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

குறுந்தொகையின் தலைவி இம்மை மாறி மறுமையிலாவது தலைவன் தன்னை மட்டுமே நெஞ்சம் உறைபவளாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறாள்.

“அணிற் பல் அன்ன கொங்கு முதிர் முண்டகத்து

மணிக் கேழ் அன்ன மா நீர்ச் சேர்ப்ப!

இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும்.

நீ ஆகியர் எம் கணவனை

யான் ஆகியர் நின் நெஞ்சு நேர்பவளே’ (குறுந்தொகை. 49)

இதுவே கற்பில் தலைவியின் நிலைப்பாடாக விளங்குகின்றது

வலிமையுடைய கடலில் சென்று உடல் வருத்திப் பெரிய வலைகளை வீசி மீனைப் பிடிக்கின்றனர் பரதவர். மிகுதியான மீன்களைப் புதிய மணற் பரப்பில் காயப் போடுகின்றனர். “கல்” என்று ஒலிக்கக்கூடிய சேரி முழுதும் புலவு நாற்றம் (மீன் நாற்றம்) வீசுகிறது. அச்சேரியை அடுத்திருக்கும் புன்னை மரங்கள் விழாவிற்றிரிய மணமுடைய பூங்கொத்துகளை ஒரு சேர விரிக்கின்றன. புன்னையின் நறுமணம் மீன் உணக்கும் புலவு நாற்றத்தைப் போக்குகின்றது. அத்தகைய ஊரில் மக்கள் பழி தூற்றும் ஒலி மிகுகின்றது". பரதவர் மீன் உணக்கும் செய்தி இவ்வாறு உலோச்சனார் பாடலில் அழகான வருணனை ஆகியிருக்கிறது.

இந்தப் புன்னை உங்களை விடச் சிறந்தது உங்களுக்குத் தங்கை" என அன்னை கூறினாள். அத்தங்கையின் அருகில் நின்று உன்னோடு பேச நாணுகிறாள் தலைவி. ஆகவே நீ அவளை விரைவில் திருமணம் செய்து கொள் என்ற குறிப்புடன் தோழி பேசுகிறாள். இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்க்கையை வாழும் மனிதர்கள் இயற்கைப் பொருள்களையும் தம் உறவாக நினைப்பது அவர்தம் மென்மையான பண்புக்கு மிகச் சிறந்த சான்றாகிறது.

தலைவன் - தலைவி காதலை ஊரார் அலர் (பழி) தூற்றுவதன் காரணமாக விரைவில் தலைவியை மணம் புரியுமாறு தோழி தலைவனிடம் வேண்டுகிறாள். அப்போது

“கழிச்சேற்றில் (உப்பங்கழிச் சகதியில்) ஓடும் குதிரைகளின் உடம்பிலே பட்ட சேறு கடல்நீரால் கழுவப்படும்” என்று ஒரு வருணனை சொல்கிறாள். களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைவி, தலைவன் இருவர் மீதும் படிந்த அலர்ப்பழி அவ்விருவரும் இணையும் திருமணத்தால் நீக்கப்படும் என்பதை உள்ளுறையாக உணர்த்துகிறது

குறுந்தொகை

குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள்

2. குறிஞ்சி

கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம்சிறைந் தும்பி!
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ:
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயில்இயல்
செறி எயிற்ற அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே?

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழி தலைமகளை இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடுபட்டு நின்ற தலைமகன் நாணின் நீக்குதற் பொருட்டு மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள் மாட்டு நிகழ்த்திக் கூடி தனது அன்பு தோன்ற நலம் பாராட்டியது.

இறையனார்

பூக்களில் உள்ள மணத்தை ஆராய்ந்து உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும் அகத்தே சிறகுகளையும் உடைய வண்டே. எனக்கு இன்பம் தருவதைக் கூறாமல் நீ உண்மையென அறிந்த ஒன்றனை என் வினாவிற்கு விடையாகக் கூறுவாயாக. எழுமையும் என்னோடு பழகாதல் பொருந்திய நட்பினையும் மயிலின் இயல்பாகிய சாயலையும் நிரையாய்ச் செறிந்த பற்களையும் உடைய இவ்வரிவையின் கூந்தலைப்போல நீ அறியும் மலர்களுள் நறுமணம் உள்ள மலர்களும் உளவோ? அவ்வாறு இருப்பின் எனக்கு உரைப்பாயாக

18. குறிஞ்சி

வேரல் வேலி வேர்க் கோட் பலவின்
சாரல் நாட! செவ்வியை ஆகுமதி!
பார் அஃது அறிந்திசினோரே -சாரல்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியாங்கு இவள்

உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே!

இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு வரைவு கடாயது.

கபிலர்

மூங்கிலை வேலியாக உடைய வேரில் பழக்குலைகளை உடைய பலாமரங்கள் செறிந்த மலைப்பக்கத்து நாடனே. நின்நாட்டுப் பக்கமலையில் வளர்ந்துள்ள பலாவின் சிறிய கொம்பில் பெரிய பழம் தன்னைத் தாங்கும் எவ்வகைப் பற்றுக் கோடுமின்றித் தானே பழுத்துத் தொங்குவது போல இத்தலைவியின் உயிராகிய கொம்பு மிகவும் சிறியதாய் உள்ளது. அதன்கண் விளங்கும் காமநோய் என்னும் பழமோ மிகவும் பெரியதாய் உள்ளது. அந்நிலையை அறிந்தவர் நின்னையன்றி யார் உளர்? (ஒருவரும் இலர்) எனவே அவளை நுகர்வதற்குரிய காலத்தை நீ உடையை ஆகுக.

23. குறிஞ்சி

அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!
மனவுத் கோப்பு அன்ன நல்நெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே -அவர்
நல் நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே.

கட்டுக் காணிய நின்றவிடத்து தோழி அறத்தொடு நின்றது.

ஒளவையார்.

தெய்வங்களையும் குலத்தோரையும் அழைத்துப் பாடுகின்ற கட்டுவிச்சியே. சங்கு மணிகளால் ஆகிய கோவையைப் போன்ற வெண்ணிறமுடைய நல்ல, நீண்ட கூந்தலையுடைய கட்டுவிச்சியே. பாட்டுக்களைப் பாடுக. இன்னும் பாட்டுக்களைப் பாடுக. நீ பாடிய பாட்டுக்களுள் அவருடைய நல்ல நெடிய குன்றத்தைப் புகழ்ந்து பாடிய பாட்டையே மீண்டும் பாடுக.

47. குறிஞ்சி

கருங்கால் வேங்கை வீடகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றும் காட்டிடை
எல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை அல்லை - நெடுவெண் நிலவே!

இரா வந்து ஒழுங்குங்காலை முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலவிற்கு உரைப்பாளாகத் தோழி உரைத்தது.

நெடுவெண் நிலவினார்.

நெடும் பொழுது ஒளிவழங்கும் வெண்ணிலாவே கரிய அடிப்பகுதியையுடைய வேங்கை மரத்தின் மலர்கள் உதிர்ந்து காணப்படும் பாறை பெரிய புலியின் குட்டி போலக் காட்சியளிக்கும் காட்டின் கண் பல இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாது இரவின் கண் வரும் தலைவரது களவொழுக்கத்திற்கு நீ நன்மை செய்வாயல்லை.

52. குறிஞ்சி

ஆர் களிறு மீதிந்த நீர்திகழ் சிலம்பில்
சூர்நசைந் தனையையாய் நடுங்கல் கண்டே
நரந்தம் நாறும் குவைஇருங் கூந்தல்
நிரந்து இலங்கு வெண்பல் மடந்தை!
பரிந்தனென் அல்லெனோ இறைஇறையானே?

வரைவு மலிவு கேட்ட தலைமகட்குத் தோழி முன்னாளில் தான் அறத்தொடு நின்றமை காரணத்தால் இது விளைந்தது என்பதுபடக் கூறியது.

பனம்பாரனார்.

நரந்தம் பூவின் மணம் கமழும் அடர்த்தியாக விளங்கும் கரிய கூந்தலையும் வரிசையாக விளங்கும் வெண்ணிறப் பல்லினையும் உடைய மடந்தையே. தன்பால் பொருந்திய யானைகள் மிதித்தமையால் ஏற்பட்ட குழிகளில் நீர் நிரம்பிக் காணப்படும். இம்மலைப் பகுதியில் தெய்வத்தால் ஆவேசம் வந்துற்றவள் போல் நீ நம் கற்புக்கு ஏதம் வருமோ என அஞ்சி நடுங்குதலைக் கண்டு அவ்வருத்தத்தைப் பொறாத யான் சிறிது சிறிதாக அவ்வப்போது வருத்தமுற்றேனன்றோ.

105. குறிஞ்சி

புனவன் துடவைப் பொன்போல் சிறுதினைக்
கடிஉண் கடவுட்கு இட்ட செழுங்குரல்
அறியாது உண்ட மஞ்சை ஆடுமகள்
வெறிஉறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பு ஆகின்றே.

வரைவு நீட்டித்த விடத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

நக்கீரர்.

குறவனுக்குரிய தோட்டத்தின்கண் விளைந்த பொன்னைப் போன்ற சிறிய திணையில் சுற்றத்தாருடன் புதிது உண்டற்காகக் கடவுளுக்குப் பலியாக இட்ட வளம் பொருந்திய கதிரைக் கடவுட்கு இட்டது அறியாமல் அதன் செழுமைகண்டு உண்ட மயில் தெய்வம் ஏறி ஆடுகின்றவள் வெறியாடுகின்ற அழகினைப் போல உள்ளம் வெந்து உடல் நடுங்கும். இத்தகைய தெய்வங்கள் உறையும் மலை நாட்டினையுடையவனது நட்பு நீர் மிக்க கண்களால் அயலார் பலராலும் நினைப்பதற்குக் காரணமாயிற்று.

138 குறிஞ்சி

கொன் ஊர் துஞ்சினும் யாம் துஞ்சனமே –
எம்இல் அயலது ஏழில் உம்பர்
மயில் அடி இலைய மாக்குரல் நொச்சி
அணிமிகு மென்கொம்பு ஊழ்ந்த
மணிமருள் பூவின் பாடுநனி கேட்டே.

குறிபிழைத்த தலைமகன் பிற்றை ஞான்று இரவுக்குறி வந்துழி தோழி சிறைப்புறமாகக் கூறியது. இரவுக்குறி நேர்ந்ததூடம் ஆம்

கொல்லன் அழிசி

எம்மனைக்கு அயலாக உள்ள மனைக்கு ஏழுமனையின் அப்பால் மயில் அடியைப் போன்ற இலைகளையுடைய கரிய பூங்கொத்துக்களைக் கொண்ட நொச்சியின் அழகுமிக்க மென்மையான கொம்புகள் உதிர்த்த நீலமணிபோன்ற நிறத்தினையுடைய பூவின் ஓசையை மிகவும் கேட்டு அவர் முதலியவற்றான் அச்சத்தைச் செய்யும் இவ்வூர் உறங்கியபோதிலும் யாம் உறங்கவில்லை.

176. குறிஞ்சி

ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்
பல்நாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றி என்
நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்த்த பின்றை
வரைமுதிர் தேனின் போகியோனே –
ஆசுஆகு எந்தை -யாண்டு உளன் கொல்லோ?
வேறுபுலன் நல்நாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையின் கலிழும் என் நெஞ்சே.

தோழி கிழத்தியைக் குறைநயப்பக் கூறியது.

வருமுலையாரித்தி

ஒருநாளில் வரவுஒழிந்திலன். இருநாளில் வரவு ஒழிந்திலன். பலநாட்கள் வந்து பணியைப் புலப்படுத்தும் மொழிகளைப் பலகால் யான் விரும்புமாறு கூறினன். மலைப் பகுதியில் முதிர்ந்து காணப்படும் தேனைக் கொள்பவர். அத்தேன் உள்ள அடையையும் உடன் கொண்டு செல்வது போல எனது நன்மையுடைய அன்பு நெகிழ்ந்த நெஞ்சத்தையும் உடன் கொண்டு சென்றான். எனக்குப் பற்றுக்கோடாக உள்ள தலைவன் யாண்டு உள்ளனனோ? வேறாகிய நல்ல நாட்டின் புலத்தில் பெய்த இடியேற்றினையுடைய மழையைப் போல என் நெஞ்சம் அவன் உள்ள இடத்தில் நின்று கண்ணீர் பெருக்கி அழும்.

239. குறிஞ்சி

தொடி நெகிழ்ந்தனவே தோள் சாயினவே
விடும் நாண் உண்டோ? தோழி! - விடர்முகைச்
சிலம்புடன் கமழும் அலங்கு குலைக் காந்தள்
நறுந்தாது ஊதும் குறுஞ்சிறைத் தும்பி
பாம்பு உமிழ் மணியின் தோன்றும்
முந்தாழ் வேலிய மலை கிழவோற்கே.

சிறைப்புறம்.

ஆசிரியன் பெருங்கண்ணன்

தோழி! பிளவுகளையும் முறைஞ்சுகளையும் உடைய மலைப்பகுதி முழுவதும் மணம் வீசுகின்ற அசைகின்ற கொத்துக்களாய் விளங்கும் காந்தள் மலரின் உள்புக்கு மணம் கமழும் தேனைநாடி ஊதுகின்ற குறுகிய சிறகினையுடைய தும்பி என்னும் ஒருவகை வண்டு அதனின்றி வெளிப்படும்போது பாம்பினால் உமிழப்பட்ட மாணிக்க மணிபோலத் தோன்றும். இத்தகைய மூங்கிலை வேலியாக உடைய மலை நாட்டின் தலைவன் பொருட்டு என்னுடைய வளையல்கள் நெகிழ்ந்தன. தோள்கள் மெலிந்தன. ஆதலின் இனியும் அவர் பொருட்டு விடுவதற்கு நாணம் என்ற ஒன்று உளதோ?

264. குறிஞ்சி

கலிமழை கெழீஇய கான்யாற்று இகுகரை.
ஒலிநெடும் பீலி துயல்வர இயலி

ஆடுமயில் அகவும் நாடன் நம்மொடு
நயந்தனன் கொண்ட கேண்மை
பயந்தக் காலும் பயப்பு ஒல்லாதே.

“ஆற்றாள்” எனக் கவன்ற தோழிக்கு தலைமகள் “ஆற்றுவல்” என்றது.

கபிலர்

ஆரவாரத்தையுடைய மழை பொருந்துவதால் பெருகிவரும் காட்டாற்றின் இடிந்த
கரையின் கண் தழைத்த நீண்ட தோகை அசைய நடந்து வந்து ஆடுகின்ற மயில் தன்
இனத்தைக் கூவி அழைக்கின்ற நாட்டின் தலைவன் நம்மொடு விரும்பிக் கொண்ட நட்பு
அவன் பிரிவினால் நாமே பசந்த இடத்தும் அப்பசலையைப் பொறுத்துக்
கொள்வதில்லை.

291.குறிஞ்சி

கடுபுன மருங்கில் கலித்த ஏனற்
படுகிகளி கடியும் கொடிச்சி கைக்குளிரே
இசையின் இசையா இன்பாணித்தே
கிளி “அவள் விளி” என விழல் ஓவாவே
அதுபுலந்து அழுத கண்ணே
சாரல் குண்டுநீர்ப் பைஞ்சனைப் பூத்த குவளை
வண்டுபயில் பல்இதழ் கலைஇ
தண்துளிக்கு ஏற்ற மலர் போன்றவ்வே.

பாங்கற்கு உரைத்தது.

கபிலர்

காடுகளைச் சுட்டு உண்டாக்கிய கொல்லைப் பகுதியில் செழித்து வளர்ந்துள்ள
தினைகளில் வீழும் கிளிகள் தம்மை ஒட்டுகின்ற கொடிச்சியின் இசையில் ஈடுபட்டு
அவள் கையிலுள்ள தம்மைக் கடியும் குளிர் என்னும் கருவி கேட்டதற்கு இனிய தாளத்தை
உடையது என்றும் அவள் விளிக்கும் ஓசை கிளிஓசை என்றும் எழுந்து போதற்கு
விரும்பாமல் அத்தினைக் கதிர்களிலேயே அமர்ந்து இருக்கும். ஆதலால் அதனை
வெறுத்து அழுத தலைவியின் கண்கள் மலைச் சாரலில் உள்ள ஆழமான நீரையுடைய
பசிய சுனையில் பூத்துள்ள குவளையின் வண்டுகள் செறிதலால் பசிய இதழ்கள் கலைந்து
தண்ணிய நீர்த்துளிகளை ஏற்றுக் கொண்ட மலர்களைப் போன்றன.

292. குறிஞ்சி

மண்ணிய சென்ற ஒள்நுதல் அரிவை
புனல்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு
ஒன்பதிற்று - ஒன்பது களிற்றொடு அவள் நிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ அன்னை!
ஒருநாள் நகைமுக விருந்தினன் வந்தென
பகைமுக ஊரின் துஞ்சலோ இலளே.

தோழி இரவுக்குறிக்கண் சிறைப்புறமாகக் காப்பு மிகுதி சொல்லியது.

பரணர்

நீராடுவதற்குச் சென்ற ஒள்ளிய நுதலையுடைய பெண் ஒருத்தி தான் குளித்த புனலில்
கொண்டு வந்து தரப்பட்ட பசிய பிஞ்சினைத் தின்ற தன்னுடைய தவற்றிற்குப்
பொன்னால் அவள் நிறையளவு செய்யப்பட்ட படிமையை எண்பத்தோரு களிறுகளோடு
கொடா நிற்கவும் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளானாய் அவளைக் கொலை செய்தான்
நன்னன் என்பவன். அவனைப் போல எந்தாய் தன்னிடம் புகுந்த பாவியரை எக்காலமும்
நீக்காத நரகத்தில் செலுத்தப்படுவாளாகுக. அவள் முறுவலோடு கூடிய முகத்தை உடைய
விருந்தினனாக என் காதலன் ஒருபகல் வந்தானாகப் பகலெல்லாம் பகைப் புலத்திலுள்ள
ஊரின் தன்மை போன்ற தன்மையுடையவளாய் இரவிலும் துயிலும் இல்லையாயினள்.

302. குறிஞ்சி

உரைத்திசின் - தோழி! அது புரைத்தோ அன்றே?
அருந்துயர் உழத்தலும் ஆற்றாம் அதன் தலைப்
பெரும்பிறிதாகல் அதனினும் அஞ்சுதும்
அன்னோ! இன்னும் நல்மலை நாடன்
பிரியா நண்பினர் இருவரும்' என்னும்
அலர் - அதற்கு அஞ்சினன் கொல்லோ? பலர்உடன்
துஞ்ச ஊர் யாமத்தானும் என்
நெஞ்சத்து அல்லது வரவு அறியானே.

வரைவிடைக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி சொல்லியது.

தோழி. ஆற்றுவாரில்லாத பொறுத்தற்கரிய துயரால் நான் வருந்துவதற்கும் ஆற்றல் இல்லேன். அதற்கு மேல் பன்னாள் துயருழந்து வருந்துவதைவிட இறந்துபடுவதற்கு அஞ்சுகின்றேன். ஐயோ இன்னும் நல்ல மலை நாட்டையுடைய தலைவன் இருவரும் பிரியா நண்பினர் என்று பிறர் கூறும் அலர் மொழிகளுக்கு அஞ்சினனோ? பலர் ஒன்று சேர்த்துயிலுகின்ற இராப் பொழுதிலும் யான். தலைவனையே நினைப்பதால் என் நெஞ்சத்தின்கண் அன்றி அவன் நேரில் வருவதை அறியான். இவ்வாறு இருத்தல் அவனுக்கு உயர்வாகுமா. கூறுவாயாக

362. குறிஞ்சி

முருகு அயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல
சினலல் ஓம்புமதி வினவுவது உடையேன்
பல்வேறு உருவின் சில்அவிழ் மடைபொடு
சிறுமறி கொன்று.இவள் நறுநுதல் நீவி
வணங்கினை கொடுத்தி ஆயின் அணங்கிய
விண்தோய் மாமலைச் சிலம்பன்
ஓண்தார் அகலமும் உண்ணுமோ பலியே?

வெறிவிலக்கித் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

வேம்பற்றுார்க் கண்ணன் கூத்தன்

முருகனை ஆவேசித்து யான் இதனைச் செய்யக் கடவேன் என்று ஈண்டுவந்து பிறர் அறிந்த ஒன்றைக் கூறுவதில் வல்ல வாயினையுடைய வேலனே. நினைக்கேட்டறியும் ஒரு பொருளை உடையேன். அதனைக் கேட்டு நீ சினம் கொள்ளுதலைத் தவிர்ப்பாயாக. பலவாக வேறுபட்ட பண்ணியப் பொருள்களைச் சிலவாகிய தினை அரிசிச் சோற்றுப் பலியுடன் ஆட்டின் சிறிய குட்டியைக் கொண்டு இவளுடைய இயல்பான நறுமணமுடைய நல்ல நெற்றியை அதன் குருதியால் தடவி வழிபட்டுக் கொடுப்பாயாகில் வானத்தைத் தீண்டுமளவும் உயர்ந்த பெரிய மலையின் பக்கத்தில் உள்ள மலையின் தலைவனுடைய இவளை வருத்திய ஒள்ளிய மாலை அணிந்த மார்பும் அப்பலியினை அருந்துமோ?

385.குறிஞ்சி

பலவில் சேர்ந்த பழம்ஆர் இனக்கலை
சிலைவிற் கானவன் செந்தொடை வெரீஇ

செருஉறு குதிரையின் பொங்கி சாரல்
இருவெதிர் நீடுஅமை தயங்கப் பாயும்
பெருவரை அடுக்கத்துக் கிழவோன் என்றும்
அன்றை அன்ன நட்பினன்
புதுவோர்த்து அம்ம இவ் அழுங்கல் ஊரே

வேற்று வரைவு மாற்றியது.

கபிலர்

பலாமரத்தில் பழங்களை உண்பதற்காக அடைந்த திரண்ட கூட்டமாகிய கருங்குரங்குகள் குறவன் சிலைக்கின்ற வில்லில் இருந்து தமக்கு நேராகப் புறப்பட்டுவரும் அம்பிற்கு அஞ்சி மலைச்சாரலில் வளர்ந்துள்ள பெரிய திண்ணிய மூங்கிலும் நீண்ட குழல் மூங்கிலும் போர் உற்ற குதிரையைப் போல உயர எழுந்து அசையுமாறு பாயும். இத்தகைய பெரிய மலையடுக்குகையுடைய நாடன் எந்நாளும் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த நாள் போன்ற நட்பினையுடையவன். இவ்வார வாரத்தையுடைய ஊர் நமக்கு இன்ன ஆகாத புதியவர்களை உடையதாகும்.

குறுந்தொகை

குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள்

குறைந்த அடிகளையுடைய பாட்டால் தொகுக்கப்பெற்ற நூல் ஆதலால் குறுந்தொகை எனப்பட்டது.

இந் நூல் 400 பாடல்களைக் கொண்டது. 205 புலவர்களால் பாடப்பெற்றது. இந் நூலின் முதல் 380 பாடல்களுக்கு பேராசிரியரும் 20 பாடல்களுக்கு நச்சினார்கினியரும் உரை எழுதியுள்ளார்கள்.

குறிஞ்சித் திணையின் சிறப்புகள்

அறத்தொடு நின்றல், வரைவு கடாவுதல், இற்செறிப்பு, இரவுக்குறி, குறிஞ்சியைப் போற்றல், குறிகேட்டல், திணைப்புனம் காத்தல் முதலியன குறிஞ்சித் திணைக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கும் நிகழ்வுகள் ஆகும்

அறத்தொடு நின்றல்

அகத்திணை மாந்தர்களின் ம மண ஒழுக்கங்களைக் களவு, கற்பு என்ற இரு பிரிவுகளில் அடக்குவர். இவ்விரண்டையும் இணைத்து நிற்பது அறத்தொடு நின்றலாகும். தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தை அதாவது பிறருக்குத் தெரியாமல் தலைவன்-தலைவி மனங்கள் ஒன்று சேர்ந்ததை உண்மையோடு வெளிப்படுத்தவே அறத்தொடு நின்றல் ஆகும். தலைவி தோழி, செவிலி, நற்றாய் என ஒவ்வொருவரும் அறத்தொடு நிற்பதுண்டு. அறத்தொடு நின்றலின் விளைவு தலைவியை அவள் விரும்பிய தலைவனுடன் கற்பு வாழ்க்கையில் இணைப்பதாகும். தலைவியைத் தலைவனுக்குத் திருமணம் செய்வித்தலாகும்.

தலைவிக்கு உடனிருந்து பிறர் அறியாமல் களவுக் காதலுக்கு உதவியவள் தோழி. களவுக் காதல் கற்பாக மாற வேண்டும். காதல் வெளிப்பட்டுத் திருமணம் நிகழ வேண்டும். ஆதலால் வாய்ப்பு ஏற்படும் பொழுது தோழி செவிலிக்குத் (செவிலி-வளர்ப்புத்தாய்) தலைவியின் காதலைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறாள். களவை வெளிப்படுத்தல் என்று கூறாமல் அறத்தொடு நின்றல் என்று பெயர் வைத்துள்ளது சிறப்பாகும். தலைவியின் கற்பு அறத்தைக் காப்பதற்காகக் களவு உண்மையை வெளிப்படுத்துவதால் இது அறத்தொடு நிலை என்று சொல்லப்படுகிறது.

அகவன் மகளே ! பாடுக பாட்டே !

இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்

நன்னெடும் குன்றம் பாடிய பாட்டே !

(ஒளவையார்)

ஒரு குறிப்பிட்ட மலையைச் சார்ந்த தலைவன் ஒருவனை விரும்பினாள் தலைவி. செவிலித்தாய் தலைவியின் போக்கில் மாற்றத்தை உணர்கிறாள். எனவே குறத்தியை அழைத்துத் தலைவியின் மாற்றத்துக்குக் காரணம் அறியக் குறி கேட்கிறாள். குறத்தி குறி கூறுமுன் வழக்கப்படி பல மலைகளையும் பற்றிப் பாடத் தொடங்குகிறாள். தலைவனுடைய மலையைப் பாடும் போது தோழி குறுக்கிட்டுக் கூறுகிறாள் : “குறத்தியே ! பாடு பாடு அவருடைய மலையை மட்டுமே பாடிக் கொண்டேயிரு” என்கிறாள்.

இவ்வாறு குறி கூறுபவளைப் பார்த்து அவர் மலையை மட்டுமே பாடும் என்பது தாய்க்கு ஐயத்தை உறுதியாக ஏற்படுத்தும். அவர் மலை என்பதில் உள்ள குறிப்பு தலைவியின் மாற்றத்திற்கான காரணத்தைத் தாய்க்கு வெளிப்படுத்திவிடும். களவு வெளிப்பட்ட பின் திருமண ஏற்பாடுகள் தொடங்கிவிடும். இதுவே தோழியின் எதிர்பார்ப்பு. இவ்வாறு குறிப்பாக நிகழ்வதே அறத்தோடு நின்றல் நிகழ்ச்சி

கருப்பொருள்கள் வெளிப்பாடு

குறிஞ்சித் திணைக்குரிய சில கருப்பொருள்கள் பாடல்களில் வெளிப்படுவதைச் சான்றுகள் கொண்டு அறியலாம்.

தெய்வம் : முருகன்

முருகயர்ந்து உவந்த முதுவாய் வேல

முருகனை வழிபட்டு மகிழ்ந்த அறிவு மிகுந்த வேலனே

குறுந்தொகையில் - தலைவன் - தலைவி

ஊழ்வயத்தாலே ஒன்றுபடும் தலைவன் தலைவியரது வாழ்விலே ஏற்படுகின்ற பல அவையிகுந்த கட்டங்கள் - இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியற் கூட்டம், பகற்குறி, பகற்குறி இடையீடு, இரவுக்குறி, இரவுக்குறியிடையீடு, வரைவுகடாதல், வரைபொருட் பிரிதல், அறத்தோடு நின்றல், பொருள்வயிற் பிரிதல், பிரிவிடைத் தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் நினைத்து புலம்பலும் ஏங்கலும் பிரிந்தவர் ஒன்றுபடுதல் பரத்தையரை நாடித் தலைமகன் பிரிதல் அவன் பழையபடி தலைவியோடு வந்து கூடுதல் என்னும் இவை போன்ற பலவாகும். இவர்களிடைத்

தோன்றும் உள்ள நெகிழ்ச்சிகளை யெல்லாம் நயம்பட அமைந்துக் காட்டுகின்றன இக் குறுந்தொகைச் செய்யுட்கள்.

ஐங்குறுநூறு

செலவு அழுங்குவித்த பத்து

தலைவியைப் பிரிந்து செல்வதற்குத் துணிந்தோனாகிய தலைவனை அவ்வாறு செல்லாதிருக்குமாறு கூறி அம் முயற்சியிலே சிறிது சோர்வு ஏற்படச் செய்வது பொருளாக அமைந்த செய்யுள்கள் கொண்டவை இந்தப் பத்து. வினையே ஆடவர்க்கு உயிராவது என்பது தமிழ் மரபாகலின் அவர் அதனை மேற்கொள்ளத் துணிவதும் அப்படித் துணிவது இயல்பே என மகளிர் ஏற்றுப் பொறுத்திருப்பதும் இயற்கையே எனினும் தம் கொழுநரே மகளிர்க்கு உயிராவாராதலின் அவர் அவரைப் பெரிதும் நினைந்து நினைந்து ஏங்கி மெலிதலும் இயல்பாவதே என்றும் உணரல் வேண்டும். மேலும் பிரிவிலே ஒருவரை யொருவர் நினைந்து நினைந்து ஏங்கும் மன ஏக்கத்திலேயே தான் அவர்களின் காதற்கனிவின் கவினுறு செழுமையும் சிறக்கும். ஆகவே உணர்வு களனாகச் செய்யுள் செய்யும் தகுதி சான்றோர்க்கு இந்தப் பிரிவுநிலையே பெரிதும் உளம் பற்றுவதாகும் என்பதும் தெளிவாகும். இந்நாளினும் அவலச்சுவையே பொருளான இலக்கியங்களும் நாடகங்களுமே மக்களால் போற்றிப் பாராட்டப் பெறுவதையும் காணலாம்

301.வருந்துவள் பெரிதே!

துறை: பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(து.வி.: “பிரியப் போகின்றேன் அப்பிரிவாலே வாடும் நின் தோழியை நீதான் பேணிக் காக்க வேண்டும்“ என்கிறான் தலைவன் தலைவியின் உயிர்த் தோழியிடம். அது கேட்ட அவள் அவனுக்கு அந்த எண்ணத்தையே முற்றக் கைவிடுமாறு வேண்டிச் சொல்வதாக அமைந்த செய்யுள் இது)

மால்வெள் ளோத்திரத்து மையில் வாலிணர்
அருஞ்சரம் செல்வோர் சென்னிக் கூட்டும்
அவ்வரை இறக்குவை யாயின்
மைவரை நாட! - வருந்துவள்பெரிதே.

கருமையான மலைகளையுடைய நாடனே! பெரிதான வெள்ளோத்திரத்தின் குற்றமில்லாத வெள்ளிய பூங்கொத்துகள் அருஞ்சரத்தின் வழியாகச் செல்வோரின் தலைக்கு அழகினை ஊட்டுகின்றதான அத்தகைய மனைப் பகுதியைக் கடந்து நீயும் செல்வதை மேற்கொள்வையானால் இவள் பெரிதாக வாடி வருந்துவள் காண்.

302. செல்லாய் ஆயின் நன்றே!

துறை: பொருள்வயிற் பிரியும் தலைமகன் பிரிவு உடன்படுத்த வேண்டும் என்றானாக. அவற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து.வி: பொருள் தேடி வருதலின் பொருட்டாகத் தலைவியைப் பிரிந்து வேற்றார் செல்ல நினைவானான தலை மகன் அதனைத் தலைவியிடம் தானே நேராகச் சொல்வதற்கு அஞ்சுகின்றான். அவளிடம் சொல்லி அவளைப் பிரிந்து போதற்கு இசைவதற்குச் செய்யுமாறு அவள் தோழியிடம் வேண்டுகின்றான். அவனுக்கு அத்தோழி கூறுவதாக அமைந்த செய்யுள் இதுவாகும்.)

அரும்பொருள் செய்வினை தப்பற்கும் உரித்தே
பெருந்தோள் அரிவை தகைத்தற்கும் உரியன்
செல்லாய் ஆயினோ நன்றே
மெல்லம் புலம்ப! - இவளழிப் பிரிந்தே.

மென்மையான நிலத்திற்கு உரியோனே! அருமை உடைத்தான பொருளைச் செய்தற்கு உரிய வினையானது நீதான் எண்ணினாற் போல எண்ணிய காலத்தின் அளவிலும் பெருக்கத்தின் நிலையிலும் கைகூடாதே தவறிப் போதற்கும் உரியதாகும். பெருத்த தோள்களையுடைய அரிவையான நின் தலைவியானவள் நின் பிரிவுச் செலவுக்குத் தான் உடன்படாதே தடுத்தற்கும் உரியளான மனநிலையினளாவள். ஆகவே நீயும் இவள்தான் தனித்திருந்தாளாய் அழுதழுது புலம்புமாறு இவளை விட்டுப் பிரிந்து செல்லாதிருத்தனையாயினால் அதுவே நன்றாயிருக்கும்.

303. எம்மொடும் செல்வாயாக!

துறை: சுரத்தருமை கூறி உடன் செலவு மறுக்கும் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து.வி.: வேற்று வரைவு நெருங்குதல் பற்றியும் தமர் அதனை ஏற்பர் போன்றுள்ள சூழ்நிலைத் தன்மை பற்றியும் மிகமிக அஞ்சியவளான தலைமகள் குறியிடத்தே வந்த தலைவனிடம் தன்னையும் அவனுடனே அழைத்துச் சென்று அவனாரிடத்தே தன்னை மணந்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்துகின்றனள். அவனோ செல்லும் வழியின்கண் தோன்றும் கடுமைக் கூறித் தடுத்துப் பேசுகின்றான். அவனுக்கு அதனையும் கடந்து செல்லும் துணிவு தனக்கு உளது என்று கூறி வற்புறுத்தும் செய்யுள் இதுவாகும்.)

புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்
போகில் தடுக்கும் வேனில் அருஞ்சுரம்

தண்ணிய இனிய வாக
எம்மொடுஞ் சென்மோ விடலை! நீயே!

தலைவனே! புதிதான மட்கலத்தைப் போல நிறம்பெற்று விளங்கும் கனிகளையுடைய ஆலமரமானது தன்னையடைந்த பறவையினம் தன்னைவிட்டு நீங்கி அகன்று போகாத வகையிலே தடுத்து நிறுத்தும் தன்மையுடையது. வேனிற்காலத்துக் கடத்தற்கரிய சுரநெறியாகும் என்பாய். அதுதான் தண்மையுடைத்தாகவும் இனிதாகவும் ஆகும்படியாக நீதான் எம்மையும் நின்னுடனே உடன்கொண்டு செல்வாயாக

305. என்ன பயனைச் செய்யுயோ?

துறை: உடன்போக்கு ஒழித்துத் தனித்துச் செல்வல் என்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(து.வி.: தலையியையும் தன்னுடனே அழைத்தும் போவதனைக் கைவிட்டுத் தான் தனித்தே செல்வதாகக் கூறுகின்றான். தலைமகன். அவனுக்குத் தோழி உடன் போக்கினை வற்புறுத்துவதாகச் சொல்லியது இது)

களிற்று பிடிதழீஇப் பிறபுவம் படராது
பசிதின வருந்தும் பைதறு குன்றத்துச்
சுடர்தொடிக் குறுமகள் இனைய
எனைப்பயம் செய்யுமோ - விடலை! நின் செலவே!

தலைவனே! களிற்றானது தன்னுடைய பிடியினைத் தழுவியபடியே பிற நிலப்பகுதிகட்கும் போக நினையாது பசியானது தன்னைப் பற்றித் தின்ன வருந்தியபடியேயிருக்கும் பசுமையற்ற குன்றத்துக்குச் செல்லும் நின்னுடைய செலவுதான் ஒளிசுடரும் வளையணிந்த இக்குறுமகள் ஏங்கி அழுது வாடும்படியாகச் செல்லும் செலவதலின் நினக்கு என்ன பயனைத்தான் அது செய்யுமோ?

306. குழலினும் இனைகுவள் பெரிதே!

துறை: பிரியும் தலைமகற்குத் தோழி தலைமகள் பிரிவாற்றாமை கூறியது.

(து.வி.: தலைமகளைப் பிரிந்து வினைகுறித்து வெளியூர் போவதற்கு முற்படுகின்றான் தலைமகன். அவனுக்குத் தோழி அவன் அப்படித் தலைவியைப் பிரிந்து போயினால் தலைவி அப்பிரிவினைப் பொறுத்துக் கொண்டவளாக ஆற்றியிருக்க மாட்டாளாய் பரும் வேதனை மிகுதியைச் சொல்லி அவன் போகும் போக்கைத் தடுக்க முயல்வதாக அமைந்த செய்யுள் இதுவாகும்.)

வெல்போர்க் குருசில்நீ வியன்சுரன் இறப்பின்
பல்காழ் அல்குல் அவ்வரி வாடக்
குழலினும் இனைகுவள் பெரிதே
விழவொலி கூந்தல் மாஅ யோளே.

போரிடத்தே வெற்றியே என்றும் பெறுகின்ற தலைவன் நீ. நீதான் அகன்ற
காட்டிடத்தைத் தனியாகக் கடந்து செல்வதற்குத் துணிந்தனையானால்
விழாவைப்போலும் நறுமணங்கமழுகின்ற தழைத்த கூந்தலையுடையவளான மாமை
நிறத்தையுடைய இவள் தான் பலவாகிய மணிகள் கோத்த மேகலையணிந்த
அல்குலிடத்தேயுள்ள அழகிய வரிகள் வாட்டமடைய மெலிவுற்றனளாய்க் குழலினுங்
காட்டில் இனிதான தன் குரலெடுத்துப் புலம்பி மிகவும் அழுவாள் காண்.

307.நின் பொருள் நன்றில்!

துறை: பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் அதன் சிறப்புக் கூறியவழித் தோழி
அதனை இழித்துக் கூறியது.

(து.வி.: பொருளைத் தேடி வருதற் பொருட்டுப் பிரியத் துணிந்த தலைமகன் தோழி அது
துணிதல் வேண்டா என்று தன்னை மிகுதியும் வற்புறுத்தவும் பொருளினானே வந்து
அமையும் வாழ்க்கைச் சிறப்புகள் பலவும் பற்றி அவட்கு உரைத்து தான் அதுகுறித்துப்
போதலே நலம் சாலும் என்கின்றான். அதனைக் கேட்ட தோழி அப்பொருளை
இழிவானது என்று பழித்துக் கூறியதாக அமைந்த செய்யுள் இது)

ஞெலிகழை முழங்கழல் வயமா வெருஉம்
குன்றுடை யருஞ்சுரஞ் செலவயர்ந் தனையே
நன்றில் கொண்க நின் பொருளே
பாவை யன்ன நின் றுணைப்பிரிந்து வருமே.

தலைவனே! ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து கொண்ட மூங்கிலிடத்தே பற்றி எழுந்து
முழங்கும் பெருநெருப்பினைக் கண்டு வலிய புலியானது அஞ்சியதாய் ஓடிச் செல்லும்
குன்றுகளையுடைய கடத்தற்கரிய சுரத்தின் வழியேயும் சென்று பொருள்தேடி
வருதலையும் நீதான் துணிந்தனை. பாவை போலும் நின் துணைவியைப் பிரிந்துதான்
அப்பொருள் நினக்கு வருவதாகும். ஆகலின் நின் பொருள்தான் எமக்கும் நினக்கும் ஏதும்
நன்மை தருவதில்லை காண்.

308. பிரிந்தெனப் பிரிமே!

துறை: இது “பிரிவல்” என்ற தலைமகற்குத் தோழி “பிரியாது ஒழியப் பெறின் நன்று பிரிவையாயின் இம் மாமலை இப்பருவத்து எங்களை விட்டுப் பிரிந்தாற் பிரிக” என்று சொல்லியது.

(து.வி: “பிரியப் போகின்றேன்” என்கிறான் தலைவன். பிரியாது இருத்தலே நன்று என்கிறாள் அவள் அவனோ பொருளின் இன்றியமையாமை கூறுகின்றாள். அவள் இம்மலை இப்பருவத்து உணர்வுகளை எங்களபால் எழுப்பாது ஆயின் நீரும் போய்வருக என்கின்றாள் அது தடுத்தற்கியலாதாகவே போகாதிருக்க என்று வற்புறுத்துவதாக அமைந்த செய்யுள் இது எனலாம்)

பல்லிருங் கூந்தல் மெல்லிய லோள்வயின்
பிரியா யாயினும் நன்றே விரியணர்க்
காலெறும் ஒள்வீ தாய
முருகமர் மாமலைப் பிரிந்தெனப் பிரிமே.

பலவான கரிய கூந்தலையும் மெல்லியளாம் தன்மையினையும் உடையாளான தலைமகளைப் பிரியாதே உடனிருந்து இன்புற்று ஒழுகினாய் ஆயின் நன்மையாகும். அன்றிப் பிரிவையாயின் இதழ் விரிந்த மலர்களை உடைய பூங்கொத்துகள் பொருந்திய எறுழ் மரத்தின் காம்புகள் கொண்ட ஒள்ளிய பூக்கள் வீழ்ந்து பரந்துகிடக்கும் முருகன் விரும்பியுறையும் இப் பெரிய மலையிடத்தே எம்மைத் தனித்திருக்கவிட்டுப் பிரிந்தாய் என்ற நினைவோடும் பிரிவாயாக.

309. சிறுவனின் முறுவல்!

துறை: இது பொருள்வயிற் பிரிவல் என்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து.வி: “பொருள் தேடிவரப் போகப் போகின்றேன்” என்கின்றான் தலைவன். அவனுக்கு அவன் மனைவி தலைச்சூள் உற்றிருப்பதனை உணர்த்தி நின் மகனின் முறுவலைக் காண்பதை இடித்துக் கூறி அந்தப் பிரியும் நினைவைக் கை விடுமாறு எடுத்துச் சொல்லுகின்றாள் தோழி)

வேனில் திங்கள் வெஞ்சுரம் இறந்து
செலவயர்ந் தனையால் நீயே நன்றும்
நின்னயந் துறைவி கடுஞ்சூற் சிறுவன்
முறுவல் காண்டலின் இனிதோ
இறுவரை நாட! - நீ இறந்துசெய் பொருளே!

பெரிய மலைகளையுடைய நாடனே! வேனிற் பருவத்துத் திங்களிலே வெம்மை கொண்ட கடுஞ்சுரத்தினையும் கடந்து பொருளின் பொருட்டாகச் செல்லுதனையும் நீதான் விரும்பினை. மிகவும் நின்னையே விரும்பியவளாக வாழும் நின் தலைவியின் முதற்கூலிலே உருவாகிப் பிறக்கும் நின் மகனின் இளநகையினைக் காண்பதினுங் காட்டில் நீ இவளைப் பிரிந்து சென்று ஈட்டுவதான பொருள்தான் நினக்கு இனிதாகுமோ? இதனைக் கூறுவாயாக

310. அரிதே இவள் நுதற்கவின்!

துறை: பிரிகின்ற தலைமகற்குத் தோழி “நீ நினைக்கின்ற கருமம் முடித்தாயாயினும் இவள் நலம் மீட்டற்கு அரிது” எனச் சொல்லிச் செலவு அழுங்குவித்தது.

(து.வி. பிரிந்து போகத் துணிந்தானுக்கு நீ நினைத்தபடியே பெரும்பொருளைத் தேடியவனாகவே மீண்டும் வந்தாலும் அந்தக் காலத்திடையே இழந்துவிட்ட இவளது அழகினை நின்னால் மீட்டுத் தருதல் அரிதாகும் என்று சொல்லிச் செலவினை நிறுத்த முயன்றது இச்செய்யுள் ஆகும்)

பொலம்பசும் பாண்டிற் காசு நிரையல்குல்
இலங்குவளை மென்தோள் இழைநிலை நெகிழ்ப்
பிரிதல் வல்லுவை யாயின்
அரிதே விடலையிவ ளாய்நுதற் கவினே!

தலைவனே! பொன்னாலான பசிய வட்டக் காசுகள் வரிசையாகக் கோக்கப் பெற்ற அணிதவழும் அல்குலையும் விளங்கும் வளைகள் செறிந்த மென்தோள்களையும் உடையாளான இவளின் இழைகள் பலவும் தத்தம் நிலையினின்றும் நெகிழும்படியாக இவளை மெலியச் செய்து பிரிந்து போதற்கும் நீதான் வல்லமை உடையையாயின் இவளுடைய நெற்றிக் கவினை மட்டும் நீ மீளவும் ஒருபோதும் பெறுதல் என்பது அரிது காண்!

ஐங்குறுநூறு

ஐங்குறுநூறு என்னும் நூல் பாட்டும் தொகையுமாகிய சங்கப் பாடல்களில் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று. மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை என்னும் வரிசையில் ஐந்திணைப் பாடல்கள் இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு திணையிலும் 100 பாடல்கள் உள்ளன. அவை சிறுசிறு ஆசிரியப் பாக்களின் அடுக்குகளாக உள்ளன. ஒவ்வொரு திணையிலும் 10 பாக்களைக் கொண்ட 10 அடுக்குகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு திணையிலுமுள்ள 100 பாடல்களையும் ஒரே புலவர் பாடியுள்ளார். இந்த நூலின் பாலைத்திணைப் பாடல்களைப் பாடியவர் ஓதலாந்தையார்.

ஓதலாந்தையார் தமிழ்ப் புலவர். ஆந்தையார் என்பது இவர் இயற்பெயர். ஓதலார் என்னும் ஊரினராதலின் ஓதலாந்தையார் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஓதலார் மேலைக் கடற்கரைப் பகுதியில் குட்டநாட்டில் உள்ளது. இவர் பாட்டுகளில் பெரும்பாலான பாலைத் திணைப் பாடல்களாகும். ஆந்தை என்பது ஆதன் தந்தை என்பதன் மருஉ மொழியாகும்.

பாலை

தலைவன், தலைவியை உடன் கொண்டு தமரை (உறவினரை)ப் பிரிதலும் தலைவியைப் பிரிதலும் என இருவகையான பிரிவு நிகழ்வுகளை ஒழுக்கமாகக் கொண்டது பாலைத்திணை. இத்திணைக்கு முல்லை நிலமோ, குறிஞ்சி நிலமோ தன்னியல்பு அழிந்து உருவாகும் நீர் வறண்ட வெப்ப நிலம் முதற்பொருளாகும். இந்நிலத்தில் வாழும் மக்களும், விலங்குகளும், பறவைகளும், பிறவும் கருப்பொருளாய் இத்திணைப் பாடல்களை நடத்திச் செல்லும்.

செலவு அழுங்குவித்த பத்து

பிரிவிற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றான பொருளீட்டுதல் பொருட்டு, தலைவன், தலைவியைப் பிரியக் கருதுவான். அங்ஙனம் பிரியக் கருதுபவனைப் பிரியாமல் தோழி தடுப்பாள். இங்ஙனம் அமைந்த பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி செலவழுங்குவித்த பத்து என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுகிறது. செலவு - பிரிவு; அழுங்குவித்தல் - தடுத்தல். இது பாலை ஒழுக்கம்.

தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க வேண்டும் 10 பாடல்கள் இதில் உள்ளன. பாலை நிலத்தின் கொடுமை இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. பொருளின் பெருமையைத் தலைவி உணர்வாள். பொருள் தேடச்செல்லும் வழியின் கொடுமையை எண்ணியே செல்லவேண்டாம் என்கிறாள். தோழி சொல்வதாகப் பாடல்கள் உள்ளன.

பாடல் செய்திகள்

பாலையில் இருக்கும் ஓத்திரம் என்னும் பூவைத்தான் தலைவன் சூடிக்கொள்ள வேண்டி வரும்.

பொருள் கைவரப் பெறாமையும் நேரலாம். தலைவன் பிரிவால் தலைவி தகையவும் (உயிர் பிரியவும்) கூடும்.

வழியில் ஆலம்பழம் கிடைக்கும். என்னையும் கைஊட்டிச் செல்.

வழியில் கோவலர் தம் கோலால் தோண்டி வைத்துள்ள ஆன் நீர்ப் பத்தல் (ஊற்றுநீர்க் குழியை) யானை உண்டபின் மிதித்து அழிக்கப்பட்டிருக்கும்

களிறு கூடத் தன் பிடியை அழைத்துச் செல்லாமல் பசியோடு கிடக்கும் காட்டில் உனக்கு என்ன கிடைக்கும்.

நீ பிரியின் இவள் யாழ் ஒலி போல் அழுவாள்.

மூங்கில் காடு தீப்பற்றி எரிவதைக் கண்டு யானையே அநபக் காட்டை வெறுக்கும். அந்தக் காட்டில் செல்கிறாயே.

நீ பிரிந்தால் மலையிலிருந்து முருகன் பிரிந்துவிட்டான் என்று இவள் உயிரும் பிரிந்துவிடும்.

பிறக்கப்போகும் உன் மகனின் புன்சிறிப்பைக் காண்பதை விட நீ கொண்டுவரும் பொருள் இனிதா?

நீ பிரியின் இவள் தோள்வளை நெகிழும். இவள் நுதல் (ஆகுபெயராய் முகத்தைக் குறிக்கும்) பொலிவு இழக்கும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. நற்றிணை நெய்தல் திணைப் பாடல்களைக் கட்டுரைக்க
2. குறுந்தொகை குறிஞ்சித் திணை செய்திகளை விவரிக்க
3. செலவு அழுங்குவித்த பத்து பாடல்களை விளக்குக

அலகு 3

அகநானூறு

மருதம் (6)

அரி பெய் சிலம்பின் ஆம்பல் அம் தொடலை
அரம் போழ் அவ் வளைப் பொலிந்த முன்கை
இழை அணி பணைத்தோள் ஐயை தந்தை
மழை வளம் தருஉம் மா வண் தித்தன்
பிண்ட நெல்லின் உறந்தை ஆங்கண்
கழை நிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தம்
குழை மாண் ஒள் இழை நீ வெய்யோளொடு
வேழ வெண் புணை தழீஇ பூழியர்
கயம் நாடு யானையின் முகன் அமர்ந்தாஅங்கு
ஏந்து எழில் ஆகத்துப் பூந் தார் குழைய
நெருநல் ஆடினை புனலே இன்று வந்து.
'ஆக வன முலை அரும்பிய சுணங்கின்
மாசு இல் கற்பின் புதல்வன் தாய்" - என
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றி எம்
முதுமை எள்ளல் அஃது அமைகும்தில்ல!
சுடர்ப் பூந் தாமரை நீர் முதிர் பழனத்து
அம் தூம்பு வள்ளை ஆய் கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள் எயிற்று நீர் நாய்
முள் அரைப் பிரம்பின் மூதரில் செறியும்
பல்வேல் மத்தி கழாஅர் அன்ன எம்
இளமை சென்று தவத் தொல்லஃதே
இனிமை எவன் செய்வது பொய்ம்மொழி எமக்கே? 22

பரணர்.

கூற்று : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி கூறியது.

கூற்று விளக்கம்: தலைவன் பரத்தையொடு சென்று நீராட்டு அயர்ந்து மீண்டும் தன் இல்லம் திரும்பித் தலைவியைப் பாராட்டுகிறான். தலைவி அவன் பரத்தையுடன் நீராடிய செயலை அறிந்திருந்ததால் அவனுடன் ஊடல் கொண்டு கூறுவது இது.

ஐயை என்பாள் மணிகள் உள்ளிடப்பட்ட சிலம்பினையும் ஆம்பல் மலரால் ஆன அழகிய மாலையினையும் அணிந்தவள் வாள் அரத்தாற் பிளக்கப்பட்ட வளைகளாற் பொலிவு பெற்ற முன் கையினையும். அணிகள் அணிந்த மூங்கிலைப் போன்ற தோளினையும் உடையவள். அவளுக்குத் தந்தையாகிய வளம் தரும் வான் மழை போல வரையாது வழங்கும் வள்ளன்மையுடைய தித்தனின் நெற்குவியல்களை உடையது உறையூராகும். அவ்விடத்தே ஓடக் கோலும் நிலை பெறாத காவிரியாற்றின் நீர்ப்பெருக்கில் குழை முதலான மாட்சிமையுடைய ஒளிபொருந்திய அணிகளையுடைய நீ விரும்பின பரத்தையொடு பூழி நாட்டாரது குளத்தினை நாடிச் சென்று நீர் விளையாடும் களிறும் பிடியும் போல முகம் இனியனாய் மிக்க அழகினைக் கொண்ட மார்பகத்துப்பூமாலை பொலிவழிய நேற்று வேழக் கரும்பாலாகிய வெண்மையான புணை தழுவிப் புனல் ஆடினாய்!

இன்று இங்கு வந்து மார்பிலுள்ள அழகிய முலையிடத்துக் தோன்றிய தேமலையும் மாசற்ற கற்பினையும் உடையவளே! என் புதல்வன் தாயே என்று வஞ்சனையுடைய பொய்யான வார்த்தைகளைப் பலகாலும் பணிந்து கூறி எம் முதுமையை இகழாதே! அம் முதுமைக்கு நாங்கள் பொருந்துவோம்.

நெருப்பு எழுந்தாற் போன்ற தாமரைப் பூக்கள் பூத்திருக்கும் நீர்மிக்க வயற்பரப்பில் அழகிய உள்துளை பொருந்திய வள்ளையினது மெல்லிய கொடிகளை உழக்கி வாளை மீன்களைத் தின்ற கூரிய பற்களையுடைய நீர் நாய் முட்கள் பொருந்திய அடிப்பகுதி கொண்ட பிரப்பங் கொடியினது பழைய சிறு தூறுகளில் தங்குதற்கு இடனான பல வேற்படைகளையுடைய மத்தி என்பானது கழாஅர் என்னும் ஊரினை ஒத்த எம் இளமை கழிந்து மிகப் பழமையாயிற்று. இனி நின் பொய்மொழி எங்கட்கு எவ்வாறு இனிமை செய்யும்?

மருதம் (16)

நாயுடை முது நீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதின் அல்லி அவிர் இதழ் புரையும்
மாசு இல் அங்கை மணி மருள் அவ் வாய்
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீம் சொல்
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை
தேர் வழங்கு தெருவில் தமிழோற் கண்டே
கூர் எயிற்று அரிவை குறுகினள் யாவரும்
காணுநர் இன்மையின் செத்தனள் பேணி
பொலங்கலம் சுமந்த பூண் தாங்கு இள முலை

“வருகமாள என் உயிர்!” எனப் பெரிது உவந்து
கொண்டனள் நின்றோட் கண்டு நிலைச் செல்லேன்
“மாசு இல் குறுமகள்! எவன் பேதுற்றனை?
நீயும் தாயை இவற்கு ?” என யான் தற்
கரைய வந்து விரைவெனக் கவை
களவு உடம்படுநரின் கவிழ்ந்து நிலம் கிளையா
நாணி நின்றோள் நிலை கண்டு யானும்
பேணிஎன் அல்லெனோ - மகிழ்ந! -வானத்து
அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்
மகன் தாய் ஆதல் புரைவது - ஆங்கு எனவே 19

சாகலாசனார்.

கூற்று : பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைமகன் “யாரையும் அறியேன்” என்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்துவிட்டு வீடு திரும்பிய தலைவன் தன்பால் ஊடியிருந்த தலைவியை நோக்கி “யான் பரத்தையர் யாரையும் அறியேன்” என்றான். அது கேட்ட தலைவி தலைவன் நட்புக் கொண்டுள்ள பரத்தையைத் தான் கண்டமை கூறிப் பின்னும் புலந்தமை கூறியது

“தலைவனே! நீர்நாய்களையுடைய பழைய நீர் நிலையின்கண் செழித்து வளர்ந்த தாமரையின் அல்லியாகிய விளக்கம் பொருந்திய இதழினை ஒத்த குற்றமற்ற உள்ளங்கையினையும் பவளம் போன்ற அழகிய வாயினையும் நாவால் திருத்தமாகப் பேசப்படாத கேட்டார்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இனிய குதலைச் சொற்களையும் உடைய பகைவரும் விரும்பும் பொற்றொடி அணிந்த நம் புதல்வனைப் பொன்னாலான அணிகலன்களைத் தாங்கிய கூரிய பற்களையுடைய நின் பரத்தை அவன் தெருவில் சிறுதேர் உருட்டிக் கொண்டு தனியனாய் நிற்பதைக் கண்டாள். நின் உருவ ஒப்புமை கருதிப் போற்றி காண்பார் யாரும் இல்லாமையால் அவனைச் சென்றடைந்து மிக மகிழ்ச்சியுற்று “என் உயிரே வருவாயாக” எனப் பூண் அணிந்த இளைய முலையிடத்து அணைத்துக் கொண்டு நின்றவளைக் கண்டேன்.

“கண்ட யான் நின்ற நிலையினின்றும் மீண்டும் பெயர்ந்தேன் அல்லேன் விரைந்து வந்து அவளைத் தழுவிக்கொண்டேன். “குற்றமற்ற இளமகளே ஏன் மயங்கினாய்? இவனுக்கு நீயும் தாயாகுவை” என அவளிடம் கூறினேன். தாம் செய்த களவுக் குற்றத்தை (கண்டு கொண்டார் முன்) உடன்பட்டு நிற்பாரைப் போல நாணி முகங்கவிழ்ந்து நிலத்தைக் கீறி

நின்றாள். அவளுடைய நிலையினைக் கண்ட யான் வானத்தில் காண்டற்கரிய அழகுத் தெய்வமாகிய அருந்ததியை ஒப்பாகும் அவள் நின் மகனுக்குத் தாயாதல் ஒக்கும் என எண்ணி யானும் அவளை விரும்பினேன். இங்ஙனமாகவும் “யாரையும் அறியேன்” என நீ பொய் கூறாது ஒழிக” எனத் தலைவி கூறினாள்.

மருதம் (26)

கூன முள் முள்ளிக் குவிகுலைக் கழனற
மீன் முள் அன்ன வெண் கால் மா மலர்
பொய்தல் மகளிர் விழவு அணிக் கூட்டும்
அவ் வயல் நண்ணிய வளம் கேழ் ஊரனைப்
புலத்தல் கூடுமோ தோழி! அல்கல்
பெருங் கதவு பொருத யானை மருப்பின்
இரும்பு செய் தொடிபின் ஏர ஆகி
“மாக் கண் அடைய மார்பகம் பொருந்தி
முயங்கல் விடாஅல் இவை” என மயங்கி
“யான் ஓம்” என்னவும் ஒல்லார் தாம் மற்று
இவை பாராட்டிய பருவமும் உளவே இனியே
புதல்வற் தடுத்த பாலொடு தடை
திதலை அணிந்த தேம் கொள் மென் முலை
நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் அகலம்
வீங்க முயங்கல் யாம் வேண்டினமே
தீம்பால் படுதல் தாம் அஞ்சினரே ஆயிடைக்
கவவுக் கை நெகிழ்ந்தமை போற்றி மதவு நடைச்
செவிலி கை என் புதல்வனை நோக்கி
நல்லோர்க்கு ஒத்தனிர் நீயிர் இஃதோ
செல்வற்கு ஒத்தளம் யாம் என மெல்ல என்
மகன்வயின் பெயர்தந்தேனே அது கண்டு
“யாமும் காதலம் அவற்கு” எனச் சாஅய்
சிறுபுறம் கவையினனாக உறு பெயல்
தண் துளிக்கு ஏற்ற பல உழு செஞ் செய்
மண் போல் நெகிழ்ந்து அவற் கலுழ்ந்தே
நெஞ்சு அறைபோகிய அறிவினேற்கே

26

பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி.

கூற்று : தலைமகள் தோழியை வாயில் வேண்டி அவளால் தான் வாயில் பெறாது ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்கு கூடிய தலைமகள் நீக்கத்துக்கண் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் பூண்டான். தலைவியோ ஊடல் கொண்டிருந்தாள். மீண்டு வந்த தலைவன் தோழியிடம் வாயில் வேண்டினான். தலைவியின் ஊடலைத் தீர்த்தல் இயலாது எனக் கூறித் தோழி வாயில் மறுத்தாள். தலைவன் தன் ஆற்றாமை காரணமாகத் தலைவியை நேரில் அணுகிப் பொய்ம்மொழி பல கூறினான். அது கேட்ட தலைவி மனம் நெகிழ்ந்து ஊடல் தீர்ந்து உவகை கொண்டாள். ஊடல் தீர்ந்தமை எவ்வாறு எனக் கேட்ட தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

நம் தலைவர்தாம். பெரிய மதிலின் கதவுகளைப் பாய்ந்து குத்திய யானையின் தந்தங்களில் பொருந்திய இரும்பாற் செய்யப் பெற்ற பூணின் அழகினை உடையனவாகி சூரிய கண்களையுடைய எனது முலைகள் தம் மார்பகம் முழுவதும் அழுந்தப் பொருந்துமாறு தழுவுதலினின்றும் என்னை விலக்கற்க என்று கூறி முயங்குவார். யான் வருந்தி இங்ஙனம் முயங்குதலை விட்டொழிக எனக் கூறியும் அதற்கு உடம்படாதவராகிய பின்னரும் என் மார்பகங்களைப் பலபடப் பாராட்டிய காலங்களும் உண்டு.

இப்பொழுதோ புதல்வன் உள்ளத்தை வேறு ஒன்றின் மீதும் செல்லவொட்டாது தடுத்தாட் கொண்ட தேமல் படர்ந்த இடங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மென்மையான எம் மார்புகள் பாற் சுரப்பினாலே சரிந்தன அவரது நறுமணங் கமழும் சந்தனம் அணியப் பெற்ற நன்னிறம் விளங்கும் மார்பில் எம் மார்பகங்கள் வீங்க முயங்குதலை யாம் விரும்பினோம் அவரோ தம் மார்பில் இனிய பால் படுதலை அஞ்சினர்.

அவ்விடத்து முன்னர் அணைத்தலைச் சற்றும் நெகிழவிடாத அவர் கைகள் இன்று நெகிழ்ந்தமையைக் கண்டேன். செவிலித்தாயின் கையகத்திருந்த மெல்லிய நடையினையுடைய என் புதல்வனை நோக்கி நீவிர் நம் அழகியரான பரத்தையர்க்குப் பொருந்தியவர் ஆவீர் இதோ இந்தச் செல்வனாகிய பிள்ளைக்கு தாயாவதற்கே நாங்கள் பொருந்தியவர்கள் ஆவோம்“ என்று கூறி என் மகனிடத்து மெதுவாகச் சென்றேன்.

அதுகண்டு நம் தலைவர் “அச் செல்வன்பால் யாமும் அன்புடையோம்” எனக் கூறி என்னிடத்தே தாழ்ந்து பணிந்து என் முதுகைக் கட்டிக் கொண்டனர். மிக்க மழையினது குளிர்ந்த துளிகளை ஏற்றுக் கொண்ட பலமுறை உழப்பட்ட செம்மையான வயலின் மண்ணைப்போல என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து கலங்கியது.

வளைந்த முட்களையுடைய நீர்முள்ளிச் செடியின் குவிந்த குலைகளினின்றும் கழன்று உதிர்ந்த மீளினது முள்ளினைப் போன்ற வெண்மையான காம்புகளையுடைய கருமையான மலர்களை விளையாடும் மகளிர் தாம் கொண்டாடும் விழாவிற்கு அழகு காட்டும் பொருட்டுப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பர் அத்தகைய அழகிய வயல்கள் பொருந்திய வளமிக்க ஊரையுடைய நம் தலைவனை இரவில் அவர்பால் வஞ்சித்துச் சென்ற புல்லறிவுடைய எனக்குப் புலத்தல் பொருந்துமோ?

மருதம் (36)

பருவாய் வராஅல் பல் வரி இரும் போத்துக்
கொடு வாய் இரும்பின் கோள் இரை துற்றி
ஆம்பல் மெல் அடை கிழிய குவளைக்
கூம்பு விடு பல் மலர் சிதையப் பாய்ந்து எழுந்து
அரில் படு வள்ளை ஆய் கொடி மயக்கி
தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது
கயிறு இடு கதச் சேப் போல மதம் மிக்கு
நாள் கயம் உழக்கும் பூக் கேழ் ஊர்!
வரு புனல் வையை வார்மணல் அகன் துறை
திரு மருது ஓங்கிய விரி மலர்க் காவில்
நறும் பல் கூந்தற் குறுந் தொடி மடந்தையொடு
வதுவை அயர்ந்தனை என்ப. அலரே
கொய் சுவல் புரவிக் கொடித் தேர்ச் செழியன்
ஆலங்கானத்து அகன் தலை சிவப்ப
சேரல் செம்பியன் சினம் கெழு திதியன்
போர் வல் யானைப் பொலம் பூண் எழினி
நார் அரி நறவின் எருமையூரன்
தேம் கமழ் அகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தின்
இருங்கோ வேண்மான் இயல் தேர்ப் பொருநன் என்று
எழுவர் நல்வலம் அடங்க ஒரு பகல்
முரைசொடு வெண்குடை அகப்படுத்து உரை செல
கொன்று களம் வேட்ட ஞான்றை
வென்றி கொள் வீரர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே!

23

மதுரை நக்கீர்

கூற்று : தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு புலந்து சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவன் பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்து ஒருநாள் இல்லம் வந்தான். அதுபோது தலைவி அவனுடன் ஊடல் கொண்டு கூறியது.

பிளந்த வாயினையும் பல வரிகளையும் உடைய பெரிய ஆண் வரால் மீன் வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலில் தன்னைக் கொல்வதாகிய இரையினை விழுங்கியது. ஆம்பற் கொடியின் மெல்லிய இலைகள் கிழியுமாறும் குவளையின் அரும்பு மலர்ந்த பல மலர்கள் சிதையுமாறும் பக்கத்தே எழுந்து பாய்ந்தது பின்னர் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கும் அழகிய வள்ளையின் நுண்ணிய கொடிகளைக் கலக்கியது தூண்டிலை இட்ட வலைஞன் அம் மீனை இழுக்கவும் வராது (மூக்கில்) கயிறிட்டு இழுக்கப்படும் சினம் மிக்க எருதினைப் போன்று செருக்கு மிகுந்து வைகறைப் பொழுதில் குளங்களைக் கலக்குதற்கு இடனான நிறமிக்க பூக்கள் பொருந்திய ஊரனே!

இடையறாது பெருகும் புனலையுடைய வையை ஆற்றின் மணல்மிக்க அகன்ற துறையின்கண் அழகிய மருதமரம் உயர்ந்து வளர்ந்து நிற்கின்ற விரிந்த மலர்களையுடைய சோலையில் நறுமணமுடைய பலவாகிய கூந்தலையும் குறுகிய வளையல்களையும் உடைய பரத்தையோடு மணஞ்செய்து கொண்டாய் என்று ஊரார் அலர் தூற்றுவர்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் கத்திரிகையில் நறுக்குண்ட பிடரி மயிரினையுடைய குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற கொடி அசைந்தாடும் தேரினையுடையவன். அவன் தலையாலங்கானம் என்னும் ஊரின் பரந்துபட்ட இடமெல்லாம் சிவக்குமாறு சேரன், சோழன் சினம் மிகுந்த திதியன் போரில் வல்ல யானைப் படைகளையுடைய பொன்னாலான பூண் அணிந்த எழினி பன்னாடையால் அரிக்கப்பெற்ற கள்ளினையுடைய எருமையூர்க்குத் தலைவன் மார்பிலே பூசிப் புலர்ந்த தேன் மணங் கமழும் சந்தனத்தையுடைய இருங்கோ வேண்மான் விரைந்து செல்லும் தன்மை வாய்ந்த தேரினையுடைய பொருநன் எனக் கூறப்பட்ட எழுவரையும் போரிலே வென்றான். அவர்களுடைய வலிமையெல்லாம் அடங்குமாறு ஒருநாள் ஒரு பகலிலே அவர்தம் முரசமோடு வெண் கொற்றக் குடைகளையும் ஒருசேர வயப்படுத்திக் கொண்டான். தன் வெற்றிப் புகழ் எங்கும் பரவுமாறு பகைவரது படைகளைக் கொன்று களவேள்வி செய்த காலத்துச் செழியனின் வெற்றி வீரர்கள் எழுப்பிய ஆரவாரத்தினும் அவ் அலர் பெரிதாக இருந்தது.

மருதம் (46)

சேற்று நிலை முனைஇய செங் கட் காரான்
ஊர் மடி கங்குலில் நோன் தளை பரிந்து
கூர் முள் வேலி கோட்டின் நீக்கி
நீர் முதிர் பழனத்து மீன் உடன் இரிய
அம் தூம்பு வள்ளை மயக்கி தாமரை
வண்டு ஊது பனி மலர் ஆரும் ஊர்!
யாரையோ? நிற்புலக்கேம் வாருற்
உறை இறந்து ஒளிரும் தாழ் இருங் கூந்தல்
பிறரும் ஒருத்தியை நம் மனைத் தந்து
வதுவை அயர்ந்தனை என்ப. அஃது யாம்
கூறேம். வாழியர் எந்தை! செறுநர்
களிறுடை அருஞ் சமம் ததைய நூறும்
ஒளிறு வாட் தானைக் கொற்றச் செழியன்

பிண்ட நெல்லின் அள்ளூர் அன்ன என்
ஒண் தொடி நெகிழினும் நெகிழ்க்
சென்றி பெரும! நிற்புலக்குநர் யாரோ?

16

அள்ளூர் நன்முல்லையார்.

கூற்று : வாயில் வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்குத் தோழி வாயில் மறுத்தது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் காரணமாய் வருந்தி ஊடியிருந்தாள் அப்பொழுது பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைவன் தோழியை வாயில் வேண்டி நின்றான். தோழி அவனது கூடாவொழுக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி வாயில் மறுத்துக் கூறியது.

சேற்றில் நிற்பதை வெறுத்த சிவந்த கண்களையுடைய எருமை ஊர்மக்கள் உறங்கும் இரவு நேரத்தில் கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு கூர்மையான முள்வேலியைத் தனது கொம்பினால் அகற்றியது. நீர் மிக்க வயலில் மீன்கள் எல்லாம் அஞ்சி ஓட அழகிய உள்துளையையுடைய வள்ளைக் கொடியைக் கலக்கிச் சிதைத்தது பின்னர் வண்டுகள் ஊதும் தாமரையின் குளிர்ந்த மலரை வயிறார உண்டது அத்தகு வளமான ஊரை உடையவனே! நினை யாம் புலத்தற்கு நீ எமக்கு என்ன உறவினை?

இவ்வூரார் பிறரும் நீண்டு தாழ்ந்து வீழ்கின்ற மழைக் காலின் அழகினையுங் கடந்து விளங்குகின்ற தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையுடையாள் ஒருத்தியை எம்மனையிற் கொண்டு வந்து காட்டி நீ அவளை மணஞ்செய்து கொண்டாய் என்று கூறுவர்.

எந்தையே! அதனை நீ செய்தாய் என யாங்கள் சொல்லமாட்டோம் நீ வாழ்வாயாக! பகைவர்களுடைய யானைகளைக் கொண்ட பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே பகைவர்கள் சிதறும்படி அழிக்க வல்ல ஒளிவீசும் வாட்படையினையுடைய வெற்றி பொருந்திய செழியனது நெற்குவியலையுடைய அள்ளூர் என்னும் ஊரை ஒத்த எனது ஒளி பொருந்திய வளையலை அணிந்துள்ளவள் நெகிழ்ந்து வீழினும் வீழ்க நீ கருதிய இடத்திற்குச் செல்வாயாக! நினைத்த தடுப்பவர்தான் யாரோ?

மருதம் (56)

நகை ஆகின்றே - தோழி! நெருநல் -
 மணி கண்டன்ன துணி கயம் துளங்க
 இரும்பு இயன்றன்ன கருங் கோட்டு எருமை
 ஆம்பல் மெல் அடை கிழிய குவளைக்
 கூம்பு விடு பல் மலர் மாந்தி கரைய
 காஞ்சி நுண் தாது ஈர்ம் புறத்து உறைப்ப
 மெல்கிடு கவுள அல்குநிலை புகுதரும்
 தண் துறை ஊரன் திண் தார் அகலம்
 வதுவை நாள் அணிப் புதுவோர்ப் புணரிய
 பரிவொடு வருஉம் பாணன் தெருவில்
 புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி யாழ் இட்டு
 எம் மனைப் புகுதந்தோனே. அது கண்டு
 மெய்ம்மலி உவகை மறையினென் எதிர் சென்று
 “இம் மனை அன்று அஃது உம் மனை” என்ற
 என்னும் தன்னும் நோக்கி
 மம்மர் நெஞ்சினோன் தொழுது நின்றதுவே. 16

மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார்.

கூற்று : பரத்தை மனைக்குச் செல்கின்ற பாணன் தன் மனைக்கு வந்தானாக தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம்: தலைவன் பரத்தையரோடு நட்புக் கொண்டிருந்தாள் அதற்குத் துணை நின்ற பாணன் தலைவி மனைக்கு எதிராகச் சென்றாள் வழியில் புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கித் தன் மனையிடத்து வந்தானைத் தலைவி இகழ்ந்து நகையாடினாள் தோழி தலைவனை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறத் தலைவி வாயின் மறுத்துக் கூறியது.

தோழி இரும்பாற் செய்யப்பட்டதைப் போன்ற கரிய கொம்புகளையுடைய எருமைகள் பளிங்கு மணியைக் கண்டாற் போன்ற தெளிந்த நீரையுடைய குளத்தினைக் கலங்குமாறு செய்தன. ஆம்பலின் மென்மையான இலைகள் கிழிய அன்றலர்ந்த குவளையின் மலர்களை உண்டன. கரையிலுள்ள காஞ்சியின் நுண்ணிய பூந்தாது ஈரமுடைய உடம்பின் முதுகுப் புறத்திலே சிந்த அசையிடும் கன்னத்தை உடையனவாய்த் தாம் தங்கும் கொட்டிலில் வந்து புகுந்தன அன்ன தன்மையினைக் கொண்ட குளிர்ந்த நீர்த்துறையினையுடையவன் நம் தலைவன். அவனது மாலையணிந்த வலிய மார்பினில் மணக்கோலங் கொண்ட புதிய பரத்தையரைக் கூட்டுவிக்கும் பொருட்டுப் பாணனும் மிக்க அன்போடு வந்தான். வந்தவன் தெருவில் ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு தன்னைப் பாய்ந்தமையாற் கலக்கமுற்று யாழினைக் கீழே போட்டுவிட்டு நம் வீட்டின்கண் புகுந்தான்.

அது கண்டு உடல் பூரிக்கும்படி எழுந்த மகிழ்ச்சியை மறைத்துக் கொண்டேன். அவன் எதிரே சென்றேன். உங்கள் மனை இம்மனையன்று அதுவாகும் என்று கூறினேன். அப்பாணனும் என்னையும் தன்னையும் பார்த்தவனாய் மயங்கிய உள்ளத்தோடு என்னைத் தொழுது நின்றான். அவன் நின்ற நிலையை நினைக்க எனக்கு நகைதான் பிறக்கின்றது.

மருதம் (66)

“இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி
 மறுமை உலகமும் மறு இன்று எய்துப
 செறுநரும் விழையும் செயிர் தீர் காட்சிச்
 சிறுவர்ப் பயந்த செம்மலோர்” எனப்
 பல்லோர் கூறிய பழமொழி எல்லாம்
 வாயே ஆகுதல் வாய்த்தனம் - தோழி!
 நிரை தார் மார்பன் நெருநல் ஒருத்தியொடு
 வதுவை அயர்தல் வேண்டி புதுவதின்
 இயன்ற அணியன் இத் தெரு இறப்போன்
 மாண் தொழில் மா மணி கறங்க கடை கழிந்து
 காண்டல் விருப்பொடு தளர்பு தளர்பு ஓடும்
 பூங் கண் புதல்வனை நோக்கி “நெடுந் தேர்

தாங்குமதி வலவ” என்று இழிந்தனன். தாங்காது
மணி புரை செவ் வாய் மார்பகம் சிவணப்
புல்லி “பெரும! செல் இனி அகத்து” எனக்
கொடுப்போற்கு ஒல்லான் கலுழ்தலின் “தடுத்த
மாநிதிக் கிழவனும் போன்ம்” என மகனொடு
தானே புகுதந்தோனே! யான் அது
படுத்தனென் ஆகுதல் நாணி இடித்து “இவற்
கலக்கினன் போலும் இக் கொடியோன்” எனச் சென்று
அலைக்கும் கோலொடு குறுக தலைக்கொண்டு
இமிழ் கண் முழுவின் இன் சீர் அவர் மனைப்
பயிர்வன போல வந்து இசைப்பவும் தவிரான்
கழங்கு ஆடு ஆயத்து அன்று நம் அருளிய
பழங் கணோட்டமும் நலிய
அழுங்கினன் அல்லனோ அயர்ந்த தன் மணனே 26

செல்லூர்க் கோசிகள் கண்ணனார்.

கூற்று: பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகற்கு வாயிலாய்ப் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம்: பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தோழி அவன் பொருட்டு வாயிலாக வந்தாள் தலைவி வாயில் நேர்ந்த கருத்துடன் பண்டு இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்து ஒரு நாள் தலைவன் செய்த ஒன்றனைத் தோழிக்கு எடுத்துக்க கூறியதாம்.

தோழி பகைவரும் விரும்பும் பிறரால் பழிக்கப்படாத குற்றம் தீர்ந்த அழகினையுடைய புதல்வரைப் பெற்ற தலைமைத் தன்மையுடையோர் இவ்வுலகத்தே புகழோடும் விளங்கி மறுமை உலக வாழ்வையும் குற்றமின்றி எய்துவர். இவ்வாறு சான்றோர் பலரும் கூறிய பழமொழிகள் யாவும் உண்மையாதலை மெய்யாகவே கண்டோம் வரிசையாய்க் கட்டிய மலர் மாலையை அணிந்த மார்பனாகிய நம் தலைவன் நேற்று ஒருத்தியை மணம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். புதிதாகச் செய்து கொண்ட மணக் கோலத்துடன் இத்தெருவினையும் கடந்து சென்றான்.

அப்போது மாட்சிமையுடைய தொழிற் சிறப்பு அமைந்த அவனது குதிரையின் மணி ஒலித்தது அதனைக் கேட்டு வாயிலைக் கடந்து தளர்ந்து தளர்ந்து ஓடி வந்த பூப் போன்ற கண்களையுடைய தன் புதல்வனைக் கண்டான். கண்டவன் “பாகனே! நீண்ட தேரினை

நிறுத்துக்” எனக் கூறித் தேரினின்றும் இறங்கினான். காலந் தாழ்த்தாது புதல்வனது பவளம் போன்ற சிவந்த வாய் தனது மார்பில் பொருந்துமாறு எடுத்துத் தழுவிப் “பெருமி இனி நீ வீட்டிற்குச் செல்வாயாக!” என விடுத்தான் புதல்வன் அதற்கு உடன்படாது அழுதான். அங்ஙனம் அழுது தடுத்த மகனோடு “இவன் குபேரனும் ஆவான்” எனக் கூறித் தானே நம் வீட்டிற்குள் புகுந்தான்.

யானே (மகனைப் போக்குவித்து) இச்செயலைச் செய்வித்தேன் என்று பலரும் கருதுவதற்கு இடனாதலை உணர்ந்தேன். அதற்காக நாணினேன். இக் கொடிய மகன் இடையூறு விளைவித்துத் தந்தையை மனம் கலங்குமாறு செய்தான் போலும் எனக்கூறி அடிக்கும் கோலுடன் அவனை அணுகினேன் தலைவனோ என்னிடத்தே நின்று மகனைத் தன்னிடத்தே எடுத்து அணைத்துக் கொண்டான்.

மணம் நிகழும் அப்பரத்தையர் வீட்டில் இம் மணம் கருதி ஒலிக்கும் கண்ணினையுடைய முழவின் இனிய ஓசை தன்னை அழைப்பன போன்று வந்து ஒலித்தும் எம் தலைவன் எம்மைவிட்டு நீங்கினான் அல்லன் அன்றொரு நாள் கழங்கு ஆடும் தோழியர் கூட்டத்தில் வந்து நம்மை அருள் செய்த பழைய அருட்செயலும் வருத்தத்தான் விரும்பின மணத்தைத் தவிர்த்தான் அல்லனோ?

மருதம் (76)

மண் கனை முழுவொடு மகிழ் மிகத் தூங்க
தன் துறை ஊரன் எம் சேரி வந்தென
இன் கடுங் கள்ளின் அஃதை களிற்றொடு
நன் கலன் ஈயும் நாள் மகிழ் இருக்கை
அவை புகு பொருநர் பறையின் ஆனாது
கழறுப என்ப அவன் பெண்டிர் “அந்தில்
கச்சினன் கழலினன் தேம் தார் மார்பினன்
வகை அமைப் பொலிந்த வனப்பு அமை தெரியல்
சுரியல் அம் பொருநனைக் காண்டிரோ?” என
ஆதி மந்தி பேதுற்று இனைய
சிறை பறைந்து உரைஇச் செங்குணக்கு ஒழுகும்.
அம் தண் காவிரி போல
கொண்டு கைவலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே. 13

பரணர்.

கூற்று : “தலைமகனை நயப்பித்துக் கொண்டாள்” என்று கழறக் கேட்ட பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம்: பரத்தையின் ஆடல் பாடலில் மயங்கினான் தலைவன் எனக் கேட்ட தலைவி அப்பரத்தையைப் பழித்து அவனோடு ஊடினாள். தன்னைப் பழித்தமையைக் கேள்வியுற்ற பரத்தை அவள் கூத்துக்காண வந்த அளவிற்கே என்னைத் தூற்றினாளோ? இனி அவள் அவனை என்பால் முற்றிலும் இழந்து கதறியழ அவனை நாள் கைக் கொள்வேன் எனச் சூளுரைத்து சினந்து கூறியது

மார்ச்சனை செறிந்த மத்தளத்தோடு காண்பார் மிக மகிழுமாறு நாங்கள் கூத்தாடினோம் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துறையையுடைய ஊரன் அதனைக் காண எமது சேரிக்கு வந்தான். (அவ்வளவிற்கே) அவன் பெண்டிர் இனிமையையும் கடுப்பினையும் கொண்ட கள்ளினையுடைய அஃதை என்பானது களிறுகளுடன் நல்ல அணிகலன்களையும் பரிசிலர்க்கு வழங்கும் மகிழ்ச்சி பொருந்திய நாளோலக்கத்தையுடைய அவையிடத்துப் புகும் கூத்தரது பறை இடைவிடாது ஒலிப்பது போன்று ஒழியாது என்னை இகழ்ந்து வசை பாடுகின்றாள் என்று கூறுகின்றனர்

ஆட்டனத்தி கச்சினையும் கழலினையும் தேனொழுகும் தார் அணிந்த மார்பினையும் உடையவன் பல்வேறு வகைத் தொழில்திறம் அமைந்து பொலிவுடன் திகழும் மாலையையுடையவன் சுருண்ட தலைமயிரினையுடைய ஆடல் வல்லானாம் அவனைக் கண்டிரோ என வினவி அவன் காதலியாகிய ஆதிமந்தி பெரிதும் மயங்கி வருந்துமாறு அணை கடந்து கரை மோதி நேர் கிழக்கே பரந்தோடும் அழகிய குளிர்ந்த காவிரியாறு (அவள் கணவனாகிய ஆட்டனத்தியைத்) தன் திரைக் கையால் கவர்ந்து கொண்டமை போல யானும் சூளினை மேற்கொண்டு ஊரனைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுதலை எண்ணியுள்ளேன்.

மருதம் (86)

உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங் களி மிதவை
பெருஞ் சோற்று அமலை நிற்ப நிரை கால்
தண் பெரும் பந்தர்த் தரு மணல் ஞெமிரி
மனை விளக்குறுத்து மாலை தொடரி
கனை இருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை
கோள் கால் நீங்கிய கொடு வெண் திங்கள்
கேடு இல் விழுப் புகழ் நாள் தலைவந்தென
உச்சிக் குடத்தர் புத்தகல் மண்டையர்

பொது செய் கம்பலை முது செய் பெண்டிர்
 முன்னவும் பின்னவும் முறை முறை தரத்தர
 புதல்வற் பயந்த திதலை அவ் வயிற்று
 வால் இழை மகளிர் நால்வர் கூடி
 “கற்பினின் வழாஅ நற் பல உதவிப்
 பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை ஆக!” என.
 நீரொடு சொரிந்த ஈர் இதழ் அலரி
 பல் இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
 வதுவை நல் மணம் கழிந்த பின்றை
 கல்லென் சம்மையர ஞெரேரெனப் புகுதந்து
 பேர் இற்கிழத்தி ஆக” எனத் தமர் தர
 ஓர் இற் கூடிய உடன் புணர் கங்குல்
 கொடும் புறம் வளைஇ கோடிக் கலிங்கத்து
 ஓடுங்கினன் கிடந்த ஓர் புறம் தழீ
 முயங்கல் விருப்பொடு முகம் புதை திறப்ப
 அஞ்சினள் உயிர்த்தகாலை “யாழ நின்
 நெஞ்சம் படர்ந்தது எஞ்சாது உரை” என
 இன் நகை இருக்கை பின் யான் வினவலின்
 செஞ் சூட்டு ஒண் குழை வண் காது துயல் வர
 அகம் மலி உவகையள் ஆகி முகன் இருத்து
 ஓய்யென இறைஞ்சியோளே - மாவின்
 மடம் கொள் மதைஇய நோக்கின்
 ஓடுங்கு ஈர் ஓதி மாஅயோளே.

31

நல்லாவூர் கிழார்.

கூற்று : வாயில் மறுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. தலைமகளைக் கூடி இன்புற்றிருந்த தலைமகன் பண்டு நிகழ்ந்தது சொற்று இன்புற்றிருந்ததூஉம் ஆம்.

கூற்று விளக்கம் : பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்து தோழியைத் தலைவன் வாயில் வேண்டினான். தோழி அதனை மறுத்தபோது அவன் முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றை நினைவு கூர்ந்து அவளுக்குச் சொல்லியது.

தலைவியோடு மகிழ்ந்திருந்த தலைவன் தலைவிக்கு முன்பு நிகழ்ந்ததைச் சொல்லியதுமாம்.

உழுத்தம் பருப்புடன் கூட்டிச் சமைத்த குழைவாக வெந்த பொங்கலொடு பெருஞ் சோற்றுத் திரளை உண்பது இடைவிடாது நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தது வரிசையாகக் கால்களை நட்டுக் குளிர்ந்த பெரிய பந்தலினை அமைத்தனர் அப்பந்தலில் கொண்டு வந்த மணலைப் பரப்பினர் மனையின் கண் விளக்கினை ஏற்றி மாலைகளைத் தொங்கவிட்டனர். அந்நாளோ தீய கோள்கள் நீங்கப் பெற்ற வளைந்த வெண்மையான திங்களைத் தீமையற்ற சிறந்த புகழையுடைய உரோகிணி வந்து கூடும் நன்னாளாம் மணநாளாகும் அந்நாளிலே மிக்க இருள் நீங்கப் பெற்று அழகு பெறப் பொழுதும் புலர்ந்தது மணஞ்செய்து வைக்கும் ஆரவாரமுடைய முதிய மங்கள மகளிர் தலையில் நிறை நீர்க் குடத்தினைச் சுமந்தவராய்க் கைகளில் புதிய அகன்ற மண்டை என்னும் கலத்தினை ஏந்தியவராய் ஒருங்கு கூடினர் முன்னே தருவனவற்றையும் பின்னே தருவனவற்றையும் முறை முறையாக எடுத்துத் தந்தவண்ணம் இருந்தனர்

தேமல் படர்ந்த அழகிய வயிற்றினையுடைய தூய அணிகலன்களை அணிந்த மகனைப் பெற்றெடுத்த மகளிர் நால்வர் கூடிநின்று கற்பினின்றும் வழுவாது நல்ல பலவற்றினும் உதவியாக இருந்து நினை மனைவியாகப் பெற்ற நின் கணவனைப் பேணிக் காக்கும் பெருவிருப்பத்தை உடையை ஆகுக எனக் கூறி வாழ்த்தினர் வாழ்த்தியவராய் நீரொடு குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய மலர்களை நெல்லுடன் கலந்து அவளது பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய தலையிலே தூவினர் இவ்வாறாக வதுவை மணமும் நடந்து முடிந்தது.

சுற்றத்தினர் கல்லென்ற ஒலியினராய் விரைந்து வந்து “பெருமனைக் கிழத்தி ஆவாய்” எனக் கூறி ஓர் அறையில் என்னுடன் அவளைக் கூட்ட நாங்கள் ஒன்று கூடிய புணர்ச்சிக்குரிய முதல் இரவாக அன்றைய இரவு கழிந்தது.

முதுகினை வளைத்துக் கொண்டு புதுப் புடவைக்குள்ளே ஒடுங்கிக் கிடந்தாள் அவளை அணுகி அவள் முதுகினைத் தழுவிக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் முகத்தை மூடியிருந்த ஆடையை விலக்கினேன் அவளோ அஞ்சிப் பெரு மூச்சு விட்டாள் அப்பொழுது மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய இருக்கையிடத்து இனிதாக இருந்த பின்னர் “நீ நின் நெஞ்சத்து நினைத்ததை மறையாது உரைப்பாயாக” என வினவினேன்.

மானின் மடப்பத்தினையும் செருக்கிய பார்வையினையும் கொண்ட கண்களையும் குளிர்ந்த கூந்தலையும் உடைய மாமை நிறமுடைய எம் தலைவி சிவந்த மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற ஒளி பொருந்திய குழைகள் வளமான தன் காதுகளில் வந்தசைய உள்ளம் நிறைந்த உவகையனாகி முகம் தாழ்த்தி விரைந்து வணங்கி நின்றாள்.

மருதம் (96)

நறவு உண் மண்டை நுடக்கலின் இறவுக் கலித்து
பூட்டு அறு வில்லின் கூட்டுமுதல் தெறிக்கும்
பழனப் பொய்கை அடைகரைப் பிரம்பின்
அர வாய் அன்ன அம் முள் நெடுங் கொடி
அருவி ஆம்பல் அகல் அடை துடக்கி

5

அசைவரல் வாடை தூக்கலின் ஊதுஉலை
விசை வாங்கு தோலின் வீங்குபு ஞெகிழும்
கழனிஅம் படப்பைக் காஞ்சி ஊர!

“ஒண் தொடி ஆயத்துள்ளும் நீ நயந்து
கொண்டனை” என்ப “ஓர் குறுமகள்” அதுவே
செம்பொற் சிலம்பின்இ செறிந்த குறங்கின்
அம் கலுழ் மாமை அஃதை தந்தை
அண்ணல் யானை அடு போர்ச் சோழர்

10

வெண்ணெல் வைப்பின் பருவூர்ப் பறந்தலை
இரு பெரு வேந்தரும் பொருது களத்து ஒழிய
ஒளிறு வாள் நல் அமர்க் கடந்த ஞான்றை
களிறு கவர் கம்பலை போல
அலர் ஆகின்றது பலர் வாய்ப் பட்டே

15

மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ

தோழி வாயில் மறுத்தது.

ஓடும் ஊற்றுநீர் ஒரே முனையில் தட்டிப் படலில் விழுந்து ஒழுகி ஓடுமாறு கலிங்கு கட்டி
தண்ணீர் விழுமிடத்தில் வாயகன்ற பெரிய பாணையைச் சாய்த்து வைத்திருப்பார். ஓடிவரும்
நீரின் வழியே வரும் மீன் படலில் விழும்போது நீர் வடிந்துவிடுவதால் நீர் இல்லாமல்
துள்ளிக் குதிக்கும். அப்போது அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும் வாயகன்ற பானைக்குள்
விழும். பாணையில் கொஞ்சமாக நீர் இருக்கும். அதில் கிடக்கும் மீனை மீனவர்
அள்ளிக்கொண்டு செல்வர். இது ஒருவகை மீன் பொறி.

அந்த ஊரில் பழமையான தோப்பு (பழனம்). அங்கே பொய்கை. பொய்கைக் கரைரையை
அடைத்துக்கொண்டு பிரம்புக்கொடி படர்திருக்கிறது. பிரம்புக் கொடியில் முள். அரத்தின்
வாய் போன்ற முள். அருகே அருவி. அகன்ற ஆம்பல் இலைகள் அங்கே நீரில்
மிதக்கின்றன. வாடைக்காற்று அந்த ஆம்பல் இலைகளை அசைக்கின்றன. கொல்லன்
உலைக்களத்தில் தோலாலான துருத்தி மேலும் கீழும் அசைந்து ஆடுவது போல ஆம்பல்

இலை வாடையில் அசைந்தாடுகிறது. அங்கே காஞ்சி மரத் தோப்பு. இப்படிப்பட்ட ஊர்க்காரன் அந்தத் தலைவன்.

ஊர மகளிர் கூட்டத்தில் நீ விரும்பிய ஒரு இளம்பெண்ணைத் தெரிவு செய்துகொண்டு அவளோடு இருக்கிறாய் என்று ஊரே சொல்கிறது

அஃதை என்பவள் ஓர் அழகிய பெண். மாமை நிறம் தளதளக்கும் மேனி கொண்டவள். காலில் பொன்னாலான சிலம்பு அணிந்தவள். இடுப்பில் நெருக்கமான தொடைகளைப் கொண்டவள். அவளுடைய தந்தை சோழமன்னன்

யானைமீதேறிப் போருக்குச் சென்ற அந்தச் சோழமன்னன் பருவூர் என்னுமிடத்தில் இருபெரு வேந்தர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டான். யானைமீது வந்து வாட்போரில் ஈடுபட்ட இருபெரு வேந்தரும் போர்களத்திலேயே மாண்டனர். இருபெரு வேந்தர்களின் யானைகளையும் மக்கள் கவர்ந்துகொண்டனர். அவர்கள் யானைகளைக் கவர்ந்துகொண்ட செயல் நாடெங்கும் பேசப்பட்டது போல ஊரன் ஒருத்தியோடு உறவு கொண்டு வாழ்ந்தது ஊரெல்லாம் பேசப்படுகிறது.

அகநானூறு

அகநானூறு அகத்திணை சார்ந்த நூல் என்பதுடன் இதில் நானூறு பாடல்கள் அடங்கியுள்ளதால் இது அகநானூறு என வழங்கப்படுகிறது. இது பல்வேறு புலவர்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு ஆகும். இந்நூலில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் மிகக் குறைந்த அளவாகப் 13 அடிகளையும் கூடிய அளவு 31 அடிகளையும் கொண்டு அமைந்துள்ளன. அகத்தொகையுள் நீண்ட பாடல்களைக் கொண்டமையால் இதனை “நெடுந்தொகை” என்றும் கூறுவர்.

இத் தொகையைத் தொகுத்தவர் மதுரை உப்பூரிசுடி கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர். இதனைத் தொகுப்பித்த மன்னன் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியார். இத் தொகை பாடிய புலவர்கள் நூற்று நாற்பத்தைவர். அகநானூற்றுப் புலவர்கள் 146 பேர். அவர்களுள் 65 பேர் அகநானூற்றில் மட்டுமே பாடல் பாடியுள்ளார்கள். நாடாள்வோர், அந்தணர், இடையர், எயினர், பொற்கொல்லர், வணிகர், வேளாளர், எனப் பல தரப்பினர் புலவர்களாக இருந்த செய்தி அவர் தம் பெயர்களின் முன்னால் அமையும் அடைமொழிகளால் தெரிகிறது. மூன்று பாடல்களின் (114, 117, 165) ஆசிரியர் பெயர் காணப் பெறவில்லை.

கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளைத் தவிர்த்து இந்நூலில் 400 பாடல்கள் உள்ளன. இவை களிற்றியானை நிரை(1-120) , மணி மிடை பவளம் (121-300) , நித்திலக் கோவை (301-400) என மூன்று பெரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவல்லாமல் பாடல்கள் அனைத்தும் தக்கதொரு நியமத்தைக் கொண்டமைந்துள்ளன. ஒற்றைப்பட எண்ணாலான பாடல்கள் 200-ம் பாலைத் திணையைச் சேர்ந்தவை. இரட்டைப்பட எண்களில் 2, 8 எனப்படுபவை 80-ம் குறிஞ்சித் திணையைச் சேர்ந்தவை. இரட்டைப்பட எண்களில் 4 எனப்படுபவை 40-ம் முல்லைத் திணையைச் சேர்ந்தவை. இரட்டைப்பட எண்களில் 6 எனப்படுபவை 40-ம் மருதத் திணையைச் சேர்ந்தவை. இரட்டைப்பட எண்களில் 10 எனப்படுபவை 40-ம் நெய்தல் திணையைச் சேர்ந்தவை.

என் முதுமையை ஏளனம் செய்யாதே

இளவரசி ஐயை என்பாளின் தந்தை தித்தன், அரசன் தித்தனின் உறையூர், உறையூர்க் காவிரியில் வேழப்புணை விளையாட்டு, பூழியர் யானைகளைப் பழக்கி நீராட்டுதல், கழார்த்துறையின் அழகுநலம், கழார் அரசன் மத்தி ஆகிய வரலாறுகள் இணைத்துக் கூறப்படுகின்றன.

தித்தன் உறையூர் அரசன். அவன் மழையானது வளம் தரும் வகையில் நல்லாட்சி புரிந்த பெருங்கொடையாளி. இவன் ஐயை என்னும் பெண்மணியின் தந்தை. காலில் சலசலக்கும்

சிலம்பு இடையில் ஆம்பல் மலரால் தொடுக்கப்பட்ட தொடலை என்னும் தழையாடை முன்கையில் சங்கை அரத்தால் (வாளால்) அறுத்துச் செய்யப்பட்ட வளையல் தோளில் பொன்னால் இழைக்கப்பட்ட அணிகலன்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டவள்.

ஐயை தந்தை தித்தனின் ஊர் உறையூர். அது கொத்துக்கொத்தாக நெல் விளையும் நிலப்பரப்பு. அந்த ஊரில் பாய்வது காவிரி. அந்தக் காவிரியில் புணையை மூங்கில் கழையால் ஊன்றித் தள்ளமுடியாத அளவுக்குப் பெருவெள்ளம். அந்த வெள்ளத்தில் அவன் யானையின் முகம் கொண்ட துடுப்புப்படகில் சென்று நீராடினான்.

பூழி நாட்டு மக்கள் பூழியர். அவர்கள் காட்டு யானைகளைப் பிடித்துப் பழக்குவர். ஆற்றுவெள்ளத்தில் நீராட விடுவர். அப்போது அது மிக்க ஆவலுடன் நீராடிவது போல நீ காவிரி வெள்ளத்தில் நீராடினாய். உன் மார்பில் இருந்த பூ மாலை குழையும்படி நீராடினாய்.

இன்று இங்கே வந்து இவள் என் புதல்வனின் தாய் மாசில்லாக் கற்பினை உடையவள் என்றெல்லாம் மாயப் பொய்மொழிகளை அடுக்கிக்கொண்டு என்மேல் சாய்கிறாய். சாய்ந்து என் முதுமையை ஏளனம் செய்யாதே. அது உன் தகுதிக்குத்தக்கது அன்று.

என் இளமை நலம் மத்தி அரசனின் கழார் ஆற்றுத்துறை போல் அன்று அழகாக இருந்தது. அந்தத் துறைநீர் பாயும் பழமையான வயலில் சுடரும் தாமரை பூத்திருக்கும். உள்ளே துளையுடன் இருக்கும் வள்ளைக்கொடிகளை மயக்கி வாளைமீன் மேயும். அதனைக் கவ்விக்கொண்டு ஓடி நீர்நாய் பிரம்பின் பழம்புதரில் தங்கும். இத்தகைய வளம்மிக்க என் அழகு தொலைந்துபோன பழங்காலத்தது. இப்போது இனிமையின்பம் எனக்கு என்ன செய்யப்போகிறது? உன் பொய்மொழி எனக்கு வேண்டா.

நீயும் இவனுக்குத் தாய்தான்

மனைவி தன் கணவனின் காதற்பரத்தையையும் கற்பு உடையவள் என்று பாராட்டுகிறாள். தலைவனின் மகன் நெருவில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். தலைவனின் காதல்-பரத்தை அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கித் தழுவிக்கொண்டாள். அதனைப் பார்த்த தலைவி “நீயும் இவனுக்குத் தாய்தான்” என்றாள். காதற்பரத்தை நாணத்தோடு நின்றாள். காதற்பரத்தையிடம் சென்றுவந்த தலைவன் தன் மனைவியிடம் “யாரையும் அறியேன்” என்றான். அவன் மனைவி மேலே கண்ட நிகழ்வை எடுத்துரைத்தாள். தலைவன் நாணி நின்றான்.

அந்த நீர்நிலையில் நீர்நாய் விளையாடும். தாமரை பூத்திருக்கும்.அல்லி இதழ் விரியும்.தலைவனின் மகனுக்கு அந்தத் தாமரை போல் கை.அல்லி இதழ் போல் வாய். அந்த வாயில் நாக்குத் திரும்புமுன் சில இனிய உலறல் சொற்கள்.எல்லாரும் விரும்பும்

தோற்றம். கையில் பொன்வளையல்.தேரோடும் தெருவில் தனியே விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். தலைவனின் காற்பரத்தை அவனைப் பார்த்தான். அவள் கூர்மையான முல்லை போன்ற பற்களைக் கொண்டவள். குழந்தையிடம் சென்றாள். அதனை யாரும் பார்க்கவில்லை.மூச்சே நின்றுவிடுவது போல உணர்ச்சி மேலிட்டுக் குழந்தையைத் தூக்கித் தன் முலையோடு தழுவிக்கொண்டாள். பொன்னணியும் பூணும் சுமந்திருக்கும் முலையோடு தழுவிக்கொண்டாள்.“என் உயிரே வா” என்று சொல்லிக்கொண்டே தூக்கித் தழுவிக்கொண்டாள்.தூக்கிக்கொண்டு நின்றவளைப் புதல்வனின் தாய் பார்த்துவிட்டாள்.“மாசற்ற மகளே! எத்துணைப் பாசப் பித்து உனக்கு. நீயும் இவனுக்குத் தாய்தான்” என்று சொல்லி அழைத்தாள். அவள் அதனை ஒப்புக்கொள்பவள் போல ஓடிவந்து என்னைத் தழுவிக்கொண்டாள்.பின் நிலத்தைக் கால்விரலால் கிண்டிக்கொண்டு நாணத்தோடு நின்றாள்.அதனைக் கண்டு நான் அவளை உன் மகனுக்கு மற்றொரு தாய் அகும் என்று பேணிவருகிறேன். அவளும் வானத்து அருந்ததி மீன் போன்று மாற்ற முடியாத கற்பு உடையவளாய் வாழ்கிறாள். இவ்வாறு மனைவி கூறக் கேட்டுத் தலைவன் நாணி நின்றான்.

உழுத நிலத்து மண் பெருமழைத் துளி

மீன் முள் போல வெண்மையான கால்களுடன் அந்தப் பெரிய மலர்கள் உதிர்ந்து கிடந்தன. அங்கே பொய்தல் (கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு) விளையாடும் மகளிர் விழாக் கொண்டாட்டத்திற்காக அந்த மலர்களைப் பறித்து மடியிலே வைத்துக்கொள்வர். இப்படிப்பட்ட நாட்டை உடையவன் ஊரன். அவனோடு ஊடல் கொள்ள முடியுமா?என் மார்பில் இரண்டு முலைகள். கோட்டை மதிலைக் குத்தும் யானையிடம் பூண்வளையல் பூட்டப்பட்ட இரண்டு தந்தக்கொம்புகள் இருப்பது போன்ற முலைகள். இந்த இரண்டு மார்பகங்களும் முயங்கித் தழுவுதலை விடமாட்டா என்று எண்ணி யான் போதும் என்றேன். அச்சொல்லை அவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர் என் மார்பகங்களைப் பாராட்டிக்கொண்டே இருந்தார். அது ஒரு காலம். இப்போது நிலைமை வேறு. அந்த முலையில் ஊரும் பாலை என் மகனால் குடிக்க முடியவில்லை. ஒழுகிக்கண்டே இருந்தது. முலையின் நுனி சுருங்கித் திதலை பாய்ந்து தேனாய்க் கிடக்கிறது. ஒரு காலத்தில் கெட்டியாக இருந்த முலை இன்று மென்மையாகிக் கிடக்கிறது. என்றாலும் சந்தனம் பூசிய அவரது மார்பைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஆசை. ஆரத் தழுவினேன். அவரோ வேண்டாத என் பால் படும் என அஞ்சி விலகினார். இதற்கு இடையில் ஒன்று நிகழ்ந்தது. நான் தழுவிய கையை அவர் விலக்கினார். மதமதப்பாக நடந்துகொண்டிருந்த செவிலி கையில் இருந்த என் மகனை நோக்கிவிட்டு என் கணவனைப் பார்த்துச் சொன்னேன். “நல்ல அழகியர்க்குத்தான் நீர் பொருத்தம். இதோ என் செல்வ மகனுக்கு நான் பொருத்தம்”. இப்படிச்

சொல்லிக்கொண்டே என் மகனை வாங்கித் தழுவினேன். அதனைப் பார்த்த அவர் “எனக்கும் என் மகன்மேல் ஆசை” என்று சொல்லிக்கொண்டே நான் வைத்திருந்த குழந்தையையும் என்னையும் சேர்த்து என் முதுகைத் தழுவினார். உழுத நிலத்து மண் பெருமழைத் துளியை வாங்கிக்கொள்வது போல என் நெஞ்சு என்னை விட்டுவிட்டு அவரிடம் சென்றுவிட்டது. என் அறிவு அவ்வளவுதான்.

அலர் பூத்து ஒலித்தல்

நீ வையை ஆற்று மலர்க்காவில் ஒருத்தியோடு வாழ்க்கை நடத்தினாய் என்னும் செய்திப்பூ (அலர்) தலையாலங்கானப் போரில் செழியன் ஒரே பகலில் ஏழு மன்னர்களை வென்றபோது அவனது படைவீரர்கள் ஆரவாரம் செய்ததை விட அதிகமாகப் பூத்து ஒலிக்கின்றது. ஏன் மறைக்கிறாய் என்று சொல்லித் தலைவி ஊடல் கொள்கிறாள்.

பிளந்த வாயை உடைய ஆண் வரால் மீன் ஒன்று தூண்டில் இரையை விழுங்கிவிட்டது. தூண்டில் போட்ட வேட்டுவன் இழுப்புக்கு அது வரவில்லை. புரண்டது. அப்போது ஆம்பல் இலை கிழிந்தது. கூம்பிலிருந்த குவளைமலர் சிதைந்தது. புதராக இருந்த வள்ளைக்கொடி மயங்கித் துவண்டது. முகரஞ்சிண்டுக் கயிறு போட்ட காளைக்கன்று போல் மதத்திணவு கொண்டு குளத்தையே கலக்கிக்கொண்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட மருதநில ஊரனே! வரால்மீன் துள்ளல் ஊற்றுப் புனல் ஓடிவரும் வையை ஆறு. அதில் நீண்ட மணல்வெளி. அங்கு மருதமரம் ஓங்கிய மலர்ப்பூங்கா. அங்கே ஒருத்தி. அவள் கூந்தல் அழகி. மடந்தைப் பருவத்துப் பெண். அவளோடு வதுவை செய்துகொண்டாய். திருமணம் செய்துகொண்டாய். இந்தச் செய்தி ஊர் வாயில் பூக்கிறது. அலர்கிறது. எப்படி அலர்கிறது? செழியனை எதிராளி எழுவர் ஒன்றுகூடித் தலையாலங்கானம் என்னுமிடத்தில் சினங்கொண்டு தாக்கிய போர் ஒரே பகலில் அடங்கியது. எழுவரின் போர்முரசுகளையும் வெண்கொற்றக் குடைகளையும் செழியன் தன்னகப் படுத்திக்கொண்டான். பலரும் புகழும்படிப் படைகளைக் கொண்டு குவிக்கும் களவேள்வி செய்தான். அப்போது வெற்றி பெற்ற செழியனின் படைவீரர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். அந்த ஆரவாரம் போல ஊர்வாய் அலர் தூற்றுகிறது. நீயோ அறியாதவன் போலப் பேசுகிறாய். நீ பிறள் ஒருத்தியை நம் மனைக்கே அழைத்து வந்து அவளோடு இருந்தாய் என்று கூறுகின்றனர். உன்னை நினைத்து ஏங்கி என் வளையலெல்லாம் கழன்று விழுந்தாலும் விழட்டும். நீ அவளிடமே செல். யாரும் தடுக்கப்போவதில்லை. தலைவி இப்படிச் சொல்லி ஊடுகிறாள்.

எருமை சேற்றிலே கிடக்க விரும்பும். ஊரே உறங்கும் வேளையில் தன்னை கட்டியிருந்த கயிற்றை அறுத்துக்கொண்டு முள்வேலியைத் தன் கொம்புகளால் விலக்கிக்கொண்டு பழஞ்சேற்றில் இறங்கும். அப்போது அங்குள்ள மீன்கள் ஓடும். வள்ளைக் கொடி மிதிபடும்.

வண்டு மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் தாமரை மலரை மேயும். இப்படிப்பட்ட ஊரினை உடையவன் நீ

நீ எனக்கு யார்? உன்னோடு நான் பிணக்குப் போட்டுக்கொள்ள மாட்டேன். பிறள் ஒருத்தி. நீண்டு தாழ்ந்து மினுக்கும் கூந்தலை உடையவள். வாரியும் அடங்காமல் விரிந்துகிடக்கும் கூந்தலை உடையவள். அவளை நம் வீட்டுக்கே அழைத்துவந்து உறவாடினாய் என்கின்றனர். அதனை நான் கூறமாட்டேன். நீ வாழ்க.

என் தந்தை போன்றவன் கொற்றச்செழியன். பகைவரின் யானைப் படையைத் தன் வாள்-படை கொண்டு வென்றவன். அவன் ஊர் அள்ளூர். பிடிப்பிடயாகக் கதிர் ஈனும் நெல்வயல் கொண்ட அள்ளூர். அந்த நெல்லங்கதிர் போன்ற என் வளையல் உன்மீதுள்ள ஆசை ஏக்கத்தால் கழன்று விழுந்தாலும் பரவாயில்லை. உன்னை யார் தடுக்கப்போகிறார்கள்? நீ அவளிடமே செல்க.

பாணன் வருகை

தலைமகள் தன் தோழியிடம் சொல்கிறாள். நேற்றுப் பாணன் செய்தது கண்டு எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. நீலமணி போல நீர் நிறைந்திருக்கும் குளம். துண்டு பட்டுத் தனித்திருக்கும் குளம். அதன் நீர் தளும்பும்படி இரும்பு போன்ற கருநிறக் கொம்பை உடைய எருமை பாய்ந்து குளத்தில் பூத்திருக்கும் குவளை மலர்களை மேயும். அப்போது அங்கிருக்கும் ஆம்பல் இலைகளும் கிழிந்துபோகும். மேய்ந்த பின் கரையேறி அங்கிருந்த காஞ்சி மரத்தடியில் அசை போட்டுக்கொண்டு எருமை படுத்திருக்கும். காஞ்சிப் பூக்கள் அதன்மேல் உதிரும். இத்தகைய துறையை உடையவன் என் தலைவன். அவன் புதுப்புது பெண்ணைத் தழுவி உறவு கொண்டான். அவனுக்குப் பரிந்துரை செய்த பாணன் நேற்றுத் தெருவில் வந்தான். சினைப்பசு ஒன்று அவனை முட்ட வந்தது. அவன் பயந்துபோனான். தன் கையிலிருந்த யாழை அங்கேயே போட்டுவிட்டு என் வீட்டுக்குள் நுழைந்தான். அதனைப் பார்த்ததும் எனக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. “நீ செல்லவேண்டிய வீடு இது அன்று அதோ நீ செல்லவேண்டிய வீடு இருக்கிறது” என்றேன். அழுக்கு நெஞ்சம் கொண்ட அவன் என்னை வணங்கிக்கொண்டு நின்றான். இதை நினைத்தாலும் எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது.

சிறுவரைப் பயந்த செம்மலோர்

என்றோ ஒருநாள் நடந்ததைத் தலைவி தோழியிடம் சொல்லி மகிழ்கிறாள். பகைவரும் விரும்பும் செம்மையான தோற்றம் கொண்ட சிறுவரைப் பெற்றவர்கள் ‘செம்மல்’ என்று போற்றப்படுவர். அவர்கள் இந்த உலகத்தில் புகழோடு விளங்குவது மட்டுமன்றி மறுமை உலகிலும் குறை ஒன்றும் இல்லாமல் வாழ்வார்கள் என்று பலரும் கூறும் பழமொழி எல்லாமே உண்மைதான் என உணர்ந்துகொண்டேன் தோழி.

அவன் நேற்று ஒருத்தியோடு வதுவை மணம் புரிந்துகொள்ள விரும்பினான். அதற்காகப் புதிதாக அணிகலன்கள் பூண்டுகொண்டான். ஒருநாள் அவன் வீட்டிலிருந்து இந்தத் தெருவின் வழியே கடந்து சென்றான். கடந்து செல்லும்போது என் மகன் என் வீட்டு வாயிலைக் கடந்து ஓடினான். தன் இடுப்பில் கட்டியிருந்த சிறந்த வேலைப்பாடு அமைந்த மணி ஒலிக்கும்படி ஓடினான். தளர்நடை போட்டுக்கொண்டு ஓடினான். பூத்த கண்களை உடைய புதல்வன் அவன். புதல்வனைப் பார்த்ததும் “வலவ தேரை நிறுத்து என்றான். தேரோட்டி நிறுத்தினான். புதல்வனின் தந்தை தேரைவிட்டு இறங்கினான்.

தாங்கமுடியாத அன்பினால் தன் சிவந்த வாயால் புதல்வனின் மார்பகம் சிவக்கும்படி அணைத்து முத்தமிட்டான். “பெரும இனி வீட்டுக்குச் செல்” என்றான். மகனை விட்டுக்கொடுக்க மனமில்லாமல் கண் கலங்கினான். “என்னைத் தடுத்த குபேரன் அல்லவா என்று வாய்விட்டுப் பாராட்டினான். புதல்வனைத் தூக்கிக்கொண்டு தானே வீட்டுக்குள் புகுந்தான். நான் நாணிணைன். “இக் கொடியவன் இவனைப் படாத பாடு படுத்திவிட்டான் போலும்” என்று சொல்லிக்கொண்டு கையிலே கோலை எடுத்துக்கொண்டு புதல்வனை அடிக்கச் சென்றேன்.

அவன் சற்றே தயங்கினான். பின்னர் என்னைத் தழுவிக்கொண்டான். அவன் யார்? திருமணத்துக்கு முன்பு முரசு முழங்கும் செல்வம் படைத்த மனைக்கு உரியவன். அன்று நான் தோழிமாருடன் கழங்கு விளையாடிக்கொண்டிருந்தேன். பந்து தட்டும் ஒலி அவனை அழைப்பது போல் தோன்றிற்றாம். அதனால் அன்று வந்து அணைத்துக்கொண்டானாம். அன்று அவன் இப்படிச் சொன்னான். அந்தப் பழமையான கண்ணோட்டம் இன்று நிகழ்ந்துள்ளது. தலைவி தன் தோழியிடம் இப்படிச் சொல்லி மகிழ்கிறாள்.

ஆட்டனத்தி - ஆதிமந்தி

பரத்தை தருக்கோடு பேசுகிறாள். ஊரன் மேளதாளத்துடன் எம் சேரிக்கு வந்தான். அஃதை வள்ளல் கள், களிறு, அணிகலன் முதலானவற்றை கூத்தாடும் பொருநர் கலைஞர்களுக்குத் தன் நாளவையில் இருந்துகொண்டு வழங்குவான். பொருநர் அவன் நாளவைக்குள் புகும்போது தம் பறையை முழக்குவர். அந்தப் பறை முழக்கம் போல ஊரனின் பெண்கள் என்னைத் தாக்கிப் பேசுகின்றனராம். அது இருக்கட்டும்.

இடுப்பிலே கச்சு, காலிலே கழல், மார்பிலே மலர்மாலை ஆகியவற்றை எடுப்பாக அணிந்துகொண்டு ஆட்டனத்தி காவிரியாற்றில் நீச்சல்-நடனம் ஆடிக்காட்டினான். கிழக்குப்பக்கமாகப் பாயும் காவிரியாற்று வெள்ளம் அவனை அடித்துச் சென்றது. ஆட்டனத்தியை ஆதிமந்தி காதலித்தாள். காதலனைத் தேடிக்கொண்டு ஆதிமந்தி காவிரியாற்றங்கரை வழியாகவே வந்தாள். “சுருள் முடியுடன் இருக்கும் என் பொருநனைக்

கண்டிரோ” என்று கூவிக்கொண்டே வருத்தத்துடன் வந்தாள். ஆதிமந்தி போல ஊரனின் மனைவிமார் தேடிக்கொண்டு அலையும்படி காவிரியாற்றைப் போல ஊரனை இழுத்துச்சென்று மறைத்து வைத்துக்கொள்ள நான் சூழ்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

பண்டைய திருமண முறை

உழுத்தம்பருப்பை மேலே போட்டு கொழுகொழு களியாக அரைத்து எண்ணெயில் மிதக்கும்படிச் சுட்ட பலகாரம். நெல்லஞ்சோற்று விருந்து. கூட்டுப் பொறியலுடன் கூடிய குழம்பு வகை. நீர் உச்சியில் இருக்கும் நிறைகுடம் கொண்ட பெண்டிர் அழைத்துச் செல்லப்படும் மணப்பெண்ணுக்கு முன்னே சென்றனர். புதுப்பானை ஏந்திய பெண்டிர் மணப்பெண்ணைப் பின்தொடர்ந்து வந்தனர். இவை முறை முறையே நடைபெற்றன. பொது வகையான ஆரவாரத்துடன் அவர்கள் மணப்பெண்ணை அழைத்து வந்தனர். மகனைப் பெற்ற வரிவயிறு கொண்டவரும் தாலி அணிந்தவருமான மகளிர் நான்கு பேர் கூடிநின்று வாழ்த்திச் சடங்குத் திருமணத்தை நடத்திவைத்தனர். ஈரமான பூக்களையும் நெல்லையும் தலையில் போட்டு நீர் தெளித்து வாழ்த்திச் சடங்குத் திருமணத்தை நடத்திவைத்தனர். “கற்புநெறி வழுவாமல் வாழ்க” நல்ல பல பிள்ளைகளை உலகுக்கு உதவி வாழ்க. தன்னைப் பெற்ற பெற்றோரையும் கணவனைப் பெற்ற பெற்றோரையும் விரும்பிப் பேணும் பிணைப்புடையவளாக வாழ்க” என்றல்லாம் வாழ்த்தினர். தலையில் போட்ட பூவும் நெல்லும் சீவி முடித்த கூந்தலில் கிடந்தன. இப்படிச் சடங்குத் திருமணம் நடந்தேறிய பின்னர் கல் என்ற சிரிப்பொலியுடன் மகளிர் சிலர் புகுந்து “மக்களுடன் பெரிய இல்லக் கிழத்தி ஆவாயாக” என்று பெற்றவர்கள் கூறினார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு திடீர் என்று ஒரே இல்லத்தில் புகுத்திவிட்டனர். இவ்வாறு புகுத்தப்பட்ட அவளுடன் நான் சேர்ந்திருக்கும் வேளையில் புத்தாடையை வளைத்துத் தன் உடம்பை மூடிக்கொண்டு அவள் ஒடுங்கிக்கொண்டிருந்தாள். அவளை ஒரு பக்கம் அணைத்தேன். பின் தழுவும் விருப்பத்தோடு அவள் முகத்தைத் திறந்தேன். அவள் அஞ்சினாள். பெருமூச்சு விட்டாள். “யாழ்! உன் நெஞ்சில் இருப்பதை ஒளிக்காமல் சொல்” என்றேன். அவள் அமர்ந்துகொண்டே இனிமையாகப் புன்னகை பூத்தாள். நான் பின்னும் அதே கேள்வியைக் கேட்டேன். அவள் காதுகளில் இருந்த செவ்விய குழையணி ஆடிற்று. (ஒப்புதல் தரும் தலையசைவு அது) அவளுக்கு நெஞ்சமெல்லாம் மகிழ்ச்சி. முகம் கொடுத்து என்னைப் பார்த்தாள். திடீரென என் காலில் விழுந்து வணங்கினாள். அவளுக்குப் பெண்மாணைப் போன்ற மடமையான பார்வை. மதமதப்பு ஊட்டும் பார்வை. சீவி முடித்து ஒடுங்கிக் கிடக்கும் கூந்தல். மாந்தளிர் போன்ற மேனி. கேட்கவேண்டுமா இன்பத்தை?

யானைகளைக் கவர்ந்துகொண்ட செயல் நாடெங்கும் பேசப்பட்டது போல

நீ விரும்பிய ஒருத்தியோடு இருந்ததை ஊரெல்லாம் பேசுகிறது. இங்கு எதற்கு வந்தாய் என்று சொல்லி தோழி தலைவி இருக்கும் வீட்டு வாயிலில் நுழையவிடாமல் தடுக்கிறாள்.

ஓடும் ஊற்றுநீர் ஒரே முனையில் தட்டிப் படலில் விழுந்து ஒழுகி ஓடுமாறு கலிங்கு கட்டி தண்ணீர் விழுமிடத்தில் வாயகன்ற பெரிய பாணையைச் சாய்த்து வைத்திருப்பார். ஓடிவரும் நீரின் வழியே வரும் மீன் படலில் விழும்போது நீர் வடிந்துவிடுவதால் நீர் இல்லாமல் துள்ளிக் குதிக்கும். அப்போது அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும் வாயகன்ற பானைக்குள் விழும். பாணையில் கொஞ்சமாக நீர் இருக்கும். அதில் கிடக்கும் மீனை மீனவர் அள்ளிக்கொண்டு செல்வர். இது ஒருவகை மீன் பொறி.

அந்த ஊரில் பழமையான தோப்பு. அங்கே பொய்கை. பொய்கைக் கரைரையை அடைத்துக்கொண்டு பிரம்புக்கொடி படர்திருக்கிறது. பிரம்புக் கொடியில் முள். அரத்தின் வாய் போன்ற முள். அருகே அருவி. அகன்ற ஆம்பல் இலைகள் அங்கே நீரில் மிதக்கின்றன. வாடைக்காற்று அந்த ஆம்பல் இலைகளை அசைக்கின்றன. கொல்லன் உலைக்களத்தில் தோலாலான துருத்தி மேலும் கீழும் அசைந்து ஆடுவது போல ஆம்பல் இலை வாடையில் அசைந்தாடுகிறது. அங்கே காஞ்சி மரத் தோப்பு. இப்படிப்பட்ட ஊர்க்காரன் அந்தத் தலைவன். “ஊர் மகளிர் கூட்டத்தில் நீ விரும்பிய ஒரு இளம்பெண்ணைத் தெரிவு செய்துகொண்டு அவளோடு இருக்கிறாய் என்று ஊரே சொல்கிறது”.

அஃதை என்பவள் ஓர் அழகிய பெண். மாமை நிறம் தளதளக்கும் மேனி கொண்டவள். காலில் பொன்னாலான சிலம்பு அணிந்தவள். இடுப்பில் நெருக்கமான தொடைகளைப் கொண்டவள். அவளுடைய தந்தை சோழமன்னன்.

யானைமீதேறிப் போருக்குச் சென்ற அந்தச் சோழமன்னன் பருவூர் என்னுமிடத்தில் இருபெரு வேந்தர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டான். யானைமீது வந்து வாட்போரில் ஈடுபட்ட இருபெரு வேந்தரும் போர்களத்திலேயே மாண்டனர். இருபெரு வேந்தர்களின் யானைகளையும் மக்கள் கவர்ந்துகொண்டனர். அவர்கள் யானைகளைக் கவர்ந்துகொண்ட செயல் நாடெங்கும் பேசப்பட்டது போல ஊரன் ஒருத்தியோடு உறவு கொண்டு வாழ்ந்தது ஊரெல்லாம் பேசப்படுகிறது.

கலித்தொகை

முல்லைக்கலி

101. தோழி கூற்று

தோழி தலைவிக்கு ஏறு தழுவுதலைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற்கு அரும்பு ஈன்று
முளி முதல் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமும்
களி பட்டான் நிலையே போல் தடவுபு துடுப்பு ஈன்று
ஞெலிபு உடன் நிரைத்த ஞெகிழ் இதழ்க்கோடலும்
மணிபுரை உருவின காயாவும் : பிறவும் :

5

அணிகொள மலைந்த கண்ணியர் தொகுபு - உடன்
மாறு எதிர் கொண்ட தம் மைந்துடன் நிறுமார்.
சீறு அரு முன்பினோன் கணிச்சிபோல் கோடு சீ
ஏறு தொழுஉப் புகுந்தனர் இயைபுடன் ஒருங்கு

அவ்வழி முழக்குளன இடிஎன முன்சமத்து ஆர்ப்ப - 10
வழக்கு மாறு கொண்டு வருபு வருபு ஈண்டி -
நறையொடு துகள்எழ நல்லவர் அணி நிற்ப
துறையும் ஆலமும் தொல்வலி மராஅமும்
முறையுளி பராஅய் பாய்ந்தனர் தொழுஉ

மேற்பாட்டு உலண்டின் நிறன்ஓக்கும் புன்குருக்கண் 15
நோக்கு அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாக் குத்தி
கோட்டிடைக் கொண்டு குலைப்பதன் தோற்றம்காண் -
அம்சீர் அசைஇயல் கூந்தற் கை நீட்டியான்
நெஞ்சம் பிளந்து இட்டு நேரார் நடுவண் தன்
வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம். 20

சுடர்விரிந்தன்ன சுரி நெற்றிக் காரி
விடரி அம் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடி
குடர்சொரியக் குத்தி குலைப்பதன் தோற்றம் காண் -
படர் அணி அந்தி பசுங் கட் கடவுள்

இடரிய ஏற்று எருமை நெஞ்சு இடந்து இட்டு 25

குடர் கூளிக்கு ஆர்த்துவான் போன்ம்.

செவி மறை நேர் மின்னும் நுண்பொறி வெள்ளைக்
கதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாடி
நுதி நுனைக் கோட்டால் குலைப்பதன் தோற்றம் காண் –
ஆர்இருள் என்னான் அருங் கங்குல் வந்து தன் 30
தாளின் கடந்து அட்டு தந்தையைக் கொன்றானைத்
தோளின் திருகுவான் போன்ம்.

அதுகண்டு தலைவி கொண்ட அச்சம் போக்க தோழி நல் நிமித்தம் கண்டு கூறுதல்

என ஆங்கு
அணி மாலைக் கேள்வற் தருமார் ஆயர்
மணி மாலை வாதுங் குழல். 35

கடாஅக் களிற்றினும் கண்ணஞ்சா ஏற்றை
விடாஅது நீ கொள்குவை ஆயின் : படாஅகை
ஈன்றன ஆய்மகள் தோள்.

பகலிடக் கண்ணியன் பைதற் குழலன்
சுவல்மிசைக் கோல் அசைத்த கையன் அயலது : 40
கொல்ஏறு சாட இருந்தார்க்கு எம் பல் இருங்
கூந்தல் அணை கொடுப்பேம். யாம்
கோளாளர் என் ஒப்பார்இல்” என நம் ஆனுள்
தாளாண்மை கூறும் பொதுவன் நமக்கு ஒருநாள்.
கேளாளன் ஆகாமைஇல்லை அவற் கண்டு 45
வேளாண்மை செய்தன கண்.

ஆங்கு. ஏறும் வருந்தின : ஆயரும் புண்கூர்ந்தார்
நாறு இருங் கூந்தற் பொதுமகளிர் எல்லாரும்
முல்லைஅம் தண் பொழில் புக்கார் பொதுவரோடு
எல்லாம் புணர் குறிக் கொண்டு 50

ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத்தினைப் பெயர் ஆவயின் வருஉம் கிழவரும் உளரே” என்னும் சூத்திரத்தில் “திணைநிலைப் பெயராகிய கிழவரும் கிழத்திவரும் உளர்” என்றும் விதியால் கொண்ட அத் தலைவிக்கு அவள் தோழி ஆயர்ஏறு தழுவுகின்றமை காட்டி அவள் அதுகண்டு வருந்தாமல் ஆண்டுப் பெற்ற நல் தமிழ்தம் கூறித் தெளிவித்து அதனை அவ்விதியால் கொண்ட தலைவற்கும் கூறி மீட்டும் அத்தலைவிக்குத் தம் சுற்றத்தார் கூறியிருக்கும் கூற்றினையும் கூறி “தலைவனும் இன்னும் ஒரு ஞான்று ஏறுதழுவி நம்மை வரைத்து கொள்வன்” என்று ஆற்றுவித்தது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவிக்குத் தோழி ஆயர் ஏறுதழுவினமை காட்ட அதுகண்டு அவள் வருந்தாமல் இருக்க தாம் ஆண்டுப் பெற்ற நன்னிமித்தங்களைக் கூறினர். தம் சுற்றத்தார் கூறிய கூற்றினையும் தெரிவித்து தலைவன் பின்னும் ஒருநாள் வந்து ஏறு தழுவி நம்மை வரைந்து கொள்வான் என்று கூறித் தலைவியை ஆற்றுவித்தனர்.

மழை பெய்தமையால் நிலம் குளிர்ந்துள்ளது. அந்நிலத்தே கார்காலத் தொடக்கத்தே பெய்த முதன் மழையால் உலர்ந்து சிறுசெடிகளிடத்தே அரும்புகள் தோன்றியுள்ளன. முள்ளைப்புறத்தே உடைய கள்ளுண்டான் நிலைபோல அசைந்தாடும் வளைந்த பிடவம்: துடுப்புப் போன்ற மொட்டினை முதலிலே தோற்றுவித்து பின்னர்த் தீயைப் போன்ற தோற்றம் அளிக்கும் அலர்ந்த இதழ்களைக் கொண்ட செங்காந்தள்' நீலமணி போன்ற காயா இவற்றையும் இன்னபிற பூக்களையும் அழகுறத் தொடுத்துக் கண்ணியாகச் சூடியிருந்தனர் இளைஞர். அவர்கள் ஒரு சேரக் கூடி ஏறு தழுவுவாரோடு ஆற்றலை வெளிப்படுத்த மாறுபட்டு நின்றனர். மகட் கொடை நேரடி ஆயர்கள் பிறரால் சீறுதற்கரிய வலியுடையோனாகிய இறைவை (கணிச்சி) குந்தாலிப் படைபோலக் கொம்புகள் சீவப்பட்ட ஏறுகலை ஒருசேரத் தொழுவினுள் புகவிட்டனர்.

அவ்விடத்தே மழைமுழக்கம் போலவும் இடிமுழக்கம் போலவும் ஆரவாரம் எழ ஏறுகள் முக்காரமிட்டு நின்றன. ஏறு தழுவியவர்கு தன் மகளைத் தருவேன் என்ற வழக்குப்படி ஏறு தழுவுதலைக் காண அனைவரும் வந்து சேர்ந்தனர். நறுமணப் புகையெழுதலோடு குளம்ப கிண்டிய துகள் எழுந்தது. ஏறு தழுவினவர்க்குக் கொடுத்தற்காக மகளிர் திரண்டு நின்றனர். நீர்த்துறையிலும் ஆலமரத்தின் கீழும் பழைய வலியுடைய மரங்களின் கீழும் உறையும் தெய்வங்களை முறையாகப் பரவி வழிபட்ட இளைஞர் பின்னர்த் தொழுவினுள் பாய்ந்தனர்.

தோழி தலைவிக்குக் கூறியது

உயர்ந்த கொம்புகளிடத்தே வைத்த பட்டுப் பூச்சியது நிறத்தை ஓக்கும் புல்லிய நிறத்தைக் கொண்ட ஏற்றின் நோக்கை அஞ்சாது பாய்ந்தான் ஓர் ஆயா இளைஞன். அவனைச் சாவக்குத்தி தன் கொம்புகளுக்கு இடையே கொண்டு அவனுடலைக் குலைக்கின்ற

எருதினது தோற்றம் காண்பாய் ' அத்தோற்றம் அழகிய சீருடைய மனமசைந்த இயல்பினளாகிய திரௌபதியின் கூந்தலிலே கை நீட்டிய துச்சாதனின் நெஞ்சைப் பிளந்து பகைவர் நடுவே தன் வஞ்சினத்தை நிறைவேற்றிய வீமனைப் போன்றிருந்தது.

சந்திரனைப் போன்ற நெற்றிச் சுட்டியை உடைய கரிய எருது மலைப்பூவால் தொடுத்த கண்ணி சூடிய பொதுவனைச் சாடி குடர் சரியக் குத்திக் குலைப்பதன் தோற்றம் காண்பாய். அத்தோற்றம் ஊழி முடிவிவே பசிய நிறத்தைத் தன் பாகத்தே உடைய கடவுள் உயிரினங்களை அழிக்கும் எருமைக் கடா மீது ஏறிவரும் கூற்றுவனுடைய நெஞ்சைப் பிளந்து குடரைக் கூளிக்கு இட்டு அதன் வயிற்றை நிரப்புவது போன்றிருந்தது.

செவியிலே மறுவினையும் உடலில் நுண்ணிய சிவந்த புள்ளிகளையும் உடைய வெள்ளை எருதின் சினத்தைப் பொருட்படுத்தாது பாய்ந்த பொதுவனை அவ்எருது சாடி கொம்பின் நுனியினால் குத்திக் குலைப்பதன் தோற்றம் காண்பாய். அத்தோற்றம் அரிய இருள் என்றும் கருதானாய் நடுஇரவிலே வந்து தன் தந்தையைக் கொன்றவனைத் தன் ஆற்றவின் வலிமையினால் தலையைத் திருகிய அசுவத்தாமனைப் போன்றிருந்தது.

இங்கனம் தோழி காட்டக் கண்டு நம் காதலற்கும் இங்ஙனம் ஆகுமோ எனத் தலைவி அஞ்சினாள். அந்நிலையில் அங்கு உண்டான நள்ளிமித்தம் கண்டு தோழி தலைவியின் அச்சத்தைப் போக்க இனிக் கூறுகின்றாள்.

ஆயர்கள் மணிமாலை அணிந்த குழலினை மாலை நேரத்தில் ஊதுகின்றனர். அழகிய மாலை அணிந்த தலைவனைப் பெறுதற்கேற்ற நள்ளிமித்தமாக ஒலித்தது காண் (அதனால் நீ அஞ்சாதே என்றாள் தோழி)

மதங்கொண்ட களிற்று யானையினும் மிகுந்த வலியுடைய ஏற்றை கைநெகிழவிடாது வெற்றி கொள்வாய். நீ அவ்வாறு செய்தால் எம் ஆயமகள் தோள் பிறரினும் வெற்றிக் கொடியைப் பெற்றதாகும் என்று தோழி தலைவனிடத்து கூறினள்.

பகற்போதில் அலர்ந்த கண்ணியை உடையவன் வருத்தம் ஒலிக்கும் குழலினை உடையவன். தோள்மேல் வைத்த கோவை அசைத்துக் கொண்டே இருக்கும் கையன் :அயலிலே சென்று கொல் ஏறு சாட இருந்தானுக்கு எம்பாலவான கரிய கூந்தலுடையானை யாம் கூடுதற்குக் கொடுப்போம் என்றாள் தோழி.

தலைவனைக் கண்டு எம் கண்கள் உதவி செய்தன. அதனால் ஏறுதழுவும் வன்மையுடையவர் என்னைப் போல்வால் யாரும் இல்லை என நம் பசுக் கூட்டத்திலே நின்று தன் முயற்சியையும் ஆண்மையையும் கூறுகின்ற தலைவன் வரும் நாளில் ஏறுதழுவி நம்மைப் பெறாமல் போகமாட்டான் என்றாள் தோழி.

அத்தொழுவினுள் எருதுகள் வருந்தின. ஆயரும் ஏறு தழுவிப் புண்பெற்றனர். பொதுவரோடு புணர்தற்குரிய நன்னிமித்தங்களைப் பெற்றமையின் நறிய கூந்தலையுடைய ஆய மகளிர் எல்லோரும் (முல்லை) மலர்ந்துள்ள தண்பொழிலகத்துப் புக்கனர். நாமும் பொழிலிடத்தே விளையாடுதற்குப் போவோமாக என்றாள் தோழி.

102. தலைவன் ஏறு தழுவினமை கண்ட சுற்றத்தார் கூற்று

தலைவன்

கண்அகன் இருவிசும்பில் கதழ்பெயல் கலந்து ஏற்ற
தண் நறும் பிடவமும் தவழ்கொடித் தளவமும்
வண்ண வண்தோன்றியும் வயங்குஇணர்க் கொன்றையும்
அன்னவை பிறவும் பல்மலர் துதைய
தழையும் கோதையும் இழையும் என்று இவை 5
தைஇயினர் மகிழ்ந்து திளைஇ விளையாடும்
மடமொழி ஆயத்தவருள் இவள்யார் - உடம்போடு
என் உயிர் புக்கவள் இன்று ?

பாங்கன்

ஓஓ! இவள் “பொருபுகல் நல்ஏறு கொள்பவர் அல்லால்
திருமா மெய்தீண்டலர்“ என்று கருமமா 10
எல்லாரும் கேட்ப அறைந்து அறைந்து
எப்பொழுதும்
சொல்லால் தரப்பட்டவள்.

சுற்றத்தார்க்குத் தலைவன் செய்தி சொல்லி அனுப்ப அவர் ஏறுதழுவும் விழாவிற்குப் பறைக அறை! எனல்

“சொல்லுக!“ - “பாணியேம்“ என்றார் “அறைக என்றார் பாரித்தார்
மாணிழை ஆறாகச் சாறு. 15

கண்ட சுற்றத்தார் கூற்று

சாற்றுள் பௌட அன்னார் கண்பூத்து நோக்கும் வாய் எல்லாம்
மிடைபெறின் நேராத் தகைத்து.
தகைவகை மிசை மிசைப் பாயியர் ஆர்த்து உடன்
எதிர் எதிர் சென்றார் பலர்
கொலைமலி சிலைசெறி செயிர்அயர் சினம் சிறந்து 20
உருத்து எழுந்து ஓடின்று மேல்
எழுந்தது துகள்
ஏற்றனர் மார்பு :

கவிழ்ந்தன மருப்பு :

கலங்கினர் பலர்.

25

அவருள் மலர்மலிபுகல் எழ அலர்மலி மணிபுரை நிமிர் திட தோள் பிணை
எருத்தோடு இமிலிடைத் தோன்றினன் தோன்றி
வருத்தினான் மன்ற அவ் ஏறு
ஏறு எவ்வம் காணா எழுந்தார் எவன் கொலோ
ஏறு உடை நல்லார் பகை? 30

மடவரே நல்ஆயர் மக்கள் - நெருநை

அடல் ஏற்றெருத்து இறுத்தார்க் கண்டும் மற்று இன்றும்
உடல் ஏறு கோள் சாற்றுவார் !

ஆங்கு இனி

தண்ணுமைப் பாணி தளராது எழுஉக

35

பண்ணமைஇன் சீர்க் குரவையுள் தெண் கண்ணி
திண்தோள் திறல்ஒளி மாயப்போர் மாமேனி
அம் துவர் ஆடைப் பொதவனோடு ஆய்ந்த
முறுவலாள் மென்தோள் பாராட்டி சிறுகுடி
மன்றம் பரந்தது உரை ! 40

ஆயன் தலைவனாய் ஏறு தழுவினமை சுற்றத்தார் கண்டு நின்று கூறியது.

கூற்று விளக்கம்: தலைவனாய் ஆயன் தலைவியைக் காதலித்து அவன்பொருட்டு நடந்த விழாவில் ஏற்றினைத் தழுவி வென்றான். இதுகண்ட சுற்றத்தார் மகிழ்ந்து கூறினர்.

இடம் பரந்துள்ள பெரிய வானத்தினின்றும் மழை விரைந்து பொழிந்தது. அதனை ஏற்றுக் கொண்ட மணம்வீசும் பிடவம் படர்கின்ற கொடியினை உடைய முல்லை வண்ணமும் வளப்பமும் உடைய செங்காந்தள் கொத்தாக விளங்கும் கொன்றை போன்ற பிறவும் பூத்து நின்றன. கொய்த பலவகை மலர்களையும் நெருக்கமாகத் தழை, கோதை, இழை என்பனவாகக் கட்டி, அணிந்து, மகிழ்ந்து விளையாடினர் மடமொழி பேசும் ஆயமகளிர். இவர் தம்முள் இன்று தன் உடலோடும் என் உயிர்க்குள் கலந்தவளாகிய இவள் யார் ? என்று தலைவன் பாங்கனிடம் வினவினன்.

அதுகேட்ட பாங்கன் ஓஓ என வியந்து போர்க்குணமுடைய நல்ல ஏற்றினைத் தழுவி வெற்றி கொள்பவர் அல்லால் பிறர் இவளுடைய அழகிய கரிய மேனியைத் தீண்டத்தக்கவர் அல்லர் என்று எல்லோரும் கேட்கும் வண்ணம் இவள் தொடர்பாகப்

பலகாலம் பறைசாற்றிச் சாற்றி எப்பொழுதும் சொல்லிய சொல்லால் இவண் கொண்டு வரப்பட்டவள் என்றான்.

அதுகேட்ட தலைவன் “தான் ஏறுதழுவி இவளைக் கொள்வேன் என்று சுற்றத்தார்க்குக் கூறுக” என்றான். அதுகேட்ட சுற்றத்தார் அவள் பெற்றோரிடத்துச் சென்று செய்தியைச் சொல்லி யாங்கள் காலம் தாழ்த்த மாட்டோம் என்றார். அதுகேட்ட அவள் சுற்றத்தார் மாண்புடைய அணிகளை அணிந்த இவள் பொருட்டு நிகழும் ஏறுதழுவுதலைப் பரந்துபடச் சொல்லுங்கள் இவன் மட்டுமின்றி ஏறு தழுவுவார் பிறர் இருப்பின் வருக என்று பறை அறைக என்றார்

பெண்கள் பரணை அடைந்த நிலையில் இதனைக் கண்ட சுற்றத்தார் இவ்விழாவில் அன்னப்பெடையை ஒத்த பெண்கள் தம் கண்கள் பொலிவு பெறுமாறு நோக்கும் இடம் எல்லாம் பரணிலே இருக்கப்பெறுவார்களாயின் அஃது ஓர் அழகாம் தன்மையது என்றார்

தொழுவினுள் விடப்பெறுகின்ற வகைவகையான ஏறுகளைத் தடுத்து அவ்வேறுகளின் மேலே பாய்வதற்காக ஆரவாரத்துடன் அவற்றின் எதிர் எதிராகப் பலரும் சென்றனர் (என்றும்) அப்பொழுது அவ்வேறுகள் கொலைத் தன்மை மிக்க வில்லானது செறிந்த போரைச் செய்வது போன்று சினங்கொண்டு எழுந்து அவரை நோக்கிப் பாய்ந்து ஓடின (என்றும்)

அப்பொழுது எங்கணும் புழுதித் துகள் எழுந்தது ஆயர் மார்புகளைக் காட்டி நின்றனர் ஏறுகளின் கொம்புகளும் குத்துவதற்குக் கீழே தாழ்ந்தன தழுவினார் பலரும் கலங்கிப் போயினர் (என்றும்)

ஏறுதழுவ வந்தவர்களுள் ஒருவன் மிக்க விருப்பத்தினால் பூமலிந்த நீலமணி போன்ற நெடிய தோளால் கழுத்தை இறுகத் தழுவினன். அதன் இமிலிடத்தே தோன்றி அவ்வேற்றைப் பெரிதும் வருந்தினன் (என்றும்)

ஏறுபடுகின்ற துன்பத்தைக் கண்டு ஏற்றை உடைய நல்லவர்கள் எழுந்தார். அவன் ஏறு தழுவியமைக்கு மகிழ்வதன்றிப் பகையாதல் என்ன பயன்தரும் என்றும் ஏறுதழுவுதலைக் கண்ட சுற்றத்தார் கூறினர்.

முன்னை நாளில் கொல்லேற்றை அடக்கி அதன் கழுத்திலே தங்கினவர்களைக் கண்டுள்ளனர் ஆயர் இன்று மீண்டும் சீறுகின்ற ஏற்றைத் தழுவ வாருங்கள் எனப் பறை சாற்றும் ஆயர் அறியாமை உடையோரே என்றும் கூறினர்.

சுற்றத்தார் அவ்விடத்தே உள்ள சிறுகுடியின் மன்றத்தின் கண் பண் அமைந்த இனிய தாளத்திற்கேற்ற குரவைக் கூத்து நிகழட்டும் என்றனர். குரவையுள் விளங்கிய

கண்ணியையும் திண்ணிய தோளையும் வலிமையின் விளக்கத்தையும் மாயத்தை உடைய போர்த் தொழிலினையும் கரிய மேனியையும் அழகிய துவர் ஆடையினையும் உடைய பொதுவனையும் அழகிய முறுவலாளின் மென் தோளையும் பாராட்டினர். இதனால் சிறுகுடி மன்றத்திலே புகழ் பரந்தது. இனி மணஞ் செய்தற்காகத் தண்ணுமையின் ஓசை தாளந்தவறாமல் எழுப்புவார்களாக என்று சுற்றத்தார் கூறினர்.

103. தோழி கூற்று

பொதுவர் ஏறு தழுவுதல்

மெல் இணர்க் கொன்றையும் மென் மலர்க் காயாவும்
 புல் இலை வெட்சியும் பிடவும் தளவும்
 குல்லையும் குருந்தும் கோடலும் பாங்கரும்
 கல்லவும் கடத்தவும் கமழ் கண்ணி மலைந்தனர்
 பல ஆன் பொதுவர் கதழ் விடை கோள் காண்மார் 5
 முல்லையும் முகையும் முருந்தும் நிரைத்தன்ன
 பல்லர் பெரு மழைக் கண்ணர் மடம் சேர்ந்த
 சொல்லர் சுடரும் கனம் குழைக் காதினர்
 நல்லவர் கொண்டார் மிடை
 அவர் மிடை கொள 10
 மணி வரை மருங்கின் அருவி போல
 அணி வரம்பு அறுத்த வெண்கால் காரியும்
 மீன் பூத்து அவிர்வரும் அந்தி வான் விசும்பு போல்
 வான் பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையும்
 கொலைவன் சூடிய குழவித் திங்கள் போல் 15
 வளையுபு மலிந்த கோடு அணி சேயும்
 பொரு முரண் முன்பின் புகல் ஏறு பல பெய்து
 அரிமாவும் பரிமாவும் களிறும் கராமும்
 பெரு மலை விடர்அகத்து ஒருங்கு உடன் குழீஇ
 படுமழை ஆடும் வரைஅகம் போலும் 20
 கொடிநறை சூழ்ந்த தொழுஉ.
 தொழுவினுள் புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரைத்
 தெரிபு தெரிபு குத்தின ஏறு.
 ஏற்றின் அரி பரிபு அறுப்பன சுற்றி
 எரி திகழ் கணிச்சியோன் சூடிய பிறைக்கண் 25

உருவ மாலை போலக்
குருதிக் கோட்டொடு குடர் வலந்தன.

தோழி தலைவிக்குக் காட்டல்

கோட்டொடு சுற்றிக் குடர் வலந்த ஏற்றின் முன்
ஆடி நின்று அக்குடர் வாங்குவான் பீடு காண்
செந்நூல் கழி ஒருவன் கைப்பற்ற அந்நூலை 30
முந்நூலாக் கொள்வானும் போன்ம்.
இகுளை! இஃது ஒன்று கண்டை! இஃது ஒத்தன்
கோட்டுஇனத்து ஆயர் மகன் அன்றே மீட்டுஒரான்
போர் புகல் ஏற்றுப் பிணர் எருத்தில் தத்துபு
தார் போல் தழீஇயவன்? 35
இகுளை! இஃது ஒன்று கண்டை! இஃது ஒத்தன்
கோஇனத்து ஆயர்மகன் அன்றே ஓவான்
மறை ஏற்றின் மேல் இருந்து ஆடித் துறை அம்பி
ஊர்வான் போல் தோன்றும்அவன்?
தொழீஇஇ! காற்றுப் போல வந்த கதழ் விடைக் காரியை 40
ஊற்று களத்தே அடங்கக் கொண்டு அட்டு அதன்
மேல் தோன்றி நின்ற பொதுவன் தகைகண்டை!
ஏற்றுஎருமை நெஞ்சம் வடிம்பின் இடந்து இட்டுச்
சீற்றமொடு ஆர்உயிர் கொண்ட ஞான்று இன்னன் கொல்
கூற்று என உட்கிற்று என் நெஞ்சு. 45
இகுளை! இஃது ஒன்று கண்டை! இஃது ஒத்தன்
புல்லினத்து ஆயர் மகன் அன்றே புள்ளி
வெறுத்த வய வெள் ஏற்று அம்புடைத் திங்கள்
மறுப் போல் பொருந்தியவன்?
ஓவா வேகமோடு உருத்துத் தன் மேல் சென்ற 50
சேஎச் செவிமுதல் கொண்டு பெயர்த்து ஒற்றும்
காயாம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன் தகை கண்ட
மேவார் விடுத்தந்த கூந்தல் குதிரையை
வாய் பகுத்து இட்டுப் புடைத்த ஞான்று இன்னன் கொல்
மாயோன் என்று உட்கிற்று என் நெஞ்சு. 55

“குரவை ஆடுவோருடன் கூடி ஆடிப்பாடித் தெய்வம் பரவுவோம்” எனத் தோழி
தலைவியை அழைத்தல்.

ஆங்கு இரும்புலித் தொழுதியும் பெருங்களிற்று இனமும்
மாறுமாறு உழக்கியாங்கு உழக்கிப் பொதுவரும்
ஏறுகொண்டு ஒருங்கு தொழுஉ விட்டனர் விட்டாங்கே
மயில் எருத்து உறழ் அணி மணி நிலத்துப் பிறழ்ப்
பயில் இதழ் மலர் உண்கண் 60
மாதர் மகளிரும் மைந்தரும் மைந்து உற்றுத்
தாதுஎரு மன்றத்து அயர்வர் தழுஉ.

கொல் ஏற்றுக் கோடு அஞ்சுவானை மறுமையும்
புல்லாளே ஆயமகள்.

அஞ்சார் கொலைஏறு கொள்பவர் அல்லதை 65
நெஞ்சிலார் தோய்தற்கு அரிய உயிர் துறந்து
நைவாரா ஆயமகள் தோள்.

வளியா அறியா உயிர் காவல் கொண்டு
நளிவாய் மருப்பு அஞ்சும் நெஞ்சினார் தோய்தற்கு
எளியவோ ஆயமகள் தோள்? 70

விலை வேண்டார் எம்இனத்து ஆயர் மகளிர்
கொலை ஏற்றுக் கோட்டு இடைத் தாம் வீழ்வார் மார்பின்
முலை இடைப் போலப் புகின்

ஆங்கு

குரவை தழீஇ யாம் மரபுளி பாடி 75
தேயா விழுப் புகழ்த் தெய்வம் பரவுதும்
மாசு இல் வான் முந்நீர்ப் பரந்த தொல் நிலம்
புணர்ந்த ஆளும் கிழமையொடு
எங்கோ வாழியர் இம் மலர்தலை உலகே

ஆயர் ஏறு தழுவி நின்றமையைத் தோழி தலைவிக்குத் தனித்தனியே காட்டி பின்னர்
அவர் ஏறு தழுவி விட்டுக் குரவை ஆடுகின்றமையும் கூறி “ஆண்டு யாமும் சென்று
நின்னை ஏறு தழுவிக் கோடற்கு நிற்கின்ற தலைவன் கேட்டு ஏறு தழுவிக் கொள்ளுமாறு
நமக்குச் சுற்றத்தார் கூறிக் கிடக்கின்ற முறைமையைப் பாட்டிலே தோன்றப்பாடி குரவை

ஆட வழுதிவாழ்க” என்று தெய்வம் பரவுதும் நீயும் அங்ஙனம் பாடுதற்குப் போதுவாயாக எனக் கூறியது.

குதிரையும் களிறும் முதலையும் ஒருங்க கூடி இருந்தால் எப்படியோ அத்தகைய ஆரவாரத்துடன் இருந்தது தொழு. அத்தொழுவினுள் அவ்வேறுகளைத் தழுவி வெற்றி கொள்ள வந்த பொதுவர்களை அவ்வேறுகள் தெரிந்து தெரிந்து தம் கோடுகளால் குத்தின.

எரிசுற்றி விளங்குகின்ற கணிச்சிப் படையினை உடைய சிவபெருமான் சூடிய பிறையிடத்துக் கிடந்த சிவந்த நிறமுடைய மாலை போலப் பகையான எருதுகளை விரும்பித் தாக்கிய ஏற்றினங்கள் குருதி தோய்ந்த கொம்புகளிலே சுற்றிய குடர்களுடன் சுற்றிப் பிணித்தன் வலத்தன.

குடர்கள் சுற்றிய கொம்புகளுடன் வந்த எருதுகளின் முன்னே பொதுவன் ஆடி நின்று அக்குடரை இரண்டு கையாலும் வாங்கித் தன் வயிற்றிலே இடுபவன் சிவந்த நூற்கழியை ஒருவன் இருகைகளாலும் கைப்பற்ற - பிடித்துக் கொள்ள அந்நூலை மூன்று நூலாக நூற்கின்றவனைப் போலத் தோன்றினன். அவன் பெருமையைப் பாராய் என்று தோழி தலைவிக்குக் காட்டினள்.

இளையோளே ! இவன் ஒருத்தன்.

போர்க்குணமிக்க ஏற்றின் சருச்சரை பொருந்திய கழுத்திலே போடப்பட்ட தார்மாலை போலே அதனைத் தழுவிச் செல்பவன் எருமைத் திரளுடைய ஆயர் மகனல்லவா ? அவன் ஏற்றினை அடக்குவதன்றி மீளான்' இஃது ஒரு வலிமையைப் பாராய் காண் என்று காட்டினாள் தோழி.

இளையோளே ! இவன் ஒருத்தன்.

மறுப்பொருந்திய ஏற்றின் மேலிருந்து ஆடிவிட்டுப் பின்னர்த் தெப்பத்திற் கிடந்து அதனைத் தள்ளுபவனைப் போல் தோன்றுபவன். ஆநிரை மிகப்பெற்ற ஆயர் மகனல்லவா ? இவன் ஏறு தழுவுதலை விட மாட்டான். இஃது ஒரு வலிமையைப் பாராய் காண் என்று காட்டினாள் தோழி.

தோழீ காற்றைப் போலே விரைந்து வந்த சினமுடைய ஏறாகிய காரியைப் பலரும் வந்து சேரும் களத்தகத்தே அதன் வலிமை அடங்கத் தழுவி வருத்தி அதன்மேலே நின்ற பொதுவனது அழகைப் பாராய் எருமைக் கடாயின் மீது இவர்ந்து செல்லுகின்ற கூற்றுவனுடைய நெஞ்சத்தைக் காலால் உதைத்துப் பிளந்திட்டுச் சீற்றத்துடன் அரிய

உயிரைக் கொண்ட அன்று இறைவனாகிய சிவன் இப்படித்தான் இருந்தானோ ? என்று என் நெஞ்சம் அச்சம் கொண்டது என்றாள் தோழி

இளையோளே ! இவன் ஒருத்தன்.

புள்ளிகள் நிறைந்த வலிய வெள்ளேற்றைத் திங்களிடத்தே நீங்காமற் கிடக்கின்ற மறுப்போல் தழுவிச் செல்பவன் ஆட்டினத்தை உடைய ஆயர் மகனல்லவா ? இஃது ஒரு வலிமையைப் பாராய் என்று காட்டினாள் தோழி.

நீங்காத வேகத்துடன் சினந்து தன்னை எதிர்த்து வந்த சிவந்த ஏற்றைச் செவியடியிற் பற்றிக் கொண்டு அதன் வலியை அடக்கித் தழுவும் காயாம்பூக் கண்ணி சூடிய பொதுவன் அழகைப் பாராய்! பகைவர் விடுத்த பிடரிமயிர் கொண்ட குதிரையை வாயைப் பிளந்து கொன்ற சமயத்தில் மாயனும் இத்தகையனோ ? என்று என் நெஞ்சம் அச்சம் கொண்டது என்றாள் தோழி.

அவ்விடத்திலே பெரிய புலிக் கூட்டமும் பெரிய களிற்றினமும் ஒன்றுக்கொன்று மாறு மாறாய்ப் பொருதாற் போல பொதுவரும் பொருது ஏற்றைத் தழுவிக்கொண்டு ஒருசேரத் தொழுவை விட்டுப் போயினர். அவர் போன அப்பொழுதே மயிலினது கழுத்தையை அழகிய மணி நீலத்தைக் கழுத்திலே புரளும்படி அணிந்த மலர் போலும் மையுண்ட கண்களை உடைய காதல் கொண்ட மகளிரும் அவர்தம் கணவரும் வலியுற்று பூந்தாதாகிய தாது வீழ்ந்து கிடக்கின்ற மன்றத்திலே குரவைக் கூத்தை ஆடுவர் யாமும் அங்கே சென்றாடுவோம் என்றாள் தோழி.

கொல்லேற்றின் கொம்புக்கு அஞ்சுகின்றவனை ஆயமகள் மறுபிறப்பினும் தழுவமாட்டாள்.

அஞ்சாதவராகக் கொலை ஏற்றைத் தழுவிக்கொள்பவர் அன்றி அத்தகைய நெஞ்சிலார் தழுவுதற்கு அரியன ஆயமகள் தோள்கள் அவர்கள் காமத்தால் உயிர் துறந்து நைவதற்கு ஏன் முயலுகின்றனர்?

காற்றுப் போலப் போய்விடுவது உயிர்“ என்று உணராமல் உயிரைக் காவல் காக்கும் செறிந்த கொம்புகளை உடைய ஏற்றினைக் கண்டு அஞ்சும் மனத்தினர் தோய்தற்கு எளியவோ ஆயமகள் தோள்கள்?

கொலைத் தொழிலை உடைய ஏற்றின் கொம்புகளுக்கு இடையே தாம் விரும்பும் மகளிருடைய மார்பின் முலைகளுக்கு இடையே வீழ்வதைப் போல் வீழ்ந்து தழுவினால் எம் இனத்து ஆயர்த்தம் மகளிர்க்கு முலைவிலை வேண்டார் என்று தோழி கூறினள்.

அவ்விடத்தே குரவைக்கூத்திலே யாமும் கலந்து சுற்றத்தார் கூறும் மரபினை நினைந்து பாடுவர் மாசற்ற அழகிய கடலிடத்தே பரந்து கிடக்கின்ற பழைய நிலத்தை ஆளும் உரிமை உடைய எம்முடைய அரசன் (பாண்டிய மன்னன்) அகன்ற இடத்தை உடைய உலகின்கண் வாழ்வானாக என்று கெடாத விழுமிய புகழை உடைய தெய்வத்தைப் பரவுவோம் நீயும் வருவாயாக என்றாள் தோழி.

104. தோழி கூற்றும் தலைவி கூற்றும்

ஏறு தழுவுதலும் பின்னர் ஆயரும் ஆய்ச்சியரும் குரவை ஆடுதலும் பற்றித் தலைவிக்குத் தோழி கூறுதல்

மலி திரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வெளவலின்
மெலிவு இன்றி மேல் சென்று மேவார் நாடு இடம்படப்
புலியொடு வில் நீக்கிப் புகழ் பொறித்த கிளர் கெண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடாச் சீர் தென்னவன்
தொல் இசை நட் குடியொடு தோன்றிய 5
நல் இனத்து ஆயர் ஒருங்கு தொக்கு எல்லாரும்
வான்உற ஓங்கிய வயங்குஒளிர் பனைக் கொடிப்
பால்நிற வண்ணன் போல்பழி தீர்ந்த வெள்ளையும்
பொரு முரண் மேம்பட்ட பொலம் புனை புகழ் நேமித்
திரு மறு மார்பன் போல் திறல் சான்ற காரியும் 10
மிக்கு ஒளிர் தாழ் சடை மேவரும் பிறை நுதல்
முக்கண்ணான் உருவே போல் முரண் மிகு குராலும்
மாகடல் கலக்குற மா கொன்ற மடங்காப் போர்
வேல்வல்லான் நிறனே போல் வெரு வந்த சேயும் ஆங்கு அப்
பொருவரும் பண்பினவ்வையும் பிறவும் 15
உருவப் பல் கொண்முக குழீஇயவை போலப்
புரிபு புரிபு புகுத்தனர் தொழுஉ.

அவ்வழி முள் எயிற்று ஏளர் இவளை பெறும் இது ஓர்
வெள்ஏற்று எருத்து அடங்குவான்

ஒள்ளிழை வாருறு கூந்தல் துயில் பெறும் வை மருப்பின் 20
காரி கதன் அஞ்சான் கொள்பவன் ஈர் அரி
வெருஉப் பிணை மான் நோக்கின் நல்லாள் பெறாஉம் இக்

குறூஉக் கண் கொலை ஏறு கொள்வான் வரிக் குழை
வேய் உறழ் மென்தோள் துயில்பெறும் வெந்துப்பின்
சேஎய் சினன் அஞ்சான் சார்பவன் என்று ஆங்கு 25
அறைவனர் நல்லாரை ஆயர் முறையினால்
நாள்மீன் வாய் சூழ்ந்த மதி போல் மிடை மிசைப்
பேணி நிறுத்தார் அணி.

அவ்வழி பறை எழுந்து இசைப்ப பல்லவர் ஆர்ப்ப
குறையா மைந்தர் கோள் எதிர் எடுத்த 30
நறை வலம் செய விடா இறுத்தன ஏறு.

அவ்ஏற்றின்

மேல்நிலை மிகல் இகலின் மிடை கழிபு இழிபு மேல்சென்று
வேல் நுதி புரை விறல் திறன்நுதி மருப்பின் மாறு அஞ்சான்
பால் நிற வெள்ளை எருத்தத்து பாய்ந்தானை 35
நோனாது குத்தும் இளம் காரித் தோற்றம் காண்
பால்மதி சேர்ந்த அரவினைக் கோள் விடுக்கும்
நீல் நிற வண்ணனும் போன்ம்.

இரிபு எழுபு அதிர்பு அதிர்பு இகந்து உடன் பலர் நீங்க
அரிபு அரிபு இறுபு குடர் சோரக் குத்தி தன் 40
கோடு அழியக் கொண்டானை ஆட்டித் திரிபு உழக்கும்
வாடா வெகுளி எழில் ஏறு கண்டை இஃது ஒன்று
வெருவரு தூமம் எடுப்ப வெகுண்டு
திரிதரும் கொல் களிறும் போன்ம்.

தாள் எழுதுணி பிணி இசை தவிர்பு இன்றித் தலைச் சென்று 45
தோள் வலி துணி பிணி துறந்து இறந்து எய்தி மெய் சாய்ந்து
கோள் வழக்கித் தன் முன்னர் வீழ்ந்தான் மேல் செல்லாது
மீளும் புகர் ஏற்றுத் தோற்றம் காண் மண்டு அமருள்
வாள் அகப்பட்டானை ஒவ்வான் எனப் பெயரும்
மீளி மறவனும் போன்ம். 50

ஆங்க செறுத்து அறுத்து உழக்கி ஏற்று எதிர் நிற்ப
மறுத்து மறுத்து மைந்தர் சார
தடி குறை இறுபு இறுபு தாயின கிடப்ப
இடி உறழ் இசையின் இயம் எழுந்து ஆர்ப்ப

பாடு ஏற்றுக் கொள்பவர் பாய்ந்து மேல் ஊர்பவர் 55
கோடுஇடை நுழைபவர் கோள் சாற்றுபவரொடு
புரிபுமேல் சென்ற நூற்றுவர் மடங்க
வரிபுனை வல் வில் ஐவர் அட்ட
பொரு களம் போலும் தொழுஉ.

தொழுவினுள் கொண்ட ஏறு எல்லாம் புலம் புகத் தண்டாச் சீர் 60
வாங்கு எழில் நல்லாரும் மைந்தரும் மல்லல் ஊர்
ஆங்கண் அயர்வர் தழுஉ.

தலைவியையும் ஆயத்தையும் தன்னுடன் பாடத் தோழி அழைத்தல்

பாடுகம் வம்மின்! பொதுவன் கொலை ஏற்றுக்
கோடு குறி செய்த மார்பு.

தலைவி

நெற்றிச் சிவலை நிறை அழித்தான் நீள் மார்பில் 65
செற்றார் கண் சாய யான் சாராது அமைகல்லேன்
பெற்றத்தார் கவ்வை எடுப்ப அது பெரிது
உற்றீயாள் ஆயர்மகள்

தொழீஇஇ! ஒருக்கு நாம் ஆடும் குரவையுள் நம்மை
அருக்கினான் போல் நோக்கி அல்லல் நோய் செய்தல் 70
குருஉக் கண் கொலை ஏறு கொண்டேன் யான் என்னும்
தருக்கு அன்றோ ஆயர்மகன்?

தோழி

நேர்இழாய்! கோள் அரிது ஆக நிறுத்த கொலை ஏற்றுக்
காரி கதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
ஆர்வுற்று எமர் கொடை நேர்ந்தார் அலர் எடுத்த 75
ஊராரை உச்சி மிதித்து

ஆங்கு

தொல் கதிர் திகிரியான் பரவுதும் ஒல்கா
உரும் உறழ் முரசின் தென்னவற்கு
ஒருமொழி கொள்க இவ்உலகு உடன் எனவே. 80

நாடக வழக்கினும் என்னும் சூத்திரத்துப் பாடலுள் அமையாத என்றதனால் ஏறு
தழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறி இக்குரவையுள் அவளைப்

பாடுகம் வா” என்றாட்கு அவள் உடம்பாட்டிலுள் தான் அலர் அச்சம் நீங்கிளமையும் அவன் தன்னை வருத்தினமையும் கூறிப்பாடி பின்னர் தோழி நமர் அவற்கு நிண்ணைக் கொடை நேர்ந்தார் எனக் கூறியது.

கூற்று விளக்கம் : ஏறுதழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறினர். குரவைக் கூத்தினுள் தலைவனைப் பாடுவோம் வருக என்றழைத்தனர். தலைவி அலர் அச்சம் நீங்கியதையும் தலைவன் தன்னை வருத்தினமையையும் பாடினர். தோழி நம்மவர் நிண்ணை அவனுக்குத் திருமணம் செய்விக்க உடன்பட்டுள்ளனர் என்று தலைவியிடம் கூறினாள்.

ஒரு காலத்தில் கடல் அலைகள் திரண்டெழுந்து பாண்டிய நாட்டின் மண்ணைக் கைக்கொண்டதால் நாட்டின் அப்பகுதி மூழ்கிற்று. இதனைக் கண்டு மனந்தளராமல் பாண்டிய மன்னன் தன் நாட்டை விரிவாக்கும் பொருட்டு பகைவரைத் தன் வலியினால் தாழ்க்க வேண்டி அவர்மேல் படை எடுத்தான். சோழர் சேரர் தம் படைகளை வென்று அவர்தம் புலி விற்கொடிகளை நீக்கித் தன் மீனக் கொடியை கைப்பற்றிய பகுதிகளில் நாட்டி ஆற்றலால் மேம்பட்டு நின்றனன் கெடாத தலைமைப் பண்பினை உடைய தென்னவன். அப்புகழ்மேம்பட்ட பாண்டியர் குடியொடு தோன்றிய நல்ல பசு இனத்து ஆயரெல்லாம் ஒருசேரத் திரண்டனர்.

வானத்தைப் பொருந்தும்படி ஓங்கிய ஒளிவீசும் பனைக்கொடியினை உடைய பால் போன்ற நிறமுடைய பலராமனைப் போன்ற குற்றம் நீங்கிய வெள்ளை எருது மாறுபாட்டினால் ஏனையவற்றின் மேலான பொன்னாலாகிய புகழ்பெற்ற சக்கரம் படையை உடையவனும் திருமகளை மறுவாக மார்பிலே கொண்டவனும் ஆகிய மாயோனின் நிறமுடைய கரிய எருது

ஒளிமிக்கு விளங்குகின்ற தாழ்ந்த சடையினையும் ஒருபக்கத்தே பொருந்திய பிறைபோன்ற நுதலைஉடையானையும் கொண்ட முக்கண்ணனாகிய சிவபெருமானின் உருவினை ஒத்த வலிமையுடைய கயிலை நிற எருது கரிய கடல் கலங்கும்படி மாமரத்தின் வடிவில் நின்ற அசுரனைக் கொன்று புறங்கொடாத வேலினையுடைய வல்லனாய் முருகனின் நிறம் போன்ற சிவந்த எருது

இவைபோன்ற போர்க்குணமுடைய எருதுகளையும் ஒப்பில்லாத பிறவற்றையும் நிறமுடைய பல்மேகங்கள் திரண்டெழுந்து முழங்குவன போல முழங்கும்படி விரும்பி விரும்பி தொழுவிலே புகவிட்டனர் ஆயர்கள்

அவ்விடத்தே

இந்த ஒப்பில்லாத வெள்ளை ஏற்றின் கழுத்திலே கிடந்து அடக்குபவன் முள் எயிற்று அழகியான இவளைப் பெறுவான்

கூரிய கொம்புகளை உடைய காரியின் சினத்தை அஞ்சாது தழுவி அடக்குபவன் ஒளிமிக்க அணிகலத்தாளுடைய நீண்ட கூந்தலிலே துயிலுதலைப் பெறுவான்

குரால் நிறத்தவாகிய கண்களைக் கொண்ட கொலைத் தொழில்மிக்க ஏற்றை அடக்குபவன் வெருவுதலையுடைய பிணை மானின் நோக்கினைப் போல நோக்கும் வரிபடர்ந்த கண்களை உடைய இந்த நல்லாளைப் பெறுவான் மிக்க வலிமையுடைய சிவந்த எருதின் சினத்தை அஞ்சாமல் அடக்கி ஆள்பவன் வரி பொருந்திய குழையினையும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் உடைய இவளுடன் துயிலுதலைப் பெறுவான் என்று ஆயர்கள் முறைப்படி அறிவித்தனர். பன்மீன் சூழ்ந்த பான்மதி போலப் பெண்கள் சூழ்ந்திருக்கத் தம் மகளிரைப் பரணிடத்தே ஒப்பித்து அழகுற நிறுத்தினர்.

அப்பொழுது பறைகள் மிகுந்த ஒலியுடன் முழங்கின் பலரும் ஆரவாரித்தனர் ஆற்றல் குறைவு படாத பொதுவர்கள் ஏறுதலி எதிராகக் காத்து நின்றனர் புகை வலம்வர விடப்பட்டு நின்ற எருதுகள் ஆரவாரத்தினால் சினந்து அப்பொதுவர்களின் மேலே பாய்ந்தன.

ஒரு எருதின் மீது தாவிய ஏறிய ஒருவன் மேலிருந்து கீழே இரங்கி திரும்பவும் மேற்சென்று வேலின் நுனி போன்ற வலிய திறனுடைய கொம்புகளின் மாறுபாட்டிற்கு அஞ்சாமல் பால் போன்ற வெள்ளிய நிறமுடைய ஏற்றின் கழுத்திலே பாய்ந்து தழுவினன். அவனை அருகில் இருந்த இளைய கரிய எருது இடைவிடாது குத்தும் தோற்றத்தைப் பாராய் பால்போலும் நிலவினை விழுங்கமுற்பட்ட பாம்பினை அது மறைத்த தன்மையினின்று விடுவிக்கும் நீல நிறம் போலும் நிறத்தை உடையவனை (மாயோனை)ப் போன்றிருந்தது: அதனைப் பாராய் என்றாள் தோழி.

எழுந்தெழுந்து வந்த பலரும் அதிர்ந்து அதிர்ந்து கெட்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கும்படியாக எலும்புகள் முறியவும் குடர்கள் சரியவுமாகக் குத்திப் பின்னர்த் தன் கொம்புகளின் வலிமை அழியுமாறு தழுவிக்கொண்டிருந்தவனை அங்குமிங்கும் ஆட்டி அலைக்கழித்து திரிந்து கலக்கும் குறையாத கோபத்தினை உடைய அழகிய ஏற்றினைக் காண்பாயாக. இஃது ஒன்று வெருவுதல் வருவதற்குக் காரணமாக புகையைக் கையிலே எடுத்துவரக் கண்ட கொல் களிறு வெகுண்டு திரிவது போன்றிருந்தது அதனைப் பாராய் என்றாள் தோழி.

தோள் வலியால் ஏறுதழுவத்துணிந்து தான் மனம் செலுத்துதலின் முயற்சியான் எழுந்தான் அதனிடத்தே சென்றான் ஏற்றினைத் தழுவும் முறை அறியாது தழுவ இயலாது உடல் சாய்ந்து கொள்ளுதலினின்றும் தவறி ஏற்றின் முன்னே வீழ்ந்தாள் வீழ்ந்தவன் மேற் செல்லாது தாக்காது பின்வாங்கிச் செல்லும் புள்ளிகளை உடைய எருதின் தோற்றத்தைக் எண்பாயாக. மிக்குச் செல்லும் போரில் தன் கையின் வாள் எல்லையில் அகப்பட்டான் ஒருவனை என்னோடு போரிடுதற்குப் பொருந்தாதவன் என்று வெட்டாமல் மீளும் கூற்றுவனை ஓத்த மறவனைப் போன்றிருந்தது. அதனைப் பாராய் என்றாள் தோழி.

எருதுகள் தாக்குகின்றமையின் அதன் கோடுகள் தம் மார்பிலே படுதலை ஏற்றுக் கொள்பவரோடும் மேலே பாய்ந்து ஏறுபவரோடும் கோடுகளுக்கு இடையே புகுபவரோடும் ஏறுகள் பொருது பின்பு பொருவாரை அறுத்து செறுத்து எதிரே நின்றன.

விலக்குபவரை மறுத்துச் சென்று மைந்தர் தழுவதலினாலே எலும்புகள் முறிந்து முறிந்து தசைகள் சிதறிப் பரவிக் கிடந்தன. இரு போன்ற முழக்குடன் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் முழங்கி ஆரவாரத்துடன் காணப்பட்டன. போரை விரும்பி மேலே சென்ற நூற்றுவர்கள் தோல்வி அடையுமாறு வரிந்து கட்டப்பெற்ற வலிமை படைத்த வில்லினை உடைய பாண்டவர்கள் போரிட்ட போர்க்களம் போன்றிருந்தது தொழு என்றாள் தோழி.

தொழுவிடத்துத் தழுவிக் கொண்ட ஏறுகள் எல்லாம் மேயும் நிலத்தே புக்கன. கொடாத புகழையும் கண்கவரும் அழகையும் உடைய ஆய மகளிரும் மைந்தரும் வளம் நிறைந்த ஊரிடத்தே சென்று குரவை ஆடுவர்.

கொலைத் தன்மை கொண்ட எருதினைத் தழுவங்கால் கோடுகளால் ஏற்பட்ட பொதுவனின் தழும்புடைய மார்பைப் பாடுவோம். வாருங்கள் என்றாள் தோழி.

அது கேட்ட தலைவி நெற்றியில் சிவந்த சுட்டியை உடைய எருதின் ஆற்றல் அழித்தானின் நீண்ட மார்பிலே முன்பு இகழ்ந்தவர்களின் கண்கள் சாயுமாறு யான் தழுவாது அமைய மாட்டேன் என்றாள். பசுத்திரள் உடைய ஆய்ச்சியர் அலர் கூறுதற்குப் பெரிதும் வருந்தாள் ஆயர்மகள் என்றாள் தலைவி.

தோழி நாமெல்லாம் ஒருங்கே ஆடும் இக்குரவைக் கூத்தினுள் நம்மை அருக்கினான் போலப் பார்த்து வருத்தமுறும் நோயைச் செய்தான் ஆயர்மகள் நிறத்தைக் கொண்ட கண்களை உடைய கொல்ல ஏற்றைத் தழவி யான் கொண்டேன் என்னும் செருக்கல்லவா ? வேறொன்றல்லவே என்றாள் தலைவி.

அது கேட்ட தோழி ஒத்த இழையினை உடையாய். பிறரால் கொள்ளுதற்கு அரிதாக நின்ற கொலை ஏறான காரியின் சினத்திற்கு அஞ்சாது பாய்ந்த பொதுவனுக்கே அலர் தூற்றிய ஊராரின் உச்சியிலே மிதித்து எமர் ஆர்வத்துடன் கொடை நேர்ந்தார் என்றாள்.

இடியோசை போன்ற முரசினை உடைய தென்னவனுக்கு இவ்வுலகு சேர்வதாக அவனுடைய ஒருமொழியையே அனைத்துலகும் கேட்பதாக பழையதாகிய கதிரை உடைய சக்கரப் படையை உடையானைப் போற்றுவோம் நீயும் வருக என்றாள்.

105 தலைவி கூற்றும் தோழி கூற்றும்

அரைசு படக் கடந்து அட்டு ஆற்றின் தந்த
முரைசு கெழு முது குடி முரண் மிகு செல்வற்கு
சீர் மிகு சிறப்பினோன் தொல் குடிக்கு உரித்து எனப்
பார் வளர் முத்தமொடு படு கடல் பயந்த
ஆர் கலி உவகையர் ஒருங்கு உடன் கூடி 5
“தீது இன்று பொலிக!” எனத் தெய்வக் கடி அயர்மார்
வீவு இல் குடிப் பின் இருங் குடி ஆயரும்
தா இல் உள்ளமொடு துவன்றி ஆய்பு உடன்
வள் உருள் நேமியான் வாய் வைத்த வளை போலத்
தெள்ளிதின் விளங்கும் சுரி நெற்றிக் காரியும் 10
ஒரு குழையவன் மார்பில் ஒண் தார் போல் ஒளி மிகப்
பொரு அறப் பொருந்திய செம் மறு வெள்ளையும்
பெரும் பெயர்க் கணிச்சியோன் மணி மிடற்று அணி போல
இரும் பிணர் எருத்தின் ஏந்து இமில் குராலும்
அணங்குடை வச்சிரத்தோன் ஆயிரம் கண் ஏய்க்கும் 15
கணம் கொள் பல் பொறிக் கடுஞ் சினப் புகரும்
வேல் வலான் உடைத் தாழ்ந்த விளங்கு வெண் துகில் ஏய்ப்ப
வாலிது கிளர்ந்த வெண் காற் சேயும்
கால முன்பின் பிறவும் சால
மடங்கலும் கணிச்சியும் காலனும் கூற்றும் 20
தொடர்ந்து செல் அமையத்துத் துவன்று உயிர் உணீஇய
உடங்கு கொட்பன போல் புகுத்தனர்இ தொழுஉ
அவ்வழி
கார் எதிர் கலி ஒலி கடி இடி உருமின் இயம் கறங்க
ஊர்பு எழு கிளர்பு உளர் புயல் மங்குலின் நறை பொங்க 25
நேர் இதழ் நிரைநிரை நெறி வெறிக் கோதையர் அணி நிற்ப

சீர் கெழு சிலை நிலைச் செயிர் இகல் மிகுதியின் சினப் பொதுவர்
 தூர்பு எழு துதை புதை துகள் விசம்பு உற எய்த
 ஆர்பு உடன் பாய்ந்தார் அகத்து
 மருப்பில் கொண்டும் மார்பு உறத் தழீஇயும் 30
 எருத்திடை அடங்கியும் இமில் இறப் புல்லியும்
 தோள் இடைப் புகுதந்தும் துதைந்து பாடு ஏற்றும்
 நிரைபு மேல் சென்றாரை நீள் மருப்பு உறச் சாடி
 கொள இடம் கொள விடா நிறுத்தன ஏறு
 கொள்வாரைக் கொள்வாரைக் கோட்டுவாய்ச் சாக் குத்தி 35
 கொள்வார்ப் பெறாஅக் குருஉச் செகில் காணிகா
 செயிரின் குறை நாளால் பின் சென்று சாடி
 உயிர் உண்ணும் கூற்றமும் போன்ம்!
 பாடு ஏற்றவரைப் படக் குத்தி செங் காரிக்
 கோடு எழுந்து ஆடும் கண மணி காணிகா 40
 நகை சால் அவிழ் பதம் நோக்கி நறவின்
 முகை சூழும் தும்பியும் போன்ம்!
 இடைப் பாய்ந்து எருத்தத்துக் கொண்டானோடு எய்தி
 மிடைப் பாயும் வெள ஏறு கண்டைகா
 வாள் பொரு வானத்து அரவின் வாய்க் கோட்பட்டுப் 45
 போதரும் பால் மதியும் போன்ம்!
 ஆங்க ஏறும் பொதுவரும் மாறுற்று மாறா
 இரு பெரு வேந்தரும் இகலிக் கண்ணுற்ற
 பொரு களம் போலும் தொழுஉ்
 வெல் புகழ் உயர் நிலைத் தொல் இயல் துதை புதை துளங்கு இமில்50
 நல் ஏறு கொண்ட பொதுவன் முகன் நோக்கி
 பாடு இல ஆய மகள் கண்
 நறுநுதால்! என்கொல் ஐங் கூந்தல் உளர
 சிறு முல்லை நாறியதற்குக் குறு மறுகி
 ஒல்லாது உடன்று எமர் செய்தார் அவன் கொண்ட 55
 கொல் ஏறு போலும் கதம்
 நெட்டிருங் கூந்தலாய்! கண்டை இஃது ஓர் சொல்
 கோட்டினத்து ஆயர் மகனொடு யாம் பாட்டதற்கு
 எம் கண் எமரோ பொறுப்பர் பொறாதார்
 தம் கண் பொடிவது எவன் 60
 ஒண்ணுதால்!

இன்ன உவகை பிறிது யாது யாய் என்னைக்
கண்ணுடைக் கோலள் அலைத்ததற்கு என்னை
மலர் அணி கண்ணிப் பொதுவனோடு எண்ணி
அலர் செய்து விட்டது இவ் ஊர் 65
ஒன்றிப் புகர் இனத்து ஆய மகற்கு ஒள்ளிழாய்!
இன்று எவன் என்னை எமர் கொடுப்பது அன்று அவன்
மிக்குத் தன்மேல் சென்ற செங் காரிக் கோட்டிடைப்
புக்கக்கால் புக்கது என் நெஞ்ச்
என 70
பாடு இமிழ் பரப்பகத்து அரவணை அசைஇய
ஆடு கொள் நேமியாற் பரவுதும் நாடு கொண்டு
இன் இசை முரசின் பொருப்பன் மன்னி
அமை வரல் அருவி ஆர்க்கும்
இமையத்து உம்பரும் விளங்குக! எனவே. 75

106. காதலருடன் ஆய்ச்சியர் குரவை ஆடுதல்
ஏறு கோடல்

கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோல் கண்
இமிழ் இசை மண்டை உறியொடு தூக்கி
ஒழுகிய கொன்றைத் தீம் குழல் முரற்சியர்
வழுஉ சொல் கோவலர் தம் தம் இன நிரை
பொழுதொடு தோன்றிய கார் நனை வியன் புலத்தார். 5

அவ்வழி

நீறு எடுப்பவை நிலம் சாடுபவை
மாறு ஏற்றுச் சிலைப்பவை மண்டிப் பாய்பவையாய்த்
துளங்கு இமில் நல் ஏற்று இனம் பல களம் புகும்
மள்ளர் வனப்பு ஒத்தன 10

தாக்குபு தம் உள் பெயர்த்து ஒற்றி எவ்வாயும்
வைவாய் மருப்பினால் மாறாது குத்தலின்
மெய் வார் குருதிய ஏறு எல்லாம் பெய் காலைக்
கொண்டல் நிரை ஒத்தன.

அவ் ஏற்றை

15

பிரிவு கொண்டு இடைப் போக்கி
இனத்தோடு புனத்து ஏற்றி
இரு திறனா நீக்கும் பொதுவர்
உரு கெழு மா நிலம் இயற்றுவான்
விரி திரை நீக்குவான் வியன் குறிப்பு ஒத்தனர்.

அவரைக் கழல உழக்கி எதிர் சென்று சாடி
அழல்வாய் மருப்பினால் குத்தி உழலை
மரத்தைப் போல் தொட்டன ஏறு.

20

தொட்ட தம் புண் வார் குருதியால் கை பிசைந்து மெய் திமிரித்

தங்கார் பொதுவர் கடலுள் பரதவர்
அம்பி ஊர்ந்தாங்கு ஊர்ந்தார் ஏறு.

25

ஏறுதம் கோலம் செய் மருப்பினால் தோண்டிய வரிக் குடர்
ஞாலம் கொண்டு எழுஉம் பருந்தின் வாய் வழீஇ
ஆலும் கடம்பும் அணிமார் விலங்கிட்ட
மாலை போல் தூங்கும் சினை.

குரவை ஆடுதல்

ஆங்கு

30

தம் புல ஏறு பரத்தர உய்த்த தம்
அன்பு உறு காதலர் கை பிணைந்து ஆய்ச்சியர்
இன்புற்று அயர்வர் தழுஉ.

முயங்கிப் பொதிவேம் முயங்கிப் பொதிவேம்
முலை வேதின் ஒற்றி முயங்கிப் பொதிவேம்
கொலை ஏறு சாடிய புண்ணை எம் கேளே!

35

பல் ஊழ் தயிர் கடையத் தாஅய புள்ளி மேல்
கொல் ஏறு கொண்டான் குருதி மயக்குறப்
புல்லல் எம் தோளிற்கு அணியோ எம் கேளே!

ஆங்கு போர் ஏற்று அருந்தலை அஞ்சலும் ஆய்ச்சியர் 40
காரிகை தோள் காமுறுதலும் இவ் இரண்டும்

ஓராங்குச் சேறல் இலவோ எம் கேளே!

கொல்ஏறு கொண்டான் இவள் கேள்வன் என்று ஊரார்
சொல்லும் சொல் கேளா அளை மாறி யாம் வரும்
செல்வம் எம் கேள்வன் தருமோ? எம் கேளே! 45

தென்னன் வாழ்க எனக் கானத்தைப் பாடுதல்

ஆங்க

அருந்தலை ஏற்றொடு காதலர்ப் பேணிச்
சுரும்பு இமிர் கானம் நாம் பாடினம் பரவுதும்
ஏற்றவர் புலங் கெடத் திறை கொண்டு
மாற்றாரைக் கடக்க எம் மறங் கெழு கோவே. 50

தத்தம் இனம் சுத்தம் புலத்துப் பிரிப்பான் புக்கவர் ஏறு கொண்டவாறு கண்டு ஆய்ச்சியர்
தம் காதல் மிகுதியால் தம் காதலரைக் கை பினைந்து துவை ஆடி “தென்னன் வாழ்க!”
எனக் கானம் பாடியது.

கூற்று விளக்கம் : ஆய்ச்சியர் ஆயர் ஏறு தழுவிபமை கண்டு மகிழ்ந்தனர். ஆய்ச்சியர் தம்
காதலருடன் குரவை ஆடி தென்னை வாழ்த்திக் கானம் படினர்.

கழு தீக்கடைக் கோல் இரண்டையும் தோல் பையில் வைத்துக்கொண்டு இசை முழக்கும்
மண்டைக் கருவியைத் தோளில் உரிக்கயிற்றுடன் மாட்டித் தூக்கிக்கொண்டு குழலில்
பண்ணிசை பாடிக்கொண்டு தம் குழுவினர் பேசும் கொச்சை மொழி பேசிக்கொண்டு
பொதுவர் பசுக்களை மழையில் நனைந்திருக்கும் அகன்ற நிலத்துக்குப் ஓட்டிச்
சென்றனர். அவ்வழியில் சில காளைகளும் சென்றன. அவை காலால் புழுதியைக்
கிளப்பின. கொம்பால் மண்ணைக் குத்தின. கத்தி எதிரொலி எழுப்பின.
ஒன்றோடொன்று மண்டிப் பாய்ந்துகொண்டன. போர்க்களத்தில் மள்ளர் ஒருவரை
ஒருவர் தாக்கிக்கொள்வது போலத் தாக்கிக்கொண்டன. காளைகள் தம்முள் ஒன்றை
ஒன்று கொம்பால் முட்டித் தாக்கி உடம்பில் குருதிக் கறையுடன் காலையில் தோன்றும்
செவ்வான மேகங்கள் போலக் காணப்பட்டன. அந்தக் காளைகளைக் பொதுவர் இரண்டு
பிரிவுகளாக இனம் பிரித்தனர். இச்செயல் உலகைப் படைக்கும் பிரமன் நிலத்தையும்
நீரையும் படைப்பது போல இருந்தது. காளைகளையும் பசுக்களையும் இரு திறனாகப்
பிரிக்கும் பொதுவரை அந்தக் காளைகள் கொம்பால் குத்தின. உழலைக் கட்டையைத்
துளைக்குள் மாட்டுவது போல அவை அவர்களைக் குத்தின. குத்திய காளைகளைக்
குருதிப் புண்ணுடன் பொதுவர் அடக்கினர். கடலில் பரதவர் அம்பிப் படகில் செல்வது

போல அவற்றின்மீது ஏறி அடக்கினர். காளைகளின் கொம்பில் தொங்கும் குடர் கன்று போட்ட பசுவின் நஞ்சுக் கொடியை ஆலமரத்தில் கட்டித் தொங்கவிடுவார்களே அது போலத் தொங்கியது. இப்படிக் காளைகளில் தம் நிலத்துக்கு உரியனவற்றைப் பிரித்து ஓட்டிக்கொண்டு வந்த பொதுவரில் தம் காதலரின் கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு ஆய்ச்சியர் இன்பமுடன் தழுஉக் கூத்து ஆடினர். திரும்பத் திரும்ப அணைத்துக்கொண்டு அவர் நெஞ்சில் புதைந்துகொள்வேன். காதலர் காளைகளால் பட்ட புண்ணுக்கு என் முலைகளால் ஒற்றடம் கொடுப்பேன். அவன்தான் என் கேள்வன் (கணவன்) தயிர் கடையும்போது என் முலையில் தெரித்த துகள்களுடன் அவன் குருதி படிந்த தோளைத் தழுவுதல் எனக்கு ஒரு அணிகலன் அல்லவா? காதல் கேள்வனே கேள். காளைகளுடன் போரிட அஞ்சுதலும் ஆயர் மகளின் தோளைக் காழுறுதலும் ஒருவரால் செய்ய முடியுமா? இரண்டும் வெவ்வேறு முனைச் செயல்கள் அல்லவா? இவள் கணவன் கொல்லும் காளையை அடக்கியவன் என்று ஊரார் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டே நான் வெண்ணெய் விற்றுக்கொண்டு வரவேண்டும். இந்தப் புகழ்ச் செல்வத்தை என் கேள்வன் தருவானா என ஏங்கினேன். தந்திருக்கிறான். இப்படிச் சொல்லிப் பாடிக்கொண்டு காதலரைப் பேணுவோம். அத்துடன் வண்டு மொய்க்கும் முல்லை நிலக் காட்டையும் பாடுவோம். வீரம் மிக்க எம் அரசன் தன் தலைமைமையை ஏற்றவர் தரும் திறைச் செல்வத்தைப் பெறுவதற்காகப் பகைவரை வெல்லவேண்டும் என்றும் பாடுவோம். தத்தம் இனம் தத்தம் புலத்துப் பிரிப்பான் புக்கவர் ஏறு கொண்டவாறு கண்டு ஆய்ச்சியர் தம் காதல் மிகுதியால் தம் காதலரைக் கை பிணைந்து குரவை ஆடி “தென்னன் வாழ்க!” எனக் கானம் பாடியது

107. தோழி கூற்று

தலைவி

எல்லா! இஃது ஒன்று கூறு! குறும்பு இவர்
புல்இனத்தார்க்கும் குடம் சுட்டவர்க்கும் எம்
கொல் ஏறு கோடல் குறை எனக் கோவினத்தார்
பல் ஏறு பெய்தார் தொழுஉ.

தொழுவத்து

5

சில்லைச் செவி மறைக்கொண்டவன் சென்னிக் குவி முல்லை
கோட்டம் காழ் கோட்டின் எடுத்துக்கொண்டு ஆட்டிய
ஏழை இரும்புகர் பொங்க அப்பூ வந்து என்
கூழையுள் வீழ்ந்தன்று மன்.

அதனைக் கெடுத்தது பெற்றார் போல் கொண்டு யான் முடித்தது 10

கேட்டனள் என்பவோ யாய்?”

தோழி:

“கேட்டால் எவன் செய்ய வேண்டுமோ? மற்றிகா
அவன் கண்ணி அன்றோ அது?”

தலைவி:

“பெய் போது அறியாத் தன் கூழையுள் ஏதிலான்
கை புனை கண்ணி முடித்தாள் என்று யாய் கேட்பின் 15
செய்வது இல் ஆகுமோ மற்று ?”

தோழி:

“எல்லாத் தவறும் அறும்”

தலைவி:

“ஓஓ அஃது அறும் ஆறுமாறு?”

தோழி:

“ஆயர் மகன் ஆயின் ஆயமகள் நீ ஆயின்
நின் வெய்யன் ஆயின் அவன் வெய்யை நீ ஆயின் 20
அன்னை நோதக்கதோ இல்லை மன்” - “நின் நெஞ்சம்
அன்னை நெஞ்ச ஆகப் பெறின்”

தோழி:

“அன்னையோ!
ஆயர் மகனையும் காதலை கைம்மிக
ஞாயையும் அஞ்சுதி ஆயின் அரிது அரோ 25
நீ உற்ற நோய்க்கு மருந்து”

தலைவி:

“மருந்து இன்று யான் உற்ற துயர் ஆயின் எல்லா!
வருந்துவேன் அல்லனோ யான்?”

தோழி:

“வருந்தாதி!

மண்ணி மாசு அற்ற நின் கூழையுள் ஏறு அவன் 30
கண்ணி தந்திட்டது எனக் கேட்டுத் ‘திண்ணிதாத்
தெய்வ மால் காட்டிற்று இவட்கு’ என நின்னை அப்
பொய் இல் பொதுவற்கு கொடை சூழ்ந்தார் தந்தையோடு
ஐயன்மார் எல்லாம் ஒருங்கு”.

தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்பஇ தமர் வரைவு உடன்பட்டமை அவட்கு அவள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி தோழியிடம் தன் களவொழுக்கத்தைக் கூறி அறத்தொடு நிற்குமாறு வேண்டினள். தோழி அறத்தொடு நின்ற நிலையில் தமர் திருமணத்திற்கு இசைந்தமையைத் தலைவியிடம் கூறினாள்.

தோழி! இப்படி ஒரு செயல் நிகழ்ந்தது. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று தெரியவில்லை. நீயாவது சொல். ஆடு மேய்க்கும் இடையர் நம் ஊருக்கு வந்தனர். அவர்களுக்கும் குடம் நிறையப் பால் கறக்கும் பசுக்களுக்கும் ஒரு குறை இருந்தது. நான் வளர்க்கும் கொல்லேறு ஏறு தழுவும் போருக்காகத் தொழுவில் விடப்படவில்லை என்பது அந்தக் குறை. அதனால் பசு மேய்க்கும் கோ இனத்து ஆயர் தன் காளைகளையும் சேர்த்து ஏறு தழுவலுக்காகத் தொழுவில் விட்டனர்.

அப்போது தொழுவத்தில் சுழன்ற என் காளை சிறிதே தன் காளை மறைத்துத் தலையில் சூடியிருந்த ஒருவனின் மாலையைத் தன் கொம்பில் மாட்டிச் சுழற்றுகையில் அதன் பூ ஒன்று வந்து என் கூந்தலில் விழுந்துவிட்டது.

அந்தப் பூவை நான் உள்ளே செருகி என் தலையை முடிந்துகொண்டேன். இது என் தாய்க்குத் தெரிந்துவிட்டது போல் தெரிகிறது. தாய் கேட்டால் என்ன செய்யலாம் என்கிறாய். அது உன் காதலன் சூடிய கண்ணிப் பூ அல்லவா?

நான் கூந்தலில் முடிந்துகொண்ட அந்தப் பூவைப் புதியவன் ஒருவனின் பூவை முடிந்துகொண்டாளே என்று தாய் கேட்டால் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாதே. நம் எல்லாத் தவறும் நீங்கிவிடும். ஓ அப்படியும் ஒன்று நிகழுமா?

நீ ஆயர் மகள் ஆயின் அவன் ஆயர் மகன் ஆயின் அவன் உன்னை விரும்பினால் நீ அவனை விரும்பினால் அன்னை வருந்துவதற்கு இதில் என்ன இருக்கிறது?

ஒன்றுமில்லை. உன் நெஞ்சம் போல் தாய் நெஞ்சம் இருக்குமாயின் இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை அல்லவா?

அம்மாய்யோ! ஆயர் மகனையும் காதலிக்கிறாய். தாய்க்கும் அஞ்சுகிறாய் என்றால் நீ அடைந்திருக்குப் காதல் நோய்க்கு மருந்து ஏது?

மருந்து இல்லை என்றால் நான் வருந்தமாட்டேனா? வருந்தவேண்டாம். உன் கூந்தலில் அவன் பூ விழுந்தது எனக் கேட்டு "இவளுக்குத் தெய்வம் காட்டிய வழி" என்று எண்ணிக்கொண்டு உன் தாய் தந்தையரும் அண்ணன்மாரும் திருமணம் செய்துதர உறுதி பூண்டுள்ளனர். உன் விருப்பம் நிறைவேறும். தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்ப தமர் வரைவு உடன்பட்டமை அவளுக்கு, அவள் சொல்லியது.

108. அகப்புறத் தலைவன் தலைவியர் கூற்று

தலைவன்

இகல் வேந்தன் சேனை இறுத்த வாய் போல
அகல் அல்குல் தோள் கண் என மூவழிப் பெருகி
நுதல் அடி நுகப்பு என மூவழிச் சிறுகி
கவலையால் காமனும் படை விடு வனப்பினோடு
அகலாங்கண் அளை மாறி அலமந்து பெயருங்கால் 5
“நகை வல்லேன் யான்” என்று என் உயிரோடு படை தொட்ட
இகலாட்டி! நின்னை எவன் பிழைத்தேன் எல்லா! யான்

தலைவி

அஃது அவலம் அன்று மன்
ஆயர் எமர் ஆனால் ஆய்த்தியேம் யாம் மிக்
காயாம்பூங் கண்ணிக் கருந் துவர் ஆடையை 10
மேயும் நிரை முன்னர்க் கோல் ஊன்றி நின்றாய் ஓர்
ஆயனை அல்லை பிறவோ அமரருள்
ஞாயிற்றுப் புத்தேள் மகன்

தலைவன்

அதனால் வாய்வாளேன்
“முல்லை முகையும் முருந்தும் நிரைத்தன்ன 15
பல்லும் பணைத் தோளும் பேர் அமர் உண்கண்ணும்

நல்லேன் யான்” என்று நலத்தகை நம்பிய
சொல்லாட்டி! நின்னொடு சொல் ஆற்றுகிற்பார் யார்!

தலைவி

சொல்லாதி

போகாமல் உன்னை விலக்கினேன் என்ற தலைவனுக்குத் தலைவி

“நின்னைத் தகைத்தனென “அல்லல் காண்மன் 20
மண்டாத கூறி மழ குழக்கு ஆகின்றே
கண்ட பொழுதே கடவரைப் போல நீ
பண்டம் வினாய படிற்றால் தொடஇய நிற்
கொண்டது எவன் எல்லா! யான்

தலைவன்

கொண்டது 25
அளை மாறிப் பெயர்தருவாய்! அறிதியோ அஞ் ஞான்று
தளவ மலர் ததைந்தது ஓர் கானச் சிற்றாற்று அயல்
இள மாங்காய் போழ்ந்தன்ன கண்ணினால் என் நெஞ்சம்
களமாக் கொண்டு ஆண்டாய் ஓர் கள்வியை அல்லையோ
தலைவி

நின் நெஞ்சம் களமாக்கொண்டு யாம் ஆள எமக்கு எவன் எளிதாகும் 30
புனத்துளான் என்னைக்குப் புகா உய்த்துக் கொடுப்பதேர்
இனத்துளான் எந்தைக்குக் கலத்தொடு செல்வதேர்
தினைக் காலுள் யாய் விட்ட கன்று மேய்க்கிற்பதோ

தலைவன்

அனைத்து ஆக
வெண்ணெய்த் தெழி கேட்கும் அண்மையால் சேய்த்து அன்றி 35
அண்ணணித்து ஊர் ஆயின்இ நண்பகல் போழ்து ஆயின்
கண் நோக்கு ஒழிக்கும் கவின் பெறு பெண் நீர்மை
மயில் எருத்து வண்ணத்து மாயோய்! மற்று இன்ன
வெயிலொடு எவன் விரைந்து சேறி உதுக்காண்
பிடி துஞ்சு அன்ன அறை மேல நுங்கின் 40

தடி கண் புரையும் குறுஞ் சுனை ஆடி
பனிப் பூந் தளவொடு முல்லை பறித்து
தனி காயாந் தண் பொழில் எம்மொடு வைகி
பனிப் படச் செல்வாய் நும் ஊர்க்கு

தலைவி

இனிச் செல்வேம் யாம் 45

மா மருண்டன்ன மழைக் கண் சிற்றாய்த்தியர்
நீ மருட்டும் சொற்கண் மருள்வார்க்கு உரை அவை
ஆ முனியா ஏறு போல் வைகல் பதின்மரைக்
காழுற்றுச் செல்வாய் ஓர் கட்டுத்திக் கள்வனை
நீ எவன் செய்தி பிறர்க்கு 50
யாம் எவன் செய்தும் நினக்கு

தலைவன்

கொலை உண்கண் கூர் எயிற்று கொய் தளிர் மேனி
இனை வனப்பின் மாயோய்! நின்னின் சிறந்தார்
நில உலகத்து இன்மை தெளி நீ வருதி
மலையொடு மார்பு அமைந்த செல்வன் அடியைத் 55
தலையினால் தொட்டு உற்றேன் சூள்

தலைவி

ஆங்கு உணரார் நேர்ப் அது பொய்ப்பாய் நீ ஆயின்
தேம் கொள் பொருப்பன் சிறுகுடி எம் ஆயர்
வேந்து ஊட்டு அரவத்து நின் பெண்டிர் காணாமல்
காஞ்சித் தாது உக்கன்ன தாது எரு மன்றத்துத் 60
தூங்கும் குரவையுள் நின் பெண்டிர் கேளாமை
ஆம்பற் குழலால் பயிர் பயிர் எம் படப்பைக்
காஞ்சிக் கீழ்ச் செய்தேம் குறி.

“அடியோர் பாய்கினும் வினைவலர்பாங்கினும் கடிவரையிலபுறத்து என்மனார் புலவர்”
என்பதனால் பிறர் ஏவிய தொழிலைச் செய்தல் வல்ல அகப்புறத் தலைவனும் தலைவியும்

முன் ஒருகால் கூடி பின்னர் அவன் எதிர்ப்பட்டுழி அவன் வயின் பரத்தமையால் ஊடி குறி நேர்ந்தது.

கூற்று விளக்கம் : நில மக்களேயன்றி பிறர் ஏவிய தொழிலைச் செய்யும் வினைவலராகிய அகப்புறத் தலைவனும் தலைவியும் முன் ஒரு கால் கூடி பின்னர் ஒரு நாள் எதிர்ப்பட்ட பொழுது அவள் அவளிடத்துப் பரத்தமை காரணமாக ஊடிப் பின்னர் குறியிடத்தே சந்திக்க உடன்பட்டாள்.

மாறுபட்ட வேந்தர் இருவரின் படை போரிட வந்திருப்பது போல அகன்றிருக்கும் அல்குல், தோள், கண் ஆக்கியவற்றையும் குறுகியிருக்கும் நெற்றி, காலடி, இடை ஆகியவற்றுடன் அழகின் தெய்வமான காமனே தன் அம்பை விடும் அழகோடு அகன்ற தெருவில் வெண்ணெய் விற்பதற்காகச் சுழன்று சுழன்று நடந்து வருகிறாள். "சிரிக்கக்கூட முடியாதவனாக நான் இருக்கிறேன்" என்று எண்ணி என் உயிரை வாங்கத் உன் அழகு என்னும் வேலைப் பாய்ச்சிய நட்போ பகையோ இல்லாத இகலாட்டியே! இப்படி என் உயிரை வாங்குவதற்கு நான் என்ன பிழை செய்தேன்?

அப்படி நான் உன்னைத் துன்புறுத்தவில்லை நீ எம் இன ஆயன் ஆனால் நான் ஆய்த்தி (ஆய்ச்சி). நீ காயாம்பூ மாலையைத் தலையில் சூடியிருக்கிறாய். கருமையும் துவர் நிறமும் கொண்ட காவி நிற ஆடை அணிந்திருக்கிறாய். மேயும் மாடுகளுக்கு முன் கோலை ஊன்றிக்கொண்டு நின்கிறாய். நீ ஒரு ஆயன் அல்லவா? அல்லது வேறொருவனா? ஞாயிறு தெய்வம் பெற்றெடுத்து ஒளியுடன் திகழும் மகனாகத் தென்படுகிறாய்.

நீ இப்படிச் சொல்வதால் என்னால் வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்க முடியவில்லை. முல்லை மொட்டும் முல்லை அரும்பும் வரிசைப்படுத்தி வைத்தது போன்ற பற்களும் மூங்கில் போன்ற தோளும் என்னைத் தாக்கிப் போர் புரியும் கண்களும் கொண்டவளாய் இருந்துகொண்டு என்னை நல்லழகன் என்று பாராட்டுபவளே! உன்னை எதிர்த்து யாராவது பேச முடியுமா?

அப்படிச் சொல்லாதே. உன்னை நான் தடுக்கவில்லை. மண்டு போல் பேசிக் குழந்தை போல் நடந்துகொள்கிறாய். என்னைக் கண்டவுடன் முன்பே தெரிந்தவர் போல் நான் விற்கும் வெண்ணெய் பற்றி வினவி என் உறுப்புகளையும் பாராட்டி தொட வருகிறாய். உன் மனத்தில் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?

உன் நெஞ்சுக் களத்தை ஆள என்னால் எப்படி முடியும்? புனத்தில் இருக்கும் என் தந்தைக்கு சோறு கொண்டு செல்வாயா? பசு-இனத்தோடு இருக்கும் என் தந்தைக்குப்

பால் கறக்கப் பாத்திரம் கொண்டு செல்வாழா? தினை வயல் பகுதியில் என் தாய் விட்டிருக்கும் கன்றுகளை மேய்ப்பாயா?

அப்படியே ஆகட்டும். வெண்ணெய் கடையும் ஓசை கேட்கிறது. உன் ஊர் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது எனத் தெரிகிறது. நண்பகல் பொழுது ஆயின் யாரும் பார்க்கமாட்டார்கள். மயில் கழுத்துப் போல் அழகுடன் திகழும் மாயவளே! இந்த வெயிலில் ஏன் விரைந்து செல்கிறாய்? அங்கே பார். யானை தூங்குவது போன்ற பாறை உள்ளது. நுங்குத் தண்ணீர் போன்ற நீர் இருக்கும் சுனை உள்ளது. அதில் நீராடி தளவம், முல்லை ஆகிய பூக்களைப் பறித்துச் சூடிக்கொண்டு காயாம்பூ பூத்திருக்கும் குகுளு சோலையில் என்னோடு தங்கியிருந்துவிட்டு வயில் தாழ்ந்ததும் உன் ஊருக்குத் திரும்பலாம்.

இப்போதே நான் போகவேண்டும். மாவடு போன்ற கண் கொண்ட சிறு ஆய்ச்சிப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். உன் ஏமாற்று வலையில் விழுந்து அவர்கள் ஏமாறுவார்கள். எந்தப் பசுவையும் வெறுக்காத காளை போல் இருக்கிறாய். நாள்தோறும் பத்துப் பேரிடம் காமம் கொள்வாய். நீ ஒரு கண்குத்திக் கள்வன். நீ பிறருக்கு என்னதான் செய்யமாட்டாய்? நான் உனக்கு என்ன செய்ய முடியும்?

கொல்லும் கண் கூர்மையான பல் கொய்யும் தளிர் போன்ற மேனி இப்படிப்பட்ட அழகினை உடைய மாயவள் நீ. உன்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவர் இந்த உலகத்தில் இல்லை என்பதை நீ தெரிந்துகொள். நீ என்னுடன் வா. மலை போன்ற மார்பினைக் கொண்ட தெய்வம் திருமாலைத் தொட்டுச் சத்தியம் செய்கிறேன்.

இப்படியெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாதவருக்குச் சொல். நீ பொய் சொல்லவில்லை என்றால் இனிமையே உருவான அரசனின் சிறுகுடியில் நாங்கள் வாழ்கிறோம். எம் ஆயர் வேந்தனுக்குத் தரவேண்டிய பொருள்களைத் தந்து கடமை ஆற்றிக்கொண்டு ஆரவாரத்துடன் இருப்பார். அப்போது உன் பெண்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கஇகாஞ்சிப் பூக்களின் தாது உதிர்ந்தது போல எரு நிறைந்திருக்கும் மன்றத்தில் குரையாடும் பெண்களுக்குக் கேட்காவண்ணம் உன் ஆம்பல் குழலை ஊது. காஞ்சி மரத்துக்குக் கீழே நாம் கூடலாம்.

109. வினைவல பாங்கின் தலைவன் கூற்று

கார் ஆரப் பெய்த கடி கொள் வியன் புலத்துப்
பேராது சென்று பெரும் பதவப் புல் மாந்தி
நீர் ஆர் நிழல குடம் சுட்டு இனத்து உள்ளும்

போர் ஆரா ஏற்றின் பொரு நாகு இள பாண்டில்
 தேர் ஊரச் செம்மாந்தது போல் மதைஇனள் -
 பேர் ஊரும் சி(ற்)று ஊரும் கெளவை எடுப்பவள் போல்
 மோரோடு வந்தாள் - தகை கண்டை யாரோடும்
 சொல்லியாள் அன்றே வனப்பு!
 பண்ணித் தமர் தந்து ஒரு புறம் தைஇய
 கண்ணி எடுக்கல்லாக் கோடு ஏந்து அகல் அல்குல் -
 புண் இல்லார் புண் ஆக நோக்கும் முழு மெய்யும்
 கண்ணனோ? - ஆய மகள்!
 இவள் தான் திருத்தாச் சுமட்டினள் ஏனைத் தோள் வீசி
 வரிக் கூழ வட்டி தழீஇ அரிக் குழை
 ஆடல் தகையள் கழுத்தினும் வாலிது
 நுண்ணிதாத் தோன்றும் நுகப்பு.
 இடை தெரியா ஏள் இருவரும் தம் தம்
 உடை வனப்பு எல்லாம் இவட்கு ஈத்தார் கொலோ?
 படை இடுவான் மன் கண்டிர் காமன் - மடை அடும்
 பாலொடு கோட்டம் புகின்
 இவள் தான் வருந்த நோய் செய்து இறப்பின் அல்லால் மருந்து அல்லள்
 “யார்க்கும் அணங்கு ஆதல் சான்றாள்” என்று ஊர்ப் பெண்டிர்
 “மாங்காய் நறும் காடி கூட்டுவேம் யாங்கும்
 எழு நின் கிளையொடு போக” என்று தம் தம்
 கொழுநரைப் போகாமல் காத்து முழு நாளும்
 வாயில் அடைப்ப வரும்.

வினைவல பாங்கின் தலைவியைக் கண்ட வினை வல பாங்கின் தலைவன் ‘காமம் சாலா
 இளமை யோன் வயின் ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி’ கூறியது.

கூற்று விளக்கம் : காமப் பக்குவம் அடையாத தலைவியைக் கண்டு துன்பம் அடைந்த
 தலைவனின் கூற்று.

மண் மணக்கும்படிக் கார்மழை நிறைந்து பெய்து இடம் பெயராமல் மேயும் குடம் நிறையப்
 பால் கறக்கும் பசு இனத்தில் போரிடாமல் சென்ற காளையோடு போரிடும் பசு (நாகு)
 இளங்காளை இழுக்கும் தேரில் ஊர்ந்து செம்மாப்புடன் வருவது போல மதமதப்புடன்
 வருகிறாள். பேருரும் சிற்றாரும் அழகைப் பாராட்டிப் பேசும்படி வருகிறாள். மோர்

விற்றுக்கொண்டு வருகிறாள். இவள் அழகை யாரோடும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் வருகிறாள்.

இவளது உறவுக்காரர்கள் தைத்த துணியால் அழகுபடுத்தி மாலை அணிவிக்காமல் இருக்கும் அல்குல் கொண்ட இவள் மனத்தில் புண் இல்லாதவர் புண் படும்படிப் பார்க்கிறாள். இவன் மேனியெல்லாம் என் கண்ணைத் தின்னும் அழகு இவளுக்கு.

இவள் ஒழுங்கில்லாத சும்மாட்டு கட்டி மோரைச் சும்ந்து வருகிறாள். தோளை வீசிக்கொண்டு நடந்து வருகிறாள். கக்கத்திலே கூடை வைத்திருக்கிறாள். இவள் காதுகளில் உள்ள குழை ஆடுகிறது. கழுத்தைக் காட்டிலும் மெலிந்த இடையைப் பெற்றிருக்கிறாள். திருமகள், இரதி ஆகிய அழகுத் தெய்வங்கள் இருவரும் தாம் பெற்றிருக்கும் உடலழகை இவளுக்குத் தந்தார்களோ? இவள் மடைப்கள்ளிக்குப் பால் தரக் கோயிலுக்கு வருவாளாயின் காமக் கடவுள் காமன் தன் கணைகளைத் தொடுப்பான்.

இவள் பிறரை வருத்திக் காமநோய் உண்டாக்கவே வருகிறாள். காம நோய்க்கு மருந்து ஆகமாட்டாள். தன் சால்பினால் எல்லாரையும் வருத்துபவள். ஊரிலுள்ள பெண்கள் எல்லாரும் "நான் மோர்-மாங்காய் தின்னவேண்டும் (கருவுற்றிருக்கிறேன்) எங்குச் சென்றாலும் உன் சுற்றத்தாரோடு செல்க. (தனியே செல்ல வேண்டாம்)" என்று தம் தம் கணவரை வீட்டின் வாயிலை அடைத்துக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்படி வருகிறாள். வினை வல பாங்கின் தலைவியைக் கண்ட வினை வல பாங்கின் தலைவன் "காமம் சாலா இளமையோள் வயின் ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி" கூறியது

110. வினைவல பாங்கின் தலைவன் தலைவியர் கூற்று

“எம்மை எளியமாகக் கருதினையேர் ? என்ற தலைவியை நோக்கித் தலைவன் உரைத்தல்

கடி கொள் இருங்காப்பில் புல்லினத்து ஆயர்
குடிதொறும் நல்லாரை வேண்டுதி! எல்லா!
இடுதேள் மருந்தோ நின் வேட்கை? தொடுதரத்
துன்னித் தந்தாங்கே நகை குறித்து எம்மைத்
திளைத்தற்கு எளிய மாக் கண்டை அளைக்கு எளியாள் 5
வெண்ணெய்க்கும் அன்னள் எனக் கொண்டாய்

ஒண்ணுதால்!

ஆங்கு நீ கூறின் அனைத்துஆக நீங்குக

அச்சத்தான் மாறி அசைவினான் போத்தந்து
நிச்சம் தடுமாறும் மெல்லியல் ஆய்மகள்!
மத்தம் பிணித்த கயிறு போல் நின்நலம்

10

சுற்றிச் சுழலும் என் நெஞ்சு.

விடிந்த பொழுதினும் இல்வயின் போகாது
கொடும் தொழுவினுள் பட்ட கன்றிற்குச் சூழும்
கடுஞ்சூல் ஆ நாகு போல் நின்கண்டு நாளும்
நடுங்கு அஞர் உற்றது என் நெஞ்சு.

15

எவ்வம் மிகுதர எம் திறத்து எஞ்ஞான்றும்
நெய்கடை பாலின் பயன் யாதும் இன்றுஆகிக்
கை தோயல் மாத்திரை அல்லது செய்தி
அறியாது அளித்து என் உயிர்.

தலைவி:

அன்னையோ? மன்றத்துக் கண்டாங்கே சான்றார் மகளிரை 20
இன்றி அமையேன் என்று இன்னவும் சொல்லுவாய்
நின்றாய் நீ சென்றீ! எமர் காண்பர்! நாளையும்
கன்றொடு சேறும் புலத்து.

வினைவல பாங்கினால் வெண்ணெய் நொடைக்குச் சென்ற தலைவியைக் கண்டு
வினைவல பாங்கின் தலைவன் மெய் தீண்டித் தனது ஆற்றாமையை அறிவித்துழி அவள்
“ஈண்டுப் பிறர் அறிவர் : நாளைக் கன்றொடு சேறும்“ என இடம் கூறியது.

கூற்று விளக்கம் : வெண்ணெய் விற்கச் சென்ற தலைவியைத் தலைவன் வழியிடைக்
கண்டு மெய்தீண்டித் தன் ஆற்றாமையை எடுத்துக் கூறினன். அது கேட்ட தலைவி
ஈண்டு எமர் காண்பர் நாளை கன்றொடு புலத்துக்குச் செல்வேன் என்று இடம் சுட்டிக்
கூறினள்.

தலைவி கூறிகிறாள் - எல்லா! கட்டுக்காவல் மிகுந்திருக்கும் இந்த ஊரில் ஆடு மேய்க்கும்
இடையர் குடிதோறும் இருக்கும் பெண்களையெல்லாம் விரும்புகிறாய். உன் ஆசை வலி
உள்ளவர் மேல் தேளை விட்டுக் கொட்டச் செய்வது போல் உள்ளது. என்னைத் தொட
நெருங்குகிறாய். சிரிக்கிறாய். என்னோடு திளைக்கலாம் என்று எண்ணுகிறாய். தயிர்
விற்பவள் வெண்ணெயாகவும் பயன்படுவாள் என்று எண்ணுகிறாய்.

தலைவன் கூறுகிறான் - ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடையவளே! அப்படு நீ
சொன்னால் அது அப்படியே ஆகட்டும். நீ போய்விடு. அச்சத்தால் தானே செல்கிறாய்?
அசைந்து அசைந்து நடந்து நாணத்தால் (நிச்சம்) தான் தடுமாறும் மென்மை உடைய

ஆய்மகள் நீ. உன் மத்தைப் பிடித்துச் சுற்றிக்கொண்டு திரும்பித் திரும்பிச் சுழலும் கயிறாக உன் அழகைச் சுற்றிக்கொண்டு என் நெஞ்சு சுழல்கின்றது.

விடிந்துபோன பின்னரும் இல்லத்துக்குச் செல்லாமல் தொழுவத்துக்குள் இருக்கும் கன்றுக்குட்டிக்காகச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் அடுத்துக் கருவுற்றிருக்கும் தாய்ப்பசு போல உன்னைக் கண்ட பிறகு நாள்தோறும் உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு என் நெஞ்சு உன்னைச் சுழன்று வருகிறது.

துன்பம் பெருகி வாடுகிறேன். நெய் கடையும் தயிரில் வெண்ணெய் தேடாமல் காயாத பாலில் கையை விட்டு வெண்ணெய் தேடி கிடைக்காமல் வருந்துகிறேன். என் உயிர் வருந்தத் தக்கது.

அம்மாயோ! சான்றாண்மை மிக்க மகளாகிய என்னை ஊர் மன்றத்தில் கண்டு "நீ இல்லாமல் வர மாட்டேன்" என்றல்லாம் சொல்கிறாய். இங்கே நிற்கிறாய். நிற்காதே. சென்றுவிடு. எங்களவர் பார்த்துவிடப் போகிறார்கள். நாளை கன்றுகளை மேய்க்கக் காட்டுக்குச் செல்வேன்.

வினை வல பாங்கினால் வெண்ணெய் நொடைக்குச் சென்ற தலைவியைக் கண்டு வினை வல பாங்கின் தலைவன் மெய் தீண்டி தனது ஆற்றாமையை அறிவித்துழி அவள் "ஈண்டுப் பிறர் அறிவர் நாளைக் கன்றொடு சேறும்" என இடம் கூறியது

111. தலைவி கூற்று

தீம் பால் கறந்த கலம் மாற்றக் கன்று எல்லாம்
தாம்பின் பிணித்து மனை நிறீஇ யாய் தந்த
பூம்கரை நீலம் புடை தாழ் மெய் அசைஇ பாங்கரும்
முல்லையும் தாய பாட்டம்கால் - தோழி! - நம்
புல்இனத்து ஆயர் மகளிரோடு எல்லாம் 5
ஒருங்கு விளையாட அவ் வழி வந்த
குருந்தம்பூம் கண்ணிப் பொதுவன் மற்று என்னை
"முற்று இழை ஏளர் மட நல்லாய்! நீ ஆடும்
சிற்பில் புனைகோ சிறிது?" என்றான் "எல்லா! நீ
"பெற்றேம் யாம்" என்று பிறர் செய்த இல் இருப்பாய் 10
கற்றது இலை மன்ற காண்" என்றேன் "முற்று இழாய்!
தாது சூழ் கூந்தல் தகைபெறத் தைஇய
கோதை புனைகோ நினக்கு?" என்றான் "எல்லா! நீ

ஏதிலார் தந்த பூக் கொள்வாய் நனி மிகப்
 பேதையை மன்ற பெரிது“ என்றேன் “மாதராய்! 15
 ஐய பிதிர்ந்த சுணங்கு அணி மென் முலை மேல்
 தொய்யில் எழுதுகோ மற்று?” என்றான் “யாம் பிறர்
 செய் புறம் நோக்கி இருத்துமோ? நீ பெரிது
 மையலை மாதேர் விடுக” என்றேன். தையலாய்!
 சொல்லிய ஆறு எல்லாம் மாறு மாறு யான் பெயர்ப் 20
 அல்லாந்தான் போலப் பெயர்ந்தான் அவனை நீ
 ஆயர் மகளிர் இயல்பு உரைத்து எந்தையும்
 யாயும் அறிய உரைத்தீயின் யான் உற்ற
 நோயும் களைகுவை மன். 24

தலைவி ஆயத்திடைத் தலைவனைக் கண்டவாறும் அவனைக் றியனவும் கூறி
 தோழியைத் தலைவன் வரைவு கடாவி பாய்க்கு அறத்தொடு நிற்க வேண்டும் என்றது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி ஆயத்தாருடன் விளையாடிய பொழுது தலைவன் வந்தான்
 அவளுடன் உரையாடி நீங்கினன். தலைவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு
 வேண்டி பெற்றோரிடத்துக் களவொழுக்கம் பற்றிக் கூறி அறத்தொடு நிற்குமாறு தலைவி
 தோழியிடம் கூறினள்.

தோழி! கறந்த பாலை வேறு பாத்திரத்துக்கு மாற்றிவிட்டு கன்றுக் குட்டியைத் தாம்புக்
 கயிற்றில் பிணித்துக் கட்டி வைத்துவிட்டு தாய் தந்த பூப் போட்ட கரை கொண்ட நீல
 நிறப் புடவையை உடம்பில் தொங்கும்படி உடுத்திக்கொண்டு பாங்கர், முல்லை ஆகிய
 பூக்கொடிகள் படர்ந்திருக்கும் பாட்டங்கால் தோட்டத்தில் நாம் ஆடு மேய்க்கும் ஆயர்
 சிறுமியரோடு சேர்ந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது குருந்தம்பூ மாலை
 அணிந்துகொண்டிருந்த பொதுவன் அங்கு வந்தான்.

வேலைப்பாடு முற்றிய அணிகலன்களை அணிந்துகொண்டிக்கும் மடப்பத்தன்மை
 கொண்ட நல்லவளே! நீ விளையாடுவதற்கு சிறுவீடு கட்டித் தரட்டுமா என்றான். தோழி!
 நீ "சிறுநிலை பெற்றேன்" என்று மகிழ்வுடன் அவன் கட்டித் தந்த இல்லத்துக்குச் சென்று
 விளையாடுவாய். "பிறர் கட்டித் தந்த இல்லத்தில் விளையாட நான் இன்னும்
 கற்றுக்கொள்ளவில்லை" என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டேன்.

முற்றிழாய்! பூந்தாது உதிர்ந்திருக்கும் உன் கூந்தல் அழகு பெறும்படி பூ
 முடித்துவிட்டுமா" என்றான். தோழி! நீ வேறொருவன் தந்த பூவை வாங்கி
 முடித்துக்கொள்வாய். நீ ஒன்றுமறியாத பேதை ஆயிற்றே?

பெண்ணே! மென்மையாகப் பிதுங்கியிருக்கும் உன் முலை மேல் தொய்யில் எழுதிவிட்டுமா" என்றான். நான் பிறர் அழகு செய்வதற்காக ஏங்கிக் கிடக்கிறோமா? அனக்கு ஆசை அதிகம்" என்று கூறிவிட்டேன்.

பெண்ணே! அவன் சொல்லியதற்கெல்லாம் மாறாகப் பேசி நான் மறுத்துவிட்டேன். அவன் ஏமாந்தவன் போலத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டான். அவனிடம் நீ ஆயர் மகளிர் நடந்துகொள்ளும் மரபினை எடுத்துரைக்க வேண்டும். என் தந்தையும் தாயும் அறியும்படி எடுத்துரைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் என் காதல் நோய் தீரும்

முல்லைகலியின் சிறப்புகள்

முல்லை நில மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் பண்புகள் ஆகிய சிறப்புகளில் சிலவற்றை இப்பகுதியில் அறியலாம்.

ஏறு தழுவல்

ஆயர்கள் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து தம் பசு முதலிய இனங்களைக் காக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். மேலும் நாட்டின் எல்லைப் பகுதி காடு. பகைவரின் தாக்குதலுக்கு முதலில் உட்படுவதும் அப்பகுதியே இ ஆதலால் அவர்கள் வீரம் உடையவராக விளங்க வேண்டியிருந்தது. எனவே ஆயர் தம் மகளை மணக்க வரும் ஆடவர் வீரம் மிக்கவராய் விளங்க வேண்டும் என எண்ணினர். அதன் காரணமாக ஏறு தழுவும் நிகழ்ச்சியை ஏற்படுத்தினர். ஏறு தழுவதல் என்பது சீறிப் பாயும் காளைகளைத் தழுவி அடக்குதல் ஆகும். ஆயர் ஏறுகளின் கொம்பைக் கூர்மையாகச் சீவிப் பரந்த வெளியான ஏறு தழுவும் இடத்தில் விடுவர். இளைஞர் போட்டி போட்டு ஏறு தழுவ முயல்வர். ஏறு தழுவிய ஆயனுக்குத் தம் பெண்ணை மணம் முடித்துத் தருவர் ஆயர். ஏறு தழுவல் காட்சிகளை நல்லுருத்திரன் பாடிய முல்லைக் கலிப் பாடல்களில் விரிவாகக் காணலாம்.

ஓஓ! இவள் பொருபுகல் நல்ஏறு கொள்பவர் அல்லால்

திருமாமெய் தீண்டலர்

(கலித்தொகை-102 : 9-10)

போர் செய்யும் விருப்பம் உடைய நல்ல காளையை அடக்குபவரே அல்லாமல் வேறு யாரும் இவளது மெய் தீண்டத்தக்கவர் அல்லர் என்பது இதன் பொருள். ஆயர்குலப் பெண் ஏறு தழுவும் ஆடவனையே விரும்பி மணப்பாள் என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

ஆடு, மாடுகள் வதியும் இடத்தையும் ஏறு தழுவும் இடத்தையும் 'தொழு' என்பர். ஏறு தழுவவதற்கு முன் நீர்த்துறைகளிலும் மரத்தடிகளிலும் உள்ள தெய்வங்களை வழிபடுவது மரபு. வீரம் அற்றவனை ஆயர்குலப் பெண்டிர் விரும்ப மாட்டார். காளையின் கொம்புக்கு அச்சம் கொள்பவனை ஆயர்மகள் அடுத்த பிறவியில் கூடக் கணவனாக ஏற்கமாட்டாள்.

இக்கருத்தை

கொல்லேற்றுக் கோடுஅஞ்சு வாளை மறுமையும்

புல்லாளே ஆய மகள்

(கலித்தொகை- 103 : 63-64)

என்ற கலித்தொகை அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

இளைஞர்கள் ஏறு தழுவும் காட்சியைக் காணும் தோழியும் தலைவியும் பேசிக் கொள்ளும் உரையாடலில் அக்காட்சி அழகாக விரிகிறது. ஆயர் காளைகளைத் தொழுவில் விடுகின்ற போது வாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன. மகளிர் வரிசையாக நிற்கின்றனர். தொழுவில் ஆயர் பாய்ந்தபோது தூசி கிளம்புகிறது தொழுவில் பாய்ந்த ஆயர் காளைகளின் கொம்பினைப் பிடித்தனர் தம் மார்பில் பொருந்தும்படி தழுவினர். அவற்றின் கழுத்தில் அடங்கினர் கொண்டை (இமில்) முறியும்படி தழுவினர் தோளுக்கு நடுவே காளையின் கழுத்தைப் புகும்படி விட்டனர் காளைகள் ஆயர்களைக் கீழே வீழ்த்தின் நீண்ட கொம்புகளால் சாகும்படி குத்தின் மொத்தத்தில் கோபமுற்ற காளை எமனைப் போல் விளங்கியது.

இக்காட்சிகளைக் கலித்தொகை 105 ஆம் பாடல் விரிவாகக் காட்டுகிறது.

ஏறு தழுவல் முடிந்தபின் உறவினர் இசைவுடன் திருமணம் நிகழ்த்துவதே ஆயர் குல வழக்கமாகத் தெரிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் கலித்தொகையில் மட்டுமே ஏறு தழுவல் நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகின்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

எருமைக் கொம்பை வழிபடல்

ஆயர் தம் வீட்டில் திருமணம் முதலிய நிகழ்வு நிகழும்போது செம்மண் பூசுவர். இளமணலை வீட்டின் முன்பக்கம் பரப்புவர். பெண் எருமைக் கொம்பை வீட்டில் வைத்து அதைத் தெய்வமாக வழிபடுவர்.

தருமணல் தாழப்பெய்து இல்பூவல் ஊட்டி

எருமைப் பெடையொடு எமர்ஈங்கு அயரும்

பெருமணம்

(கலித்தொகை-114 : 12-14)

கொணர்ந்து குவித்த மணலைப் பரப்புகின்றனர் வீட்டில் செம்மண் பூசுகின்றனர் தெய்வமாய் வைத்த பெண் எருமையின் கொம்பை வழிபட்டு உறவினர் திருமணம் நிகழ்த்துகின்றனர் என்பது இப்பாடல் வரிகளின் பொருள் ஆகும்.

மூவினம் வளர்த்தல்

எருமை, பசு, ஆடு ஆகிய மூவினத்தை வளர்த்து அவற்றின் பயன்களால் வாழ்க்கை நடத்தும் ஆயர் மூவகைப் படுவர்.

(1) கோட்டினத்து ஆயர் - எருமைக் கூட்டத்தை உடையவர்.

(2) கோவினத்து ஆயர் - பசுக் கூட்டத்தை உடையவர்.

(3) புல்லினத்து ஆயர் - ஆடுகளை உடையவர்.

மறப்பண்பில் பசுவின ஆயரை விட எருமை இன ஆயரே சிறந்தவர் என்ற கொள்கை ஆயருக்கு உண்டு.

இஃதுஓத்தன்

கோட்டினத்து ஆயர்மகன் அன்றே மீட்டுஓரான்

போர்புகல் ஏற்றுப் பிணர்எருத்தில் தத்துபு

தார்போல் தழீஇ யவன்.

(கலித்தொகை- 103 : 32-35)

போரிடும் காளையின் கழுத்தில் பாய்ந்து மாலையாய் அதனைத் தழுவியவன் எருமைக் கூட்டத்தை உடைய ஆயர்மகன் அல்லவா ? காளையின் வலிமையை அடக்காமல் அவன் மீளான் என்பது இதன் பொருள்.

பால், மோர் - விற்றல்

ஆவினத்தை வளர்த்து ஆவின் பயனான பால், மோர், வெண்ணெய் விற்று வருகிறாள் ஆயர் குலப் பெண் ஒருத்தி. தலையில் மோர்ப் பாளை ஏந்திப் பெரிய ஊர்களையும் சிறிய ஊர்களையும் கடந்து செல்கிறாள் அவள். அழகும் இளமையும் நிறையமோருடன் வந்தவளைக் கண்டபோது ஊர் முழுவதும் ஆரவாரம் உண்டாகிறது.

காமக் கடவுள் பாலுடன் செல்லும் அழகிய ஆயர் குலப் பெண்ணைக் கண்டால் அம்புகள் பயனற்றன என்று அவற்றைக் கீழே இட்டு விடுவான் என்கின்றனர்.

இவ்வாறு பிறர் ஏவப் பால், மோர், வெண்ணெய் விற்போர் 'வினைவல பாங்கர்' எனக் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

விரிச்சி கேட்டல்

தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொல் கேட்டு நின்றலை விரிச்சி கேட்டல் என்பர். முல்லை நிலப் பெண்டிரிடம் விரிச்சி கேட்கும் பழக்கம் இருந்ததை முல்லைப்பாட்டு உணர்த்துகிறது.

மழைக்கால மாலைப் பொழுதில் தலைவனது பிரிவால் வருந்துகிறாள் தலைவி. அவள் அரசி. போருக்குச் சென்ற அரசன் வரவில்லையே என்ற ஏக்கம் அரசிக்குத் துன்பம் செய்கிறது. பெருமுது பெண்டிர் என்று அழைக்கப்படும் வயது முதிர்ந்த பெண்கள் சிலர் கோவிலுக்குச் செல்கின்றனர். அக்கோவிலில் நிறை நாழி நெல்லும்இ முல்லை மலர்களும் தூவி வணங்கி நற்சொல் கேட்டு நிற்கின்றனர். அப்போது ஆயச்சிறுமி ஒருத்தி கூறும் சொற்கள் அவர்களது செவிகளில் நற்சொல்லாக விழுகின்றன.

சிறிய கயிற்றினால் கட்டப் பட்டிருந்த பச்சிளங் கன்றுகள் பசியுடன் தாய்ப் பசுக்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் குரல் கொடுக்கின்றன. குளிரில் நடுங்கும் ஆயச் சிறுமி அக்கன்றுகளை நோக்கி

இன்னே வருகுவர் தாயர் (முல்லைப்பாட்டு : 16) என்கிறாள்.

தாய்ப் பசுக்கள் இப்போதே வரும் என்று பொருள் தரும் இக்கூற்றைத் 'தலைவன் விரைவில் வந்துவிடுவான்' எனப் பொருள்படும் நல்ல விரிச்சியாக ஏற்கின்றனர் பெருமுது பெண்டிர். இதைச் சொல்லி அரசியைத் தேற்ற ஆரம்பிக்கின்றனர்.

மகளிர் பங்கேற்றல்

முல்லைக் காட்டில் பாசறை அமைத்தான் அரசன். அப்பாசறையில் ஏவல் மங்கையர் இரவைப் பகலாக்குவது போல ஒளிவீசும் வாளைக் கச்சில் வரிந்து கட்டி நெய்யை ஊற்றும் திரிக்குழாயைக் கையில் ஏந்தி இடப்பட்ட பாவை விளக்கு அவியும் நேரமெல்லாம் மீண்டும் நெய் ஊற்றி விளக்கு ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர். (முல்லைப்பாட்டு : 46-49)

போர்க்களம் செல்லும் ஆடவர்களின் வீரத்திற்குக் குறைந்தவர்கள் அல்லர் பெண்கள் என்ற கருத்தை இப்பெண்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றனர்.

அரசனை வாழ்த்தல்

முல்லை நிலப் பெண்கள் அரசனை வாழ்த்திக் குரவையிட்டுக் கூத்தாடுவது உண்டு. ஏறு தழுவிய பின் குரவையிடும் வழக்கமும் உண்டு. மன்னன் பாண்டியனை வாழ்த்துவதைச் சில முல்லைக் கலிப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

சான்று : கலித்தொகை 103 ஆம் பாடல்.

புறநானூறு

66

நளி இரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி
வளி தொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக!
களி இயல் யானைக் கரிகால்வளவ!
சென்று அமர்க் கடந்த நின் ஆற்றல் தோன்ற
வென்றோய்! நின்னினும் நல்லன் அன்றே –
கலி கொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப் புகழ் உலகம் எய்தி
புறப் புண் நாணி வடக்கிருந்தோனே? 8

திணை : வாகை

துறை : அரசவாகை.

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானை வெண்ணிக் குயத்தியார் பாடியது.

துறை விளக்கம் :

அரசனின் இயல்பு கூறும் துறை அரசவாகை. இப்பாடலில் ஆற்றல் தோன்ற வென்றோய்“ என்று வீரமும் குடிப்பண்பும் குறித்தமையால் இது அரச வாகையாயிற்று.

நீர் செறிந்த பெரிய கடலிடத்தே மரக்கவம் செலுத்தியும் அது அசையாதபோது காற்றினை ஏவல் கொண்டும் அமைந்த வலிமையை உடையவனின் வழித்தோன்றலே! மதம் பொருந்திய ஆண்யானையை உடைய கரிகால் வளவனே! போர் மேற்சென்று கொன்று நின்னாற்றல் தோன்றுமாறு வென்றாய் குறைவுபடாது பெருகும் புதுவருவாயை உடைய வெண்ணியில் ஊர்ப்புறத்தின் போர்க்களத்தில் மிகப் புகழ்மைந்த உலகை விரும்பிப் பொருந்தியவனும் புறப்புண்ணிற்கு நாணி வடக்கிருந்தோனுமான பெருஞ்சேரலாதன் நின்னைவிட நல்லன் அல்லனோ?

புறநானூறு

83

அடி புனை தொடுகழல் மை அணல் காளைக்கு என்
தொடி கழித்திடுதல் யான் யாய் அஞ்சுவலே
அடு தோள் முயங்கல் அவை நானுவலே
என் போல் பெரு விதுப்புறுக - என்றும்
ஒரு பாற் படாஅதாகி

திணை : கைக்கிளை

துறை : பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார் பாடியது.

திணை விளக்கம்: கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காமம். ஒருவரிடம் தான் கொண்ட காதலை அவரால் விரும்பப்படாத நிலையிலும் கூறி மகிழ்வதாகும்.

துறை விளக்கம் : இவ்வகையில் பெருநற்கிள்ளியைப் புகழ்ந்து தம் காதலை நக்கண்ணையார் புலப்படுத்தியது (பழிச்சுதல் - புகழ்தல்).

காலில் புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலையுடையவன் மைபோன்ற கரிய தாடியையுடையவன். அத்தகையவனுக்காக என் வளையல்கள் கழன்று போகின்றன. இதனால் நான் தாயை எண்ணி அஞ்சுவேன். பகையை வெல்லும் அவனுடைய தோளைத் தழுவுதற்கு எண்ணினேன் அவைக் களத்தே உள்ளாரை எண்ணி நானுவேன். எந்நாளும் ஒரு தன்மைத்தாய் இல்லாமல் இரு தன்மைத்தாய் மயக்கத்தையுடைய இவ்வூர் என்னைப் போல் மிக்க நடுக்கமுறுவதாக

புறநானூறு

86

சிற்றில் நல் தூண் பற்றி “நின் மகன்
யாண்டு உளனோ?” என வினவுதி: என்மகன்
யாண்டு உளன் ஆயினும் அறியேன் ஓரும்
புலி சேர்ந்து போகிய கல் அளை போல.
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன்மாதோ போர்க்களத்தானே. 6

திணை: வாகை

துறை : ஏறாண் முல்லை.

காவற் பெண்டின் பாட்டு.

துறை விளக்கம் : வீரம் செறிந்த குடியில் பிறந்த ஆண்மகனின் இயல்பைப் புகழ்தல் ஏறாண் முல்லையாகும். இப்பாடலில் “போர்க்களத்துத் தோன்றுவன்” என்பதால் போரஞ்சா வீர இயல்பு கூறப்பெற்றமையால் ஏறாண் முல்லை எனப்பெற்றது.

சிறிய வீட்டில் உள்ள நல்ல தூணைப் பற்றிய வண்ணம் “உன் மகன் எங்கு உள்ளானோ?” என வினவுகிறாய். என் மகன் எங்கிருந்தாலும் நானறியேன். புலி இருந்து பின் பெயர்த்து

சென்ற கற்குகை போல அவனைப் பெற்ற வயிறு இதுவேயாகும். அவன் போர் நிகழும் களத்தில் தோன்றுமியல்புடையன் அவனைக் காண்பதற்கு அங்குச் செல்"

புறநானூறு

87

களம் புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர்! போர் எதிர்ந்து
எம்முளும் உள்ளன் ஒரு பொருநன் வைகல்
எண் தேர் செய்யும் தச்சன்
திங்கள் வலித்த கால் அன்னோனே. 4

திணை : தும்பை துறை : தானை மறம்.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

துறை விளக்கம் : படைகளின் ஒத்த சிறப்புக் கூறி அவை போரிடாது விலக்குதல் தானை மறம். (தானை - படை மறம் வீரம்) இப்பாடலில் "களம்புகல் ஓம்புமின் எம்முளும் பொருநன் உள்ளன்" என்று படை வீரர் மறம் கூறியதால் தானைமறம் ஆயிற்று.

பகைவீர்! போர்க்களம் புகுதலைத் தவிருங்கள். போரை எதிர்நோக்கியவனாய் எம்மிடத்தும் ஒரு வீரன் உள்ளான். அம்மறவன் ஒருநாளில் எட்டுத் தேரைச் செய்யும் தச்சன். ஒருமாதம் கூடிச் செய்த தேர்க்காலிற்கு ஒப்பானவன்.

புறநானூறு

101

ஒரு நாள் செல்லலம் இரு நாள் செல்லலம்
பல நாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்.
தலை நாள் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
இழை அணி யானை இயல்தேர் அஞ்சி
அதியமான் பரிசில் பெறாஉம் காலம்
நீட்டினும் நீட்டாதுஆயினும் களிறு தன்
கோட்டு இடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத்தது அது பொய் ஆகாதே
அருந்த ஏமாந்த நெஞ்சம்!
வருந்த வேண்டர் வாழ்க அவன் தாளே! 10

திணை : பாடாண்திணை துறை : பரிசில் கடாநிலை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

திணை விளக்கம் : பாடாண்திணை என்பது புகழ்ந்து பாடத்தக்க ஆண்மகனின் ஒழுக்கலாறு என்று பொருள்படும். ஒருவனுடைய புகழும் வலிமையும் கொடையும் அருளும் ஆகிய இவற்றைப் புகழ்ந்து பாடுதல். ஒளியும் ஆற்றலும் ஓம்பா ஈகையும் அளியும் என்றிவற்றைப் புனைந்து பாடுதல் பாடாணில் நிகழும். சங்கப் பாடல்களில் பாடாண் பாட்டே மிகுதி என்பது கருதத்தக்கது.

துறை விளக்கம் : பரிசில் கடாநிலை என்பது ஒரு துறை யாவரும் பரிசில் பெற்றார் யான் பெற்றிலன் எனத் தனது பரிசில் பெறும் விருப்பத்தைப் பரிசில் கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல். பரிசிவரை விட்டு நீங்காமல் இருக்கும் தலைவனுக்குப் பரிசில் விரும்பியோன் தன் சுற்றத்தினது துன்பம் முதலியவற்றைக் கூறிப் பரிசில் கேட்டு நின்ற நிலை. பரிசில் தாழ்ப்பினும் தருதல் தப்பாது என்று உரைத்து அதனைத் தருமாறு குறிப்பாக வேண்டுவதால் பரிசில் கடாநிலை ஆயிற்று.

யாம் ஒரு நாள் அல்ல இரண்டு நாள் அல்ல பலநாளும் மீளமீளப் பலரோடு கூடச் சென்றாலும் முதல் நாளினைப் போலவே விருப்பமுடன் உதவும் பண்புடையவன் அணிகலம் அணிந்த யானையையும் தேரையுமுடையவன் அதியமான். அவன் பரிசிவ் தரக் காலம் சிறிது தாழ்ப்பினும் தாழ்த்தாவிடினும் அப்பரிசில் யானையினது கொம்பினிடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நம் கையகத்தது. அது தப்பாமல் கிடைக்கும். உண்ண ஆசைப்பட்ட நெஞ்சே! நீ பரிசிலுக்கு வருந்தவேண்டாம். அவன் தாள் வாழ்க.

புறநானூறு

187

நாடாகொன்றேர் காடாகொன்றேர்
அவலாகொன்றேர் மிசையாகொன்றேர்
எவ் வழி நல்லவர் ஆடவர்.
அவ் வழி நல்லை வாழிய நிலனே! 4

திணை : பொதுவியல்
ஒளவையார் பாடியது

துறை: பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

துறை விளக்கம் : "எவ் வழி நல்லவர் ஆடவர அவ் வழி நல்லை வாழிய நிலனே" என்று ஆடவரது ஒழுக்கமே உலகமேம்பாட்டிற்கு அடிப்படை என உலக இயற்கை கூறியதால் பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறையாயிற்று.

நிலனே! நீ ஒன்றில் நாடேயாக் ஒன்றில் காடேயாக் ஒன்றில் பள்ளமேயாக் ஒன்றில் மேடேயாக் எவ்வாறாயினும் ஆடவர் எவ்விடத்து நல்லவராக விளங்குகின்றனரோ அவ்விடத்து நீயும் நன்மையுடையை அதுவல்லது நினக்கென ஒரு நன்மை உடையை இல்லை நீ வாழ்வாயாக!

புறநானூறு

206

வாயிலோயே! வாயிலோயே!
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி தாம்
உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்தும் இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க்கு அடையா வாயிலோயே!
கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி
தன் அறியலன் கொல்? என் அறியலன் கொல்?
அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென.
வறுந் தலை உலகமும் அன்றே அதனால்
காவினம் கலனே சுருக்கினெம் கலப்பைப்
மரம் கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே. 13

திணையும் துறையும் அவை

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பரிசில் நீட்டித்தானை ஒளவையார் பாடியது.

வாயிற் காப்போனே! வாயிற் காப்போனே! வள்ளன்மை மிக்காரது செவியிடத்தே விளங்கிய சொற்களை விதைத்துத் தாம் கருதிய பரிசிலை விளைக்கும் வலிமை மிக்க உள்ளத்தைக் கொண்ட இ பரிசிலர் தகுதி அறிந்து வழங்கும் பரிசிலைப் பெறுதற்கு வருத்தமுறுகின்ற பரிசிலர்க்கு அடைக்காமல் திறந்த வாயிலை யுடையவனே! விரைந்த குதிரையை உடைய தலைவனாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரம் அறியமாட்டானா? இல்லையெனில் என் தரத்தை அறியமாட்டானா? அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தாராக உலகம் அதனால் வறுமைப் படுவதில்லையே. ஆதலால் எம் இசைக் கருவிகளைத் தோளிற் சுமந்தேம் எங்கள் இசைக்கலங்கள் இட்ட பைகளைக் கட்டிக்

கொண்டேம். மரத்தை வெட்டிக் கொள்ளும் தச்சர் பெற்ற சிறுவர்கள் தம் மழுவோடு காட்டிற்குச் சென்றால் அங்குள்ள மரங்கள் எப்படி அவர்களுக்கு உடனே வேண்டுமாறு பயன்படுமோ அப்படி எந்தத் திசைக்கண் சென்றாலும் அத்திசையில் சோறுகிடைக்கும்."

புறநானூறு

232

இல்லாகியரோ காலை மாலை!
அல்லாகியர் யான் வாழும் நாளே!
நடுகல் பீலி சூட்டி நார் அரி
சிறு கலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ
கோடு உயர் பிறங்கு மலை கெழீஇய
நாடு உடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோனே?
6

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

உயர்ந்த சிகரங்களை உடைய பெரிய மலை பொருந்திய தன் நாட்டையே கொடுத்தாலும் பெற்றுக்கொள்ளாதவன் அதியமான். அவன் இறந்தபிறகு அவன் நினைவாக நடப்பட்ட கல்லில் மயில் தோகையைச் சூட்டி நாரால் அரிக்கப்பட்ட கள்ளினை சிறிய கலத்தால் சிந்தினாலும் அதனைப் பெற்றுக்கொள்வானோ மாட்டானோ.

அத்தகையோன் இல்லாமல் நீங்குகின்ற காலைப் பொழுதும் மாலைப்பொழுதும் இனி இல்லாமல் போகட்டும். ஏனெனில் அவனின்றி யான் வாழும் நாட்கள் பயனற்றவை. எனவே அந்நாட்களும் நீங்கட்டும்.

புறநானூறு

246

பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே!
“செல்க” எனச் சொல்லாத “ஒழிக” என விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல் சான்றீரே!
அணில் வரிக் கொடுங் காய் வாள் போழ்ந்திட்ட
காழ் போல் நல் விளர் நறு நெய் தீண்டாது.
அடை இடைக் கிடந்த கை பிழி பண்டம்

139

வெள் எட் சாந்தொடு புளிப் பெய்து அட்ட
 வேளை வெந்தை வல்சி ஆக
 பரற் பெய் பள்ளிப் பாய் இன்று வதியும்
 உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம்மாதேர்
 பெருங் காட்டுப் பண்ணிய கருங் கோட்டு ஈமம்
 நுமக்கு அரிதாகுகதில்ல எமக்கு எம்
 பெருந் தோட் கணவன் மாய்ந்தென அரும்பு அற
 வள் இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
 நள் இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓரற்றே! 15

திணை : அது

துறை : ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

பலராகிய சான்றோரே உன் தலைவன் இறந்தான். அவனுடன் நீயும் உடன்செல் என்று
 கூறாது செல்லாது தவிர்க் என்று கூறி விலக்கும் பொல்லாத எண்ணத்தையுடைய
 பலராகிய சான்றோரே! அணிலின் மேலுள்ள வரிபோல் வரியை உடைய
 வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்து இடப்பட்ட விதை அவ்விதை போன்றதும் நல்ல
 வெண்மையான மணம்மிகுந்த நெய் தீண்டப்படாததும் கீரை இடையிடையே பயின்று
 கையால் பிழிந்து கொள்ளப்பட்டதுமான நீர்ச்சோற்றுத்திரள் அதனுடன் வெண்மையான
 எள்ளுத்துவையலுடன் புளியுடன் சமைத்த வேளைக்கீரையையும் வேகவைத்து
 உணவாகக் கொண்டு உண்பர் கைம்மை மகளிர். இவற்றை உணவாகக் கொள்வதுடன்
 பருக்கைக் கற்கள் அமைந்த படுக்கையின் மீது பாயுமின்றிக் கிடப்பர் இத்தகைய
 கைம்மை நோன்பால் வருந்தும் பெண்டிராக யாம் விளங்கமாட்டோம். சுடுகாட்டில்
 உண்டாக்கியதும் கரிய விறகால் அடுக்கப்பட்டதுமான பிணப்படுக்கை உமக்கு அரியதாக
 இருக்கலாம். ஆனால் எங்களுக்குப் பெரிய தோளையுடைய எம் கணவன் இறந்தபிறகு
 மொட்டின்றி நிறைந்த இதழ் மலர்ந்த தாமரையை உடையதும் நீர் செறிந்ததுமான பெரிய
 பொய்கையும் தீயும் ஒரு தன்மைத்தே ஆகும்

புறநானூறு

279

கெடுக சிந்தை: கடிது இவள் துணிவே

மூதில் மகளிராதல் தகுமே:

மேல்நாள் உற்ற செருவிற்கு இவள் தன்னை

140

யானை எறிந்து. களத்து ஒழிந்தனனே
நெருநல் உற்ற செருவிற்கு இவள் கொழுநன்
பெரு நிரை விலங்கி ஆண்டுப் பட்டனனே
இன்றும் செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல் கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்து உடஇ
பாறு மயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி
ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்
“செருமுகம் நோக்கிச் செல்க” என விடுமே!

திணை - வாகை

துறை : மூதின் முல்லை

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடியது.

வாகை அரசரும் வீரரும் வாகைப் பூவைத் தலையிலே சூடிப் பகைவரைக் கொன்று
ஆரவாரித்தல் வாகைத் திணையாகும்.

மூதின் முல்லை : வீரர்களுக்கு மட்டுமின்றி மறக்குடிப் பிறந்த மகளிருக்கும்
சினமுண்டாதலைச் சிறப்பித்துப் பாடுதல் மூதின் முல்லையாகும்.

இவள் எண்ணம் கெடுக. இவளது துணிவு மிகவும் அஞ்சத்தக்கது. மறக்குடியில் பிறந்த
மகளாதல் மிகவும் பொருத்தமே. முதல் நாள் நடந்த போரில் இவளுடைய தந்தை
யானையைக் கொன்று தானும் இறந்தான். நேற்று நடந்த போரில் இவள் கணவன்
பசுக்கூட்டங்களைப் பகைவர் கவராவண்ணம் தடுத்தி நிறுத்தி ஆங்குப்பட்டான். இன்றும்
போர்ப்பறை கேட்டு விருப்பம் கொண்டு அறிவு மயங்கினாள். தன் குடிக்குத்தன் ஒரு
மகனையல்லது வேறு இல்லாத அவனை அழைத்தாள். வேலைக் கையிலே தந்தாள்.
வெண்மையான ஆடையை அவனுக்கு உடுத்தினாள். பரந்து கிடந்த குடுமித் தலைக்கு
எண்ணெய் தடவினாள். போர்க்களம் நோக்கிப் போய்வா என்று கூறி அனுப்பினாள்.

புறநானூறு

எட்டுத்தொகையுள் அடங்கிய ஒரு தொகை நூல்தான் புறநானூறு. தொகை என்றால் தனித்தனிப் பாடல்களின் தொகுப்பு என்று பொருள். மனிதனின் அகவாழ்க்கை ஒழுக்கமான காதலைத் தவிர அவனுடைய மற்ற வெளி உலகவாழ்க்கை ஒழுக்கங்கள் எல்லாம் புறத்திணை எனப்பட்டன. அவனது வீரம், கல்வி, கொடை, நட்பு, அறம், ஆட்சி போன்ற சமூகம் தொடர்பான ஒழுக்கங்கள் எல்லாம் புறத்திணையில் அடங்கும். புறத்திணை பற்றிய நானூறு பாடல்களின் தொகை நூல் என்பதால் இது புறநானூறு என்று பெயர் பெற்றது. இந்நூலில் உள்ள நானூறு பாடல்களில் ஒன்று கடவுள் வாழ்த்து. 267, 268 எண் கொண்ட இரு பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. இவற்றிற்குப் பின்னால் உள்ள பல பாடல்களின் சொற்களும் அடிகளும் சிதைந்து உள்ளதால் முழுமையான வடிவில் இல்லை. வேறு வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பல புலவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகப் புறநானூறு உள்ளது. பாடப்பட்டவர்கள் பலரும் பல்வேறுபட்ட காலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். அகத்திணைப் பாடல்களில் உள்ளவை போன்ற கற்பனைப் பாத்திரங்கள் இல்லை. எனவே தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் ஒரு மிக நீண்ட கால கட்டத்தின் பதிவுகள் புறநானூற்றில் உள்ளன.

அகநானூறு என்னும் தொகை நூலுக்கு ஒரு தொகுப்பு முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளதை அறிவோம் அல்லவா? அதைப்போல் இந்த நூலுக்கும் ஒரு தொகுப்பு முறையை நூலைத் தொகுத்தவர்கள் பின்பற்ற முயன்று உள்ளனர். கடவுள் வாழ்த்து, அடுத்து மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் பற்றிய பாடல்கள் அடுத்து வேளிர்கள் என்னும் குறுநில மன்னர்கள், வள்ளல்கள் பற்றிய பாடல்கள் அவற்றை அடுத்துப் போர் பற்றிய பாடல்கள், இறந்தவர்களுக்கான இரங்கல் பாக்கள், உலகியல் நிலையாமை பற்றிய பாடல்கள் எனப் புறநானூறு தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலின் கீழும் பாடப் பெற்றவர், பாடியவர், பாடல் உணர்த்தும் திணை, துறை போன்ற குறிப்புகள் உள்ளன. பாடிய 156 புலவர்களுள் மன்னர்களும் மகளிரும் உள்ளனர். மகளிரும் கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து புலவர்களாக விளங்கி உள்ளனர். புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இருந்து சங்க காலத் தமிழர்களின் இலக்கியப் படைப்பாற்றலையும் வீரம், கல்வி, கொடை, ஆட்சித்திறன், வாழ்க்கை பற்றிய மெய்யறிவு, மக்கள் வாழ்க்கை நிலை போன்றவற்றையும் அறிய இயலும்

நல்லவன் அல்லனோ?

களிப்புநடை போடும் யானைமேல் தோன்றும் கரிகால் வளவ! கடலில் நாவாய்க் கப்பல் ஓட்டிக் காற்றையே ஆண்ட வலிமையாளரின் வழிவந்தவன் நீ. நீ போரில் வென்றாய். அதனால் நீ நல்லன். எனினும் வெண்ணிப் பறந்தலைப் போரில் உன்

வலிமை மிக்க தாக்குதலால் புறப்புண் பட்டு அதற்காக நாணி அப் போர்க்களத்திலேயே வடக்கிருந்து உயிர் துறந்த மன்னன் (பெருஞ்சேரலாதன்) உன்னைக் காட்டிலும் நல்லவன் அல்லனோ?

இருபாற்பட்ட ஊர்

கழல் அணிந்த கால்களையும் கருநிறத் தாடியையும் உடைய காளைபோன்ற நற்கிள்ளிமேல் நான் கொண்ட காதலால் என் கைவளைகள் கழல்கின்றன. ஆகவே நான் காதல்கொண்ட செய்தி என் தாய்க்குத் தெரிந்துவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அவன் வலிய தோள்களைத் தழுவவேண்டுமென்று என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. ஆனால் அவையில் பலரும் இருப்பதால் அவனைத் தழுவுவதற்கு நாணுகிறேன். நான் என் காதலை வெளிப்படுத்தாமலேயே என் தாய்க்கு என் காதல் தெரிந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் ஒரு பக்கம். மற்றொரு பக்கம் நான் காதலை வெளிப்படுத்தினால் ஊர் மக்களுக்குத் தெரிந்துவிடுமோ என்ற நாணம். அச்சத்திற்கும் நாணத்திற்குமிடையே சிக்கிக்கொண்டு நான் நடுக்கமடைவதுபோல் நற்கிள்ளியை ஆதரிப்பதா அல்லது மல்லனை ஆதரிப்பதா என்று புரியாமல் மயங்கும் இவ்வூர் ஒரு கட்சியாக இல்லாமல் இரு கட்சியாய் இருந்து என்றும் என்போல் பெரிய நடுக்கம் உறுக.

புலி தங்கிய குகை

என் வீட்டில் உள்ள நல்ல தூணைப் பற்றிக்கொண்டு நின்று “உன் மகன் எங்கு இருக்கிறான்” என வினவுகிறாய். அவன் எங்கு இருக்கிறானோ எனக்குத் தெரியாது. புலி வெளியேறியுள்ள கல்லுக்குகை போல அவனைப் பெற்றெடுத்த வயிறுதான் அவன் தானாகவே போர்க்களத்தில் தோன்றுவான்.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி

அரசன் அதியமானின் பகைவர்களைப் புலவர் ஓளவையார் அச்சுறுத்தும் பாடல் இது. ஒவ்வொரு நாளும் எட்டுத் தேர்களை முழுமையாகச் செய்யும் ஆற்றல் மிக்க தச்சன் ஒருவன் தேர்க்கால் ஒன்றுக்கு மட்டும் ஒரு மாத காலம் செலவிட்டு முயன்று செய்த தேர் பெற்றிருக்கும் வலிமை போல வல்லமை மிக்க ஒரு போராளி எங்களிடமும் இருக்கிறான். எனவே பகைவர்களே அவனை எதிர்த்துப் போர்களம் புகுவதைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்.

ஒருநாள் இருநாள் அன்று. பலநாள்

ஒருநாள் இருநாள் அன்று. பலநாள் பலரோடு சென்று பரிசில் வேண்டினாலும் முதல்நாள் விருப்பத்துடன் வழங்கியது போலவே எல்லா நாளும்

எல்லாருக்கும் விருப்பத்தோடு வழங்குவான். அவன் அணிகலன் பூண்ட யானைமேல் வரும் 'அஞ்சி அதியமான்'. அவனிடம் பரிசில் பெறுவதற்குக் காலம் தாழ்ந்தாலும் தாழாவிட்டாலும் களிறு தன் தந்தங்களுக்கு இடையில் வைத்த சோற்றுக் கவளம் அதற்குப் பயன்படுவது போல அவன் பரிசில் நமக்கு உதவும். உண்ண ஏமாந்திருக்கும் நெஞ்சமே வருந்த வேண்டாம்.

நல்லவர்கள்

நாடாய் இருந்தால் என்ன? காடாய் இருந்தால் என்ன? பள்ளமாய் இருந்தால் என்ன? மேடாய் இருந்தால் என்ன? எங்கே ஆண்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த நிலம் வாழ்வதற்கு உரிய நல்ல இடம்.

எத்திசைச் செலினும் சோறே

வாயிலோயே வாயிலோயே பரிசிலர் நாங்கள். வள்ளல்களின் காதில் தெளிவான மொழியை விதைத்து எண்ணிவந்த செயலை முடித்துக்கொள்ளும் உறுதி கொண்ட நெஞ்சம் உடையவர்கள். சீர்வரிசை பெறுவதற்காக வருந்தும் வாழ்க்கை இது. அரசன் நெடுமான் அஞ்சி பரிசிலர்க்கு அடைக்காத வாயிலை உடையவன். அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி காக்கும் மன்னர்களின் வழித்தோன்றல். இப்படிப்பட்ட தன்னை அவன் அறியவில்லையா? அல்லது என் புலமையை அறியவில்லையா? அறிவும் புகழும் உடையவர்கள் மாண்டுபோயினர் என்று இந்த உலகம் பாழ்பட்டுப் போகவில்லை. அதனால் என் யாழைக் காப்பாற்றிக்கொள்கிறேன். அதனை என் பையில் வைத்துக்கொள்கிறேன். விறகு வெட்டிப் பிழைக்கும் கை வலிமை கொண்ட சிறுவர்கள் கையில் கோடாரியும் இருக்கிறது. காடும் இருக்கிறது. அதைப்போல பரிசிலராகிய நாங்களும் எந்தப் பக்கம் சென்றாலும் சோறு பெறுவோம்.

நடுகல் வழிபாடு

காலைப்பொழுதும் மாலைப்பொழுதும் இல்லாமல் போகட்டும். என் வாழ்நாட்களும் இல்லாமல் போகட்டும். ஓங்கிய சிகரத்தையுடைய உயர்ந்த மலையுடன் கூடிய நாட்டைப் பகைவர் கொடுத்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாதவன் ஒரு நடுகல்லை நட்டு அதற்கு மயில் தோகையைச் சூட்டி ஒருசிறிய கலத்தில் நாரால் வடிக்கப்பட்ட மதுவைக் கொடுத்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்வானோ?

கைம்மை நோன்பு

அரசன் பூதபாண்டியன் இறந்தான். அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு இறந்த கணவனை எரிக்க மூட்டிய தீயில் தானும் விழுந்து சாகச்செல்லும்போது சான்றோர் தடுக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அந்த அரசி சொல்கிறாள்.

பல்லாற்றானும் பண்பில் மேம்பட்ட சான்றவர்களே! “போகாதே” என்று சொல்லி என் கணவனுடன் நான் செல்வதைச் சூழ்ந்துகொண்டு தடுக்கும் பொல்லாத சான்றோரே. நெய் சேர்க்காமல் அரிந்த வெள்ளரிக்காய் விதை போல் தோன்றும் கைப்பிடி அளவு அரிசியை இலையில் இட்டு வெள்ளை எள் சாந்து சேர்த்துப் புளி ஊற்றி வெந்த சோற்றை மட்டும் உண்டுகொண்டும் கற்களைப் பாயாக்கிப் படுத்துக்கொண்டும் வாழும் ‘உயவல் பெண்டிர்’ நான் இல்லை. எல்லாருக்கும் இடம் கொடுக்கும் பெருங்காட்டில் என் பெருந்தோளில் இன்பம் தந்த கணவன் மாய்ந்து எரியும் ஈமத் தீ உங்களுக்கு நெருங்குவதற்கு அரிதாக இருக்கட்டும். எனக்கு அது அரும்பே இல்லாமல் முழுதுமாக மலர்ந்திருக்கும் குளுமையான தாமரைப் பொய்கையும் ஈமத் தீயும் ஒன்றுதான்.

மூத்த மறக்குடிப் பெண்

இவள் எண்ணம் கெட்டொழியட்டும். இவளது துணிவான செயல் கடுமையானது. இவள் மூதில் மகளிருள் ஒருத்தியாக இருத்தல் வேண்டும். இவளது கடுமையான எண்ணம் கெட்டொழியட்டும். நேற்றைக்கு முந்தைய மேனாள் நடந்த போரில் இவளது அண்ணன் பகைவரின் யானையை வீழ்த்திய போரில் போர்க்களத்திலேயே மாண்டான். நேற்று நடந்த போரில் இவளது கணவன் பகைவரின் அணிவகுப்பு பிளவுபடும்படி விலக்கிக்கொண்டு முன்னேறி அங்கேயே மாண்டான். இன்றும் போர்ப்பறை ஒலி கேட்டவுடன் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்னும் ஆவலுடன் எண்ணிப்பார்த்து தன் ஒரே ஒரு மகனை, இளம் பிள்ளையை பரந்துகிடந்த அவன் தலைமுடியை எண்ணெய் வைத்துச் சீவி முடித்து, வெண்ணிற ஆடையை உடுத்திவிட்டு, வேலைக் கையிலே கொடுத்து “போர்க்களம் நோக்கிச் செல்க” என்று கூறி அனுப்பிவைக்கிறாள். இவள் சிந்தைத் துணிவு கெட்டொழியட்டும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. அகநானூறு காட்டும் திருமண முறையைக் குறித்து விளக்குக
2. முல்லைகலியின் சிறப்புகளைக் கட்டுரைக்க
3. நடுகல் வழிபாடு – விளக்குக
4. நும் பாடப்பகுதியிலுள்ள புறநானூற்று பாடல்களை விவரிக்க
5. அகநானூறு மருதத் திணைப்பாடல்களை விவரிக்க

அலகு 4
பரிபாடல் - திருமால் (முழுமையும்)
பரிபாடல் 1

“ஆயிரம் விரித்த அணங்குடை அருந் தலை
தீ உமிழ் திறலொடு முடிமிசை அணவர
மாவுடை மலர் மார்பின் மைஇல் வால் வளை மேனி
சேய் உயர் பணைமிசை எழில் வேழம் ஏந்திய
வாய் வாங்கும் வளை நாஞ்சில் ஒரு குழை ஒருவனை:
எரிமலர் சினைஇய கண்ணை: பூவை
விரிமலர் புரையும் மேனியை மேனித்
திரு ஞெமிர்ந்து அமர்ந்த மார்பினை: மார்பில்
தெரிமணி பிறங்கும் பூணினை மால் வரை
எரி திரிந்தன்ன பொன் புனை உடுக்கையை
சேவல் அம் கொடியோய்! நின் வல வயின் நிறுத்தும்
ஏவல் உழந்தமை கூறும்
நா வல் அந்தணர் அரு மறைப் பொருளே”

13

திருமாலே! நீ கண்டவர்க்கு அச்சம் தரும் இயல்புடையதும் சினத்தீயைக் கக்கும் இயல்புடையதுமாய் ஆயிரமாக விரிந்த தலையினைக் கொண்ட ஆதிசேடனாகிய பாம்பணையில் பள்ளி கொண்டுள்ளாய். அந்நிலையில் ஆயிரமாக விரிந்த அதன் தலை உயர்ந்து விரிந்து உனது திருமுடிக்கு மேல் படமாக நிழல் செய்து விளங்குகின்றது. அங்கு நீ திருங்கள் உறையும் அகன்ற மார்பினையுடையவளாகத் திகழ்கின்றாய் மேலும் நீ குற்றமற்ற வெண்சங்கு போலும் திருமேனியுடையவனும் நெடிதுயர்ந்த மூங்கில் கம்பின் உச்சியில் கட்டப்பட்ட யானைக்கொடி உடையவனும் கூரிய வளைந்த கலப்பைப் படையினைக் கொண்டவனும் ஒற்றைக் காதணி அணித்தவனுமாகிய பலதேவனாகவும் உள்ளாய்.

கருடன் வரையப்பட்ட அழகிய கொடியுடைய பெருமானே! நீ தாமரையினை வெல்லும் அழகுடைய கண்களைக் கொண்டுள்ளாய் காயாமலர் போலும் நீலத்திருமேனி கொண்டுள்ளாய் அந்த மார்பில் உனக்கே உரியதான ஒளிமிக்க கவுத்துவமணி என்னும் அணியைக் கொண்டுள்ளாய் நீலமலையினைச் சுற்றிய தீப்பிழம்பு போன்ற பொன்னாடையினை உடுத்தியுள்ளாய் உன் அருளால் உனது வலப்பக்கத்தில் நிறுத்தப்பெறும் பேறுபெற்றவர்கள் உன்னை வழிபட்டு வணங்கும். உனது

பெருமையினை நாவன்மை மிக்க அந்தணர்களால் ஓதப்பெறும் வேதங்கள் விரித்துக்கூறும். அந்த முறையுணர்ந்து கூறும் திறமை எங்கட்கு இல்லை.

அமர் வென்ற கணை

“இணைபிரி அணி துணி பணி எரி புரைய
விடர் இடு சுடர் படர் பொலம் புனை வினைமலர்
நெரி கிடர் எரி புரை தனமிகு தன முரண் மிகு
கடறரு மணியொடும் முத்துயாத்த நேரணி
நெறி செறி வெறி உறு முரல் விறல் வணங்கு அணங்கு வில்
தார் அணி துணி மணி வெயில் உறழ் எழில் புகழ் அலர் மார்பின்
எரி வயிர நுதி எறிபடை எருத்து மலை இவர் நவையினிற்
றுணி படல் இல மணி வெயில் உறழ் எழில் நக்கு
இமை இருள் அகல முறு கிறுகு புரி ஒரு புரி நாள்மலர்
மலர் இலகின வளர் பரிதியின் ஒளி மணி மார்பு அணி
மணம் மிக நாறு உருவின விரை வளி மிகு கடு விசை
உடுவுறு தலை நிரை இதழ் அணி வயிறிரிய அமரரைப்
பொரெழுந்து உடன்று இரைத்து உரைஇய தானவர்
சிரம் உமிழ் புனல் பொழிபு இழிந்து உரம்
உதிர்பு அதிர்பு அலம் தொடா அமர் வென்ற கணை”

28

திருமாலே! அழகிய வேலைப்பாட்டுடன் பொன்மலர்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பொன்னணி மாலை உன் மார்பின் இருபுறமும் இணையாகப் பிரிந்த அழகுற எரியும் தீப்போலும் சுடர் விட்டுத் திகழ்கின்றது. மேலும் இப்பொன் மாலைக்கு முரண் மிகுக்கும் வகையில் கடல் தந்த முத்துக்களும் மணிகளும் கொண்டு புனைந்த மாலை நேரே அணி செய்கின்றது இம்மாலைகளுடன் வண்டுகள் மணம் தேர்ந்து ஒலியுடன் மொய்க்கும்படியான மணம்மிக்க மலர்மாலையினையும் அணிந்துள்ள அழகிய உன் மார்பு கண்டார் அஞ்சும்படியும். நீலமணி போன்ற நிறமும் ஒளிநிறைந்த அழகும் பொருந்திப் புகழ்மிக்கதாகவும் விளங்குகின்றது.

தீப்போன்றதும திண்மை மிக்கதுமான கூரிய சக்கரப்படை மலையினை ஒத்த வலிமையுடன் பகைவர்தம் கழுத்தில் பாய்ந்து இருகூறாக்கி ஒளிவிட்டு அழகுடன் நகைத்தது. இருள் நிறத்துடன் விளங்கும் நீலநிற மார்பில் புதுமலர்கள் மலர்ந்து விளங்கின. மலர்கள் விளங்கிய உன்மார்பு மலர்களின் ஒளியால் கதிரவனைப் போன்று

ஒளி செய்தது. அம்மார்பில் அணிந்த மாலைகளின் மணம் காற்றின் வேகத்தில் கலந்து பரவியது.

அமரர்களின் மீது சினந்து போர்க்கெழுந்து அவர்கள் வயிறு கலங்கும்படியாக அம்புப்பட்டிலில் வரிசையாக அடுக்கப்பட்டிருந்த அம்புகளை எடுத்து அரக்கர்கள் செலுத்த முனைந்தனர் அப்போது அரக்கர்களின் தலைகள் உமிழ்கின்ற குருதிப்புனல் பொழிந்து ஓடும்படியாகவும் அவர்கள் வலிமை இழந்து மனம் சுழலும் படியாகவும் உனது கணை அவ்வரக்கரை அமரில் வென்றது

சொல்லுள் அடங்காப் பெரும் புகழ்

“பொருவேம்” என்றவர் மதம் தபக் கடந்து
செரு மேம்பட்ட செயிர் தீர் அண்ணல்!
இருவர் தாதை! இலங்கு பூண் மாஅல்!
தெருள நின் வரவு அறிதல்
மருள் அறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கும் அரிதே
அன்ன மரபின் அனையோய்! நின்னை
இன்னன் என்று உரைத்தல் எமக்கு எவன் எளிது?
அருமை நற்கு அறியினும் ஆர்வம் நின்வயின்
பெருமையின் வல்லா யாம் இவண் மொழிபவை
மெல்லிய எனாஅ வெறாஅது அல்லி அம்
திரு மறு மார்ப! நீ அருளல் வேண்டும்.”

39

அறியாமையினால் உன்னுடன் “போர்புரிவோம்” என்று துணிந்து எதிர்த்த அவுணர்களின் வலிமை அழியும்படி செய்து வென்று போரில் மேன்மை அடைந்த குற்றமற்ற அண்ணலே! காமன் சாமன் என்னும் இருவருக்கும் தந்தையே! ஒளி திகழும் அணிகலன்கள் அணிந்த திருமாலே! உனது வரலாற்றினைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதல் என்பது மயக்கம் அறத்தெளிந்த ஞானம் எய்திய முனிவர்கட்கும் அரியதாகும். அத்தகைய இயல்புடைய உன்னை இன்ன தன்மையுடையவன் என்று கூறுவது எளியவர்களாகிய எம்போன்றார்க்கு எவ்வாறு எளியதாகும்? எளியதாகாது.

தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் அழகிய திருமகளாகிய மறு விளங்கும் மார்பினையுடைய திருமாலே! உனது இயல்பு எளியோரால் அறிதற்கரியது என்பதனை நாங்கள் அறிந்துள்ளோம். எனினும் எளியராகிய நாங்கள் உன்பால் கொண்டுள்ள அன்பு மிகவும் பெரியது. அதனால் நாங்கள் உன்னைப் போற்றி மொழியும் உரைகள் சிறுமையுடையன என்று கருதி வெறுக்காமல் நீ எங்களுக்கு அருள்புரிதல் வேண்டும்.

துதிமொழிகள்

“விறல்மிகு விழுச்சீர் அந்தணர் காக்கும்
அறனும் ஆர்வலர்க்கு அருளும் நீ
திறன் இலோர்த் திருத்திய தீது தீர் கொள்கை
மறனும் மாற்றலர்க்கு அணங்கும் நீ
அம் கண் வானத்து அணி நிலாத் திகழ்தரும்
திங்களும் தெறு கதிர்க் கனவியும் நீ
ஐந் தலை உயிரிய அணங்குடை அருந் திறல்
மைந்துடை ஒருவனும் மடங்கலும் நீ
நலம் முழுது அளைஇய புகர் அறு காட்சிப்
புலமும் பூவனும் நாற்றமும் நீ:
வலன் உயர் எழிலியும் மாக விசும்பும்.
நிலனும்.நீடிய இமயமும் நீ.”

51

வெற்றி மிக்க பெருமை சான்ற புகழினையுடைய அந்தணர்களால் காக்கப்படும் அழமும் உன்பால் அன்புடையவர்களுக்கு நீ அருளிச் செய்யும் அருளுமாக நீயே உள்ளாய்? நல்வழியில் செல்லும் திறனில்லாதவர்களை அந்த நல்வழியில் செல்லுமாறு திருத்திய குற்றமற்ற சிறப்புடைய மறமும் திருத்தும் அந்நிலையில் உனக்குப் பகைவராக மாறியவர்களை வருத்தும் துன்பமுமாக நீயே உள்ளாய். அழகியதாய் இடமகன்று விளங்கும் வானத்தில் அழகிய ஒளியோடு திகழும் திங்களும் வெதுப்பும் கிரணங்கள் கொண்ட கதிரவனும் நீயேயாக விளங்குகின்றாய்

ஐந்து தலைகளைத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட அழித்தல் தொழினுடைய வெல்லற்கரிய திறமையும் வலிமையுமுடைய ஈசனும் அவனது ஓடுக்கும் தொழிலுமாக நீயே உள்ளாய். முழுநலனைப் பொருந்தியதும் குற்றமற்ற மெய்யுணர்வினை நல்குவதுமாகிய வேதங்களும் தாமரை மலரில் விளங்கும் நான்முகனும் அவனால் இயற்றப்படும் படைப்புத் தொழிலுமாக நீயே விளங்குகின்றாய். வானிடத்தே வலமாக உயர்ந்தெழும் மேகமும் மாகமாகிய விசும்பு அந்த விசும்பு ஏந்திய நிலவுலகும் அதன்கண் நெடிதோங்கி உயர்ந்து விளங்கும் இமயமலையுமாக நீயே விளங்குகின்றாய்.

“அதனால்

இன்னோர் அணையை இணையையால்” என
அன்னோர் யாம் இவண் காணாமையின
பொன் அணி நேமி வலம் கொண்டு ஏந்திய
மன்னிய முதல்வனை ஆதலின்.

மேற்கூறியவாறு அனைத்துப் பொருட்களாகவும் அவற்றின் பண்புகள் தொழில்களாகவும் நீ விளங்குவதனால் “நீ இன்னாரைப் போன்றும் அவர்களின் இத்தகைய பண்புகள் தொழில்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டும் உள்ளாய்” என்று உவமம் சுட்டிக் கூறுதற்கு அமைந்த தகுதி உடையவர்களை நாங்கள் இவ்வுலகில் காணவில்லை. மேலும் நீ பொன்னின் அழகுக்கொண்ட சக்கரப்படையினை உலகம் காத்தற்பொருட்டு வலப்பக்கத்தே ஏந்தியவனாகவும் நிலைபெற்ற உயிர்களுக் கெல்லாம் தலைவனாகவும் விளங்குகின்றாய். இவற்றால் நீ உனது புகழோடு உயர்ந்து உன்னையே ஒப்பவனாகத் திகழ்கின்றாய்.

“நின் ஓக்கும் புகழ் நிழலவை
பொன் ஓக்கும் உடையவை
புள்ளின் கொடியவை: புரிவளையினவை
எள்ளுநர்க் கடந்து அட்ட இகல் நேமியவை:
மண்ணுறு மணி பாய் உருவினவை
எண் இறந்த புகழவை! எழில் மார்பினவை.”

63

உன்னை ஒப்பவர் பிறர் இலர் என்றாலும் உன்னையே ஓக்கும் புகழ் ஒளி உடையவனாக உள்ளாய். பொன்போலும் ஒளிபொருந்திய ஆடையினைக் கொண்டுள்ளாய். கருடக்கொடி உயர்த்தியவனாக உள்ளாய். வலமாக முறுக்குடைய வலம்புரிச் சங்கினையும் இகழும் பகைவரை அழித்து வென்ற சக்கரப்படையினையும் கரங்களில் கொண்டு விளங்குகின்றாய். தூய்மை செய்யப்பட்ட நீலமணியின் ஒளி பரந்தாற்போல நீலநிறம் கொண்ட திருமேனி கொண்டுள்ளாய் எண்ணற்ற புகழினை உடையவனாகவும் அழகிய மார்பினை உடையவனாகவும் உள்ளாய்.

“ஆங்கு.
காமரு சுற்றமொடு ஒருங்கு நின் அடியுறை
யாம் இயைந்து ஒன்றுபு வைகலும் பொலிக! என
ஏழு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்
வாய்மொழிப் புலவ! நின் தாள் நிழல் தொழுதே.”

68

வேதங்களை அருளிய திருவாயினையுடைய தெய்வப் புலவ! நாங்கள் எம்மால் விரும்பப்படும் சுற்றத்தாரோடு உன் திருவடியின் கண்ணே ஒன்று சேரக்கூடி நின்று “உன் திருவடி நிழலைத் தொழுது நாள்தோறும் பொலிந்து விளங்குவோமாக” என்று இன்புற்ற மனத்தினை உடையவர்களாய் வணங்கி வழிபடுகின்றோம்! அருள்வாயாக!

2. திருமால் திருமாலின் பெருமை ஊழிகளின் தோற்றம்

“தொல் முறை இயற்கையின் மதியொ
.....மரபிற்று ஆக
பசும் பொன்னுலகமும் மண்ணும் பாழ்பட
விகம்பில் ஊழி ஊழ் ஊழ் செல்ல
கரு வளர் வானத்து இசையின் நோன்றி
உரு அறிவாரா ஒன்றன் ஊழியும்:
உந்து வளி கிளர்ந்த ஊழ்ஊழ் ஊழியும்:
செந் தீச் சுடரிய ஊழியும்: பனியொடு
தண் பெயல் தலைஇய ஊழியும்: அவையிற்று
உள் முறை வெள்ளம் மூழ்கி ஆர்தருபு.
மீண்டும் பீடு உயர்பு சண்டி அவற்றிற்கும்
உள்ளீடு ஆகிய இரு நிலத்து ஊழியும்:
நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும்.
மைஇல் கமலமும் வெள்ளமும் நுதலிய
செய் குறி ஈட்டம் கழிப்பிய வழிமுறை”

வராக கற்பம்

“கேழல் திகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
ஊழி ஒருவினை உணர்த்தவின். முதுமைக்கு
ஊழி யாவரும் உணரா:
ஆழி முதல்வ! நிற் பேணுநும் தொழுது.”

19

தொன்று தொட்டு மாறிவரும் இயல்பினையுடைய திங்களும் ஞாயிறும் அழிந்து ஒழியவும்
விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் பாழ்பட்டொழியவும் இறுதியில் அழகிழந்த
இயல்பினையுடைய வானமும் அழிந்திடும்படியான ஊழிகள் பல முறைமுறையாகக்
கழிந்தன

பல ஊழிகள் கழிந்த பின்னர் மூலப்பொருளிலிருந்து தன் குணமாகிய ஒலியுடனே தோன்றி
எவ்வகை உருவமும் காணப்படாத காற்று முதலான ஏனைய பூதங்களின் நுண்
அணுக்கள் வளர்வதற்கு இடமாகிய வானம் என்னும் முதல் பூதத்தினது ஊழியும்

அவ்வானத்திலிருந்து உலகப் பொருள்களை இயங்கச் செய்யும் காற்றுத் தோன்றிய முறை முறையாகிய ஊழிக் காலமும் அக்காற்றிலிருந்து சிவந்த தீத்தோன்றிய ஊழியும் அத்தீயிலிருந்து நீர் தோன்றிப் பனியும் குளிர்ந்த மழையும் பெய்த ஊழியும் அப்பூதங்களுக்குப் பின்பு அந்நீரிலேயே தோன்றியதால் மீண்டும் அவ்வெள்ளத்தினுள் மூழ்கிக் கரைந்து கிடந்த நில அணுக்கள் மீண்டும் தம் சிறப்பாற்றலால் செறிந்து திரண்ட முன் தோன்றிய நான்கு பூதங்களுக்கும் உள்ளீடாகிய பெரிய நிலமாகிய ஊழியும் என்று கூறப்பட்ட இவ்வூழிகள்

நெய்தல் குவளை ஆம்பல் சங்கம் கமலம் (தாமரை) வெள்ளம் முதலான எண்களால் குறிக்கப்படுகின்ற கால எல்லையைக் கடந்த பின்னர் உயிர்கள் தோன்றி வாழும் பொருட்டு நீரினுள் மூழ்கிக்கிடந்த நிலவுலகத்தை நீ பன்றியாகி (வராகம்) மேலே கொணர்ந்தமையால் இவ்வூழிக்காலம் “வராக கற்பம்” என்னும் பெயரையுடையதாய் விளங்குகிறது. இது கணக்கில் அடங்காத உனது திருவிளையாடலில் ஒன்றை மட்டும் உணர்த்துகின்றது உனது இந்த ஒரு திருவிளையாடலிலேயே கணக்கற்ற ஊழிகள் கழிந்துள்ளன என்றால் இவ்வாறான திருவிளையாடல் பல நிகழ்த்திய உனது தொன்மைக்கு உரிய ஊழிகள் யாவராலும் கணக்கிட்டு அறியப்படாதனவாம் சக்கரப்படையினை உடையவனே! உலக உயிர்கட்கெல்லாம் தலைவனே! ஊழிகளுக்கெல்லாம் முதல்வனாகிய சிறப்புமிக்க உன்னைப் போற்றி வணங்குகின்றோம்!

திருமாலின் நிலைகள்

“நீயே “வளையொடு புரையும் வாலியோற்கு அவன்
இளையன்” என்போர்க்கு இளையை ஆதலும்
புதை இருள் உடுக்கைப் பொலம் பனைக்கொடியோற்க
முதியை என்போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்
வடுஇல் கொள்கையின் உயர்ந்தோர் ஆய்ந்த
கெடுஇல் கேள்வியுள் நடு ஆகுதலும்
இந்நிலைத் தெரிபொருள் தேரின் இந்நிலை
நின்நிலைத் தோன்றும் நின் தொல் நிலைச் சிறப்பே”

27

நீயே பல ஊழிக் காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் தொன்மையுடையவனாயிருக்கின்றாய் ஆயினும் பிறப்பு முறையால் சங்கின் நிறத்தை ஒத்த வெண்ணிறமுடைய பலதேவனுக்கு இளையவன் என்று கூறுவார்க்கு அம்முறை பற்றி இளையையாகி இருத்தலும் பொருள்களையெல்லாம் மறைக்கும் இருள்போன்ற நிறமுடைய ஆடையை உடைய பொன்போன்ற பனைக்கொடியுடைய அப்பலதேவனுக்கு உன்சிறப்பு முறை கருதி முதியவன் என்பார்க்கு முதியவனாக இருத்தலும் இவை மட்டுமன்றி குற்றம் நீங்கிய

கொள்கையினையுடைய உயர்ந்தோராகிய ஞானிகள் ஆராய்ந்த தீமையற்ற ஞானக் கேள்வியாகிய வேதங்களின் வழியாக உன்னை அறிந்து தெளியுமிடத்து நீ இளையை முதியை யாதலன்றி உயிர்களின் உள்ளே உயிருள் உயிராய் நின்றலும் (அந்தர்யாமி) ஆகிய இந்நிலைமைகளும் உன்னிடம் காணப்படுகின்ற உனது தொன்மை நிலை போல உளக்கே உள்ள சிறப்புக்களாம்.

திருமாலின் சிறப்பு

“ஓங்கு உயர் வானின் வாங்கு வில் புரையும்
பூண் அணி கவைஇய ஆர் அணி நிந்தில
நித்தில மதாணி அத்தகு மதி மறுச்
செய்யோள் சேர்ந்த நின் மாசு இல் அகலம்
வளர்நிரை மண்ணிய கிளர் பொறி நாப்பண்
வை வால் மகுப்பின் களிறு மணன் அயர்பு.
“புள்ளி நிலனும் புரைபடல் அரிது என
உள்ளுநர் உரைப்போர் உரையொடு சிறந்தன்று.”

35

மிக உயர்ந்த வானத்தில் விளங்கும் வளைத்த வானவில்லை ஒத்த வேறுபட்ட பல நிறங்களையுடைய பல அணிகலன்கள் உன் மார்பில் அழகு செய்கின்றன் அத்துடன் நீண்ட அழகிய வெண்முத்துக்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளுடன் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட நித்திலமதாணி (முத்துப்பதக்கம்) யாகிய அழகிய மதியில் உள்ள களங்கம் போன்று சிவந்த நிறமுடைய திருமகள் வீற்றிருத்தலேயன்றி வேறொரு களங்கம் இல்லாததாக உன்னுடைய அழகிய மார்பு விளங்குகின்றது. வளருகின்ற அவைகளையுடைய கடலில் மூழ்கி எடுத்தலால் அவ்வலைகள் கழுவித் தூய்மை செய்தமையால் விளங்கும் புள்ளிகளை இடையிலே உடைய கூரிய வெண்மையான தன்கொம்புகளால் நிலமகளை ஆதிவராகம் மணஞ்செய்தது. அதனால் இந்நிலத்தில் ஒரு புள்ளி அளவுடைய நிலம் கூட அவ்வெள்ளத்தால் வருந்தியதில்லை என்று வேதப்பொருளைக் கருத்தில் கொண்டு கூறுவோருடைய உரையுடன் மார்பு பொருந்தவில்லையாம்.

படைச்சிறப்பு

“ஓடியா உள்ளமொடு உருத்து ஒருங்கு உடன் இயைந்து
இடி எதிர் கழறும் - கால் உறழ்பு எழுந்தவர்
கொடி அறுபு இறுபு. செவி செவிடு படுபு.
முடிகள் அதிர படிநிலை தளர.
நனி முரல் வளை: முடி அழிபு இழிபு.
தலை இறுபு தாரொடு புரள

நிலை தொலைபு வேர் தூர் மடல்
 குருகு. பறியா நீள் இரும் பனைமிசைப்
 பல பதினாயிரம் குலை தரை உநிர்வபோல்
 நில்லாது ஒருமுறை கொய்பு கூடி
 ஒருங்கு உருண்டு பிளந்து நெரிந்து உருள்பு சிதறுபு
 அளறு சொரிபு நிலம் சோர
 சேரார் இன் உயிர் செகுக்கும்
 போர் அடு குரிசில்! நீ ஏந்திய படையே:
 ஒன்னார் உடங்கு உண்ணும் கூற்றம் உடலே
 பொன் ஏர்பு அனிர் அழல் நுடக்கு அதன் நிறனே.

51

போரின்கண் பகைவர்களைக் கொன்றழிக்கும் தலைவனே! உறுதி குலையாத மன எழுச்சியுடன் சினம் கொண்டு ஒன்றுகூடி சீறிவரும் குறாவளிக் காற்றைப் போன்று உன்னுடன் போரிடுவதற்கு உன் எதிர்வந்துநின்ற அவுணர்களுடைய கொடிகள் அற்று முறிந்து வீழும்படியும் அவ்வவுணர்களின் செவிகள் செவிடாகும்படியும் அவர்களது முடிகள் அதிரும்படியும் அவர்கள் நிலத்தில் நிற்கும் நிலைதளர்ந்து நடுங்கும்படியும் பெரும் முழக்கத்தையுடைய உனது சங்கு இடிபோல முழக்கமிடும்:

போரில் பகைவரைக் கொன்றழிக்கும் தலைவனே! நீ ஏந்திய சக்கரப்படையோ உன் பகைவராகிய அவுணர்களின் தலைகள் வலிமையழிந்து அவை அணிந்திருந்த மாலைகளுடன் மண்ணில் சாய்த்து புரளும்படியும் தாம் நின்ற நிலையழிந்து வேரும் தூரும் மடலும் குருத்தும் பறிக்கப்படாத நீண்ட கரிய பனைமரங்களின் உச்சியில் உள்ள பதினாயிரம் குலைகள் அம்மரங்களின் உச்சியிலிருந்து இற்றுத் தரையில் உதிர்வன போல அந்த அவுணர்களின் தலைகள் தத்தம் உடம்பின் மேல் நில்லாமல் ஒரு முறையிலேயே கொய்யப்பெற்று உடனே ஒருசேர உருண்டுபிளந்து தெரிந்து பின்னர் வேறுவேறாக உருண்டு சிதறிக் குருதிச் சேற்றைச் சொரிந்து நிலத்தில் சோர்ந்து கிடக்கும்படியும் செய்து அவ்வவுணர்தம் உயிரை அழிக்கும் தன்மையுடையதாகும்.

அவுணர் கூட்டத்தை ஒன்றாக அழிக்கும் அந்த சக்கரப்படையின் உடல் கூற்றுவனை ஒத்தது அதன் நிறம் நெருப்பிவிட்டுச் சுடும் பொன்னின் நிறத்தோடு கூடி எழும் தீக்கொழுந்தின் நிறத்தோடு ஒத்ததாகும்

திருமால் திருமேனியின் ஒளி முதலிய சிறப்புக்கள்

“நின்னது திகழ் ஒளி பிறப்பு இருள் திருமணி:

கண்ணே புகழ்சால் நாமரை அலர் இணைப்பிணையல்

வாய்மை வயங்கிய வைகல் சிறந்த
 நோன்மை நாடின் இருநிலம் யாவர்க்கும்
 சாயல் நினது வான்நிறை என்னும்
 நா வல் அந்தணர் அரு மறைப் பொருளே:
 அவ்வும் பிறவும் ஒத்தனை உவ்வும்
 எவ் வயினோயும் நீயே.”

59

உன்பால் இயல்பிலேயே விளங்கும் ஒளி சிறப்புமிக்க கருநீலமணியின் ஒளியினை ஒத்ததாகும்: உன் கண்கள் எல்லாராலும் புகழப்படும் தாமரைமலர்கள் இரண்டனைப் பிணைத்து வைத்தமையை ஒத்தனவாகும் உனது வாய்மையாகிய பண்பு தவறாமல் வருகின்ற விளக்கமுடைய நாளினை ஒத்ததாகும். உனது பொறுமைத் தன்மையினை ஆராய்ந்தால் அது நிலத்தினை ஒத்து விளங்கும். எல்லார்க்கும் பொதுவானதும் யாவரும் விரும்புவதுமான உனது அருள் கைம்மாறு சுருதாமல் எல்லார்க்கும் பொதுவாகப் பெய்யும் நீர்நிறைந்த மேகத்தை ஒத்து விளங்கும் என்று நாவன்மைமிக்க அந்தணர்க்குரிய வேதத்தினது பொருள் கூறும். நாங்கள் உனக்கு உவமையாகச் சொல்லிய பொருள்களையும் சொல்லாத பிற பொருள்களையும் பண்புகளாலும் தொழில்களாலும் நீ ஒத்திருக்கும் சிறப்புடையை இப்பொருள்களிலும் ஏனைப்பொருள்களிலும் உட்பொருளாய் உறைபவனும் நீயே ஆவாய்!

உருவமும் உணவும் வெளிப்பாடும்

“செவ்வாய் உவணத்து உயர் கொடியோயே
 கேள்வியுள் கிளந்த ஆசான் உரையும்
 படிநிலை வேள்வியுள் பற்றி ஆடு கொளலும்
 புகழ் இயைந்து இசை மறை உறுகனல் முறை மூட்டித்
 திகழ் ஒளி ஒண் சுடர் வளப்பாடு கொளலும்
 நின் உருபுடன் உண்டி:
 பிறர் உடம்படுவாரா
 நின்னொடு புரைய
 அந்தணர் காணும் வரவு”

68

செந்நிற அலகுடைய கருடப்பறவை வரையப்பட்ட உயர்த்த கொடியினைக் கொண்ட திருமாலே!

1. வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட வேள்வித் தலைவனது சொல்லும்

2. படிமுறையாக ஒன்றினை விட ஒன்று உயர்ந்ததாகச் செய்யப்படும் வேள்வியில் வேள்வித் தூணாகி நின்று அதன்கண் கட்டப்படும் வேள்விப் பசுவினைப் பற்றிக் கொள்ளுதலும்

3. தொன்மையாய் உள்ளது என்னும் புகழுடன் பொருத்தச் சொல்லப்படும் வேதத்தில் கூறப்பட்ட முறைப்படி வேள்வித் தீயினை மிகுதியாக மூட்டி எரியச் செய்து அவ்வேள்வித் தீயினில் நெய் முதலிய பொருள்களை இட்டு எரியச் செய்து மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கும் ஒளிச்சுடரினை மேலும் பெருக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய இம்மூன்று செயல்களும் முறையே உனது உருவமும் உணவும் கடவுள் இல்லையென்பாரும் உடன்படும்படி உனது பெருமைக்குப் பொருந்தும்படி அந்தணர் காணும் உனது தோற்றப்பொலிவின் சிறப்பும் ஆகும்.

பல் புகழும் பரவலும்

“வாயடை அமிர்தம் நின் மனத்தகத்து அடைத் டத்தர.

மூவா மரபும் ஓவா நோன்மையும்

சாவா மரபின் அமரர்க்காச் சென்ற நின்

.....மரபினோய் நின் அடி

தலை உற வணங்கினேம் பல்மாண் யாமும்

கலி இல் நெஞ்சினேம் ஏத்தினேம் வாழ்த்தினேம்.

கடும்பொடும் கடும்பொடும் பரவுதும்

கொடும்பாடு அறியற்க எம் அறிவு! எனவே”

76

அமரர்க்கு உணவாகிய அமிழ்தத்தைப் பாற்கடலிலிருந்து கடைந்து அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று உனது திருவுள்ளத்தில் நினைந்த அளவிலே அவ்வமரர்க்கு அமிழ்தத்தின் பயனாகிய மூவாமரபும் ஒழியாத வலிமையும் அவரது சாவாத்தன்மையே போல அவ்வமரரைச் சேர்ந்தன் ஆதவின் உன்புகழ் பலவாறு பரந்தது அதனால் அத்தகைய அரிய மரபினை உடைய பெருமானே! உனது திருவடியினைக் கலக்கமற்ற உறுதியான நெஞ்சையுடைய நாங்களும் பலமுறை எங்கள் தலை நிலத்தில் பொருந்துமாறு விழுந்து வணங்கிப் போற்றி வாழ்த்தினோம் எளியராகிய எங்கள் அறிவு பொய்ப் பொருளைக் கருதாமல் மெய்ப்பொருளையே காண்பதாக (அறிவதாக) என்று எமது சுற்றத்தார் பலரொடும் மீண்டும் மீண்டும் வேண்டிக் கொள்வோம்!

3. திருமால்

திருமாலிடமிருந்து தோன்றிப் பரந்த பொருள்கள்

“மாஅயோயே! மாஅயோயே!
 மறுபிறப்பு அறுக்கும் மாசூஇல் சேவடி
 மணிதிகழ் உருபின் மாஅயோயே!
 தீ வளி விசும்பு நிலன் நீர் ஐந்தும்
 ஞாயிறும் திங்களும் அறனும் ஐவரும்
 திதியின் சிறாரும் விதியின் மக்களும்
 மாசூஇல் எண்மரும் பதினொரு கபிலரும்
 தா மா இருவரும் தருமனும் மடங்கலும்
 மூஏழ் உலகமும் உலகினுள் மன்பதும்
 மாயோய்! நின்வயின் பரந்தவை உரைத்தேம்
 மாயா வாய்மொழி உரைதர வலந்து:
 “வாய்மொழி ஓடை மலர்ந்த
 தாமரைப் பூவினுள் பிறந்தோனும் தாதையும்
 நீ என மொழியுமால் அந்தணர் அருமறை.”

15

கரிய நிறமுடைய திருமாலே! திருமாலே! உன்னைப் பணிந்து வணங்கும்
 அடியார்தம் பிறவிப்பிணியைப் போக்கி அவர்களது மறுபிறப்பினை அறுத்துத்
 திருவடிப்பேற்றினை நலகும் குற்றமற்ற சிவந்த திருவடிகளையும் நீலமணி
 போன்ற திருமேனியையும் உடைய திருமாலே!

நெருப்பு, காற்று, விண், மண், நீர் ஆகிய ஐம்பெரும் பொருள்களும் (பூதங்கள்)
 கதிரவனும் மதியும் வேள்வி முதல்வனாகிய இயமானனும் கோள்களில் கதிரவனும்
 மதியும் ஒழிந்த செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி என்னும் ஐந்து
 கோள்களும் திதி என்பாளின் பிள்ளைகளாகிய அரக்கரும் விதியின் மக்களாகிய
 ஆதித்தர் பன்னிருவரும் குற்றமற்ற வசுக்கள் எண்மரும் உருத்திரர்
 பதினொருவரும் தாவிச்செல்லும் குதிரையின் வயிற்றில் பிறந்த அச்சுனித்தேவர்
 இருவரும் இயமனும் அவனுடைய ஏவலனாகிய கூற்றுவனும் மூவகைப்பட்ட
 இருபத்தோர் உலகங்களும் அவ்வுலகங்களில் வாழும் உயிர்க்கூட்டங்களும் ஆகிய
 இவையெல்லாம் உள்ளிடத்திலிருந்து தோன்றியவை என்று வேதங்கள் கூறும்
 அவ்வாறு வேதங்கள் கூறுவதை நாங்களும் முறையாகக் கூறாமல் முன்னும்
 பின்னுமாக மாறிமாறிக் கூறுகின்றோம். அவ்வேதங்களாகிய நீரோடையில்
 மலர்ந்த தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமனும் அவனுடைய தந்தையும் நீயே என்று
 அந்தணர்களது வேதம் கூறும்.

முனிவரும் தேவரும் பாடும் வகை

“ஏளர் வயங்கு பூண் அமரரை வெளவிய அமிழ்தின்.
பயந்தோள் இடுக்கண் களைந்த புள்ளினை:
பயந்தோள் இடுக்கண் களைந்த புள்ளின்
நிவந்து ஓங்கு உயர் கொடிச் சேவலோய்! நின்
சேவடி தொழாரும் உளரோ? அவற்றுள்
கீழ் ஏழ் உலகமும் உற்ற அடியினை
தீ செங் கனலியும் கூற்றமும் ருமனும்
மாசுஇல் ஆயிரம் கதிர் ஞாயிறும் தொகூஉம்
ஊழி ஆழிக்கண் இருநிலம் உரு கெழு
கேழலாய் மருப்பின் உழுதோய்” எனவும்
மா விசம்பு ஒழுரு புனல் வறள அன்னச்
சேவலாய்ச் சிறகர்ப் “புலர்த்தியோய்” எனவும்
ஞாலத்து உறையுள் தேவரும் வானத்து
நால் எண் தேவரும் நயந்து நிற்பாடுவோர்
பாடும் வகையே: எம் பாடல்தாம் அப்
பாடுவார் பாடும் வகை.

30

அழகுடன் விளங்குகின்ற அணிகலன்களையுடைய தேவர்களால் காக்கப்பட்ட அமிழ்தத்தை அவர்களை ஓட்டி விட்டுக் கவர்ந்து கொண்டு வந்து அவ்வமிழ்தினால் தன்னைப் பெற்ற தாயாகிய வினதையின் துன்பத்தைப் போக்கிய கருடனை ஊர்தியாக உடையவனே! தாயினது துன்பத்தைப் போக்கிய அக்கருடச் சேவலை மிக ஓங்கி உயர்ந்த உனது கொடியினில் உடையவனே! உனது சிவந்த திருவடிகளைத் தொழுது வணங்காதவரும் இவ்வுலகில் உள்ளனரோ?

உனது அத்திருவடிகளுள் கீழேயுள்ள ஏழுலகங்களையும் நீ அளக்கின்ற காலத்து சிறிது இடம் கூட எஞ்சாமல் ஒரே திருவடியில் முழுவதும் பொருந்துமாறு அளந்த திருவடியினையுடையவனே! உலகம் முழுவதையும் தீய்த்து அழிக்கும் ஊழித்தீயும் இயமனும் அவனது ஏவலனாகிய கூற்றுவனும் குற்றமில்லாத ஆயிரம் கதிர்களையுடைய ஞாயிறு பன்னிரண்டும் ஒன்று கூடி நின்ற ஊழிக்கால முடிவினுள் ஏழு உலகமும் ஒன்று கூடிய கடலினுள் அழுந்தி முழுகிய பெரிய இந்நிலவுலகினை அச்சத்தைத் தோற்றும் பன்றியாகிக் கொம்பினால் பெயர்த்து மேலே எடுத்துக்கொண்டு வந்தவனே! என்றும் பெரிய வானத்திலிருந்து இடைவிடாது ஒழுகுகின்ற மழைநீர் வறண்டொழியும்படி அன்னச்சேவலாக வடிவம்கொண்டு சிறகுகளால் நீரினைப் புலரச் செய்தோனே என்றும் இவ்வுலகினை வாழுமிடமாகக் கொண்ட முனிவரும் விண்ணுலகினை வாழுமிடமாகக்

கொண்ட நால்வகைப்பட்ட எண்ணினையுடைய தேவர்கள் முப்பத்து மூவரும் உன்னை விரும்பிப்பாடுவார் ஆகிய அவர்கள் பாடும்பாடல்கள் தம் முன்னோர் பாடும் வகையேயாம் நாங்கள் உன்னைப்பாடுவதும் அம்முனிவரும் தேவரும் பாடுவதுபோன்ற வகையேயாகும்.

வடிவு வேற்றுமையும் பெயர் வேற்றுமையும்

“கூந்தல் என்னும் பெயரொடு கூந்தல்
எரி சினம் கொன்றோய்! நின் புகழ் உருவின கை
நகை அச்சாக நல் அமிர்து கலந்த
நடுவுநிலை திறம்பிய நயம் இல் ஒரு கை
இரு கை மாஅல்!
முகக் கை முனிவ! நாற் கை அண்ணல்!
ஐங் கைம் மைந்த! அறு கை நெடு வேள்
எழு கையாள! எண் கை ஏந்தல்!
ஒன்பதிற்றுத் தடக் கை மன் பேராள!
பதிற்றுக் கை மதவலி! நூற்றுக் கை ஆற்றல்!
ஆயிரம் விரித்த கைம் மாய மள்ள!
பதினாயிரம் கை முதுமொழி முதல்வ!
நூறாயிரம் கை ஆறு அறி கடவுள்!
அனைத்தும் அல்ல பல அடுக்கல் ஆம்பல்
இனைத்து என எண் வரம்பு அறியா யாக்கையை!
நின்னைப் புரை நினைப்பின் நீ அலது உணர்தியோ
முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ”

47

கூந்தல்மா என்று கண்டார் சொல்லும் குதிரை வடிவொடு வந்த கேசி என்னும் அசுரனது தீக்கனலும் சினத்தை அழித்து அவனைக் கொன்றவனே! உன்னுடைய கைகள் எண்ணற்றன ஆதலின் அவை உனது புகழையொத்தன அந்தக் கைகளுள் நீ மோகினியாகியபொழுது உனது அழகிய அவ்வடிவைக் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியே இறுதியில் அவ்வசுரார்க்கு அச்சமாய் முடிந்துவிட அமரர்களுக்கு மட்டுமே நல்ல அமிழ்தினைப் பகுத்து வழங்கியமையால் நடுவுநிலைமையில் தவறிய ஒருகையினையும் உடையவன் ஆனாய்! இரண்டு கைகளையுடைய திருமாலே! மூன்று கைகளையுடைய முனிவனே! நான்கு கைகளையுடைய தலைவனே! ஐந்து கைகளையுடைய வலிமை வாய்ந்தவனே! ஆறு கைகளையுடைய நெடியவேனே! ஏழுகைகளையுடையவனே! எட்டுக்கைகளையுடைய ஏந்தலே! ஒன்பது பெருங்கைகளையுடைய நிலைபெற்ற புகழையுடையவனே! பத்துக்கைகளையுடைய பேராற்றல் பொருந்தியவனே! நூறு

கைகளையுடைய ஆற்றல் வாய்ந்தவனே! ஆயிரம் விரித்த கைகளையுடைய மாயத்தில் வல்லவீரனே! பதினாயிரம் கைகளை யுடையவனே! முதுமொழியாம் வேதங்களுக்கெல்லாம் முதல்வனே! நூறாயிரம் கையினையுடைய ஆறாவதறிவாகிய மனஉணர்வினால் அறிவதற்குரிய கடவுளே! மேற்சொல்லிய எண்கள் அவ்வளவுமல்ல பலவாக அடுக்கிச் சொல்வதற்குரிய எண்களின் முடிவாகிய ஆம்பல் என்னும் பேரெண்ணாலும் “இவ்வளவு என்று எண்ணால் எல்லை கூற முடியாத உடலினையுடையவனே! உனக்கு உயர்வு கூறக்கருதின் அவ்வயர்வினை நீயே உணரினல்லது பிறரால் உணரப்படுவாயோ? தொன்றுதொட்டுவரும் தொன்மை மரபினையுடைய முதுமொழியாம் வேதத்திற்கு முதல்வனே!

வனப்பும் வலியு

“நினக்கு விரிந்து அகன்ற கேள்வி அனைத்தினும் வலியினும் மனத்தினும் உணர்வினும் எல்லாம் வனப்பு வரம்பு அறியா மரபினோயே!
அணிநிழல் வயங்கு ஒளி ஈர் - எண் தீம் கதிர்
பிறை வளர் நிறை மதி உண்டி
அணி மணிப் பைம் பூண் அமரர்க்கு முதல்வன் நீ
திணி நிலம் கடந்தக்கால் திரிந்து அயர்ந்து அகன்றுஓடி
நின் அஞ்சிக் கடற் பாய்ந்த பிணி நெகிழ்பு அவிழ் தண்தார்
அன்னவர் பட அல்லா அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ
அதனால் “பகைவர் இவர் இவர் நட்டோர்” என்னும்
வகையும் உண்டோ நின் மரபு அறிவோர்க்கே?
ஆயிர அணர் தலை அரவு வாய்க் கொண்ட
சேவல் ஊர்தியும் “செங் கண் மாஅல்!
ஓ!” எனக் கிளக்கும் கால முதல்வனை
ஏள இன கிளத்தலின் இனைமை நற்கு அறிந்தனம்:”

62

பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து விரிந்து பரந்த ஆகமங்கள் அனைத்தாலும் மனத்தில் முளைத்தெழும் ஆணவத்தாலும் நினைக்கும் கருவியாகிய நெஞ்சத்தாலும் அறிவாலும் பிற கருவிகளாலும் உன்னுடைய வனப்பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினையுடையோய்! பிறையாகத் தோன்றி நிறையும் இயல்புடைய முழுமதியினது அழகிய குளிர்ச்சியோடு கூடி விளங்கும் பதினாறு கலைகளாகிய இனிய ஒளியாகிய உணவினையும் அழகிய மணிகளாலியற்றிய பசிய பொன்னாலாகிய அணிகலன்களையும் உடைய அமரர்களுக்குத் தலைவன் நீ

உன்னைக் கண்டு அறிவு மயங்கிப் பகைகொண்டு உனக்குப் பிழை செய்து பின்பு செறிந்த இம்மண்ணுலகத்தை உன்திருவடியால் அளந்த பெருமை கண்டு உனக்கு அஞ்சி அகன்று ஓடிக்கடலிலே புகுந்து ஒளிந்து கொண்டனர். கட்டவிழ்ந்து விரிந்த குளிர்ந்த மலர் மாலையினை அணிந்த அவுணர்க்கும் அவ்வாறு உனக்குப் பிழை செய்யாது நின்ற அமரர்க்கும் முதல்வன் நீ! உன்னுடைய இயல்பினை அறியும் அறிவராகிய ஞானியர்க்கும் நீ அமரர்க்கும் அவுணர்க்கும் ஒத்திருத்தலால் இவர் எமக்குப் பகைவர் இவர் எமக்கு நண்பர் என்று கூறுவதற்கு வகையும் உண்டோ? (இல்லையென்பது கருத்து).

ஆயிரம் தலைகளுடன் கிளர்ந்தெழும் ஆதிசேடனாகிய பாம்பினைத்தன் வாயினால் பற்றிக் கொண்டுள்ள உன் ஊர்தியாகிய கருடச் சேவலும் "சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலே! நான் அறியாது கெட்டேன் என்னைக் காத்தருள்க!" என்று ஓலமிட்டு அலறி நீண்டகாலம் அழைக்கும்படியான காலத்திற்கு முதல்வன் நீ! "நீ இத்தன்மையினை" என்னும் இவற்றைச் சாமவேதம் விதந்து கூறுதலால் உன் இவ்வியல்புகளை நாங்களும் விளக்கமாக அறிந்தோம்.

சாம வேதம் கூறுதலின் தெளிந்த பொருள்

“தீயினுள் தெறல் நீ பூவினுள் நாற்றம் நீ
கல்லினுள் மணியும் நீ சொல்லினுள் வாய்மை நீ
அறத்தினுள் அன்பு நீ மறத்தினுள் மைந்து நீ
வேதத்து மறை நீ பூதத்து முதலும் நீ
வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீ திங்களுள் அளியும் நீ
அனைத்தும் நீ அனைத்தின் உட்பொருளும் நீ: ஆதலின்
உறையும் உறைவதும் இலையே உண்மையும்
மறவியில் சிறப்பின் மாயமார் அனையை
முதல்முறை இடைமுறை கடைமுறை தொழிலில்
பிறவாப் பிறப்பு இலை பிறப்பித்தோர் இலையே”

72

சூடும் தீயில் வெப்பமாக நீ உள்ளாய் மலரினுள்ளிருக்கும் மணமாக நீ உள்ளாய் மணிகளுள் மணியாய் தன்மையாக நீ உள்ளாய் சொல்லில் வாய்மையாக இருக்கிறாய் அறத்தினுள் நீ அன்புமயமாய் விளங்குகின்றாய் மறச்செயல்களில் நீ வலிமைப் பண்பாக இருக்கின்றாய் வேதங்களில் உட்பொருளாக உள்ளாய் ஐம்பூதங்களில் அவற்றின் முதற்பொருளாய் விளங்குகின்றாய் கதிரவனிடம் உள்ள காயும் ஒளியாகவும் உள்ளாய் திங்களிடம் உள்ள குளிர்ப்பண்பாகவும் விளங்குகின்றாய் இங்குச் சொல்லப்படாத எல்லாப்பொருளும் நீயே எல்லாப்பொருளின் உள்ளும் அவ்வவற்றின் உட்பொருளாய் நிறைந்திருப்பவனும் நீயே நீயே பொருளாகவும் அவற்றின் உட்பொருளாகவும்

விளங்குவதால் நீ எப்பொருளிலும் உறைவதுமில்லை நீ உறைவதற்கு உன்னைவிட வேறான உறையுமிடமும் இல்லை மறதியுடையவர்கள் மறதியில் சிறப்புப் பெறுதல் காரணமாகக் கூறப்பட்ட அவை உனக்கு உளவாம். தன்மையும் பொய் நீ மேற்கூறிய இயல்புடையை ஆதலின் உலகில் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றுநிலைகளில் செய்யும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைச் செய்தற்காக நீ பிறவாத பிறப்பு இல்லை அங்ஙனம் நீ பிறந்தாலும் உன்னைப் பிறக்கும்படி செய்தோரும் இல்லை

நால்வகை யுகங்களிலும் ஆராயப்படும் சிறப்பு

“பறவாப் பூவைப் பூவினோயே
 அருள் குடையாக அறம் கோலாக
 இரு நிழல் படாமை மூனழ் உலகமும்
 ஒரு நிழல் ஆக்கிய ஏமத்தை மாதேர்
 பாழ் என கால் என பாகு என ஒன்று என
 இரண்டு என மூன்று என நான்கு என ஐந்து என
 ஆறு என ஏழு என எட்டு என தொண்டு என
 நால்வகை ஊழிஎண் நவிற்கும் சிறப்பினை:”

80

காயாம் பூவின் நிறத்தினைக் கொண்டவனே! உனது திருவருளே வெண்கொற்றக் குடையாகவும் அக்குடைக்கு அறமே காம்பாகவும் கொண்டு துறக்கம் மண்ணுலகம் பாதலம் என்று மூன்று வகைப்பட்ட இருபத்தோர் உலகத்தையும் வேறு இரண்டாவதான குடைநிழல் எங்கும்படாதபடி உனது ஒருகுடை நிழலின் துணை கொண்டு காக்கும் காவலையுடையாய்

பாழ் என்னும் புருட தத்துவம் வானம் முதலிய ஐம்பெரும்பூதங்களும் வாக்கு கால் கை பாயு உபத்தம் ஆகிய தொழிற் கருவிகள் (கன்மேந்திரியம்) ஐந்தும் ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் ஆகிய ஐம்புலன்களும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி. மனம் என்னும் அறிகருவிகள் ஆறும் ஏழாவதான அகங்காரமும் எட்டாவதான புத்தியும் தொண்டு என்னும் மூலப்பகுதியும் ஆகிய இவ்வெண்களால் நால்வகை ஊழியிலும் ஆராய்ந்து போற்றப்படும் பெருமையினை உடையவன் நீ

நால் வகை வியூகம்

”செங் கட் காரி! கருங் கண் வெள்ளை!
 பொன் கட் பச்சை! பைங் கண் மாஅல்!”

82

செந்நிறக் கண்ணையும் கருநிறமேனியையும் உடைய வாசுதேவனே! கரிய கண்ணையும் வெண்மையான உடம்பினையும் உடைய பலதேவனே! சிவந்த உடம்பினையுடைய காமனே! பசுமைநிற உடம்பினையுடைய அநிருத்தனே!

பல திறப் பெயரியல்புகள்

“இடவல! குட அல! கோவல! காவல!
காணா மரப! நீயா நினைவ!
மாயா மன்ன! உலகு ஆள் மன்னவ!
தொல் இயல் புலவ! நல்யாழ்ப் பாண!
மாலைச் செல்வ! தோலாக் கோட்ட!
பொலம் புரி ஆடை! வலம்புரி வண்ண!
பருதி வலவ! பொரு திறல் மல்ல!
திருவின் கணவ! பெருவிறல் மள்ள!
மா நிலம் இயலா முதல் முறை அமையத்து.
நாம வெள்ளத்து நடுவண் தோன்றிய
வாய்மொழி மகனோடு மலர்ந்த
தாமரைப் பொகுட்டு நின் நேமி நிழலே!”

94

ஆயர்பாடியில் ஆய்ச்சியருடன் குரவைக் கூத்தாடும் போது ஆய்ச்சியர்க்கு இடமும் வலமும் ஆகியவனே! கூத்தாடுவதற்கு எடுத்த குடத்தினையுடையவனே! எதிர்ப்பவரை அழிக்க எடுத்த கலப்பைப் படையினையுடையவனே! பசுக்கூட்டங்களை மேய்க்கும் ஆயனே! உயிர்களைக் காக்கும் காவலனே! எளிமையாக எவராலும் காணப்படாத முறைமையினையுடையவனே! அன்பர்தம் இடைவிடாத சிந்தனையில் நீங்காதிருப்பவனே! அழியாத தன்மையுடன் நிலைபெற்றிருப்பவனே! நிலவுலகத்தை ஆளும் வேந்தனே! தொன்மையான இயல்வல்ல புலவனே! நல்லயாழ் மீட்டுவதில் வல்ல இசைப்புலவனே! வளமான திருத்துழாய் மாலையணிந்த செல்வனே! தோல்வியைக் காணாத வெற்றிச் சங்கினைக் கையில் கொண்டவனே! பொன்னிறமுடைய பட்டாடையினை யுடையவனே! வலம்புரிச்சங்கிணையொத்த நிறத்தையுடையவனே! கதிரவனைப் போன்ற ஆழிப்படையினை வலப்பக்கத்தே உடையவனே! போர் செய்வதில் வல்ல ஆற்றல் மிக்கமல்லனே! திருமகளுக்குக் கணவனே! பெருவெற்றிக்குரிய வீரனே! நீரின்றடுவில் தோன்றிய மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பு தோன்றாத முதல் ஊழிக்காலத்தில் அச்சம் தரும் அப்பெரிய வெள்ளத்தின் இடையே தோன்றியதும் வாய்மொழிக் கிளவியாகிய வேதத்தை உரைக்கும் மகனாகிய பிரமனைக் கொண்டு உந்தியில் மலர்ந்த

தாமரையினையுடையவனே! உன் நேமியே (சக்கரம்) உலகிற்கு நிழலாவது ஆதலின் உலகிற்கு உன் அருளை வழங்குவாயாக!

4. திருமால்

புகழ்தலை ஒழியோம்

ஐந்து இருள் அற நீக்கி நான்கினுள் துடைத்து தம்
ஒன்று ஆற்றுப்படுத்த நின் ஆர்வலர் தொழுது ஏத்தி
நின்புகழ் விரித்தனர்: கிளக்குங்கால் அவை நினக்கு
இறும்பூது அன்மை நற்கு அறிந்தேம் ஆயினும்
நகுதலும் தகுதி ஈங்கு ஊங்கு நிற் கிளப்ப:
திருமணி திரைபாடு அவிந்த முந்நீர்
வருமழை இருஞ்சூல் மூன்றும் புரையும் மாமெய்
மாஅ மெய்யொடு முரணிய உடுக்கையை
நோனார் உயிரொடு முரணிய நேமியை”

9

ஐம்பொறிகளின் வழியாக ஏற்படும் உலக மயக்கமாகிய இருளை முழுவதுமாகத் துறந்து உள்ளத்தை மைத்திரி கருணை முதிதை இகழ்ச்சி என்னும் நான்கு செயல்களாலும் பயிற்சி செய்து தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு தம்மைப் பரம்பொருளாகிய உன்னுடன் கூடி நின்றலாகிய சமாதி என்னும் ஒருநெறியினிடத்துச் செலுத்திய உன்னுடைய அன்பர் உன்னை வணங்கிப் போற்றி உன்னுடைய புகழை மிக விரிவாகப் பேசினர் அவ்வாறு உன் அன்பரால் போற்றப்பட்ட உன் புகழ்மொழிகள் எல்லாம் உனக்கு இயல்பாவனவேயன்றி வியப்பிற்குரியன அல்ல என்பதைத் தகுதியிற் குறைந்தவர்களாகிய நாங்கள் அறிந்துள்ளோம் ஆயினும் உன் பெருமைக்குரிய புகழை இங்கும் அங்குமாய்ச் சிலமொழிகளைப் போற்றிக் கூறினோம். தகுதியற்ற எங்கள் மொழியையும் எங்கள் அறியாமையையும் கருதி நீ சிறிது நகைக்கவும் கூடும் அவ்வாறு உன்நகைப்பைப் பெறுதலும் எங்களுக்கு ஒரு தகுதியேயாகும். ஆதலின் உன் நகைப்பிற்கு நாணமுற்று உன்னைப் புகழ்தலை நாங்கள் விட்டுவிடமாட்டோம். அழகு நிறைந்த நீலநிற மணியையும் அலை அடங்கிய கடல்நீரையும் பருவகாலத்தில் கருக்கொண்டு வரும் மேகத்தையும் ஒத்த கருநிறத்திருமேனியை நீ உடையவன் ஆயினும் கருநிறத் திருமேனியுடன் மாறுபட்ட பொன்னிறப் பட்டாடையினை அணிந்தவன் உன் பகைவர்தம் உயிரோடு மாறுபட்டு அழிக்கும் சக்கரப்படையினையும் உடையவன்

இரணியனைத் தடிந்தமை

“செயிர்தீர் செங்கட் செல்வ! நிற்புகழ்
புகைந்த நெஞ்சின் புலர்ந்த சாந்தின்

பிருங்கலாதன் பலபல பிணி பட
வலந்துழி மலர்ந்த நோய் கூர் கூம்பிய நடுக்கத்து
அலர்ந்த புகழோன் தாதை ஆகலின்
இகழ்வோன் இகழா நெஞ்சினனாக நீ இகழா
நன்றா நட்ட அவன் நன்மார்பு முயங்கி
ஒன்றா நட்டவன் உறுவரை மார்பின்
படிமதம் சாம்ப ஒதுங்கி
இன்னல் இன்னரொடு இடிமுரசு இயம்ப
வெடி படா ஒடிதூண் தடியொடு
தடி தடி பல பட வகிர்வாய்த்த உகிரினை”

21

இயல்பிலேயே குற்றமற்ற சிவந்த கண்களை யுடையவனே! உன்பால் பேரன்பு பூண்ட அன்பனாகிய பிரகலாதன் உன்னைப் புகழ்ந்து பேசினான். அதைக்கேட்டுப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத சினத்தீயினால் புகைந்த நெஞ்சினையும் உலர்ந்த சந்தனத்தினையணிந்த மார்பினையும் உடைய இரணியன் தன்மகன் என்றும் பாராது பிரகலாதனுக்குப் பல்வேறு கொடுமைகள் தந்து துன்புறுத்தினான். அவற்றால் மிகுதியான துன்பமுற்ற காரணத்தால் நடுக்கமுடைய விரிந்த புகழையுடைய பிரகலாதன் தன்னை இகழ்ந்து துன்புறுத்துபவன் தன் தந்தையே ஆதலின் தான் அவனை இகழாதவனாய் நின்றான்.

உன் அன்பனாகிய அவனது நிலைக்கு இரங்கி நீ அவ்விரணியனை இகழ்ந்து உன்னோடு நன்றாக நட்பு செய்த அப்பிரகலாதன் வருத்தமுறாதவாறு அவனுடைய நல்ல நெஞ்சத்துப் பொருந்தி உன்னோடு ஒன்றாக வரம் கொண்ட அவ்விரணியனுடைய பெரியமலைபோன்ற மார்பினில் பகைவலி அழியுமாறு பாய்ந்து துன்பத்தைக்காட்டும் தீயகுறிகளுடன் சேர்ந்து இரணியனது இடியைப் போன்ற முரசு ஒலிக்க பிளவுபட்ட தூணிலிருந்து நீ வெளிப்பட்டுத் தோன்றினாய் அப்போது பிளவுபட்ட தூணிளது பிளவுகளோடு உன்னால் கிழிக்கப்பட்டுத் துண்டுகளாக்கப்பட்ட அவ்விரணியனது தசைத்துண்டுகளும் பலவாக வீழ்ந்தன. அவ்வாறு இரணியனது உடலை வகிர்ந்து கிழிக்கும்படியான கூரிய நகத்தினையுடையவன் நீ

வராகம் ஆகி உலகத்தை எடுத்தமை

புருவத்துக் கரு வல் கந்தரத்தால்
தாங்கி இவ் உலகம் தந்து அடிப்படுத்ததை நடுவண்
ஒங்கிய பலர் புகழ் குன்றினோடு ஒக்கும்:

24

முற்காலத்தில் இந்நிலவுலகம் முழுதும் வெள்ளத்தில் மூழ்கிய பொழுது நீ பன்றியாகத் தோன்றிக் கருமையும் வலிமையும் உடைய கழுத்தினால் தாங்கி இவ்வுலகினை வெள்ளத்தை விட்டு மேலே கொண்டு வந்து நிலை நிறுத்திய செயல் மண்ணுலகின் நடுவில் ஓங்கி உயர்ந்து அதனைத் தாங்கி நின்று பலராலும் போற்றப்படும் மேருமலையின் செயலை ஒத்ததாகும்

உலக உயிர்களின் தோற்றமும் நிலைபேறும் ஒடுக்கமும்

நின் வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்று உள
 நின் தண்மையும் சாயலும் திங்கள் உள
 நின் சுரத்தலும் வண்மையும் மாரி உள
 நின் புரத்தலும் நோன்மையும் ஞாலத்து உள
 நின் நாற்றமும் ஒண்மையும் பூவை உள
 நின் தோற்றமும் அகலமும் நீரின் உள
 நின் உருவமும் ஒலியும் ஆகாயத்து உள
 நின் வருதலும் ஒடுக்கமும் மருத்தின் உள:
 அதனால் இவ்வும்உவ்வும் அவ்வும் பிறவும்
 ஏமம் ஆர்ந்த நிற்பிரிந்து
 மேவல் சான்றன எல்லாம்

35

உனது பகைவரை அழிக்கும் வெம்மைப்பண்பும் அவர்களுக்கு அருளும் விளக்கப்பண்பும் ஞாயிற்று மண்டிலத்தின்கண் உள்ளன. உனது அன்பர்க்கு அருளும் அருட்பண்பும் மென்மையும் திங்கள் மண்டிலத்தின்கண் உள்ளன. உனது வளம் நிறைந்த திருவருட்பெருக்கும் வள்ளன்மையும் மேகத்தினிடத்தே உள்ளன. உனது தாங்கும் தன்மையும் பொறுமையும் நிலத்தின்கண் உள்ளன. உனது மணமும் ஒளியும் காயாமலரின் கண் உள்ளன உனது வெளிப்பாடும் பெருமையும் கடலினிடத்தே உள்ளன. உனது உருவமும் சொல்லும் விண்ணின்கண் உள்ளன. உனது பிறப்பும் மீண்டும் சென்று அடங்குதலாகிய மறைதற் பண்பும் காற்றினிடத்தில் உள்ளன ஆதலின் இங்குக் கூறிய இவ்வும் உவ்வும் அவ்வும் ஆகிய மூவகைச் சுட்டுக்குரிய பொருள்களும் சுட்டிற்று நிற்ற பிறபொருள்களும் ஆகிய எல்லாம் தமக்குப் பாதுகாப்பாக அமைந்த உன்னிடத்திலிருந்தே பிரிந்து பின்னும் உன்னைப் பொருந்தியே அமைந்துள்ளன

கருடக்கொடி

சேவல் ஓங்கு உயர்கொடியோயே!
சேவல் ஓங்கு உயர் கொடி
நின் ஒன்று உயர்கொடி பனை
நின் ஒன்று உயர் கொடி நாஞ்சில்
நின் ஒன்று உயர்கொடி யானை
நின் ஒன்றா உயர் கொடி ஒன்று இன்று:
விடமுடை அரவின் உடல் உயிர் உருங்கு உவணம்
அவன் மடிமேல் வலந்தது பாம்பு:
பாம்பு தொடி பாம்பு முடிமேலன்
பாம்பு பூண் பாம்பு தலைமேலது
பாம்பு சிறை தலையன்:
பாம்பு படிமதம் சாய்த்தோய்! பசும் பூணவை
கொடிமேல் இருந்தவன் தாக்கு இரையது பாம்பு:

48

கருடச்சேவல் உருவம் தீட்டப்பட்ட ஓங்கி உயர்ந்த கொடியை உடையவனே! சேவல் கொடியினையுடைய உனது உயர்ந்த கொடியினுள் ஒன்று பனைக்கொடி உனது உயர்ந்த கொடியினுள் ஒன்று கலப்பைக் கொடி உன் உயர்கொடியினுள் ஒன்று யானைக்கொடி இவைபோன்று உனக்குக்கொடிகள் பல உள்ளன எனினும் உனக்கே சிறப்பாக உயர்ந்த கருடக்கொடிக்குப் பிற கொடி ஒப்பாகாது. கொடிய நஞ்சினையுடைய பாம்பின் உடலையும் உயிரையும் உண்ணும் கருடனைத் தாங்கிய சிறப்பு மிக்க கொடியாதலின் அதற்கு மற்றொன்று ஒப்பாகாது ஒப்பற்ற அக்கருடனின் வயிற்றின்மேல் சுற்றிலும் பட்டிகையாகக் கட்டப்பட்டது பாம்பு அவன் கையில் தொடியாக அணியப்பட்டதும் பாம்பு: அவன் தலையின்மேல் கண்ணியாகச் சுற்றப்பட்டிருப்பதும் பாம்பு அவன் கழுத்தில் பூண்ட அணியும் பாம்பு: அவன் தலைமேல் அணிந்த சூட்டும் பாம்பு அவன் சிறகுகளில் அணிந்தனவும் பாம்புகளேயாம் பகைவர்தம் வலிமையை அழித்தவனே! பொன்னிறமுடையவனாகிய உனது கொடியின் மேலிருந்த அக்கருடன் தாக்கி எடுக்கும் இரையும் பாம்பே ஆகும்.

பகையும் நட்பும் இன்மை

கடுநவை அணங்கும் கடுப்பும் நல்கலும்
கொடுமையும் செம்மையும் வெம்மையும் தண்மையும்
உள்வழி உடையை இல்வழி இலையே:
போற்றார் உயிரினும் போற்றுநர் உயிரினும்
மாற்று ஏமாற்றல் இலையே: “நினக்கு

மாற்றோரும் இலர் கேளிரும் இலர்” எனும்
வேற்றுமை இன்று அது போற்றுநர்ப் பெறினே:

55

மிகுதியான துன்பத்தினைத் தந்து வருத்தும் சினமும் அருளும் மனக்கோட்டமும்
செப்பமும் ஆகிய இப்பண்புகளை முறையே மறப்பண்புடையாரிடத்தும்
அறப்பண்புடையாரிடத்தும் நீ உடையனாயிருக்கின்றாய் இப்பண்புகள் இல்லாதாரிடத்து
நீயும் இப்பண்புகள் இல்லாதவனாயிருக்கின்றாய் தலைவனே! உன்னைப் போற்றி
வணங்காதவருடையிரை மறக்கருணையால் அழித்தலும் போற்றி வணங்குவாருடைய
உயிரைக் காத்தலும் ஆகிய செயல்களை நீ செய்தல் இல்லை உனக்குப் பகைவரும் இலர்
நண்பரும் இலர். ஆதலின் உனக்குப் பகைவரும் நண்பரும் இவர் என்று கூறும்
இக்கருத்துடன் முன்னர் உள்வழியுடையை இவ்வழி இலையே என்று கூறியதற்கும்
அவ்வாறு கூறப்பட்டதன் கருத்தை ஆய்ந்து உணர்வார்க்கு முரண்பாடு தோன்றாது.

அருமறைப் பொருளாகிய இயல்புகள்

மனக்கோள் நினக்கு என வடிவுவேறு இலையே
கோள் இருள் இருக்கை ஆய் மணி மேனி
நக்கு அலர் துழாஅய் நாறு இணர்க் கண்ணியை:
பொன்னின் தோன்றிய புனை மறு மார்ப!
நின்னில் தோன்றிய நிரை இதழ்த் தாமரை
அன்ன நாட்டத்து அளப்பரியவை
நின்னின் சிறந்த நின் தாள் இணையவை
நின்னில் சிறந்த நிறை கடவுளவை
அன்னோர் அல்லா வேறும் உள் அவை
நின்னார் அன்னார் அந்தணர் அருமறை.

உனக்கு உன் அன்பர் மனத்தில் விரும்பி ஏற்கும் வடிவமே வடிவமன்றி உனக்கு
உரியதாக வேறுவடிவம் இல்லை காண்பவர் கண்ணைத் தன்பால் கொண்டு
எப்பொருளையும் மறைத்துக்கொள்ளும் இருளுக்கு இடமாகிய நீலமணி போன்ற
திருமேனியின் மீது மணம் கமழும் கொத்துக்களிலிருந்து கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த
துழாயினால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையினையுடையவன் பொன்போன்ற நிறமுடையதும்
பலராலும் போற்றிப் புகழப்படுவதுமாகிய மறுவையுடைய மார்பை உடையவன்
உன்னுடைய உந்தியில் தோன்றிய வரிசையான இதழ்களையுடைய தாமரைமலரைப்
போன்ற கண்களையுடையவன் அளவிட்டுக் கூறுதற்கு அருமையுடையவன் வீடுபேறு
அளிக்கவல்லனவும் உன்னைக் காட்டிலும் பெருமையுடையனவுமான திருவடிகளை நீ

உடையவன் உன்னிடத்தே சிறந்த நிறைந்த கடவுட் பண்பையும் உடையவன் அத்தன்மையனவல்லாத பிற பண்புகள் பலவும் உன்பால் உள்ளன உயர்ந்த அப்பண்புகள் உன்னையே ஒத்த தெய்வத்தன்மையுடைய அந்தணர்களுடைய உணர்தற்கரிய உபநிடதப் பொருளாயுள்ளன

பல்வேறு திருப்பெயர் கொண்ட ஒரு பொருள்

அழல் புரை குழை கொழு நிழல் தரும் பல சினை
ஆலமும் கடம்பும் நல் யாற்று நடுவும்
கால் வழக்கு அறுநிலைக் குன்றமும் பிறவும்
அவ்வவை மேவிய வேறு வேறு பெயரோய்!
எவ் வயினோயும் நீயே நின் ஆர்வலர்
தொழுத கை அமைதியின் அமர்ந்தோயும் நீயே
அவரவர் ஏவலாளனும் நீயே
அவரவர் செய்பொருட்கு அரணமும் நீயே

73

நெருப்பின் நிறத்தையொத்த இளந்தளிரையும் செழித்துச் செறிந்த நிழலையும் தரும் பல கிளைகளையுடைய ஆலமரமும் கடப்பமரமும் நல்ல ஆற்றிடைக்குறையாகிய அரங்கும். காற்று எழுந்து செல்லமுடியாது தடைப்படும். உயர்ச்சியுடைய மலைகளும் ஏனைய பிறவிடங்களும் ஆகிய பல்வேறு இடங்களில் அவ்வவ்விடங்களில் பொருத்தமுற எழுந்தருளிய பற்பல தெய்வங்களாக வகுத்துச் சொல்லப்படும் பெயர்களையுடையவனே! எவ்விடத்தும் நீக்கமற இருந்து அருள்பவன் நீயே! மேற்சொல்லிய இடங்களில் மட்டுமன்றி உன்னைத்தொழுது வழிபடும் அன்பர்தம் கூப்பிய கையினது தாழ்ச்சியின் கண் அகப்பட்டோனும் நீயே! அவரவர் எண்ணிய எண்ணங்களை நிறைவேற்றித்தரும் அவரவர் ஏவலாளனும் நீயே! அவரவர் செய்கின்ற அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் நாற்பொருளுக்கும் உரிய காப்பாக விளங்குபவனும் நீயேயாம்!

13. திருமால்

திருமாலைத் தொழுவார் பெறும் பேறு

மணி வரை ஊர்ந்த மங்குல் ஞாயிற்று
அணி வனப்பு அமைந்த பூந் துகில் புனை முடி.
இறுவரை இழிதரும் பொன் மணி அருவியின்
நிறனொடு மாறும் தார் புள்ளுப் பொறி புனை கொடி
விண் அளி கொண்ட வியன் மதி அணி கொளத்

தண் அளி கொண்ட அணங்குடை நேமி மால்!
 பருவம் வாய்த்தலின் இரு விசம்பு அணிந்த
 இருவேறு மண்டிலத்து இலக்கம் போல
 நேமியும் வளையும் ஏந்திய கையான்
 கருவி மின் அவிர் இலங்கும் பொலம் பூண்
 அருவி உருவின் ஆரமொடு அணிந்த நின்
 திருவரை அகலம் தொழுவோர்க்கு
 உரிது அமர் துறக்கமும் உரிமை நன்கு உடைத்து.

13

நீலமணியினது நிறம் பொருந்திய மலையினிடத்து இளைய ஞாயிற்றின் அழகையொத்த அழகுகொண்ட பூத்தொழில் முற்றுப்பெற்ற ஆடையையும் நீலநிறம் பொருந்திய மலையின் மீது ஞாயிறு ஊர்ந்துவந்த அழகை ஒத்த அழகுகொண்ட புனைமுடியையும் கொண்ட திருமாலே! அம்மலையிலிருந்து ஒழுகிவரும் பொன்மணிகளைக் கொண்ட அருவியின் நிறத்தோடு மாறுபட்ட மாலையைச் சூடியவனே! கருடப்பறவையின் உருவம் எழுதிய அழகமைந்த கொடியை உடையவனே! வானத்திலிருந்து உலகைக் காக்கும் தொழிலைக் கொண்ட முழுமதியினது குளிர்ச்சியைப் போன்ற குளிர்ந்த காக்கும் தொழிலைக் கொண்டவனே! கார்ப்பருவம் வந்தபோது பெரிய மேகத்தை அதன் இருபக்கமும் சூழ்ந்து அழகு செய்யும் தண்மை, வெம்மை ஆகிய இருவேறுபட்ட ஞாயிற்றையும் திங்களையும் போல விளங்கும் சக்கரமும் சங்கும் ஏந்திய கையை உடையவனே! மழை பெய்வதற்குரிய நீர்த்தொகுதியை உடைய மின்னலின் விளக்கத்தைப் போன்று பொலிவு பெற்று விளங்கும் பொன்னாலாகிய பூணினை அருவியின் வடிவத்தைக் கொண்ட முத்தாரத்தோடு அணிந்த உனது அழகிய மலைபோல விளங்கும் திருமார்பு அதனை வழிபடுவோர்க்கு நீ விரும்பி உறைகின்ற திருவைகுந்தமாகிய வானுலகம் உரிமையாதலை உடையது.

எங்குமாய் எல்லாமாய் நிறைந்த பெருமை

“சுவைமை இசைமை தோற்றம் நாற்றம் ஊறு.
 அவையும் நீயே அடு போர் அண்ணால்!
 அவை அவை கொள்ளும் கருவியும் நீயே
 முந்து யாம் கூறிய ஐந்தனுள்ளும்
 ஒன்றனில் போற்றிய விசும்பும் நீயே
 இரண்டின் உணரும் வளியும் நீயே
 மூன்றின் உணரும் தீயும் நீயே
 நான்கின் உணரும் நீரும் நீயே

ஐந்துடன் முற்றிய நிலனும் நீயே
 அதனால் நின் மருங்கின்று மூ-ஏழ் உலகமும்
 மூலமும் அறனும் முதன்மையின் இகந்த
 காலமும் விசும்பும் காற்றொடு கனலும்”

25

பகைவரைப் போரில் வெல்லுகின்றவனும் தலைமைத்தன்மை உடையவனுமாகிய திருமாலே! சுவையும் ஒலியும் ஒளியும் நாற்றமும் மெய்யின்கண் உணர்வுமாகிய புலன்களும் நீயே ஆவாய். அவற்றை அறியவும் உணரவும் செய்கின்ற வாய், செவி,கண்,மூக்கு, உடம்பு ஆகிய ஐம்பொறிகளும் நீயே ஆவாய்! இவ்வாறு எம்மால் முற்கூறப்பெற்ற ஐம்புலன்களுள்ளும் முதற்புலனாகிய ஓசையால் உணரப்பட்ட ஆகாயமும் நீயே ஓசை,ஊறு ஆகிய இரண்டு புலன்களால் உணரப்பட்ட காற்றும் நீயே ஓசை, ஊறு, ஒளி ஆகிய மூன்று புலன்களால் உணரப்பட்ட தீயும் நீயே ஓசை, ஊறு, ஒளி, கவை நான்கு புலன்களால் உணரப்பட்ட நீரும் நீயே ஓசை,ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் ஆகிய ஐந்து புலன்களாலும் உணரப்பட்ட நிலமும் நீயே! ஆதலால் மூலப்பகுதியும் அறமும் தொடக்கம் அறியப்பெறாத காலமும் ஆகாயமும் காற்றும் நெருப்பும் கூடிய இம்மூவேழ் உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் நின்னிடத்தவாயின.

பல்வேறு தோற்றத்துடன் விளங்கும் ஒரு முதல்வன்

“தன் உரு உறமும் பாற்கடல் நாப்பண்
 மின் அவிர் சுடர் மணி ஆயிரம் விரித்த
 கவை நா அருந் தலைக் காண்பின் சேக்கைத்
 துளவம் சூடிய அறிதுயிலோனும்
 மறம் மிகு மலி ஒலி மாறு அடு தானை யால்
 திறன் இகந்து வருஉம் அவர் உயிர் அகற்றும்
 விறல் மிகு வலி ஒலி பொலிபு அகழ் புழுதியின்
 நிறன் உழும் வளை வாய் நாஞ்சிலோனும் -
 நானிலம் துளக்கு அற முழு முதல் நாற்றிய
 பொலம் புனை இதழ் அணி மணி மடற் பேர் அணி
 இலங்கு ஒளி மருப்பின் களிறும் ஆகி
 மூஉரு ஆகிய தலைபிரி ஒருவனை!”

37

தனது நீல நிறத்தோடு மாறுபடும் வெண்மை நிறத்தினை உடைய பாற்கடலின் நடுவில் மின்னலைப்போலத் திகழ்கின்ற சுடர்விடுகின்ற மணியோடு விரித்த தலை ஆயிரத்தோடு விளங்கும் ஆதிசேடனாகிய படுக்கையில் துழாய் மாலை அணிந்து உறங்குகின்ற யோக நித்திரை உடைய திருமால் வீரமும் வெற்றி ஆரவாரமும் பகைவரை வருத்துகின்ற

வலிமையும் மிக்க படைகளோடு தம் திறனறியாது வருகின்ற அப்பகைவரின் உயிரைப் போக்குகின்ற வெற்றி மிக்க ஆற்றலுடையவனும் ஆரவாரம் மிகத் தன்னால் உழப்படும் புழுதியை உழுவது போலப் பகைவருடைய மார்பை உழுகின்ற வளைந்த வாயினைக் கொண்ட கலப்பையைப் போர்க்கருவியாக ஏந்தியவனுமாகிய பலதேவன் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என நான்கு கூறுபட்ட இவ்வுலகத்தில் வாழும் உயிர்களின் நடுக்கம் தீருமாறு அந்நில உலகைக் கடலிலிருந்து வெளியே நெம்பிக் கொண்டுவர கொம்பு முழுவதுமாகப் போர்த்ததும் அழகிய மணிகளைக் கொண்ட மடலை உடையதும் ஆகிய பெரிய கிம்புரியை அணிந்த விளங்குகின்ற ஒற்றைக் கொம்புடைய ஆண்பன்றியாக உருக்கொண்டவன் இவ்வாறும் நான்முகன் உருத்திரன் திருமால் எனவும் மூன்று வேறு உருவாகித் திகழும் ஒப்பற்ற இறைவன் நீர்

புகழ்ந்து போற்றுதல்

“படர் சிறைப் பல்நிறப் பாப்புப் பகையைக்
கொடியெனக் கொண்ட கோடாச் செல்வனை
ஏவல் இன் முது மொழி கூறும்.
சேவல் ஓங்கு உயர் கொடிச் செல்வ! நல் புகழவை:
கார் மலர்ப் பூவை கடலை இருள் மணி.
அவை ஐந்தும் உறழும் அணி கிளர் மேனியை:
வலம்புரி வாய்மொழி அதிர்வுவான் முழக்குச் செல்
அவை நான்கும் உறழும் -அருள் செறல் வயின்மொழி :
முடிந்ததும் முடிவதும் முகிழ்ப்பதும் அவை மூன்றும்
கடந்து அவை அமைந்த கழலின் நிழலவை
இருமை வினையும் இல ஏத்துமவை
ஒருமை வினை மேவும் உள்ளத்தினை:
அடை இறந்து அவிழ்ந்த வள் இதழ்த் தாமரை –
அடியும் கையும் கண்ணும் வாயும் :
தொடியும் உந்தியும் தோள் அணி வலயமும்
தாளும் தோளும் எருத்தொடு பெரியை
மார்பும் அல்குலும் மனத்தொடு பரியை
கேள்வியும் அறிவும் அறத்தொடு நுண்ணியை
வேள்ளியும் மறனும் விருப்பொடு வெய்யை”

“அறாஅ மைந்தின் செறாஅச் செங்கண்
செரு மிகு திகிரிச் செல்வ! வெல் போர்
எரிநகை இடை இடுபு இழைத்த நறுந் தார்ப்

புரிமலர்த் துழாஅய் மேவல் மார்பினோய்! –
 அன்னை என நினைஇ நின் அடி தொழுதெனம்
 பல் மாண் அடுக்க இறைஞ்சினெம் வாழ்த்தினெம் –
 முன்னும் பின்னும் யாம் செய் தவப் பயத்தால்
 இன்னும் இன்னும் எம் காமம் இதுவே!"

64

திருமாலே! நீ பலநிறங்களைக் கொண்டதும் விரிந்த சிறகினை உடையதும் பாம்புக்குப் பகையானதும் ஆகிய கருடப்பறவையைக் கொடியாகக் கொண்ட நடுவுநிலையிலிருந்து நீங்காத பேரருட் செல்வன் ஆவாய். கருடச் சேவல் எழுதப்பட்ட ஓங்கி உயர்ந்த கொடியை உடையவனே! நீ ஒதுதற்கு இனிய வேதத்தாற் சொல்லப்படும் நல்ல புகழை உடையவன். நீ மேகம் காயாம்பூ கடல் இருள் நீலமணி ஆகிய ஐந்தின் நிறத்தையும் ஒத்த அழகு பொருந்திய திருமேனி கொண்டவன் தின்னிடத்து அருளுடைமை காரணமாகத் தோன்றும் மொழிகளும் பிறரை ஒறுக்கும் பொருட்டாகத் தோன்றும் கடுமொழிகளும் நிரலே வலம்புரிச் சங்கின் ஒலி வேத முழக்கம் மேகத்தின் ஆர்ப்பு இடியின் ஓசை ஆகிய நான்கையும் ஒத்திருக்கும். நீ தோன்றி முடிந்ததும் இனித்தோன்ற இருப்பதும் இப்பொழுது தோன்றுவதுமாகிய மூன்றுகாலக் கூறுபாடுகளையும் கடந்து அம்மூன்று காலப்பகுதிகளும் பொருந்தும் திருவடி நிழலைக் கொண்டவன்.

உன்னைப் போற்றி வழிபடும் உயிர்களுக்கு நல்வினை தீவினைகள் இல்லையாம். தோற்றுவித்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களில் காத்தல் தொழிலிடத்து நீ உள்ளம் பொருந்தும் பண்பினை உன் திருவடிகளும் திருக்கரங்களும் திருக்கண்களும் திருவாயும் பசிய இலைகளைக் கடந்து மேந்தோன்றிய மலர்ந்த பெரிய இதழ்களால் பொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்றனவாம். பெருமானே! நீ உன் கழுத்தும் தொடியும் திருவுந்தியும் தோளில் அணியும் வாகுவலயமும் திருவடியும் தோளும் பெரியன. உன் மார்பும் பின்புறமும் உள்ளத்தோடு ஒத்தனவாய்ப் பெருமை உடையன. அடியவரின் குறைகேட்டறியும் பண்பும் பிறர் கூறாது தாமே அறியும் அறிவுடைமையும் உலகை இயக்கும் நின் அறமும் மிகவும் நுண்ணியனவாகும். நீ வேள்வியிடத்து விருப்பம் உடையை ஆனால் அறத்திற்கு மாறான மறத்திடத்தே வெம்மையானவன்.

நீங்காத வலிமையினையும் சினத்தால் அல்லாமல் இயல்பாகவே சிவந்த கண்ணினையும் போரில் மேம்பட்ட சக்கரப்படையால் இயற்றும் போரையும் உடைய செல்வனே! திறத்தினால் நெருப்பைப் போன்ற வெட்சிப்பூவை இடையிட்டுக் கட்டிய முறுக்கடைந்த மலரையுடைய நறுமணமிக்க துழாய் மாலையைக் கொண்ட மார்பை உடையவனே! முற்பிறவிகளிலும் இப்பிறவியில் முன்னதாகவும் நாங்கள் செய்த தவத்தின் பயனாக மேற்கூறிய தன்மைகள் எல்லாம் பொருந்தியவன் நீயென்று கருதி உன் திருவடிகளைக்

கைகளால் தொழுதோம் வாயினாலும் மனத்தினாலும் வாழ்த்தினோம். நாங்கள் மேலும் மேலும் விரும்புவது இதுவேயாகும்.

15. திருமால்

திருமாலிருங்குன்றத்தின் சிறப்பு

“புல வரை அறியாப் புகழொடு பொலிந்து
நில வரைத் தாங்கிய நிலைமையின் பெயராத்
தொலையா நேமி முதல் தொல் இசை அமையும்
புலவர் ஆய்பு உரைத்த புனை நெடுங் குன்றம்
பல:எனின் ஆங்கு அவை பலவே :பலவினும்

நிலவரை ஆற்றி நிறை பயன் ஒருங்கு உடன்
நின்று பெற நிகழும் குன்று -அவை சிலவே :
சிலவினும் சிறந்தன தெய்வம் பெட்டிறும்
மலர் அகல் மார்பின் மை படி குடுமிய
குல வரை சிலவே : குல வரை சிலவினும்
சிறந்தது கல் அறை கடலும் கானலும் போலவும்
புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்
எல்லாம் வேறு வேறு உருவின் ஒரு தொழில் இருவர்த்
தாங்கும் நீள் நிலை ஒங்கு இருங்குன்றம்

14

அறிவின் எல்லையால் அறியப்படாத புகழுடனே பொலிந்து நில எல்லையைத் தாங்கிய மலைகள் பல. தம் நிலையிலிருந்து மாறாத சக்கரவாளம் முதலான தொல்லிசைப் புலவர் ஆராய்ந்து உரைத்த கொண்டாடப்பட்ட நெடிய மலைகளைப் பொதுப்படக் கூறினால் பலவாம். அவ்வாறு அமைந்த பல மலைகளிலும் நிலத்தே உள்ளவர்களின் பசிவெம்மையினை நீக்கி நிறைந்த பயன்களை எல்லாம் எப்பொழுதும் வழங்குகின்ற குன்றுகள் சிலவேயாம். அவ்வாறமைந்த மலைக் குன்றுகள் சிலவற்றினும் கல் என்று ஒலிக்கும் கடலும் காளலும் வேறு வேறாகிய நிறத்தையும் பிரிவற்ற சொல்லையும் பொருளையும் போல வேறுபடாத தொழிலையும் உடைய திருமாலையும் அவன் முன்னோன் பலராமளையும் தாங்கும் நீண்டு நிலைபெற்றோங்கிய இருங்குன்றம் மிகச் சிறந்தது.

திருமாலிருங் குன்றத்தை ஏத்துகம்

நாறு இணர்த் துழாயோன் நல்கின் அல்லதை
ஏறுதல் எளிதோ வீறு பெறு துறக்கம்?
அரிதின் பெறு துறக்கம் மாலிருங்குன்றம்
எளிதின் பெறல் உரிமை ஏத்துகம் சிலம்ப.

18

மற்ற உலகங்களிலிருந்து வேறுபட்டு உயர்ந்த துறக்க உலகமாகிய மேலுலகத்திற்கு மணம் கமழும் பூங்கொத்துக்களைக் கொண்ட துளசி மாலை அணிந்த திருமால் அருள் செய்யாத நிலையில் ஏறிச் செல்லுதல் இயலாததாகும். மேலுலகிற்குத் தம் முயற்சியால் உயிர்கள் போவது அரிதாம். அவ்வாறு பெறுவதற்கரிதாக இருக்கும் துறக்க உலகை எளிதாகப் பெறுவதற்கு உரிமை வழங்கும் சிறப்பினைக் கொண்டது திருமாலிருங்குன்றம். அக்குன்றத்தைப் பேரொலி செய்து நாம் தொழுவோமாக.

“திருமால் பலராமனுடன் அமர்ந்துள்ள நிலை நினைந்து ஏத்துக” எனல்

“அரா அணர் கயந் தலைத் தம்முன் மார்பின்
மரா மலர்த் தாரின் மாண் வரத் தோன்றி
அலங்கும் அருவி ஆர்த்து இமிழ்பு இழிய
சிலம்பாறு அணிந்த சீர்கெழு திருவின்
சோலையொடு தொடர் மொழி மாலிருங்குன்றம்
தாம் வீழ் காமம் வித்துபு விளைக்கும் –
நாமத் தன்மை நன்கனம் படி எழ
யாமத் தன்மை இவ் ஐ இருங்குன்றத்து
மன் புனல் இள வெயில் வளாவ இருள் வளர்வென
பொன் புனை உடுக்கையோன் புணர்ந்து அமர் நிலையே
நினைமின் மாந்தீர்! கேண்மின் கமழ் சீர்!”

29

நிமிர்ந்தெழுந்த மெல்லிய ஆயிரம் தலைகளைக் ஆதிசேடனின் அவதாரமாகிய பலராமனுடைய திருமார்பின்கண் வெண்கடம்பின் மலரால் தொடுத்த மாலை பொலியும். அம்மாவையைப்போல அழகு மிகக் காணப்பெற்று மலையிலிருந்து அருவி ஆரவாரித்து இறங்கும். அவ்வருவி ஆரவாரித்து இறங்குவதால் சிலம்பாற்றின் அழகு சிறக்கும். அச்சிலம்பாற்றினை அணியெனக் கொண்ட சீர்மிக்க “திரு” என்னும் சொல்லையும்

“சோலை” “மாலிருங்குன்றம்” என்னும் சொற்களையும் கொண்டு தொடர்பெற்ற “திருமாலிருஞ் சோலைமலை” என்ற பெயர் பெருமை பெற உலகெங்கும் பரவிற்று.

காதலர் தம்முடைய காம வித்தை விதைப்பதற்குரிய கூதிர்க்கால யாமப் பொழுதைத் தனக்கு இயல்பாகக் கொண்டது இம்மலை. இவ்வியப்புக்குரிய இம்மலையிடத்தே நிலைபெற்ற குளிர்ச்சியைக் கொண்ட இளவெயில் குழவும் அதனிடையே இருள்வளர்தலைப் போன்று கரிய திருமால் பொன்னாடை அணிந்து தமக்கு முத்தவனாகிய பலராமனோடு சேர்ந்து அமர்த்து நிற்கும் நிலையினை மாந்தர்கள் அனைவரும் நினைத்து போற்றுவீராக!

மாயோனை ஒத்த நிலையுடைத்து திருமாலிருஞ் சோலைக் குன்றம்

“சுனையெல்லாம் நீலம் மலர சுனை சூழ்
சினை யெலாம் செயலை மலர காய் கனி
உறழ நனை வேங்கை ஒள் இணர் மலர
மாயோன் ஒத்த இன் நிலைத்தே.”

33

திருமாலிருஞ் சோலை மலையில் உள்ள சுனைகளில் எல்லாம் நீலோற் பல மலர்கள் மலரும் சுனைகளைச் சுற்றிலும் அசோக மரத்தின் கிளைகளெல்லாம் மலர்ந்து அங்குள்ள காய்களும் கனிகளும் நிறத்தால் மாறுபட்டு நிற்கும். வேங்கை மரத்திடத்து ஒளிபொருந்திய பூங்கொத்துக்கள் மலரும். இவற்றால் அம்மலை திருமாலை ஒத்த இனிய காட்சியை நல்கும்.

சென்று தொழு மாட்டாதார் அம்மலையைக் கண்டு தொழுக எனல்

“சென்று தொழுகல்லீர்! கண்டு பணியினமே –
இருங்குன்று என்னும் பெயர் பரந்ததுவே
பெருங் கலி ஞாலத்துத் தொன்று இயல் புகழ்து
கண்டு மயர் அறுக்கும் காமக் கடவுள்.”

37

கடல் சூழ்ந்த உலகத்திடத்தே திருமாலிருஞ் சோலை மலை என்னும் பெயர் புகழ் பரவ எங்கும் விளங்கிற்று அவ்வளவு பழைமை மிக்க அம்மலையின் புகழ் விளங்கக் கண்டு அம்மலையைக் காண்பார் தம் மயக்கத்தைப் போக்கவும் காண்பர் அவ்வாறு காண்பாரின் மயக்கத்தை நீக்குதற்குரிய விருப்பத்திற்குரிய திருமாலாம் தெய்வம் ஆண்டு

உறைகின்றது. அதனை நேசித் சென்று வழிபட இயலாதவர்கள் அம்மலையையேனும் கண்டு வணங்குவீராக.

குன்றத்தில் பிறக்கும் ஓசைகள்

“மக முயங்கு மந்தி வரைவரை பாய
முகிழ் மயங்கு முல்லை முறை நிகழ்வு காட்ட
மணி மருள் நல் நீர்ச் சினை மட மயில் அகவ
குருகு இலை உதிர குயிலினம் கூவ
பகர் குழல் பாண்டில் இயம்ப அகவுநர்
நா நவில் பாடல் முழவு எதிர்ந்தன்ன
சிலம்பின் சிலம்பு இசை ஓவாது ஒன்னார்க்
கடந்து அட்டான் கேழ் இருங்குன்று.”

45

தனது குட்டியாலே அணைத்துக் கொள்ளப்பெற்ற மந்திக்குரங்கு ஒரு மலையினின்றும் மற்றொரு மலைக்குத் தாவும். அரும்புகள் நெருக்கமாகத் தோன்றிய முல்லை மகளிரின் முறையாக நிகழ்கின்ற கற்பு வாழ்வினைக் காட்டும். மரங்களின் கிளையிடத்து அமர்ந்த நீலமணி போலும் நிறம் கொண்ட மயில்கள் அகவும். குருக்கத்தி இலைகள் உதிருமாறு அக்கொடியினின்றும் குயிலினம் அமர்ந்து கூவும். குயில் கூவுகின்ற ஒலி குழல் ஒலியையும் மிடற்றுப் பாடலையும் போன்றிருக்கும். மயில் அகவுகின்ற ஒலி தாள ஒலியும் முழவொலியும் போன்றிருக்கும். இவ்விருவகை ஒலிகளையும் வாய்ப்பாட்டுப் பாடுவோரின் பாடல் ஓசையும் முழவின் ஓசையும் எதிர்கொள்வது போல மலையிடமெங்கும் எதிரொலிக்கும். அவ்வெதிரொலி ஓயாது கேட்குமாறு அமைந்தது அசுரரைப் போரில் நேர் நின்று கொன்றழித்த திருமாலினது குன்றம்.

குன்றத்தானைச் சுற்றம் புடை சூழப் போற்றுமின்

“தையலவரொடும் தந்தாரவரொடும்
கைம் மகவோடும் காதலவரொடும்
தெய்வம் பேணித் திசை தொழுதனிர் செல்மின்
புவ்வத் தாமரை புரையும் கண்ணன்
வெளவல் கார் இருள் மயங்கு மணி மேனியன்
எவ்வயின் உலகத்தும் தோன்றி அவ்வயின்
மன்பது மறுக்கத் துன்பம் களைவோன்
அன்பு -அது மேளம் இருங்குன்றத்தான்.”

53

திருமாலிருங்குன்றத்தை நும் மனைவியரோடும் பெற்றோரோடும் குழந்தைகளோடும் அன்புடைய சுற்றத்தாரோடும் கூடித் தெய்வமாக மதித்து அக்குன்று நிற்கும் திசைநோக்கித் தொழுது செல்வீராக. தனது திரு உந்தித் தாமரை போலவே விளங்கும் கண்ணை உடையவன் நீரைக் கவர்கின்ற மேகத்தையும் இருளையும் நீலமணியையும் போலும் உடம்பினன் எல்லா உலகினும் வெளிப்படத்தோன்றி அங்குள்ள உயிர்த்தொகுதிகளுக்குத் துன்பம் தரும் பிறவி நோயைக் களைபவன் அத்தகைய திருமால் அன்பு பொருந்தித் திருமாலிருஞ்சோலை மலையின் கண்ணே உள்ளன்.

பலதேவ வாசுதேவர்கள் இருவரையும் வாழ்த்துதல்

“கள் அணி பசுந் துளவினவை கருங் குன்றனையவை
 ஒள் ஒளியவை ஒரு குழையவை
 புள் அணி பொலங் கொடியவை
 வள் அணி வளை நாஞ்சிலவை
 சலம் புரி தண்டு ஏந்தினவை
 வலம் புரி வய நேமியவை
 வரி சிலை வய அம்பினவை
 புகர் இணர் சூழ் வட்டத்தவை புகர் வாளவை
 என ஆங்கு
 நலம் புரீ அம் சீர் நாம வாய்மொழி
 இது என உரைத்த (லி)ன் எம் உள் அமர்ந்து இசைத்து இறை
 “இருங்குன்றத்து அடி உறை இயைக!” என.
 பெரும் பெயர் இருவரைப் பரவுதும் தொழுதே.”

66

தேன் அணிந்த பசுந் துழாய் மாலையினை உடையை கரிய மலை போன்று விளங்குவை மிக்க ஒளியினை உடையை ஒற்றைக் குழையினை உடையை கருடப்பறவை எழுதிய அழகிய பொற்கொடியினை உடையை கூர்மைமிக்க வளைந்த கலப்பையினைப் படையாக உடையை சினமிக்க தண்டப் படையினை ஏந்தினை வலம்புரிச்சங்கோடு வெற்றிமிக்க சக்கரப்படையினையும் கொண்டனை கட்டப்பெற்ற வில்லோடு வெற்றிதரும் அம்புகள் உடையை புள்ளிகள் ஒருங்கு சூழ்ந்த பாராவளையினைக் கொண்டனை என்றவாறு அழகிய புகழும் பெருமையும் மிக்க வேதம் தனக்கு நன்மையுண்டாக அவர்பெருமை ஈதென்று கூறுவதால் யாமும் உள்ளம் பொருந்தி அச்சொற்களில் நாம் அறிந்தனவற்றைக் கூட்டி உரைத்துப் பெரும்புகழ்மிக்க திருமால் பலதேவன் ஆகிய இருவரையும் தொழுது எங்களுக்கு இத்திருமாலிருஞ்சோலைமலை அடியினிடத்துத் தங்கி வாழ்தல் வாய்க்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்வேமாக!

பதிற்றுப்பத்து

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய

ஆறாம் பத்து

வடுவடு நுண்ணயிர்

துளங்குநீர் வியலகங் கலங்கக் கால்பொர
விளங்கிரும் புணரி யுருமென முழங்கும்
கடல்சேர் கானற் குடபுல முன்னிக்
கூவற் றுழந்த தடந்தா ணாரை
குவியினர் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்

வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பின்
அடும்பம லடைகரை யலவ னாடிய
வடுவடு நுண்ணயி ருதை யுஞற்றும்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்
தியலின ளொல்கின ளாடு மடமகள்

வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி
அரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைநாலும் பனிப்பெளவத்துக்
குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த

பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
வன்பிணி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்தல்
நனையுறு நறவி னாகுடன் கமழ்ச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கின்
வாணகை யிலங்கெயிற்

தமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வெள்வே லண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
உள்ளுவர் கொல்லோநின் னுணரா தோரே

மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்

செயிருடைய வரவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
பெருஞ்சினப்புய லேறனையை
தாங்குநர்
தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கும்

எஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்

மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தூ றளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ விளையர் கையலை யழுங்க

மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையா னெடுந்தகை செருவத் தானே

துறை: வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு
வண்ணம்: ஒழுகு வண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும்
தூக் : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்
பெயர்: வடுவடு நுண்ணயிர்

குவி இணர் ஞாழல் மாச் சினைச் சேக்கும் விரிந்த கடல் பரப்பில் காற்று போரிடுவதால் அலை இடி போல முழங்கும். இப்படிப்பட்ட கடல் சேர்ந்த கானல் நிலம் கொண்டது குடபுலம். இந்தக் குடபுலம் நோக்கித் தன் வலிமையெல்லாம் பயன்படுத்திப் பறந்துவந்த அகன்ற காலடிகளைக் கொண்ட நாரை அங்குள்ள ஞாழல் மரத்தில் தங்கும். அந்தக் கானல் நீரில் அடும்பு பூத்திருக்கும். அதில் வண்டுகள் தங்கியிருக்கும். நண்டு விளையாடும். அது விளையாடிய நுண்மணல் வடுப்பட்ட கோடுகளை ஊதைக் காற்று கலைக்கும். அங்குள்ள தூய்மையான பனைமரக் காட்டுச்சோலைக்கு அழகு சேர்க்கும்வண்ணம் தளர்நடை போட்டு மகளிர் விளையாடுவர். அந்த விளையாட்டு வெறியாட்டு விழாவில் ஓசிந்து ஆடுவது போல இருக்கும்.

பெரிய பெரிய மலைகளும் அங்கு உண்டு. அதில் ஆங்காங்கே மணிக்கற்கள் மின்னும். பாம்புகள் மேயும். கடல்-பெருந்-தெய்வக் கோயில்கள் உண்டு. அலைகள் வளைக்-

கிளிஞ்சல்களைக் கொட்டி ஒலித்து அந்தத் தெய்வத்தை வழிபடும். மகளிர் கண்ணைப் போல் மலர்ந்திருக்கும் நெய்தல் அந்தரத்தில் பந்தல் போட்டது போல் பூத்திருக்கும். அதில் உள்ள தேன் நாடெல்லாம் மணக்கும்.

மாணைப்போன்று மருண்ட மடநோக்குப் பார்வை. வெண்மை விரியும் பற்களில் ஒளிரும் புன்னகை. அமிழ்தம் பொதிந்திருக்கும் சிவந்த வாய். அசைந்தாடும் நடை ஆகியவற்றைக் கொண்டவர்கள் விறலியர். இவர்கள் இப்படிப்பட்ட பரப்பில் பாடிக்கொண்டு ஆடுவர். இந்த ஆட்டத்தைக் கண்டு களிப்பவன் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன். (ஆடலைக் கண்டு களிப்பவன் ஆதலின் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் எனப்பட்டான் என்பது ஒரு கருத்து.) இப்படி இவன் விறலியரோடு ஆட்டம் போடுவதால் மென்மையானவன் போலும் எனக் கருதி இவனை உணராதவர்கள் நினைக்கவும் கூடும். ஆனால் உண்மை வேறு. மழைமேகம் தவழும் கெரிய குன்றத்தில் சினங்கொண்ட நாகப்பாம்பைக் கொன்று முழங்கும் இடியைப் போல பகைவரைத் தாக்குபவன் நீ சேர மன்னரும் படையினரும் பனம்பூ மாலையைத் தலையில் சூடிக்கொள்வர்

உன் படையில் வாழ்பவர்கள் பகைவரின் பூணணிந்த யானைத் தந்தத்தை வாளால் வெட்டித் துண்டாடும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள். அவர்கள் பனைம்பூ அணிந்துகொண்டு போரிடுவர். பகைவரின் உடலுறுப்புகளை மார்பகத்தில் மாலையாக அணிந்த பின்னர் பருந்துகளுக்கு இரையாக்குவர். அம்பு விட்டுப் பகைவரின் தண்ணுமைப் பறையைக் கிழிப்பர். சீற்றத்துடன் எமன் வலை விரித்தது போலப் படைவீரர்கள் புடைசூழப் பகைவரை நோக்குபவன் நீ. போர்க்களத்தில் மிகவும் கடுமையானவன்.

சிறு செங்குவளை

கொடி நுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
அருங்கலந் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கந் திசைதிரிந் தாங்கு
மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃறோல்

மெய்புதை யரணமெண் ணாதெஃகு சுமந்து
முன்சமத் தெழுதரும் வன்க ணாடவர்
தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க
உயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பலர்பட
நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை

இரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரைஇய
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் நாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப் புணையாகச்
சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ

நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
உயவுங் கோதை யூரலந் தித்தி
ஈரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
ஒள்ளித ழவிழகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்
பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்

கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்றுநின்
எறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
ஈயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாரை யோவென ப்பெயர்வோள் கையதை
கதுமென வருத்த நோக்கமோ டதுநீ

பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்கு வல்லுறையோ வாழ்கநின் கண்ணி
அகலிரு விசும்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்

றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட

வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே

துறை : குரவை நிலை
வண்ணம்: ஒழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : சிறு செங்குவளை

பிற நாடுகளிலிருந்து அரிய பொருட்களைக் கொண்டுவரும் பொருட்டுக் கடலின் மீது
உயர்ந்து செல்லும் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய கப்பல்கள் செல்லும் திசைகளில்
திரிந்தாற்போல கொடிகள் அசையும் நிலையையுடைய போர் யானைகளைச் செறிந்து
வடித்த மணியுடைய உயர்ந்த தேரை வேறு பகைப்புலத்தில் பரப்பி முகிலைப்போலக்

கருமையுடன் எழும் கரிய பெரிய கேடயங்களுடன் வேலை ஏந்திக்கொண்டு போரின் முன்னணியில் நின்று பொருதலை விரும்பி உடலை மூடும் கவசத்தை எண்ணாது செல்லும் வலிமையுடைய போர் வீரர்கள் தோற்றுப்போகாமைக்கு ஏற்ற தும்பை மலர் மாலை அணிந்து பகைவர் தானை நடுவே நுழைந்து விளங்கிப் போரிட்டதால் பலர் உயிர் இழந்து மேலுலகம் அடைந்தனர். இவ்வாறு நல்ல போரில் வெற்றி அடைந்த இடியினின்றும் மாறுப்பட்ட உன்னுடைய பெரிய கைகள் உன்னிடம் உதவி வேண்டி வருபவர்களுக்குக் கொடுப்பதை அன்றிப் பிறரிடம் இரத்தற் பொருட்டு விரியாது என்பதை அறிந்தோம்.

இப்பொழுது ஒளிரும் பாண்டில் விளக்கின் ஒளியில் முழவு முழங்க ஆடும் துணங்கை ஆட்டத்திற்கு கைக் கோத்துக் கொள்ளும் புணையாக முழங்குதலையுடைய ஏற்றினைப் போல முதற்கை கொடுத்து பிற மகளிருடன் நீ நெருங்கி ஆடுவதால் சினந்து அசைகின்ற மாலையையும் பரவிய தேமலையும் குளிர்ந்த இமைகள் பொருந்திய ஈரமான கண்களையுடைய உன் மனைவியாகிய இளம் பெண் உன்னுடன் ஊடலுற்று ஒளியுடைய இதழுடைய மலர் போன்ற சிறிய அடிகள் மீதுள்ள அவளுடைய பல மணிகளை உள்ளீடாகக் கொண்ட சிலம்பு ஒலிக்க கரையை அழிக்கும் ஆற்றின் கரையில் உள்ள தளிரைப் போல் அவள் நடுங்கி நின்று உன் மேல் எறிவதற்காக அவள் ஓங்கிய சிறு செங்குவளை மலரை நீ தா எனக் கேட்கவும் ஒத்துக்கொள்ளாள். “நீ எனக்கு யார்” எனக் கூறி நகர்வோள் கையிலிருந்து சட்டெனச் சினம் கொண்ட பார்வையுடன் மலரை அவளிடமிருந்து பற்றிக்கொள்ளத் திறமை இல்லாதவன் ஆயினை நீ.

அகன்ற பெரிய வானில் பகலுக்கு இடம் தரும் பொருட்டு சுடுகின்ற கதிர்களைப் பரப்பி ஒளிரும் கதிரவனின் உருவத்தையும் விளங்குகின்ற தன்மையும் கொண்ட வான் அளவு உயர்ந்த வெண்குடை வேந்தர்களின் கோட்டைகளை நிற்பால் கவர்ந்து கொள்ள எவ்வாறு வல்லமை உடையவனோ? உன் கண்ணி வாழ்வதாக!

குண்டுகண் ணகழி

வென்று கலந்தரீ இயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்
கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்
தொல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கும்
எந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்

கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
ஒன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி

நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுதின் முன்னோ ரோம்பிய
எயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்
பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குரிசில்
எழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகை

குழுஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணின்
தேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுதல்
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்

தாங்க லாகா வாங்குநின் களிநே.

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு
வண்ணம்: ஒழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்துக்கு
பெயர்: குண்டு கண் அகழி

அரிய பொருள்களை உன் நாட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக நீ உன் படையுடன் நீ விரும்பிய நாட்டில் தங்கினாய். வாடாத புதுப்புது வருவாய் கொண்ட அந்த நாட்டு மக்கள் உனக்குத் திறை கொடுத்தனர். “எங்களுக்கு அருள் தந்து காப்பாயாக” என்று வேண்டிக்கொண்டனர். நீ அவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றினாய். கடல் சார்ந்த நிலத்தில் உள்ள கடற்று வழியில் பழம்புகழ் பெற்ற உன் ஊருக்குத் (வஞ்சி மாநகர்) திரும்புவாய் ஆயின் வழியில் நீ எதிர்கொண்ட கோட்டை ஒன்று உண்டு. அது வானளாவ வளைவாகக் கட்டப்பட்டது. செம்மைப்படுத்திப் பொறிக்கப்பட்ட காவல் காட்டைக் கொண்டது. எந்திரம் போல் உள்ளிருந்து அம்பு எய்யும் வாயில் கொண்டது. அதனைச் சுற்றி கொன்று தின்னும் முதலைகள் வாழும் ஆழமான அகழிகளைக் கொண்டது. புதவம் பெருங்கதவில் இருக்கும் சிறுகதவு அங்கிருந்த பகைவர் படையை அழித்து நீ அதனை உனதாக்கிக்கொண்டாய். உனக்கு முன்னும் பின்னும் உன் முன்னோர் பாதுகாத்த கோட்டை முகப்பு இது போல் உண்டா? உன் ஊருக்குச்

செல்லும்போது சங்கு போல் வளைந்து வளைந்து சென்றாலும் வேறு வழியில் நீ உன் ஊருக்குத் திரும்பு. வெற்றியோடு சினம் கொண்ட குருசில் (செம்மல்) நீ.

வழியில் வேறு சில கோட்டைகளும் உண்டு. அவற்றின் கதவுகளுக்கு மரத் தாழ்ப்பாள் இருக்கும். கதவுப் பலகை இரும்புப் பொன்னால் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அதில் புதவக் கதவும் உண்டு. உன் யானைப்படை மதம் கொண்டது போல் அந்த வழியே செல்லின் அங்குசக் கட்டுப்பாட்டை மீறி வேங்கைப்புலியை வென்று சுருண்ட தன் கைகளை நீட்டி வெற்றிக்கொடி பறக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையால் தாங்கமுடியாத சினத்துடன் அவற்றையும் தாக்கும். இப்படிப் போர் மூளும் வழியை விட்டுவிட்டு வளைந்து வேறு வழியில் செல்வாயாக.

நில்லாத் தானை.

வள்ளியை யென்றலின் காண்குவந் திசினே
உள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோள்
ஏந்தெழில் மழைக்கண் வளைந்துவர லிள முலைப்
பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய் கூந்தல்

மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் பாட
இரவலர் புன்கண் தீர நாடொறும்
உரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி
அனையை யாகன் மாறே யெனையதூஉம்
உயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்

றிருநில மருங்கி னெடிது மன்னியரோ
நிலந்தப விடுஉ மேணிப்புலம் படர்ந்து
படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்பத் தோமர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மார்
ஏவல் வியங்கொண் டிளையரொ டெழுதரும்

ஒல்லார் யானை காணின்
நில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே

துறை : காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் : நில்லாத் தானை.

நீ வள்ளல் ஆதலால் உன்னைக் காண வந்துள்ளேன். நீ நினைத்ததை முடிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவன் நீ. நான் நினைத்துவந்ததை முடித்துவைக்க வேண்டும். நீயும் உன் குடிப்பூவும் (பனை) நெடிது வாழவேண்டும். மூங்கில் போன்று பருத்த தோள் மழை போன்ற கண்முகத்துடன் அண்ணாந்து எழுந்து ஒப்பனையுடன் நிற்கும் இளமையான முலை பூ வேலைப்பாடு கொண்ட மெல்லிய ஆடை உடுத்தியிருக்கும் மறை உறுப்புக் கொண்ட இடை தேன் பாய்ந்து மணக்கும் கூந்தல் மின்னும் அணிகலன்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட விறலியர் உன் போர்த்திற மறத்தைப் பாராட்டிப் பாடுவர்.

இரவலரின் வறுமைத் துன்பம் தீர நீ நாள்தோறும் நல்ல நல்ல பொருள்களை அளவில்லாமல் வழங்கும் தன்மை உடையவன் ஆக வேண்டும். உயர்நிலை உலகத்துக்கு (மோட்சம்) நீ செல்லாமல் இவ்வுலகத்திலேயே நீண்ட நாள் வழங்கிக்கொண்டே நிலைத்திருந்து வாழ வேண்டும். உனக்காகப் போரிடும் இளையர் போர்க்கள நடுவில் முரசு முழக்கத்துடன் நிலம் அழியும்படிப் பகைவர் கோட்டையில் ஏணி சாத்தி வெல்வர். தோமரம் எறிந்து அச்சம் உண்டாக்குவர். எதிரிகளைத் தமக்கு ஏவல் செய்யும்படி வணக்குவர். இப்படிப்பட்டவர்கள் பகைவர்களின் யானையைக் கண்டால் சும்மா இருப்பார்களா? அவர்கள் நில்லாத் தானை ஆயிற்றே

துஞ்சும் பந்தர்

ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
இன்னிசைப் புணரி யிரங்கும் பெளவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
கமழுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்

தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
செவ்வூன் றோன்றா வெண்டுவை முதிரை
வாலான் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்
வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்

தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கும்
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றோன்றல்
வேண்டுவ வளவையுள் ண்டுபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி

விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலச்

சென்றறா லியரோ பெரும வல்கலும்
நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற
நீடுவரை யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
பொருதுசினந் தணிந்த செருப்புக் லாண்மைத்
தாங்குநர்த் தகைந்த வொள்வாள்

ஓங்க லுள்ளத்துக் குருசினின் னாளே.

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது

பெயர் : துஞ்சும்பந்தர்

பொறுமையே உருவானவளின் கணவ. போர் மறவர்களைப் பாதுகாப்பவனே. உன்னை நாடி வந்திருக்கிறேன். அழிக்கும் போரில் வெற்றி கண்ட மன்னவனே. பந்தர் துறைமுகம் கடலலை மோதும் ஊர். நல்ல கப்பல் வணிகத்தால் பெற்ற செல்வம் பயன்படுத்த முடியாமல் தூங்கும் ஊர் பந்தர். தாழ்ப்பூ கமழும் கானல் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் துறைமுக ஊர் இது. இந்தப் பந்தர் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நாட்டைப் போரிட்டு வென்று தனதாக்கிக்கொண்டவனே

மழவர் குடிமக்கள் புலால் உண்ணாமல் துவரம்பருப்புத் துவையலும் அரிசியாகிய வெள்ளைக் கறியும் உண்ணும் மக்கள். இந்த மழவர் குடி மக்களுக்கு இந்தச் சேரலாதன் பாதுகாவலனாக விளங்கினான். இவன் குடநாட்டு அரசன். கொடி கட்டிய தேரில் செல்லும் பெருமகன். இரவலர் யாரும் இவனை நாடி வராத காலத்தில் இவனே இரவலரைத் தேடிச் சென்று தேரில் ஏற்றிக் கொண்டுவந்து நிறைந்த செல்வத்தைப் பரிசாக வழங்கி அனுப்பிவைக்கும் பண்பாளன். பரிசில் வழங்குவான் என்று நம்பி இரவலர் செல்லும் புகழ் பெற்ற பெருமகன். வேண்டிய அளவு மழையை பொழிந்துகொண்டு எங்கும் திரிந்து கழிந்த பின்னர் வெண்ணிறம் பெற்று மலையில் (விண்டு) தவழும் வெண்ணிறப் பனிமழை போல விளங்கும் பெருமகனே.

நாலாப் பக்கமும் நாள்தோறும் வேந்தர்கள் தம் குடிப்பூ மாலை அழிந்து ஓலமிடும்படி மலைநாட்டைக் கைப்பற்றினாய். பின் சினம் தணிந்தாய். இப்படிப் போரிடுவதை விரும்பும் ஆண்டகை இவன். தாங்கும் மக்களைப் பாதுகாக்கும் வாள் ஏந்தி ஓங்கி உயர்ந்த உள்ளத்தோடு வாழும் குருசில் இவன். இவனது வாழ்நாள் பெருகட்டும்.

வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி

விழவு வீற்றிருந்த வியலு ளாங்கண்
கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்

மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை : ஒள்வாளமலை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது

பெயர் : வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி

தெருவில் யாழிசைக் கோடியர் முழவு முழக்கும் தாள ஒலியுடன் ஆடும் விழா நிகழும். அவர்களோடு சேர்ந்து ஆடுபவன் மட்டும் அல்லன் சேரலாதன். போர்க்களத்திலும் ஆடுபவன் சேரலாதன். போர்க்களத்தில் வெற்றி முரசம் முழங்க ஆடுபவன். வெற்றி வாளை உயர்த்திக்கொண்டு ஆடுபவன். கோட்டைகளைத் தாக்கி வென்ற உழிஞைப் பூவையும் மின்னும் போர் அணிகலன்களையும் சூடிக்கொண்டு ஆடுபவன். வாழ்ச்சி என்பது உடம்பில் வாழும் பழக்கம். அது மெய்ம்மறந்து தானே இயங்கும் வாழ்ச்சி. வேந்தர்கள் போர்களத்தில் சாய்ந்து கொட்டிக்கிடக்கும்படிச் செய்யும் வாழ்ச்சி உடையவன் சேரலாதன். இப்படிப்பட்ட வாழ்ச்சியுடன் போர்க்களத்தில் ஆடும் கோமகன். ஆதலால் இவன் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் ஆயினான்

சில்வளை விறலி

ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப
இரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பணிற்றும் புலவுக்களத் தோனே.
துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
மெல்லிய வகுந்திற் சீறடி யொதுங்கிச்

செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்

விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புண ரின்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
இளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த

வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
ஆன்ற வறிவிற் றோன்றிய நல்லிசை
ஒண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினும்
இரவலர் புன்க ணஞ்சும்
புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை : விறலியாற்றுப்படை
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் : சில்வளை விறவி

சேரலாதன் போர்க்களத்தில் இருக்கிறான். காயம் பட்டோர் குருதி நடுங்கவைக்கும் போர்க்களம் அது. தலையில் பனம்பூ மாலை அணிந்திருக்கிறான். காலில் உயர்ந்த வீரக்கழல் அணிந்திருக்கிறான். புறமுதுகிடாத கோட்பாட்டினை உடைய பகைவீரர்களின் வலிமையைத் தகர்த்துப் போரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். நம்முடன் சேர்ந்து துணங்கை ஆடிய கோமகன் அவன். மென்மையான தளிர் போன்ற சிறிய காலடிகளை மெல்ல மெல்ல வைத்து போர்க்களத்தில் அவனைக் காணச் செல்லலாமா விறலி. நம் கையிலுள்ள வளையல்கள் சில ஒலிக்கும்படிச் செல்லலாமா விறலி. பாணர் கையிலுள்ள பேரியாழில் நம் வறுமை தோன்றப் பாலைப்பண் பாடிக்கொண்டு செல்லலாமா விறலி. தோற்றவர் மேல் வாள் வீசாத இவனது தழிஞ்சிப் போரைப் பாராட்டிப் பாடிக்கொண்டு செல்லலாமா விறலி.

சேரலாதனுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள். அவன் மனைவி மீண்டும் கருவுற்றிருக்கிறாள். அவள் அடக்கமே உருவானவள். பரந்த அறிவால் புகழ் பெற்றவள். அவள் ஊடல் கொள்ளும் பார்வையைப் பொருட்படுத்தாமல் தன்னை நாடி வந்தவரின் துன்பத்தைப் போக்குவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பவன். அவனைக் கண்டுவருவதற்குச் செல்லலாமா விறலி.

ஏவிளங்கு தடக்கை

ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்
வெண்டோட் டசைத்த ஒண்பூங் குவளையர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்

செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇயர்

இன்றினிது நுகர்ந்தன மாயி னானை

மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடமந் தல்லது
உண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
பொய்படு பறியா வயங்குசெந் நாவின்
எயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை

ஏந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்ப னென்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
புண்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்

சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கின்
அலங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉம்
அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே.

துறை : செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் : ஏவிளங்கு தடக்கை

விறலியரே ஆடுங்கள். பரிசில் வேண்டுவோரே சேரலாதனைப் போற்றிப் பாடுங்கள். வெண்ணிறப் பனை ஓலையுடன் குவளைப் பூவையும் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையை அணிந்துகொண்டு உடம்பில் வாள் காயம் பட்ட மறவர் படையைக் கொண்டு அதன் பயனை இன்று இன்பமாக நுகர்ந்தோம். நாளை மண்ணாலேயே கட்டிய கோட்டையை வென்ற பின்னர் அல்லாமல் உண்ணமாட்டோம் என்று எண்ணி உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டு அவன் மறவர் படை போருக்கு எழும். இத்தகைய வலிமையாளர் படையைக் கொண்டவன் சேரலாதன்.

போர்மறவராகிய சான்றோர்களுக்கு முன்னே சென்று அவர்களுக்குக் கவசமாகப் போரிடுபவன் இவன். வேல் வீசியும் வில்லால் அம்பு எய்தும் சொன்ன சொல் பொய் படாமல் போரிட்டு வெல்பவன். இவனை வானவரம்பன் என்று கூறுவர். சிறிய

இலைகளுடன் கூடிய கரையான் தின்று பொறிந்தபோன வேலமரங்கள் கொண்ட புன்புலம் இவன் நாடு. வலிமையான கைகளைக் கொண்ட உழவுத் தொழிலாளிகள் எருதுகளைப் பூட்டி அந்த நிலத்தை உழவர். அப்போது கலப்பையிலுள்ள கொழு கிண்டிய மண்ணில் விரிந்த கதிர்களுடன் மணிக்கற்கள் கிடைக்கும். அப்படிக்கிடைக்கும் அகன்ற நிலப்பரப்பினைக் கொண்டது இவன் நாடு.

மாகூர் திங்கள்

பகல்நீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
 மாசி நின்ற மாகூர் திங்கள்
 பனிச்சுரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்
 புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்
 பாயிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி

ஞாயிறு குணமுதற் றோன்றி யாஅங்கு
 இரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
 உலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
 வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
 செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரணம்

அறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
 பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவராயிற்
 சினஞ்செலத் தணிமோ வாழ்கநின் கண்ணி
 பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
 மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கும்

ஆறுமுட் டுறாஅ தறம்புரிந் தொழுகும்
 நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோள்
 பாடுசா னன்கலந் தரூஉம்
 நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே

துறை : செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு
 வண்ணமும் தூக்கும் அது.
 பெயர் : மாகூர் திங்கள்.

மாசி படர்ந்து பெரிதும் குளிரும் மாதம் மாசி மாதம். இந்த மாதத்தில் பகல்நேரம் நெடிது நில்லாது இரவுப்பொழுது நீண்டிருக்கும். இந்தக் காலத்தில் பனி படர்ந்த காட்டு வழியில் செல்லும் யாழிசைப் பாணன் மகிழும்வண்ணம் இருளைச் சீய்த்து ஒளியைப் பரப்பிக்கொண்டு கதிரவன் கிழக்குத்திசையில் தோன்றுவது போல இந்தச் சேரலாதன் தோன்றினான்.

இரந்து உண்டு வாழ்க்கை நடத்தும் சிறுகுடி மக்களைப் பெருகிய வளத்துடன் வாழச்செய்வதற்கென்றே தோன்றினான். உலக மக்களைக் காப்பாற்றும் கற்புக் கடன் பூண்டோர் வில்லாளிகள். அந்த வில்லாளிகளுக்குப் பாதுகாவலனாக இந்தச் சேரலாதன் விளங்கினான். வெற்றிச்செல்வம் படைத்தவர்களுக்கெல்லாம் வெற்றிச்செல்வம் படைத்தவனாக விளங்கினான். இவனை வந்தடைந்த நண்பர்களுக்கெல்லாம் அரணாக விளங்கினான். இவனுக்குப் புலவர் அறிவுரை கூறுகிறார். அறியாமல் உன்னை எதிர்த்து வலிமைக் குறைவினால் உன்னைப் பணிந்து பகைவர் உனக்குத் திறை தருவார்களேயாயின் நீ சினம் தணிந்து அவர்களுக்கு வாழ்வு தரவேண்டும்.

அத்துடன் மலை, கடல் முதலான நாலாத் திசைப்பக்கங்களிலிருந்தும் உனக்குக் கிடைக்கும் பலவகையான பண்டங்கள் அனைத்தையும் பகுத்து அனைவருக்கும் வழங்கும் அறவழியில் குறுக்கீடு ஏதும் நேராவண்ணம் பாதுகாத்து வரவேண்டும். உன் தோள் வலிமை பெருமை மிக்க நல்ல பண்டங்கப் பிறருக்கு வழங்குவதாக இருக்க வேண்டும். இப்படி நாட்டைக் காப்பாற்றுதல் உன் கடமையாக உள்ளது.

மடும்படு தீங்கனி

கொலைவினை மேவற்றுத் தானை தானே
இகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசும்
செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்
மிஞிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியாது
அரம்போழ் கல்லா மரம்படு தீங்கனி

அஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழம்
ஆறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கும்
மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்த்
தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்
பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி

வருங்கட லுாதையிற் பனிக்கும்
துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை : விறலியாற்றுப்படை

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் : மரம்படுதீங்கனி.

சேரலாதன் படை பகைவரைக் கொல்லும் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கும். இவனோ பகைவரை இடறித் தள்ளும் இகல் வினை செய்துகொண்டிருப்பான். என்றாலும் நாம் அவனிடம் சென்றால் தடையில்லாமல் கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பான். பாண்மகளே அவனைக் காண நாம் செல்லலாமே. ஈ மொய்க்கும் இனிய சுவையுள்ள சதைப்பற்றுச் சேறு உடையதாய் வாளால் அறுக்கமுடியாத அடுமரம் கொண்டதாய் விளங்கும் பழம் முண்டைப்பழம். வழிநடை மேற்கொள்பவர்களுக்கு உணவாகி அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவது அந்தப் பழம். இந்தப் பழம் காலமெல்லாம் விளைந்து பலன்தரும் நாடு இவன் நாடு.

சேரலாதன் இப்போது நறவு என்னும் துறைமுகத்தில் இருக்கிறான். நறவு என்பது உண்டு துய்க்கும் கள் வகை. துவ்வா நறவு என்பது நறவு என்னும் ஊர். வில்லாளிகளாகிய அவனது படை மறவர்கள் அம்பு தொடுப்பதை விட்டுவிட்டு அந்த நகரில் உள்ளனர். கடலிலிருந்து வரும் ஊதைக் காற்றில் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மதுரைக்காஞ்சி இயற்கை வளம்

ஓங்குதிரை வியன்பரப்பின்
ஒலிமுந்நீர் வரம்பாகத்
தேன் தூங்கும் உயர்சிமைய
மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
வியல் நாள்மீன் நெறியொழுகப்
பகல்செய்யும் செஞ்ஞாயிறும்
இரவுச்செய்யும் வெண் திங்களும்
மைதீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க
மழைதொழில் உதவ மாதிரம் கொழுக்கத்
தொடுப்பின் ஆயிரம் வித்தியது விளைய
நிலனும் மரனும் பயன்எதிர்பு நந்த

12

உயர்ந்தெழும் அலைகளையும் அகன்ற நீர்ப் பரப்பையும் ஒலியையும் உடைய கடல் எல்லையாக அமையுமாறு தேனிறால் தூங்கும் உச்சிகளையுடைய மலைகள் தோன்றியுள்ள அகலத்தையுடைய இப் பேருலகத்தில்— காற்று வலமாகச் சுழலவும் அகன்ற நாள் மீன்கள் நன்னெறிக்கண் செல்லவும் பகற் பொழுதினை உண்டாக் கும் ஞாயிற்று மண்டிலமும் இரவின்கண் ஒளி செய்யும் திங்கள் மண்டிலமும் தீதிலவாய்த் தோன்றி விளங்கவும் முகில்கள் வேண்டுங்கால் வேண்டியாங்குப் பெய்யா நிற்பவும் திசைகள் எல்லாம் தழைப்பவும் ஒரு விதைப் பின் கண் வித்திய விதை ஆயிரமாக விளையவும் விளை நிலங்களும் மரமும் பல்லுயிர்க்கும் பயன் கொடுத்தலை மேற்கொண்டு தழைக்கின்றது

செயற்கைச் செழிப்பு நிலை

நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
மேதக மிகப்பொலிந்த
ஓங்குநிலை வயக்களிறு
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்து
உண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்

உயர்பூரிம விழுத்தெருவில்
 பொய்யறியா வாய்மொழியால்
 புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
 நல்லாழி அடிப்படரப்
 பல்வெள்ளம் மீக்கூற
 உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக

23

மக்கட்குப் பசியும் பிணியும் நீங்கி அழகு விளங்கவும் திசை யானைகள் சுமை நீங்கப் பெற்று வருத்தந் தீர்ந்து மகிழவும் கண்டு கண்டமையாத காட்சியின்பம் அதிகரிக்கவும் உண்டு உண்டொழியாத பெருஞ்செல்வத்தோடு வருக்கியும் தம் வாயிற் பொய் கூறாராய். மெய்மொழியே பேசுவதால் புகழ் நிறைந்த நல்ல அமைச்சரோடு ஊழிக் காலமெல்லாம் தமக்கு அடிப்பட்டு கிடக்க இவ்வுலகத்தை யாண்ட உயர்ந்த செங்கோல் மன்னர்மரபில் தோன்றியவனே!

அகத்தியரின் வழிவந்த சான்றோன்

பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பின்
 நிணம்வாய்ப்பெய்த பேய்மகளிர்
 இணையொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்ப்
 பிணையூபம் எழுந்தாட
 அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்
 ஆண்தலை அணங்கு அடுப்பின்
 வயவேந்தர் ஒண்குருதி
 சினத்தீயின் பெயர்புபொங்கத்
 தெறலரும் கடுந்துப்பின்
 விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பின்
 தொடித்தோட்கை துடுப்பாக
 ஆடுற்ற ஊன்சொறு
 நெறியறிந்த கடிவாலுவன்
 அடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப்
 படையோர்க்கு முருகயர
 அமர்கடக்கும் வியன்தானைத்
 தென்னவற் பெயரிய துன்னரும்துப்பின்
 தொல்முது கடவுட் பின்னர் மேய
 வரைத்தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் பொருந

42

பிணங்களைக் கோத்த கொம்பை உடையன வாய் இறந்துபட்ட யானைத்திரளின் நிணத்தைத் தின்று ஆடும் பேய் மகளின் துணங்கைச் சீர்க்குப் பொருந்துமாறு குறைத்தலைப் பிணங்கு எழுந்து ஆடுதலான் அஞ்சுதல் உண்டான போர்க் களத்தில் ஆண்மக்களின் தலையான் இயற்றிய அடுப்பில் மறவருடைய சினத்தீ எரிந்து மன்னருடைய குருதியாகிய உலைநீர் பொங்குதலால் மறவனையணிந்த வெல்லுதற்கரிய மறவருடைய வலிமிக்க கைகளைத் துடுப்பாகக் கொண்டு துழாவிச் சமைத்த சோற்றை இடும் முறைமையை அறிந்த பேய் மடையன் அடிபிறழாத மறவர்க்கு வேள்வி செய்யும் படியாகப் போரை வெல்லும் பெரிய படையையுடைய தென்னவன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்க்கு உரிய பழைமை முதிர்ந்த கடவுளாகிய சிவபெருமானின் வழித்தோன்றலும் அகத்தியர் வாழ்கின்ற பொதிய மலைத் தலைவனுமாகிய வீரவேந்தன் ஆவான்

வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியனின் வழித்தோன்றல் நால்வகைப் படைகளின் வலிமை

விழுச்சூழிய விளங்கு ஓடைய
கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்து
அளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய
வரைமருளும் உயர்தோன்றல்
வினைநவின்ற பேர்யானை
சினஞ்சிறந்து களன் உழக்கவும்
மாளடுத்த மலிகுருஉத்துக்கள்
அகல்வானத்து வெயில் கரப்பவும்
வாம்பரிய கடுந்திண்தேர்
காற்றென்னக் கடிது கொட்பவும்
வாள்மிகு மறமைந்தர்
தோள் முறையான் வீறுமுற்றவும்

54

போர்ப்பயிற்சி நன்குடைய யானைகள் சிறந்த முகபடாத்தையும் விளங்குகின்றபட்டத்தையும் அணியப் பெற்றனவாய் மணங்கமழும் மதச்சேறு உண்டான தலையின வாய்க் கண்டோர் மலையென்று மருளும் உயர்ந்த உருவம் உடையவனாய் சினம் மிகுந்து போரில் பகைமறவரைக் கொன்று செருக்கித் திரியவும் பகைவர் மேற்பாயும் குதிரைகளின் குளம்பு சீறியதால் எழுந்த நிறமிக்க தூளி“ ஆகாயத்தில் வெயிலை மறைப்பவும் தாவுகின்ற குதிரைகளை உடையனவும் விரைந்து செல்லும் இயல்புடையனவும் ஆகிய திண்ணிய தேர்கள் சூறாவளி போல் விரைந்து

சுழலவும் வாட்போரின் மிகுந்த வன்மையுடைய காலாட்படை மறவர்தம் தோளால்
இயற்றும் முறைபிறழாப் போரைச் செய்து வெற்றியை முற்றச் செய்யும்.

நெடியோனின் போர்த் திறமை

இருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருது அவரைச் செருவென்றும்
இலங்கு அருவிய வரைநீந்திச்
சுரம்போழ்ந்த இகலாற்றல்
உயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பின்
நிலம்தந்த பேருதவிப்

பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன்உம்பல்

61

தமிழ் மன்னராகிய சேர சோழரோடு குறுநில மன்னர் பலரையும் இளைக்கும்படி
போரிட்டு வென்றும் அமையாமல் மேலும் குறிஞ்சி நில மன்னர் பலரையும் போரிட்டு
வென்று பாழ்படுத்திய பேராற்றல் உடையவனும் தனது செங்கோன்மையால் உலகில்
அறத்தினை நிறுத்திச் சீர்திருத்தம் செய்த உதவியையுடைய பொன் மாலை
மார்பினனாகிய நிலந்தரு திருவில் பாண்டியன் என்று உலகம் புகழ்கின்ற பாண்டியன்
மரபில் தோன்றிய வனுமாகிய யானை போன்றவன்

மன்னர் மன்னாக விளங்கிய பெருமை

மரந்தின்னூஉ வரையுதிர்க்கும்
நரையுருமின் ஏறுஅனையை
அருங்குழுமிளைக் குண்டுகிடங்கின்
உயர்ந்து ஓங்கிய நிரைப்புதவின்
நெடுமதில் நிரைஞாயில்
அம்பு உமிழ் அயில்அருப்பம்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டு நீங்கிய விழுச்சிறப்பின்
தென்குமரி வடபெருங்கல்
குணகுட கடலாஎல்லைத்
தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப
வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
கொற்றவர்தம் கோன் ஆகுவை

74

மரங்களைச் சுட்டு மலைகளை நீறாக்கும் ஆண் இடியை ஒப்பாய்! பகைவர் அடையமுடியாத காவல் காட்டையும் ஆழ்ந்த அகழியையும் உயர்ந்த கோபுர வாயில்களையும் உயர்ந்த மதிலையும் நிரல் பட்ட ஞாயில்களையும் வேல் முதலியவற்றை உமிழும் அரண்களையும் உடைய வடநாட்டு அரசர்பால் சென்று அவர்கள் நாட்டைக் கைக்கொண்டு போந்த தலைமை யோடு அங்ஙனம் திசைகளை வென்று அடிப்படுத்திய தலைமையோடு தெற்கிலுள்ள உருகெழு குமரியும் வடங்கிலுள்ள நெடுவரையும் கிழக்கிலுள்ள கரைபொருதொடு கடலும் மேற்கிலுள்ள தொன்று முதிர் பௌவமும் எல்லையாக அமையும்படி நாவலந்தீவு முழுவதையும் அதன் கண்ணுள்ள அரசரெல்லாம் வழிமொழிந்து ஒழுக குடைக்கீழ் கொண்டாளும் மன்னர் மன்னனாகத் திகழ்கின்றனர்.

கடல்வளம் மிகுந்த சாலியூரைக் கொண்ட வெற்றி

வான்இயைந்த இருமுந்நீர்ப்
 பேளநிலைஇய இரும்பௌவத்துக்
 கொடும்புணரி விலங்குபோழக்
 கடுங்காலொடு கரைசேர
 நெடுங்கொடி மிசை இதையெடுத்து
 இன்னிசைய முரசம் முழங்கப்
 பொன்மலிந்த விழுப்பண்டம்
 நாடார நன்கு இழிதரும்
 ஆடியற் பெருநாவாய்
 மழைமுற்றிய மலைபுரையத்
 துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத்
 தெண்கடல் குண்டகழிச்
 சீர்சான்ற உயர்நெல்லின்
 ஊர்கொண்ட உயர்கொற்றவ

88

ஆகாயத்தோடு கலந்து ஒன்றுபட்டுத்தோன்றுகின்ற பெரியதாகிய மூன்று தன்மைகளையுடைய கரிய கடலில் எழுந்திரைகளைக் குறுக்கே பிளந்தோடுமாறு நெடிய கொடி உயர்த்தப்பட்டனவாய்ப் பாய்விரிக்கப் பட்டு இனிய முரசம் முழங்கப்பொன் மிகுத்தற்குக் காரணமானசிறந்த பண்டங்களை ஏற்றிக் கொணர்ந்து. நன்றாக இறக்குதலைச் செய்யும் முகில் சூழ்ந்த மலைபோல் தோன்றும் பெரிய மரக்கலங்கள் நிற்கும் துறைமுகத்தோடு ஆழ்ந்த கடலாகிய அகழியையும் உடைய நெல்லூரை வென்று கைக்கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடைய வேந்தன்!

குரவை ஒலியும் பிற ஓசைகளும் மலிந்த ஊர்

நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்
பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்
தோடுவழங்கும் அகல்ஆம்பியின்
கயன் அகைய வயல்நிறைக்கும்
மென்தொடை வன்கிழாஅர்
அதரிகொள்பவர் பகடுபூண் தெள்மணி
இரும்புள் ஒப்பும் இசையே என்றும்
மணிப்பூ முண்டகத்து மணல்மலி கானல்
பரதவர் மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப

97

நீரை முகந்து இறைக்கின்ற நிரல்பட நின்று தொழில் செய்வார் பாடுகின்ற பாட்டின் ஓசையும் ஏற்றத்தோடு இயங்கும் பன்றிப் பத்தரின் ஓசையும் குளத்தின் நீர் குறையுமாறு நீரை முகந்து விளைவயலை நிறைக்கும் மெல்லிய கட்டுக்களையுடைய பூட்டைப் பொறியான் எழும் ஓசையும் கடாவிடுவோர் ஓசையும் எருதுகள் பூண்ட மணியோசையும் புள்ஒப்பும் ஓசையும் நாள்தோறும் மணிபோலும் பூக்களையுடைய கழி முள்ளிகள் நிறைந்த மணற்குன்றுகள் மிக்க கடற்கரை யில் வாழும் நெய்தல் நில மகளிர் ஆடும் குரவைக் கூத்தின் ஓசையோடு கூடி ஆரவாரம் செய்யும்

பொருநர்க்கு யானை முதலிய பரிசுகளைப் பாண்டியன் கொடுத்தல்

ஒருசார் விழவுநின்ற வியலாங்கண்
முழவுத்தோள் முரண்பொருநர்க்கு
உருகெழு பெருஞ்சிறப்பின்
இருபெயர்ப் பேராயமொடு
இலங்கு மருப்பின் களிறு கொடுத்தும்
பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியும்
நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்
பல்குட்டுவர் வெல்கோவே

105

ஒரு பக்கத்தில் திருவிழாக் கொண்டாடுவதால் எழுந்த ஓசைகள் மாறாமல் நின்ற அகன்ற ஊர்களிடத்து வீற்றிருந்து மத்தளம் போன்ற தோள்களை உடையவராய்க் கல்வியான் மாறுபட்ட தடாரிப் பொருநர்க்கு அச்சந்தரும் பெரிய கன்றும் பிடியும் ஆகிய இரு பெயரையுடைய திரளோடு விளங்கும் மருப்பையுடைய களிற்று யானைகளைக்

கொடுத்தும் பொற்றாமரைப் பூவைச் சூட்டியும் நன்மையமைந்த அணிகலன்களை
எல்லார்க்கும் நிறைய வழங்குபவனும் சூட்டநாட்டினரை வென்றவனுமாகிய வேந்தன்!

முதுவெள்ளிலை என்னும் ஊரின் சிறப்பு

கல்காயும் கடுவேனிலொடு
இருவானம் பெயல்ஒளிப்பினும்
வரும்வைகல் மீன்பிறழினும்
வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக
நெல்லின் ஓதை அரிநர் கம்பலை
புள்ளிமிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசையே என்றும்
சலம் புகன்று சுறவுக் கலித்த
புலவுநீர் வியன்பெளவத்து
நிலவுக் கானல் முழவுத் தாழைக்
குளிர்ப்பொதும்பர் நனித்தாவல்
நிரை திமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை
இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொடு
ஒலியோவாக் கலியாணர்
முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்

119

மலைகளையும் வெதுப்பும் கடிய முதுவேனிற் பருவத்தால் மழை வறந்த போதும் வெள்ளி
விண்மீன் தென் திசைக்கண் எழுந்தாலும் அவற்றால் நீர் வறத்தல் இன்றி யாறுகளில்
நீர்ப்பெருக்கு எழுந்துவந்து பாய்தலான் நன்கு செழித்து ஓங்கிய நெற்கதிர்கள்
காற்றசைத்தலால் ஒன்றேடொன்று உராய்ந்து எழுப்பிய ஓசையும் அவையிற்றை
அறுப்பார்தம் ஆரவாரமும் பறவைகள் கத்துதலான் தோன்றும் இசையும் கடல் எறிந்த
நீர்த்திவலைகள் மணற்குன்றுகளையுடைய கரையிடத்தில் தாழை வேலியையுடைய
இளமரக்காவில் வந்து செறிதலால் எழுந்த ஓசையும் நிரல்படத் திமில் இயக்கிக் கரை
சேரும் மீன்பிடிப்போர் ஆரவாரமும் உப்பு விளையும் அளத்தின்கண் உப்பு விற்போரின்
ஓசையும் ஆகிய இன்னோரன்ன ஆரவாரம் அறாத புது வருவாயினையுடைய
முதுவெள்ளிலை என்னும் ஊரில் வாழ்கின்ற சான்றோர்கள்

முது வெள்ளிலையார் எவல் தலையாலங் கானத்தில் பகைவர்களை வென்றமை

வியன்மேவல் விழுச் செல்வத்து

இருவகையான் இசைசான்ற
 சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்
 குடிகெழீஇய நால்நிலவரொடு
 தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்பக்
 கால்என்னக் கடிதுராஅய்
 நாடுகெட எரிபரப்பி
 ஆலங் கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து
 அரசுபட அமர் உழக்கி
 முரசுகொண்டு களம்வேட்ட
 அடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே

130

சான்றோரால் புகழப்படுகின்ற விரிவுடைய சிறந்த செல்வமாகிய உழவு வாணிகம்
 என்னும் இரண்டு கூற்றாலும் புகழ்நிறைந்த உழவரும் வாணிகரும் ஏனைய நால்வகை
 நிலங்களிலும் வாழ்கின்ற மக்களோடு தம் பழைமை கூறி நின்று ஏவல் கேட்குமாறு
 காற்று விரைந்து செல்லுமாறு போல விரைந்து சென்று பகைவர் நாடு கெடும்படி
 நெருப்பைப் பரப்பித் தலையாலங்கானத்து படை தங்கியிருந்து ஏழு மன்னர் படும்படி
 கொன்று ஏனைப் பகைவர்க்கு அச்சம் தோற்றுவித்து அவர் முரசத்தைக் கைக்கொண்டு
 மறக்கள வேள்வி வேட்ட பேராற்றல் வாய்ந்த புகழ்மிக்க வேந்தன்! ஆவான்.

கொற்கைக்குத் தலைவன்

நட்டவர் குடிஉயர்க்குவை
 செற்றவர் அரசுபெயர்க்குவை
 பேருலகத்து மேளந்தோன்றிச்
 சீருடைய விழுச்சிறப்பின்
 விளைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தின்
 இலங்குவளை இருஞ்சேரிக்
 கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து
 நற்கொற்கையோர் நசைப்பொருந

138

உன் நண்பருடைய குடியைப் பெரிதும் உயர்த்துவதாய் உன் சினத்திற்கு
 ஆளாகியோருடைய அரசு உரிமையை மாற்றுவாய் சான்றோர்களால் புகழப்படும் சிறந்த
 தலைமையையும் நன்கு முற்றி ஒளிரும் சீரிய முத்தினையும் கள்ளுண்பார் உறையும் சிறிய
 ஊர்களையும் உடைய நன்மைமிக்க கொற்கை நகரத்தில் வாழ் வோர் பெரிதும் விரும்பும்
 வீரமன்னன் இவன்

செழியன் பரதவரை வென்றமை

செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்று
அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப்பின்

கோழுஉன் குறைக் கொழுவல்சிப்
புலவுவிற் பொலிகூவை
ஒன்றுமொழி ஒலியிருப்பின்
"தென்பரதவர் போர்ஏறே

144

தம்மால் செறப்பட்ட பகைவர் மனம் கலங்கும்படி அவர்போல் சென்று தங்கும் வருத்தமிக்க வலிமையுடையாரும் கொழுவிய இறைச்சியுடைய கொழுப்புடைய சோற்றை உண்பாரும் புலால் கமழும் விற்படை உடையாரும் கூவைக் கிழங்கு உண்பாரும் அடிக்கடி குளுறுவு மொழிவாரும் ஆரவாரத்தையுடைய சேரிகளையுடையாரும் தென்திசையில் குறுநில மன்னரும் ஆகிய பரதவர் என்ற யானைகளை அச்சுறுத்தி அடிப்படுதலில் அரிமா போன்றவன்!

பகைவரது நாட்டைக் கைக்கொண்ட வெற்றி

அரியவெல்லாம் எளிதினிற்கொண்டு
உரியவெல்லாம் ஒம்பாது வீசி
நனிபுகன்று உறைதும் என்னாது ஏற்றெழுந்து
பனிவார் சிமையக் கானம் போகி
அகநாடு புக்கவர் அருப்பம் வெளவி
யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலத்து இறுத்து
மேம்பட மரீஇய வெல்போர்க் குருசில்

151

ஏனையோர் நுகர்தற்கரிய அரும் பொருளை எல்லாம் எண்மையாக நின்னாரினிடத்தே இருந்து நெஞ் சால் கைக்கொண்டு அங்ஙனம் கைக்கொண்ட அப்பொருளைத் தனக்கென பாதுகாவாமல் பிறர்க்கு வழங்கி ஊரின்கண் இருந்து இன்பம் நுகர்வோம் என விரும்பாமல் பகைமேல் சேறலை மேற்கொண்டு போய் பணிமிக்க மலையுடைய காடுகளையும் கடந்து பகைவர் நாட்டின் உள்ளே புகுந்து அவர் அரண்களைக்கைக் கொண்டு அவ்வளவில் அமையாமல் அந்நாடுகளில் நீவேண்டிய நாடுகள் பண்டையினும் மேம்பட வேண்டிப் பலயாண்டுகள் கழிய இருந்து வெல்லும்போரையுடைய தலைவன்! ஆவான்.

பகைவர் தேசம் பாழ்பட்ட நிலை

உறுசெறுநர் புலம்புக்கவர்
கடிகாவின் நிலைதொலைச்சி
இழிபு அறியாப் பெருந்தண் பணை
குருஉக் கொடிய எரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
ஆசேந்தவழி மாசேப்ப
ஊரிருந்தவழி பாழாக
இலங்குவளை மடமங்கையர்
துணங்கை யஞ்சீர்த் தழுஉ மறப்ப
அவைஇருந்த பெரும்பொதியில்
கவையடிக் கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகளிர் பெயர்பாட
அணங்குவழங்கும் அகல்ஆங்கண்
நிலத்தாற்றும் குழுஉப் புதவின்
அரந்தைப் பெண்டிர் இனைந்தனர் அகவக்
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேர
நெடுநகர் வீழ்ந்த கரிகுதிர்ப் பள்ளிக்
குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பு அமன்று ஊர் தர
நல்ஏர் நடந்த நசைசால் விளைவயல்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழல் உகள
வாழா மையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழாயினநின் பகைவர் தேளம்

176

தொன்றுதொட்டு வந்த பகைவர் நிலத்தில் புகுந்து அவர்காவலுடைய பொழில்களை வெட்டிஅழித்து ஒரு காலத்தும் வளம் குன்றுதல் அறியாத பெரிய மருத நிலங்களை நிறமுடைய நெருப்புண்ணச் செய்து நாடெல்லாம் காடாகவும் பசுத்திரள் தங்கின இடமெல்லாம் புலி முதலிய தங்கவும் ஊரிலிருந்த இடமெல்லாத பாழாய்க் கிடப்பவும் வளையல் அணிந்த மடமகளிர் துணங்கைக் கூத்தையும் குரவைக் கூத்தையும் மறப்பவும் சான்றோர் இருந்த அம்பலங்களில் கவையடியையும் கடிய பார்வையையும் உடைய பேய் மகளிர் ஆடா நிற்பவும் தெய்வங்கள் உலவுகின்ற ஊரிடத்தில் அரந்தைப் பெண்டிர்

சுதவருகில் இருந்து அழ, குடி மக்கள் பசியால் வருந்திப் புறநாட்டிலுள்ள தம் கேளிர் பால் சென்று சேர, மாளிகைகளில் கரிந்த குதிரில் இருந்து கூகை குழற, பொய்கையில் கோரை முதலியன அடர விளை வயல்களில் பன்றிகள் உகள, நின்மொழி கேட்டு அடங்கி வாழாமையான் நின் பகைவர் நாடு வாழத்தகுதியில்லாமல் கெட்டுப் பாழாகி விட்டன.

பகைவரை அடக்கி அவரை அறநெறியில் நிறுத்துதல்

எழாஅத்தோள் இமிழ் முழக்கின்
 மாஅத்தாள் உயர்மருப்பின்
 கடுஞ்சினத்த களிறு பரப்பி
 விரிகடல் வியன்தானை யொடு
 முருகு உறழப் பகைத்தலைச் சென்று
 அகல் விசும்பின் ஆர்ப்பு இமிழ்ப்
 பெயல் உறழக் கணை சிதறிப்
 பலபுரவி நிறுகைப்ப
 வளைநரல வயிர் ஆர்ப்ப
 பீடுஅழியக் கடந்து அட்டு அவர்
 நாடு அழிய எயில் வெளவிச்
 சுற்றமொடு தூ அறுத்தலின்
 செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
 வியன்கண் முதுபொழில் மண்டிலம் முற்றி
 அரசியல் பிழையாது அறநெறி காட்டிப்
 பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது
 குடமுதல் தோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
 வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்
 குணமுதல் தோன்றிய ஆரிருள் மதியின்
 தேய்வன கெடுகநின் தெவ்வர் ஆக்கம்

196

எழாத்தோளுடைய மறவரோடு பிளிறுகின்ற பெரிய கால்களையும் ஏந்திய கொம்புகளையும் உடைய வெகுளி மிக்க யானைகளையும் பரப்புதலால் விரிகடல் எனத்தோன்றும் அகன்ற படையோடு பகைமேற் செல்லும் முருகனைப் போன்று பகைமேற் சென்று படையெழுச்சியின் முழக்கம் விண்ணையளாவ மழைபோன்று அம்பு களைச் சிதறி குதிரைகள் ஓடுதலால் துகள் எழுவும் சங்கம் முழங்கவும் கொம்பு ஒலிப்பவும்

பகைவர் பெருமை கெடும்படி வென்று, கொன்று, அவர் நாடுகள் பாழாக, அரண்களைக் கைக்கொண்டு, அவர்க்கு உதவி செய்த சுற்றத்தோடு அவர் வலியைப் போக்குதலால் நின்னால் சிறிது செறப்பட்ட பகைவர் நின் ஏவல் கேட்டு நடக்க அகன்ற பழைய நாவலம் பொழிலில் உள்ள எல்லா நாடுகளையும் உன்னுடையதாக வளைத்துக் கொண்டு நூல்களில் கூறிய அரசியல் நெறி பிறழாமல் நின்று செங்கோல் செலுத்தினால் அவ்வறம் இற்றென உலகிற்கு உணர்த்தி

வலிமை பெற்ற நின்வெற்றி மேல்திசையில் தோன்றிய உன் குல முன்னோர்கள் தொழும் பிறை நாள்தோறும் வளர்ந்து சிறக்குமாறு போல வழிவழி வளர்ந்து சிறப்பதாக. மேல்திசையில் தோன்றும் இருள் பக்கத்துத் திங்கள் நாள்தோறும் தேய்மாறுபோல உன் பகைவர் ஆக்கம் நாள் தோறும் தேய்ந்து ஒழிவதாக.

செழியனை வாழ்த்தி அவனுக்கு நிலையாமையை அறிவுறுத்தத் தொடங்குதல்

உயர்நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும்
பொய்சேண் நீங்கிய வாய்நட் பினையே
முழங்குகடல் ஏணி மலர் தலை உலகமொடு
உயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோரி வரினும்
பகைவர்க்கு அஞ்சிப் பணிந்து ஒழுகலையே
தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும்
பழிநமக்கு எழுக என்னாய் விழுநிதி
ஈதல் உள்ளமொடு இசைவேட்குவையே
அன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை எவனோ
கொன்ஒன்று கிளக்குவல் அடுபோர் அண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் அவலம்
கெடாது நிலைஇயர் நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை

209

ஒரு பொய் கூறுவதால் தேவர் உலகையும் அவர் நுகரும் அமுதத்தையும் எளிதில் பெறுவதாயினும் அப்பொய் உன்னை விட்டு நீங்கும்படி மெய்யுடன் நட்புக் கொள்வாய். கடலை எல்லையாகவுடைய இப்பெரியவுலகில் வாழ்வாருடன் வானுலகத்தில் வாழ்வாரும் ஒருங்கு கூடி உன்னைப் பகைத்துவரினும் நீ அப்பகைவர்க்கு அஞ்சாமல் அவரை எதிர்ப்பதன்றிப் பணிந்து ஒழுகாய்.

தென்திசையிலுள்ள மலைகள் தோறும் நிறைய வாணன் வைத்த சிறந்த பொருள் முழுவதும் கிடைத்தாலும் அது பழியொடு சேர்ந்ததாயின் அதனைப் பெற நெஞ்சாலும் நினையாய். ஈதல் இசைபட வாழ்வதால் வரும் புகழைப் பெரிதும் விரும்புவாய்

அத்தகைய மேன்மையுடைய நினக்குக் கூறற் பாலது இல்லை எனினும் இவைகளுக்கெல்லாம் மேலானது ஒன்றனை யான் உனக்குக் கூறத்துணிந்தேன். அதனைக் கேட்பாயாக அதனால் நின் மயக்கம் ஒழிவதாக உலகெலாம் பரவித் திகழும் உன் உயர்ந்த புகழ் உலகமொடு நின்று நிலைபெறுவதாக என்று வாழ்த்தினான்

பயிற்சி வினாக்கள்

1. திருமாலின் சிறப்புகளைப் பரிபாடல் வழி விவரிக்க
2. பதிற்றுப்பத்துக் குறித்துக் கட்டுரைக்க
3. பாண்டியர்களின் சிறப்புகளை விளக்குக

அலகு 5

பொருநர் ஆற்றுப்படை(முழுமையும்)

பொருநனை விளித்தல்

அறாஅ யாணர் அகன்தலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாள் சோறுநசை யுறாது
வேறுபுலம் முன்னிய விரகறி பொருந

3

இடையறாத செல்வ வருவாயினையுடைய பெரிய ஊர்களில் நிகழும் விழா முடிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப் பெறும் சோற்றையும் விரும்பாமல் அயலிடம் செல்லுதலைக் கருதிப் புறம் போந்த பொருநனே!

பாலை யாழின் அமைப்பு

குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
விளக்கழல் உருவின் விசியுறு பச்சை
எய்யா இளஞ்சூல் செய்யோள் அவ்வயிற்று

ஐதுமயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
அளைவாழ் அலவன் கண்கண் டன்ன
துளைவாய் தூர்ந்த தூர்ப்பமை யாணி
எண்ணாள் திங்கள் வடிவிற் றாகி
அண்ணா இல்லா அமைவரு வறுமாய்
பாம்பணந் தன்ன ஓங்கிரு மருப்பின்
மாயோள் முன்கை ஆய்தொடி கடுக்கும்
கண்கூடு இருக்கை திண்பிணித் திவவின்.
ஆய்தினை அரிசி அவையல் அன்ன
வேய்வை போகிய விரலுள் நரம்பின்

கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையல்
மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன
அணங்குமெய்ந் நின்ற அமைவரு காட்சி
ஆறலை கள்வர் படைவிட அருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கும் மருவின் பாலை

22

மானினது குளம்பு பதிந்த இடம் போன்று இருபுறமும் தாழ்ந்து நடுவிடம் உயர்ந்த பத்தலினையும் விளக்குச் சுடரின் நிறம் அமைந்ததும் நன்கு விசித்துப் போர்க்கப்பட்டதுமாகிய தோலினையும் சிவந்த நிறம் அமைந்த இளமகளின் இளஞ்சூல் அமைந்த வயிற்றின் நடுவே மெலிதாக ஒழுங்குபட்டுள்ள மயிரினது தோற்றம் போன்ற இரண்டு தலைப்பையும் இணைத்துத் தைத்த மரத்தை மூடுதற்கு அமைந்த உறையினையும்

நண்டின் கண்ணையொத்த பத்தரை இணைத்தற்குத் திறந்த துளை மறைய முடுக்கின ஆணிகளையும் எட்டாம் நாள் தோன்றும் திங்களின் வடிவை ஒத்துத் தோன்றுகின்ற வாயினையும் பாம்பு தலை எடுத்தாற் போன்ற கரிய தண்டினையும் கரிய நிறமுடைய மகளின் முன்கையில் அணியப்பட்ட வளையலை யொத்து நன்கு இறுக்கிய பிணிப்பையுடைய வார்க்கட்டையும் குத்திய தினையரிசியை ஒத்த குற்ற மற்ற நரம்பையுடைய இசையின்பம் முற்றிய நரம்பினது விசித்துக் கட்டப்பட்ட தொடர்ச்சியையும் மணமகளை ஒப்பனை செய்தாலொத்து யாழ்த் தெய்வம் நிலைபெற்று அழகியதாகிய தோற்றத்தையும் ஆறலைப்போரும் தம் கொலைப் படையை எறிந்து தம் மறத் தொழிலை விடும்படி பண்படுத்தவல்ல பண்பையும் உடையதாய் மருவுதற்கு இனிதாகிய பாலை யாழினை

யாழை மீட்டிப் பாடுதல்

வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்ந்தும்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி

24

பாடினியின் கேசாதிபாத வருணனை

அறல்போற் கூந்தல் பிறைபோல் திருநுதல்
கொலைவில் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கண்
இலவிதழ் புரையும் இன்மொழித் துவர்வாய்ப்
பலவுறு முத்தின் பழிதீர் வெண்பல்
மயிர்குறை கருவி மாண்கடையன்ன

பூங்குழை ஊசல் பொறைசால் காதின.
 நாண்டச் சாய்ந்த நலங்கிளர் எருத்தின்
 ஆடமைப் பணைத்தோள் அரிமயிர் முன்கை
 நெடுவரை மிசைய காந்தள் மெல்விரல்
 கிளிவாய் ஒப்பின் ஒளிவிடு வள்ளுகிர்
 அணங்கென உருத்த சுணங்கணி ஆகத்து
 ஈர்க்கிடை போகா ஏரிள வனமுலை
 நீர்ப்பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்
 உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்
 வண்டிருப் பன்ன பல்காழ் அல்குல்
 இரும்பிடித் தடக்கையின் செறிந்துதிரள் குறங்கின்
 பொருந்துமயிர் ஒழுகிய திருந்துதாட்கு ஒப்ப
 வருந்து நாய் நாவின் பெருந்தகு சீறடி
 அரக்(கு) உருக் கன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்
 பரற்பகை உழந்த நோயொடு சிவணி
 மரல்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்குள்
 நன்பகல் அந்தி நடையிடை விலங்கலின்
 பெடைமயில் உருவின் பெருந்தகு பாடினி

47

யாற்றின் அறல் போன்ற கூந்தலையும் பிறை போன்ற நுதலையும் விற் போன்ற
 புருவத்தையும் அழகிய கடையையுடைய குளிர்ந்த கண்ணையும் இலவிதழ் போன்ற
 இன்மொழி பேசும் வாயையும் முத்துக்கள் போன்ற குற்றந் தீர்ந்த பற்களையும்
 கத்தரிகையின் குழச்சை ஒத்து அழகிய மகரக் குழை கிடந்து அசையும் காதையும்

நாணத்தால் கவிழ்ந்த கழுத்தையும் அசைகின்ற மூங்கிலை ஒத்துப் பருத்த தோளையும்
 மெல்லிய மயிரை யுடைய முன் கையையும் காந்தள் போன்ற மெல் விரலை யும் கிளியின்
 வாயை ஒத்த உகிரையும் சுணங்கணிந்த முலையையும்

நீரின்கண் சுழி உயரிய போன்ற இலக்கணம் நிறைந்த கொப்பூழையும் பிறரால் உண்
 டென்று காட்சிஅளவையான் உணரப்படாத நுண்ணிடை யையும் நிரலாக வண்டுகள்
 இருந்தாற்போன்று மணிகள் கோக்கப்பட்ட மேகலையணிந்த அல்குலையும்

கணைக்காலுக்கு ஓதிய இலக்கணம் பொருந்திப் திருத்தமுடைய கணைக் காலையும்
 கணைக்காலுக்குப் பொருந்த அமைந்த நாயின் நாக்கையொத்த சிற்றடியை யும் அரக்கு
 உருக்கினாற்போன்ற சிவந்த நிலத்தில் நடக்கையால் பரல்கள் வருத்த மரலினது பழம்

போன்ற கொப்புளங்கள் உச்சிப் போதின்கண் நடத்தலைத் தவிர்த்தலால் பெடைமயிலின் அருகு நின்ற மயில் போலும் சாயலையும் உடைய கல்விப் பெருமை மிக்க பாடினி

காடுறை தெய்வத்திற்குக் கடன் கழித்தல்

பாடின பாணிக்கு ஏற்ப நாடொறும்
களிறு வழங்கதர கானத்து அல்கி
இலைஇல் மராஅத்த எவ்வும் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழல் மருங்கில்
காடுறை கடவுள்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்

52

பாடினி பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்து மாறு நாள்தோறும் ஆறு செல்வருத்தம் தாங்கி இலைகள் உதிர்ந்து விட்டமையால் மேலே வலை கட்டினாற் போன்ற வரி நிழலிடத்துத் தங்கிக் காட்டகத்து உறையும் தெய்வங்கள் மனமகிழும்படி அவற்றிற்குச் செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து விட்ட பின்னர்

பரிசு பெற்றோன் பெறாதோனை விளித்தல்

பீடுகெழு திருவின் பெரும்பெயர் நோன்தாள்
முரசுமுழங்கு தானை மூவரும் கூடி
அரசவை இருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை எழாஅல்
கோடியர் தலைவ கொண்டது அறிந்
அறியா மையின் நெறிதிரிந்து ஓராஅது
ஆற்றெதிர்ப் படுதலும் நோற்றதன் பயனே

59

பெருமை மிக்க செல்வத்தையும் புகழையும் வலிய முயற்சியினையும் முரசு முழங்கும் பெரும் படையினையும் உடைய சேர சோழ பாண்டியரென்னும் மூன்று முடிமன்னரும் ஒருங்கே அரசு வீற்றிருந்தால் தோன்றும் பெருஞ் சிறப்பை ஒத்த சிறப்பினையுடைய பாடற்பயனைத் தன்பாற் கொண்ட யாழினையுடைய கூத்தர்கட்கு எல்லாம் தலைவனாகிய கூத்தனே பிறர் உளக்கருத்தைக் குறிப்பால் அறிய வல்லோனே! நீ உழியறியாமையானே வேறுவழிபற்றிப் போகாமல் இவ்வழியே வந்து என்னை வழியிடத்தே காண்டலும் நீ முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினையின் பயனே காண்

பரிசு பெற்றோன் பாடின முறை

போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்
ஆடுபசி உழந்தநின் இரும்பேர் ஒக்கலொடு
நீடுபசி ஓராஅல் வேண்டின் நீடின்(று)
எழுமதி வாழி ஏழின் கிழவ
பழுமரம் உள்ளிய பறவையின் யானும் அவன்
இழுமென் சும்மை இடனுடை வரைப்பின்
நசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயில்
இசையேன் புக்குஎன் இடும்பை தீர
எய்த்த மெய்யேன் எய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் துத்தி ஏய்ப்பக்
கைக்கச(டு) இருந்தஎன் கண்ணகன் தடாரி
இருசீர்ப் பாணிக்(கு) ஏற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்
ஒன்றியான் பெட்டா அளவையின் ஒன்றிய

73

யான் கூறுவதனை விரும்பிக் கேட்கக்கடவாய்! புறத்தார் புகழை அரசவைகளில்
மேம்படுத்த வல்லோய்! அடுகின்ற பசியால் வருந்தின நினது சுற்றத்தோடு தொன்று
தொட்டு வந்த பசி நின்னைக் கை விடுதல் வேண்டின் ஈண்டுக் காலந்தாழ்த்து இராமல்
முன்னே புறப்படுதி பண் ஏழிற்கும் உரிமை உடையோய்! நெடிது வாழ்வாயாக.

பழுத்த மரத்தினை நினைத்துச் செல்லும் பறவை போல யானும் முன்னர் அவனுடைய
இழும் என்னும் ஓசை அறாத அகன்ற மதிலின் கண்ணதாகிய விரும்பி வந்தோர்க்குத்
தடையேதும் இல்லாத பெரிய கோபுர வாயிலின் கண்ணே என் நல்குரவு தீர்தல்
காரணமாக வாயிலோனுக்கும் அறிவியாமல் புகுந்தேனாகப் புக்க உலகையால் முன்னர்
வறுமையான் இளைத்திருந்த என் உடல் மகிழ்ச்சி யானே தளிர்ந்திடப் பாம்பின் படத்தின்
கண்ணுள்ள பொறி போன்று கைவடுப்பட்டுக் கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையில்
தோற்றுவித்த இரட்டைத் தாளத்திற்கு ஏற்ற வெள்ளி ஏழாநின்ற இருள் செறிந்த விடியற்
காலத்தில் ஒரு பாட்டினை யான் பேணிப் பாடுதற்கு முன்னர்

அரசன் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு

கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற் காண நண்ணுவழி இரீஇப்

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு
 உருகு பவைபோல் என்பு குளிர்கொளீஇ
 ஈரும் பேனும் இருந்து இறை கூடி
 வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
 துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
 நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்து
 அரவுரி யன்ன அறுவை நல்கி
 மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத்து
 இழையணி வனப்பின் இன்னகை மகளிர்
 போக்கில் பொலங்கலம் நிறையப் பல்கால்
 வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
 ஆர உண்டு பேரஞர் போக்கிச்
 செகுக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்

89

முன்னரே தன்னோடு நட்டாரைப் போன்று என்னுடன் கேண்மை கொள்ளுதலை
 விரும்பியவனாய் யான் எப்பொழுதும் இரத்தலையே பெரிதும் விரும்புமாறு இனிய
 முகமன் மொழிகள் பல பேசித் தன் கண்ணிற் காணத்தகும் அணித்தாகிய இடத்தே
 என்னை இருக்கச் செய்து என்னைத் தன் கண்ணால் பருகுவானைப் போன்று
 அருட்பார்வையால் நன்கு நோக்கிய அத்தகைய குளிர்ந்த நோக்கத்தால் என் அன்பு
 முதலியன போன்று உருகும்படி செய்து வெண்ணெய்

ஈரும் பேனும் மிக்கனவும் வேர்ப்பினால் நனைந்தனவும் வேற்று நூலால்
 தைக்கப்பட்டனவுமாகிய என் கந்தை யாடைகளை முழுதும் அகற்றி இழை சென்ற வழித்
 தெரிதல் இல்லாத நுண்மையை உடையனவும் பூத்தொழில் முற்றுப் பெற்றனவும்
 பாம்பின்தோலை ஒத்தனவும் ஆகிய சிறந்த ஆடைகளை அருளி உடுக்குமாறு செய்து

கூந்தலின் கருமையால் இவை முகிலோ எனக் கண்டோர் மருளுதற்குக் காரணமான
 கூந்தலையுடையாரும் மகிழ்ச்சி தரும் மேனிலை மாடத்து உறைவாரும்
 இழையணிந்தவர்களும் இனிய முறுவல் பூப்பவரும் ஆகிய ஏவல் மகளிர் குற்றமற்ற
 பொன்னாற் செய்த வட்டில் நிறையும்படி கள்ளைப் பல்காலும் வார்த்துத் தருந் தோறும்
 வழி நடை வருத்தம் போம்படி நிறையப் பருகி முன்னர்க் கள்ளுண்ணப் பெறுகிலேமே
 எனக்கிடந்த மன வருத்தமும் போகப்பெற்று யான் இருந்த அந்திப் பொழுதில்.

இரவில் சுற்றத்துடன் கவலையின்றித் தூங்கி எழுதல்

திருக்கிளர் கோயில் ஒருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்கள் தம்உடம்பு இடாஅது
அதன்பயன் எய்திய அளவை மான
ஆறுசெல் வருத்தம் அகல நீக்கி
அனந்தர் நடுக்கம் அல்லது யாவதும்
மனம்கவல்பு இன்றி மாழாந்து எழுந்து

95

பின்னர் அக்கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய தம்முடைய செல்வம் திகழும்
அரண்மனையின்கண் துயிலுதற்கேற்ற ஒரு புறத்தே கிடந்து தவம் செய்வோர் தவஞ்
செய்த இம்மை உடம்போடே அத்தவத்தின் பயனைப் பெற்றாற்போன்று வழிநடந்த
வருத்தத்தை என்னிடத்தே நின்றும் துவரப் போக்கிப் பருகிய கள்ளின் களிப்பால்
உண்டாகும் மெய்நடுக்கமே யன்றி மெய்ந் நடுக்கத்திற்குக் காரணமான மனக்கவலை
ஒரு சிறிதும் இன்றி நன்கு துயில் கொண்டு இரவின் கடையாமத்தே துயிலுணர்ந்து
எழுந்து

காலையில் அரசவைக்குச் செல்லுதல்

மாலை அன்னதோர் புன்மையும் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையும்
கனவென மருண்டஎன் நெஞ்சே மாப்ப
வல்லூர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
கல்லா இளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்
கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்
அதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து

102

யான் அவ்வள்ளலைக் காண்டற்கு முன்னாள் மாலையில் என்னிடத்தே நின்ற சொல்ல
வொண்ணாத மிடையையும் அவ்வள்ளலை யான் கண்ட பின்னர்த்தாகிய மறுநாட்
காலையிலேயே அம்மிடிமை முழுதும் மாறி இவன் நெருநல் வந்தவன் அல்லன் எனக்
கண்டோர் மருளுதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாது மொய்க்கப் பெற்ற புதிது
பொருந்திய செல்வ நிலையையும் கண்டு ஒருகால் இது கனவாக இருக்குமோ என்
றெண்ணிக் கலங்கிய என்மனம் இது கனவன்று நனவே எனத் தெளிந்து
கொள்ளும்படியும்

பண்டு என் நெஞ்சைப் பொதிந்து கொண்டிருந்த இன்மையின் இன்னாமை இன்மையாய் ஒழிய என் நெஞ்சம் உள்ளுள்ளே உவக்கும் படியும் என் முன் னின்ற இளைஞர் இது கனவு அல்லாமைக்குரிய ஏதுக்களை எடுத்துச் காட்டா நிற்கும் பொழுதே அவ்வள்ளல் தன் வாயிலோர்க்கு எம்மை விரைந்தழைக்கும்படி கட்டளை யிட்டமையால் அவர் அழைக்க யாங்கள் சென்றேமாக

அங்ஙனம் செல்கின்ற எம்மைச் கண்ட மொழுதே “வருக” “வருக” என ஆர்வத்தோடு கூவுதலால் யாங்களும் போய் அவ்விடத்தில் யாங்கள் செய்யக் கடவ முறைப்படி செய்து முடித்தபின்னர்

உணவு கொடுத்து ஒம்பிய முறை

தூராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
 பராஅரை வேவை பருகெனத் தண்டிக்
 காழிற் சுட்ட கோமூன் கொழுங்குறை
 ஊழின் ஊழின் வாய்வெய் தொற்றி
 அவையவை மு னிகுவம் எனினே சுவைய
 வேறுபல்உருவின் விரகுதந்து இரீஇ
 மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சீறியாழ்
 ஒண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
 மகிழ்ப்பதம் பன்னாள் சுழிப்பி ஒருநாள்
 அவிழ்ப்பதம் கொள்கென்று இரப்ப முகிழ்த்தகை
 முரவை போகிய முரியா அரிசி
 விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
 பரல்வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
 அயின்ற காலைப் பயின்றினிது இருந்து
 கொல்லை உழுகொழு ஏய்ப்பப் பல்வே
 எல்லையும் இரவும் ஊன்தின்று மழுங்கி
 உயிர்ப்பிடம் பெறாஅது ஊண்முனிந்து ஒருநாள்.

119

உண்ணுதற் குரிய காலம் அறிந்து எம்மையழைத்து அறுகம்புற் பழுதையைத் தின்று கொழுத்த செம்மறியாட்டின் அழகிய புழுக்காகிய பருத்த மேல் தொடையின் வெந்த இறைச்சியையும் இரும்பு நாராசத்தைக் கோத்துச் சுடப்பட்ட கொழுத்த இறைச்சியாகிய பரிய தசைத் துண்டத்தையும் “தின்னுங்கள்! தின்னுங்கள்!” எனப் பன்முறையும் எம்மை வற்புறுத்திக் கொடுத்தலான் யாங்கள் அவையிற்றின் வெப்பத்தை ஆற்றுதற் பொருட்டு

லாயில் இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் மாற்றி மாற்றிச் சேர்த்தி ஆற்றித் தின்று. இனி இவை எமக்கு வேண்டாம் என்னலால்

இனிய சுலையுடையனவும் பல வேறு வடிவங்களையுடையனவுமாகிய தின்பண்டங்களைக் கொணர்ந்து அவற்றைத் தின்னும்படி எம்மை இருத்தி மேலும் மார்ச் சினை பொருந்திய முழவிசை“ யோடு பொருந்திய பண்ணையுடைய சீறியாழினோடும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய விறலியர் தாளத்திற்கு ஏற்பப் பாடி ஆடவும் இவற்றை உண்டும் கண்டும் கேட்டும் மகிழ்கின்ற செவ்விகள் வாய்ந்த நாட்கள் பலவற்றையும் இவ்வாறே இனிது நுகர்ந்து கழித்து

ஒரு நாள் அவ்வள்ளல் பெருமான் நீயிர் சோற்றுணவும் உண்ணுமின் என எம்மை வேண்டிக் கொண்டமையால் முல்லைமுகை போன்று வரியற்ற இடைமுரியாத அரிசியால் விரல் போன்று நெடுகின அளவொத்த சோற்றையும் அதற்கு வெஞ்சனமாகிய பருக்கைக் கற்கள் போன்று நன்கு பொரிக்கப் பெற்ற பொரிக் கறிகளையும் பிறவற்றையும் கழுத்து வரையில் வந்து நிரம்புமாறு உண்ட பொழுது எம்மை உடனிருந்து ஊட்டுகின்ற அம்மன்னனோடு பெரிதும் உடனுறைந்து இனிதாக இருந்து கொல்லை நிலத்தே உழுத கொழுவைப் போன்று இரவும் பகலும் இறைச்சியை மென்று மென்று எம் பற்கள் முனை மழுங்கி விட்டமையான் இவ்வுணவுகளை வெறுத்து

பரிசில் நல்கும் சிறப்பு

செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறும்எம் தொல் திப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
அகறி ரோஎம் ஆயம் விட்டெனச்
சிரறிய வன்போல் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி அளவையின் தரத்தர யானும்
என்னறி அளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்டு
இன்மை தீர வந்தனென் வென்வேல்

129

இவ்வாறு அவ்வள்ளலோடு இனிதுறையும் நாட்களில் ஒரு நாள் யாங்கள் அவ்வள்ளலை நோக்கிப் பகைவர்பால் திறைகொள்ளும் துறைகள் எல்லாம் முடியப் போன செல்வனே! யாங்கள் எங்கள் பழைய ஊருக்கு மீண்டும் செல்ல எண்ணுகின்றோம் என்று மெல்லக் கூறினோம். அதுகேட்டு நீயிர் விரைவில் எம் கூட்டத்தை விட்டுப் போகின்றீரோ? எனக்

கூறி எம்மை வெகுண்டான் போன்று வருந்தும்படி பார்த்து உடுக்கைக் கண்போன்ற அடியையுடைய கன்றுகளோடு பிடியானைகளையும் களிற்று யானைகளையும் நீவிர் விரும்பிய ஆடை அணிகலன்களையும் கொள்வீராக என்று தான் அறியும் அளவாலே தருந்தோறும் யானும் என் குறையை யான் அறியும் அளவால் யான் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் வாரிக் கொண்டு இனி எக்காலமும் எனக்கு நல்குரவு இல்லையாம்படி வந்தேன் காண்

கரிகால் வளவனது சிறப்புக்கள்

உருவப் பஃறேர் இளையோன் சிறுவன்.

முருகன் சீற்றத்து உருகெழு குருசில்

தாய்வயிற்று இருந்து தாயம் எய்தி

எய்யாத் தெல்வர் ஏவல் கேட்பச்

செய்யார் தேளம் தெருமரல் கலிப்பப்

பவ்வம் மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி

வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்குப்

பிறந்துதவழ் கற்றதன் தொட்டுச் சிறந்தநன்

நாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப

138

வென்ற வேலினையும் அழகினையும் பலவாகிய தேர்களையும் உடைய இளஞ் சேட் சென்னியின் திருமகனான முருகனை ஒத்த சீற்றத்தையுடைய உட்குப் பொருந்திய தலைவன் கரிகாற் பெருவளத்தான் எத்தகையனோ எனில் தன் தாய் வயிற்றில் கருவாய் இருக்கும் காலத்திலேயே அரசரிமை எய்திப் பிறந்து தன் வலியறியாத பகைவர் பின்னர் தன் வலியை அறிந்து ஏவின தொழிலைச் செய்யவும் அங்ஙனம் அறிந்து செய்யாத பகைவர் நாடு அச்சத்தால் மனக் கவற்சி பெருகவும். கடலின்மீது தனது சுடர்களைப் பரப்பித் தோன்றிப் பின்னர் மெல்ல விண்ணிடத்தே ஞாயிறு சென்றாற் போன்று பிறந்து தவழ்தலைக் கற்ற நாள் தொடங்கிச் சிறந்த நல்ல நாட்டைத் தன் தோளில் சுமந்து கொண்டு

“தாய் வயிற்றிருந்து தாயம் எய்தி“ என்றது இவன்தன் தாய் வயிற்றில் கருவாய் இருக்கும்போதே தந்தை இறந்து விட்டமையால் அரசு உரிமை எய்தபெற்று என்றவாறு.

கரிகால் வளவன் தெற்ற சிறப்பு

ஆளி நன்மான் அணங்குடைக் குருளை

மீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செருக்கி

முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
 தலைக்கோள் வேட்டம் களிறுஅட் டாஅங்கு
 இரும்பனம் போந்தைத் தோடும் கருஞ்சினை
 அரவாய் வேம்பின் அங்குழைத் தெரியலும்
 ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
 இருபெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து அவிய
 வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாள்
 கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்

148

இவ்வாறு தன் தோளில் கொண்ட நன்னாட்டை வளர்த்தற் பொருட்டு யாளியினது குருளையின் தலைமை சான்ற வன்மை போன்ற வலியுடைமையால் செருக்குக் கொண்டு அவ் யாளிக்குருளை தன் தாயிடத்து முலையுண்டலைக் கைவிடாத இளம் பருவத் திலேயே தனது கன்னி வேட்டையில் கடுகப் பாய்ந்து களிற்று யானையைக் கொண்டு வீழ்த்தினாற்போன்று கரிய பனந்தோட்டு மாலையும் வேப்பமாலையும் நிரலே சூடிய இரு பெருமுடி வேந்தராகிய சேரனையும் பாண்டியனையும் வெண்ணி என்னும் ஊரிடத்தே பொருது கொன்ற அச்சந்தரும் வலிய முயற்சியை உடையவனும் கண்ணுக்கினிய ஆத்திமாலை அணிந்தவனுமாகிய கரிகாற் சோழனுடைய

கரிகாலனின் கொடைச் சிறப்பு

தாள்நிழல் மருங்கின் அணுகுபு குறுகித்
 தொழுதுமுன் நிற்குவி ராயின் பழுதின்று
 ஈற்றா விருப்பின் போற்றுபு நோக்கினும்
 கையது கேளா அளவை ஓய்யெனப்
 பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த
 துள்ளல் சிதாஅர் நீக்கித் தூய
 கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்
 பெறவருங் கலத்தின் பெட்டாங்கு உண்கெனப்
 பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர
 வைகல் வைகல் கைகவி பருகி

158

கரிகாற் சோழனுடைய திருவடி நீழலை அணுகி நும் வறுமை தோன்ற முன்னிற்பீராயின் அது காறும் நும்மைப் பற்றி நின்ற வறுமை நும்பால் இல்லையாம்படி ஆன் அதன் கன்றை விரும்பிப் பார்ப்பது போன்று நும்மை ஆர்வத்தோடு நோக்கி நுமது கலையினைத் தான் கேட்டற்கு முன்னரே விரைந்து கொட்டைப் பாசியின் வேர் போன்று அழக்கோடு குறைந்துபோன தையலையுடைய நும் துணியைப் போக்கிக் கரையிடத்துக் கொட்டைகள்

முடியப்பெற்ற தூய பட்டுடையைக் கொடுத்து உடுக்கச் செய்த மேலும் பெறுதற்கரிய பொற்கலத்தில் நீயிர் விரும்பியவெல்லாம் உண்பீர் உண்பீர் என வேண்டி பூமணம் கமழ்கின்ற கள் தெளிவை மேன்மேலும் வார்த்துத் தருதலால் அமையும் அமையும் எனக் கையான் மறுத்து அதனைப் பருகி.

பெறற்கரும் பரிசில்

எரி அகைந் தன்ன ஏடுஇல் தாமரை
 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
 நூலின் வலவா நுணங்கரில் மாலை
 வால்ஒளி முத்தமொடு பாடினி அணியக்
 கோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
 ஊட்டுளை துயல்வர ஓரி நுடங்கப்
 பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டிக்
 காலின் ஏழடிப் பின்சென்று கோலின்
 தாறுகளைந்து ஏறென்று ஏற்றி வீறுபெறு
 பேர்யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்
 தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை
 நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல்
 வெருஉப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை
 வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்
 தரவுஇடைத் தங்கல் ஓவிலனே வரவிடைப்

173

நெருப்புத் தழைத்தாற்போன்ற செயற்கையான் அன்றி இயற்கையால் தனக்கு இதழற்ற பொற்றாமரை மலரைக் கடை குழன்ற கரிய மயிரிடத்தே அழகுறச் சூட்டி நூலாற் கட்டாத நுண்மையினையும் பிணக்கத்தையும் உடைய பொன்னரி மாலையை வெள்ளிய முத்த மாலை பாடினி சூடத் தந்து யானைக் கொம்பாற் செய்த கொடிஞ்சியையுடைய தேரிடத்தே அரக்கு ஊட்டப்பட்ட தலையாட்டம் அசையவும் பிடரி மயிர் அசையவும் பால் போன்ற வெண்ணிறம் அமைந்த நான்கு குதிரைகளை ஒருங்கே கட்டித் -

தன் காலால் ஏழடி பின்னே வந்து ஒட்டும் கோலின் கண் தாற்றுமுள்ளை அகற்றி இங்ஙனம் ஏறுக எனக் காட்டி நும்மைத் தேரில் ஏற்றிப் பின்னரும் யாழ்ப் பாணர்க்குக் கொடுக்கும் முறைமைகளையும் தந்துவிட்டு நீர்வளமிக்க மருத நிலம் சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றாகிய பல ஊர்களையுடைய நாடுகளுடனே அச்சம்தரும்

பறைமுழக்கிச் செல்லும் செலவினையுடைய பரிய பெரிய வளைந்த கையினையும்
வெகுளியை யும் உடைய நல்ல பல யானைகளையும் தருதல் தொழிலில் நிலைபெறுதலை
ஒழிதல் இலன்

இதுவும் அது

இவ்வாறாக அவ்வள்ளல் ஈந்த பொருளை நீயிரும் பிறர்க்கீந்து அவனிடத்தினின்றும்
பிரிந்து போகும் நும் செலவினை முடிவு போக்குவீராயின் அப்பிரிவினைப்
பொறாதவனாய்ப் பலகாலும் வருந்திப் புணர்ந்தது புணர்ந்தவாறே நில்லாதென்னும்
இவ்வுலகியலைத் தெளிந்து ஆறுதல் கொண்டு நும்மை விரைந்து பேர்க்குவானும் அல்லன்

சோழ நாட்டின் வளமும்வனப்பும்

கரைசூழ்ந்த அகன்கிடக்கை
மாமாவின் வயின்வயின்நெல்
தாழ்தாழைத் தண்தண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினான்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
மனைநொச்சி நிழலாங்கண்
ஈற்றுயாமைதன் பார்ப்புஓம்பவும்
இளையோர் வண்டல் அயரவும் முதியோர்
அவைபுகு பொழுதில் தம் பகைமுரண் செலவும்
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்
மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழம்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
அறைக்கரும்பின் அரிநெல்லின்
இனக்களமர் இசைபெருக
வறள் அடும்பின் இவர்பகன்றைத்
தளிர்புன்கின் தாழ்காவின்
நனைஞாழ்வொடு மரங்குழீஇய
அவண்முனையின் அகன்றுமாறி
அவிழ்தளவின் அகன்தோன்றி
நகுமுல்லை உகுதேறுவீப்

பொற்கொன்றை மணிக்காயா
 நற்புறவின் நடைமுனையின்
 சுறவழங்கும் இரும்பெளவத்து
 இறவருந்திய இனநாரை
 பூம்புன்னைச் சினைசேப்பின்
 ஓங்குதிரை ஒலிவெரீஇத்
 தீம் பெண்ணை மடற்சேப்பவும்
 கோள்தெங்கின் குலைவாழைக்
 கொழுங்காந்தள் மலர்நாகத்துத்
 துடிக்குடினாக் குடிப்பாக்கத்து
 யாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக்
 கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை
 யாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக்
 கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை

213

ஒல்லென்னும் ஓசையுண்டாக அலைகள் புரளுகின்ற கரிய கடற்கரைகளால் சூழப்பட்ட
 அகன்ற நிலப்பரப்பின்கண் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள திடர்தோறும் தெங்கஞ்
 சோலையிடத்தே நெற்கூடுகள் பொருந்திய வளமிக்க குடிமக்களிடத்தே அவரிடும் குருதி
 யால் சிவந்த சோற்றையுடைய பலியை விழுங்கிய காக்கை அப்பலியை வெறுத்ததாயின்
 மனையைச் சூழ்ந்த நொச்சியின் நிழலில் கிடந்த ஆமைப் பார்ப்பினைப் பின்பு
 பசியுண்டாம் போது தின்னக் கருதிப் பாதுகாவா நிற்பவும் மருத நிலத்து மகளிர் நெய்தல்
 நிலத்து மணற் குன்றில் விளையாடவும் முதியோர் நீதி வேண்டி அற மன்றம் ஏறிய
 பொழுதே தம் உள்ளத்தே மாறுபாடு அகலவும் காஞ்சி மரத்தினும் மருத மரத்தினும்
 இருந்த மயில்கள் பசிய பாகற் பழத்தையும் சுளையுடைய பலாப் பழத்தையும் தின்று
 ஆரவாரம் செய்ய நாரைகள் மருத நிலத்தில் கரும்பு அறுப்போரும் நெல் அரிவோருமாகிய
 திரண்ட உழவரின் பாட்டொலி வெருவி அவ்விடத்தின் அகன்றுபோய் அடும்பு பகன்றை
 முதலியன படர்ந்ததும் புன்கிளையுடையதும் ஞாழலை உடையதும் ஏனை மரங்கள்
 குழீயதுமாகிய இடத்தை எய்தியும் அவ்விடம் வெறுத்துழி தளவு முதலியன உடைய
 முல்லைக் காட்டினை எய்தியும் அவ்விடத்தையும் வெறுத்துழி கரிய கடலில் சென்று
 மீனைத் தின்று வந்து கடற்கரையில் உள்ள பூத்த புன்னை மரச்சோலைகளில் தங்கியிருக்க
 அவ்விடத்து எழும் அலைகளின் ஆரவாரத்தை அஞ்சிப் பின்னரும் ஆண்டுள்ள உயரிய
 பனை மரங்களில் சென்று தங்கியிருக்கவும்,
 குலைமிக்க தெங்கினையும், குலையையுடைய வாழையினையும், கொழுத்த காந்தளையும்
 மலர்ந்த சுர புன்னையையும், துடிபோன்று முழங்கும் பேராந்தையையும் உடைய
 சேரிகளையுடைய நெய்தல் நிலத்து ஊர்களில் யாழிசை போன்று பாடும் வண்டுகளின்

இன்னிசை கேட்டு அவ் இசைக்குப் பொருந்தும்படி எக்கர் மணலின் மேலே மயில்கள் தோகையை விரித்து ஆடவும்.—

நில மயக்கமும் நல் ஆட்சியும்

தேனெய்யொடு கிழங்குமாரியோர்
மீனெய்யொடு நறவுமறுகவும்
தீங்கரும்போடு அவல்வகுத்தோர்
மான்சுறையொடு மதுமறுகவும்
குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்தல்
நறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
கானவர் மருதம் பாட அகவர்
நீனிற முல்லைப் பல்திணை நுவலக்
கானக் கோழி கதிர்குத்த
மனைக்கோழி தினைக்கவர
வரைமந்தி கழிமூழ்கக்
கழிநாரை வரையிறுப்பத்
தண்வைப்பின் நால்நாடு குழீ
மண்மருங்கினான் மறுவின்றி
அறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோல்
ஒருகுடையான் ஒன்றுகூறப்
பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
அன்னோன் வாழி வென்வேற் குரிசில்

231

தேனையும் கிழங்கையும் விற்றோர் அவற்றின் விலையாக மீன் நெய்யையும் நறவையும் கொண்டு போகவும் இனிய கரும்பையும் அவலையும் விற்றோர் அவற்றிற்கு மாற்றாக மான் தசையையும் கள்ளையும் கொண்டு போகவும் பரதவர் குறிஞ்சிப் பண்பாடவும் நெய்தற் பூங்கண்ணியைக் குறவர் சூட்டிக்கொள்ளவும் ஆயர்கள் மருதப்பண் பாடவும் உழவர் முல்லை நிலத்தினைப் புகழவும் காட்டுக் கோழிகள் மருத நிலத்து நெற்கதிரைத் தின்னவும் மருத நிலத்து மனைக் கோழிகள் திணையைத் தின்னவும் மலையிடத்து மந்திகள் உப்பங்கழிகளில் மூழ்கவும் கழியில் திரியும் நாரைகள் மலையில் கிடப்பவும் குளிர்ந்த வைப்புக்களையுடைய நானிலங்களும் ஒரு சேரத் திரண்டு இம் மண்ணுலகத்தில் குற்றமறத் தன் ஒரு குடையால் தன் ஆணையையே உலகம் கூறும்படியாக நெடுங்காலம் உலகையாண்ட பெரிய நட்பையும் அறத்தோடு பொருந்திச் செல்லும் நெறியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமான செங்கோலையும் உடைய அக்கரிகாலன்ஆகிய வெல்கின்ற வேலையுடைய தலைவன் வாழ்வானாக

காவிரியின் வெள்ளச் சிறப்பு

மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மாண்
எல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
குல்லை கரியவும் கோடெரி நைப்பவும்
அருவி மாமலை நிழத்தவும் மற்றக
கருவி வானம் கடற்கோள் மறப்பவும்
பெருவறன் ஆகிய பண்பில் காலையும்
நறையும் நரந்தமும் அகிலும் ஆரமும்
துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த்து ஒழுகி

239

தன் பகையரசர் நடுங்கும்படி விளங்கிப் புல மாட்சிமைப்பட்ட பகலைச் செய்யும் ஞாயிறு
கதிர் களைப் பரப்புதலால் கஞ்சங்குல்லை தீய்ந்து போகவும் மரங்களின் கொம்புகளைத்
தீயுண்ணவும் மலைகளில் அருவிகள் இல்லையாகவும் முகில்கள் கடல்நீரை முகத் தலை
மறந்தொழியவும் பெரியவற்கடம் உண்டான நற் குணம் இல்லாத காலத்தும் நறைக்
கொடியும் நரந்தம் புல்லும் அகிலும் சந்தனமும் ஆகிய சுமைகளைச் சுமந்து கொணர்ந்து
அவையிற்றை நீர்த்துறை தோறும் போகட்டு இளைப்பாறி இயங்கி

காவிரி நாட்டு வயல் வளம்

நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்
புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடையக்
கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் அரிந்து
சூடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறும்
குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுந்தெற்று மூடையின் இடங்கெடக் கிடக்கும்
சாலிநெல்லின் சிறைகொள் வேலி
ஆயிரம் விளையுட் டாகக்
காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோனே.

248

நுரையை உடையதும் ஆரவாரத்தை உடையதுமாகிய நீர் குளத்தினும் கோட்டகத்தினும்
புகுந்தோறும் நீராடுகின்ற மகளிர் கடுகக் குடைந்து விளையாடா நிற்ப களமர்
மிகவளைந்து நின்று அரிவாள் வாயால் நெற்கதிரை அறுத்துச் சூட்டினை மலையாக
அடுக்கி நாள்தோறும் மேரு என்னும்படி குவித்த தொலையாத நெற்பொலி நன்கு தைத்த
மூட்டை களில் குதிர் முதலியவற்றில் இடம் இல்லாமையால் யாண்டும் கிடவாநின்ற

செந்நெல் விளைகின்ற வரம்பு கட்டப்பட்ட ஒரு வேலி நிலம் ஆயிரங்கல நெல் விளைவ தாம்படி காவிரியாற்றால் பாதுகாக்கப்படுகின்ற நாடு முழுவதும் தனக்கே உரித்தாம் தன்மையுடையோன்.

பொருநர் ஆற்றுப்படை

இது கரிகாற் பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது. பரிசில் பெற்ற பொருநன் பரிசில் பெற விழையும் பொருநனை ஆற்றுப்படுத்தியதாக அமைந்துள்ளது இந்நூல். வஞ்சியடிகள் இடை இடையே வந்த ஆசிரியத்தான் இயன்ற 248 அடிகளை உடையது. பொருநர் என்னும் சொல்லுக்கு வீரர் அல்லது மற்றொருவர்போல வேடம் கொள்வோர் என்று இரண்டு பொருள் கொள்ளலாம். இப்போதும் பகல் வேஷக்காரர் (Day disguise) என்ற இனத்தார் அப்பொருநர் இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். ஏர்க்களம் பாடுவோர் போர்க்களம் பாடுவோர் பரணி பாடுவோர் எனப் பொருநர் பல வகைப் படுவர். இப்பாட்டில் பேசப்படும் பொருநன் போர்க்களம் பாடுவோன்.

இப்பாடல் திருவிழாவில் பொருநர்கள் கூடித் தங்கள் கலைத் திறனைக் காட்டிப் பின்னர் விழா முடிந்ததும் வேற்றுார் நாடிச் செல்வதாகத் தொடங்குகிறது. ஆசிரியர் யாழை மணமகளுக்கு ஒப்புமை காட்டுகிறார். பாட்டுடைத் தலைவனின் பெருமையினையும் கொடை வழங்கும் சிறப்பினையும் பொருநர் பொற்றாமரையைப் பரிசிலாகப் பெறுவதனையும் ஆசிரியர் சுவைபடக் கூறுகிறார். விறலியர் பொன்னரி மாலையைப் பெறுதலும் கூறப்படுகிறது. வற்றாது வளம் சுரந்து பாயும் பொன்னி நதியின் புதுப்புனல் வெள்ளமும் சுவை பயக்க வருணிக்கப் படுகிறது. செல்வத்தின் செருக்கையும் வறுமையின் வாட்டத்தையும் ஆற்றுப்படை அழகுற எடுத்து இயம்புகிறது.

வறுமைக் கொடுமையால் துன்புற்ற பொருநன் ஒருவன் தன் மனைவியுடனும் பசிமிகும் சுற்றத்துடனும் கூடி வள்ளலை நாடிச் செல்கின்றான். பாடினி வழி நடைத்துன்பம் தீர யாழை மீட்டி இன்னிசையுடன் பாட்டு இசைக்கின்றான். அப்போது அவ்வழியாக வந்த ஒரு பொருநன். இவர்களைச் சந்திக்கிறான். அவன் தான் கரிகாற் பெருவளத்தானைச் சந்தித்துப் பரிசில் பெற்ற பான்மையைக் கூறி வறுமையால் வாடும் பொருநனைக் கரிகாலனிடம் ஆற்றுப்படுத்துகிறான். அப்போது கரிகாலனின் வீரத்தையும் வென்றியையும் விருந்தோம்பும் பண்பையும் கொடையையும் விரிவாகப் புகழ்ந்துரைக்கின்றான்.

இந்நூல் சோழன் பெருவளத்தானின் (கரிகாற் சோழனின்) அரசியல் மேன்மையையும் பரக்கப் பேசுகிறது. சோழ நாட்டு மக்கள் இயற்றி வந்த தொழில் பெருக்கத்தையும் கலை வளத்தையும் இயற்கைச் செல்வங்களையும் எடுத்து இயம்புகிறது. யாழின்

பெருமையையும் அதில் பிறக்கும் இசையின் உயர்வையும் இந்நூல் பெரிதாகக் கூறுவதிலிருந்து அக்கால இசைக்கலையின் ஏற்றம் நமக்கு நன்கு புலனாகின்றது. நூல் நெசவுபற்றிக் கூறும் இவ்வாசிரியர் பாம்பின் தோல் போல் வழுவழப்பும். பளபளப்பும் அமைந்த மெல்லிய துணிகளை ஆக்கும் கைத்திறம் வாய்ந்தவர்கள் இந்நாட்டு நெசவாளர்கள் என்கிறார். கொட்டைக்கரைப் பட்டாடை தமிழ்நாட்டு நெய்தற்கலை கொடுத்த பரிசெனத் தெரிகிறது. உண்பதற்குமுன் காக்கைக்குச் சோறிடும் இன்றைய வழக்கத்தின் தொடக்கத்தை இந் நூலில் நாம் காணலாம்.

நூல் நுதலும் பொருள் அண்மை விளி!

இடையறாத செல்வ வருவாயையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து விழாக்கழிந்த பின்னாளில் அங்குக் கிடைக்கும் சோற்றை விரும்பாமல் விழாக் கொண்டாடும் வேற்றுப் புலத்தைக் கருதிய பொருந்!

யாழ்ச் சிறப்பு

மான் குளம்பு அழுத்திய இடத்தையொத்த இரண்டருகும் தாழ்ந்து நடுவுயர்ந்த பத்தல் செந்நிறமாக விசித்துப் போர்த்தப் பெற்ற தோல் சிவந்த நிறமுடையவளது வயிற்றின் ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்கு கிடந்த தோற்றரவு போல இரண்டு தலையும் கூட்டித் தைத்த மரத்தைப் பொதிதலுறும் போர்வை நண்டின் கண்களைப் போன்ற முடுக்குதல் அமைந்த ஆணி எட்டாம் நாள் திங்கள் போன்ற உள்நாக்கில்லாத வறிய வாய். பாம்பு தலை எடுத்தால் ஒத்த ஓங்கிய கரிய தண்டு முன்கைத் தொடியை ஒக்கும் வார்க்கட்டு திண்பிணைப்புடைய திவவு விரலால் அசைக்கும் நரம்பையுடைய தொடர்ச்சி கலியாணம் செய்தமைக்கு அலங்கரித்தால் ஒத்த மாதர் அழகு யாழிற்குரிய தெய்வமாகிய மாதங்கி போன்ற அழகு. வழியை அலைக்கின்ற கள்வர்தம் கையில் படைக் கலங்களைக் கைவிடும்படி பாலையாழை சீரையுடைத்தாகிய தேவ பாணிகளை நீர்மையுடன் பரக்கப் பாடினாள்.

விறலியின் வருணனை (விறலி -பாடினி)

ஆற்று அறல்போலும் கூந்தல். பிறைபோல் அழகிய நுதல் விற்போலும் புருவங்கள் குளிர்ச்சியுடைய கண்கள்: இனிய சொல்லும் செம்மை நிறமும் உள்ள வாய் முத்துப் போன்ற வரிசையான பற்கள். மகரக்குழைகள் அசைந்து ஆடும் காதுகள். நாணத்தால் பிறரை நோக்காத கவிழ்ந்த கழுத்து மூங்கில் போன்ற பருத்த தோள்கள். அரிமயிர் முன்கைகள். காந்தள் போலும் மென் விரல்கள். கிளிவாய் வள் உகிர்கள். பிறர்க்கு வருத்தமெனத் தோற்றும் முலைகள். அவைகள் ஈர்க்கு இடையே போகாத எழுச்சியுடையவை. நீர் பெயர் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்: உண்டென வருந்தும் இடை. மேகலை அணிந்த அல்குல். நெருங்கித் திரண்ட துடைகள். திருந்தின கணைக் காலுக்குப்

பொருந்த சிறிய அடிகள். செய்ய நிலத்தில் நடக்கையினால் சுக்கான் கற்கள் வருத்திய நோயொடு பொருந்தித் துளும்பு நீரையுடைய கொப்புளங்கள்.

வழிநடை வருத்தம்

உச்சி வேளையில் நடத்தலைத் தவிர்தலால் பெடை மயில் அருகுநின்ற மயில் போலும் சாயலையுடைய கல்விப் பெருமையோடு கூடிய பாடினி பாடிய தாளத்திற்குப் பொருந்த நாஸ்தோறும் யானை உலாவி வரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி மெல்லிய நிழலில் (காய்ந்த மரநிழலில்) கொப்புளங்களால் வந்த வருத்தம் தாங்கிக் காட்டில் தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச் செய்யும் முறைமைகளைச் செய்தனர். தடாரியை. வாசித்தனர்.

ஆற்றுப்படுத்தல்

பெருமை பொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களையும் வலியையுடைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசு முழங்கும் படையையும் உடைய சேர சோழ பாண்டியர் தம்மில் பகைமை நீங்கிச் சேர்ந்து செல்வக் குறைபாடின்றி அரசு இருத்தற்குரிய அவையாக இருந்த தோற்றரவுபோல இன்மை தீர வந்தனன் என்று மிடற்றுப் பாடலைத் தொடங்கி எழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தே உடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத்தர்க்குத் தலைவனே!

பிறர் மனத்தில் உள்ளதைக் குறிப்பால் அறியவல்லாய் வழியறியாமையால் இவ்வழியைத் தப்பி வேறொரு வழியில் போகாமல் இவ்வழியில் என்னைக் கண்டதும் நீ முற் பிறப்பிற் செய்த நல்வினைப் பயன். புறத்தார் புகழை அரசுகளில் மேம்படுத்த வல்லாய் யான் கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக் கேட்பாயாக

பசியால் வருந்தின நின்னுடைய பெரிய சுற்றத்தோடு தொன்று தொட்டு வந்த பசி நின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவையாயின் காலம் தாழ்த்தாமல் எழுந்திருப்பாயாக. நீ வாழ்வாயாக. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் நரம்பு ஏழின் எண்ணும் உரிமையுடையாய் இப்பொழுது செல்வம் எய்திய யானும் முன்பு பழுத்த மரத்தை நினைத்துச் செல்கின்ற பறவைபோல் அவனுடைய (கரிகால் பெருவளத்தானுடைய) இழுமென்றெழும் ஓசையை யுடைய அகன்ற மதிலில் விரும்பி வந்தார்க்குத் தடையிலாத நல்ல பெரிய கோபுர வாயிலின் கண்ணே வந்து சேர்ந்தேன்

வாயிலோனுக்குக் கூறாமற் புகுந்து என்னுடைய வறுமை தீர்தல் காரணமாக முன்பு இளைத்த உடம்பையுடைய யான் அந்த வாயிற்குள்ளே சென்ற உவகையால் பின்பு இளைப்புத் தீர்ந்து எனது கண் அகன்ற உடுக்கையில் தோற்றுவித்த இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒரு பாட்டினை யான் பேணிப் பாடுவதற்கு முன்னே வெள்ளி

எழுந்த விடியற்காலத்தில் முன்பே தன்னோடு பொருந்திய நாட்டோரைப் போல என்னுடன் உறவு கொள்ள விரும்பினான்.

உபசரித்த தன்மை

தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய உபசாரங்களைக் கூறி தன் கண்ணில் காணும்படி தன் அருகில் என்னை இருத்தி கண்ணாற் பருகுவான் போலக் குளிர்ந்து நோக்கினான். ஈரும் பேனும் கூடியிருந்து அரசாண்டு வேர்ப்பால் நனைந்து கிழிந்ததைத் தைத்த தையலோடு கூடிய சீரையை (துணியை) என்னிடத்தினின்றும் போக்கினான். நுண்ணிய பூப்போட்ட துகிலை மிக நல்கினான்.

இழையணிந்த இன்னகை மகளிர் கள்ளை நிறைய மாடத்திடத்து பல்காலும் வார்த்தனர். பொன்னாற் செய்த வட்டில் நிறையத் தர வழிபோன வருத்தம் போம் படி நிறைய உணவும் கள்ளும் உண்டமையால் நெஞ்சிற் கிடந்த பெரிய வருத்தம் நீங்கியது. மகிழ்ச்சியுடன் நான் அந்திக் காலத்து செல்வமிக்க அந்தக் கோயிலில் ஒரு பக்கத்தில் தங்கியிருந்தேன்.

தவசிகள் தவஞ்செய்த உடம்பை இழக்காமலே அத் தவத்தால் பெறும் பயனைப் பெற்றாற்போல வழி போன வருத்தத்தைப் போக்கி கள்ளின் செருக்கால் உண்டான துன்பம் எதுவும் இன்றித் துயிலுணர்ந்து நேற்று இருந்த வறுமையையும் இன்று என்னைக் கண்டவர் மருளுவதற்குக் காரணமான செல்வத்தையும் கண்டு மயங்கினேன்.

இது கனவாயிருக்கு மென்று கலங்கிய என்னுடைய நெஞ்சு நனவென்று துணிந்தேன். வலிய மிட்யால் உண்டாகிய வருத்தம் பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மகிழ்ச்சி மிக மன்னனுக்குரிய புகழ்களைத் தாங்கள் முற்றக் கற்று என் பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொல்லிக் காட்டினர்.

அது கேட்டு அவர்களைக் கடுக அழைத்து வாருமென்று வாயிலோர்க்குக் கூறினான். யாங்கள் சென்ற பின் தான் அணுக வாருமென்று அழைத்தான். அக்காட்சியிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளை யாங்கள் செய்து முடித்தோம். காலமறிந்து செம்மறிக் கிடாயினது வெந்த தசையை உண்ணுங்கள் என்று வற்புறுத்தினான். நாங்கள் அவற்றை ஆற்றித் தின்றோம். இனி வேண்டாமென்று மறுக்க பணியாரங்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றைத் தின்னும்படி எங்களை இருத்தினான்.

சிறிய யாழையுடைய விறல்படப் பாடியாடுவோர் முழவினது தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடும்படிகள்களுண்டலில் பலநாள் போக்கினோம். ஒருநாள் சோறாகிய உணவையும் கொள்வாயாக என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

முல்லை யரும்பு போன்ற ஒன்றோடொன்று சேராத சோற்றையும் பொரிக்கறிகளையும் பலநாள் நிறைய உண்டோம். எம்முடைய பற்கள் இறைச்சியைத் தின்று முனை மழுங்கின. இளைப்பாற இடம் பெறாமல் இவ்வுணவுகளை வெறுத்தோம்.

ஒரு நாள் மன்னனை நோக்கி “செல்வா! இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வேம்” என்று சொன்னோம். அது கேட்டுக் கோபித்தான் போல எம்மைக் கைவிட்டுப் போகின்றீரோ எனச் சொல்லி பிடியொடு புணர்ந்த களிறுகளை கன்றுகளுடனே கைக் கொள்வாயாக என்று சொல்லி பின்னும் தான் விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணிகலன்கள் முதலியவற்றைத் தான் அறிந்த அளவாலே மேன்மேலும் தந்தான். யானும் என்னுடைய குறைகளை யானறிந்த அளவால் வேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டேன். மிடி எக்காலமும் இல்லையாம் படி-வந்தேன்.

பெருவளத்தானின் சிறப்புக்கள்

இவன் பலதேர்களையுடைய இளஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வன் முருகனது சீற்றம் போலும் சீற்றத்தையுடைய தலைவன் தாய்வயிற்றிலிருந்து அரசு உரிமையைப் பெற்றுப் பிறந்து இளஞாயிறு கடலில் இருந்து தோன்றி விசும்பில் சென்றாற்போல தவழ்தலைக் கற்ற நாள் தொடங்கி மிக்க வலிமை பெற்று அரசாட்சியைப் பெற்றான். ஏனையோர் நாட்டிற் சிறந்த நன்னாட்டைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு வளர்த்தல் காரணமாகப் பெரும் புகழ் பெற்றான். வெண்ணி என்ற ஊரிடத்தில் நடந்த போரில் வேட்டையில் ஆளிகளிறைக் கொன்றாற்போல் சேரனையும் பாண்டியனையும் வீழ்த்தினான் பரிசளித்தல்

அருளைத் தன்னிடத்தே யுள்ள அவன் திருவடிகளை வணங்கி நும்முடைய வறுமை தோன்ற முன்னே நிற்பீராயின் பசு தனது கன்றுக்குப் பால் சுரந்து கொடுக்க வேண்டும் என்னும் விருப்பம் போல நும்மிடத்து நிற்கின்ற மிடி இன்றாம்படி பேணிப் பார்த்து நும் முடைய கலையைத் தான் கேட்பதற்கு முன்னே கடுகத் துணிகளைப் போக்கி தூய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து பொற்கலத்தே விரும்பின படியே உண்பாயாக என்று சொல்வான். கள் தெளிவை மேல் மேலும் வார்த்துப் பருகச் செய்வான்.

பொற்றாமரையைக் கரிய மயிரில் பொலிவு பெறச் சூட்டுவான். பொன்னரிமாலையை முத்தாரத்தோடு பாடினி சூடக் கொடுப்பான். தந்தத்தால் செய்த தாமரை முகையையுடைய நெடியதேரில் வெள்ளைக் குதிரைகள் நான்கினைச் சேரப் பூட்டி தான் காலாலே ஏழடி பின்னே வந்து செலுத்துதற்கு “முடுக்குங் கோலைப் போக்கி இங்ஙனம்

ஏறென்று ஏறவிட்டு ஏனை யாழ்ப்பாணர்க்குக் கொடுக்கும் முறைமைகளை நினக்கும் தருவான்.

நல்ல நீர் வளமிக்க மருதநில ஊர்களையுடைய நாடுகளுடன் யானைகள் பலவற்றையும் தருவான். சென்று வாருங்கள் என்று வழியனுப்புவான்.

நானிலவளம்

சோழநாடு நெற்கூடுகள் பொருந்தியது தென்னந் தோப்புக்கள். மரச்சோலைகள் நிறைந்த குடியிருப்புக்களை உடையது. மருத நிலத்து கருங்காக்கை நெய்தல் நிலத்து ஆமையின் பார்ப்பைத் தின்னும் உழவர் மகளிர் நெய்தல் நிலத்து மணற்குன்றுகளில் வண்டல் இழைத்து விளையாடுவர். காஞ்சி, மருது முதலிய மரங்களிலிருந்து நீங்கிப் பெடை மயில்கள் ஆரவாரித்து அழைக்கும்.

யாழ் ஓசை போலும் வண்டினது பாட்டைக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்தத் தோகையை விரித்த அறியாமையையுடைய மயில் நிலவு போலும் இடு மணலில் பல பகுதி பட ஆடும். பெடை தங்குகின்ற மருத நிலத்தை விட்டுப் பாட்டை கேட்டு நெய்தல் நிலத்தே போந்தமை பற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்.

நாட்டில் வாழ்வார் அறுத்தலைச் செய்யும் கரும்பின் கண்ணும் அரிகின்ற நெல்லின்கண்ணும் எழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசை மிகுகின்றது. நீரற்ற இடத்தில் எழுகின்ற அடும்பு பகன்றை, புன்கு, ஞாழல் முதலிய மரங்களும் திரண்ட அந்நாட்டை வெறுத்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி முல்லைக் கொடி படர்ந்த காட்டு நிலத்திற்குச் சென்று அதைக் கொண்டாடுவர்.

முல்லை நிலத்து வாழ்வோர் தளவு, தோன்றி, முல்லை, தேற்றா, கொன்றை, காயாவும் உடைய நல்ல நாட்டில் உறைகின்ற ஒழுக்கத்தை வெறுத்து மருத நிலத்துச் சென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழ்வார். புன்னை மரத்தில் தங்கும் இளம் நாரைகள் கடற்கரையை வெறுத்து மருத நிலத்து பனை மடலில் தங்கும். பாக்கத்தில் வாழும் பரதவர்கள் அவ்விடத்தை குறிஞ்சி நிலத்தே சென்று அவ்விடத்தைப் வெறுப்பின் புகழ்வார். தேனாகிய நெய்யோடு கிழங்கையும் விற்றவர்கள் மீனினைது நெய்யோடு நறவையும் கொண்டு போவர்.

இனிய கரும்போடு அவலைக் கூறுபடுத்தி மற்றவர்கள் மானினைது தசையோடு கள்ளையும் கொண்டு போவர். குறவர் அந் நிலத்துப் பூக்களை வெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாற் செய்த கண்ணியைச் சூடுவர். காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெற்கதிரைத் தின்னும். திணையெத்தின்னும். மருத நிலத்தின் மனைக் கோழிகள் மலையிடத்திற்குரிய மந்திகள்

சுழியில் மூழ்கும். கழியில் திரியும் நாரைகள் மலையில் கிடக்கும். குளிர்ந்த வைப்புகளையுடைய நான்கு கூறாகிய நாடுகள் திரண்டு உள்ளன.

குற்றமின்றித் தருமத்தோடு கூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமாகிய செவ்விய கோலாலும் செய்தற்கு எடுத்த ஒரு குடையாலும் தனது ஆணையையே உலகம் கூறும் படியாகவும் முதியோர் முரண் செல்லும் படியாகவும் பெரிய நட்புடனே நெடுங்காலம் உலகை யாண்ட வெல்கின்ற வேலையுடைய தலைவன் அவன். இவன் மண் முழுதும் ஆண்டான் அத்தன்மையுடையவன் வாழ்வானாக.

காவிரி புரக்கம் நாடு

பகையரசர் நடுங்கும்படி விளங்கி பல்லுயிர்களைக் காக்கும் கதிரோன் தன் நிலைமையை விட்டுப் பல கிரணங்களைப் பரப்புவதனால் கஞ்சங் குல்லை தீயவும் மரக்கிளைகளை நெருப்புத் தின்னவும் மணல் தன்னிடத்து அருவிகளை இல்லையாக்கவும் மேகம் கடலிடத்து முகத்தலை மறக்கவும் பெரிய வற்கடம் உண்டாகிய நற்குணம் இல்லாத காலத்தும் காவிரியாறு நறைக் கொடியும் நரந்தப் புல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் இளைப்பாறத் தள்ளிப்போய் நுரையைத் தலையில் உடைய ஆரவாரத்தையுடைய நீர் குளத்திலும் கோட்டகத்திலும் புகுந்தோறும் நீராடு மகளிர் கடுகக் குடைந்து விளையாடுவர்.

வளைந்து நின்று அரிவாளின் வாயால் நெல்லை அறுத்து சூட்டை மலையாக அடுக்கி நாள்தோறும் கடாவிட்டு மேரு என்னும்படி திரட்டின தொலையாத நெற்பொலி நெருங்கத் தெற்றின குதிரின்கண் வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக் காரணமான வரம்பு கட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக் கலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு.

முல்லைப் பாட்டு (முழுமையும்)

முல்லைப்பாட்டு

மால்போலத் தோன்றும் மழைமேகம்

நனந்தலை உலகம் வளை
நேமியொடு வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல
பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் பருகி. வலன் ஏர்பு.
கோடு கொண்டு எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி

5

அகன்ற இடத்தையுடைய இந்த உலகத்தை வளைத்துக் காக்கின்ற சக்கரம் சங்கு பொறிக்கப்பட்ட திருமகளைத் தாங்குகின்ற பெரிய கைகளையுடைய திருமால். மாபலி சக்கரவர்த்தி தாரை வார்த்த நீர் கையில்பட்ட அளவிலே நிமிர்ந்து எழுந்த தோற்றத்தைப் போன்று மேகங்கள் அலையோசை முழங்கும் குளிர்ந்த கடல் நீரைப் பருகி வலமாக உயர்ந்து எழுந்து மலைகளில் தங்கி விரைந்து சென்றன.

முதுபெண்டிர் விரிச்சி கேட்டல்

அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் போகி
வாழ்இசை இளவண்டு ஆர்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவி முல்லை
அரும்பு அவிழ் அவரி தூஉய் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப

11

பெரிதும் வயது முதிர்ந்த பெண்டிர் யாரும் அணு முடியாத அரிய காவலையுடைய பழைய ஊரின் பக்கத்தில் சென்று திருமால் கோவிலுக்கு நாழியில் கொண்டு சென்ற நெல்லொடு யாழிசை போல் வண்டுகள் ஆரவாரிக்க அரும்புகள் மலரந்திருக்கும் நறுமணம் மிக்க முல்லை மலரையும் தூவி (இறைவனை வேண்டி) கைதொழுது நற்சொல் (விரிச்சி) கேட்டு நின்றனர். அப்பொழுது

ஆய்மகளின் நற்சொல் கேட்டலும் தலைவியை ஆற்றுவித்தலும்

சிறுதாம்பு தொடுத்த பாலைக் கன்றின்
உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி ஆய்மகள்
நடுங்குசுவல் அசைத்த கையள் "கைய

கொடுங்கோற் கோவலர் பின்நின்று உய்த்தர

இன்னே வருகுவர். தாயர்” என்போள்
நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம்! அதனால்
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள் தெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருதல் தலைவர் வாய்வது தீநின்
பருவரல் எவ்வம் களை மாயோய் என
காட்டவும் காட்டவும் காணாள். கலுழ்சிறந்து
பூப்போல் உண்கண் புலம்புமுத்து உறைப்ப

23

சிறிய கயிற்றால் கட்டப்பட்டிருக்கும் இளம் கன்று தன் தாயினைக் காணாது
துயருற்று அங்கும் இங்கும் சுழன்று கொண்டிருந்தது . அதனைப் பார்த்துக் குளிரால்
நடுங்கித் தோளில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கைகளைக் கட்டியுள்ள ஆயர்குலப்
பெண் “வளைந்த கோலினைக் கையிலே வைத்துள்ள கோவலர் பின்னே நின்று
செலுத்த உம்முடைய தாயர் இப்பொழுதே வருவர் என்று கூறிய நன்மை தரும் நல்ல
சொல்லைக் கேட்டோம்.

நல்லவர்களின் நல்ல வாய்ச் சொல்லைக் கேட்டதனால் பகைவர் இடத்தையெல்லாம்
கவர்ந்து போரினை இனிதே முடித்து தலைவன் வருவான். இது உண்மை நீ
உன்னுடைய துன்பத்தால் எழுந்த வருத்தத்தினைக் களைவாயாக! மாந்தளிரின்
திறத்தினை “உடையவளே”! என மீண்டும் தலைவியிடம் வற்புறுத்திக் கூறவும்.
தலைவி ஆற்றாளாய் அழுது கொண்டு குவளை மலர் போன்ற முத்துப் போன்று
தீர்த்துளிக்க வருத்தத்தில் இருந்தாள்.

பாசறை அமைத்தல்

கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவில்
சேண்நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி
வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டி காட்ட
இடுமுட் புரிசை ஏமுற வளை.
படுநீர்ப் புணரியின் பரந்த பாடி

28

காட்டாறு சூழ்ந்த அகன்ற நீண்ட முல்லைநிலக் காட்டில் நெடுந்தொலைவிற்கு மணம்
வீசும் பிடவம் செடிகளையும். பசுமையான சிறு தூறுகளையும் வெட்டி வேட்டுவரின்
சிறு வாயில் அமைந்த அரணையும் அழித்து காட்டிலுள்ள முள்ளால் மதிலுக்குக்

காவலாக வேலியை வளைத்து ஒலிக்கின்ற நீரையுடைய கடல் போல் பரந்த பாடி வீட்டை அமைத்தனர்.

பாசறையின் நாற்சந்தியில் நிற்கும் யானையின் நிலை

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்
கவலை முற்றம் காவல் நின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்து யாத்த.
வயல்விளை இன்குளகு உண்ணாது. நுதல்துடைத்து.
அயில்நுனை மருப்பின்தம் கையிடைக் கொண்டென.
கவைமுட் கருவியின்இ வடமொழி பயிற்றி.
கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்ப

36

பாசறையில் தழையால் கூரை வேயப்பட்டு. ஒழுங்காக அமைந்துள்ள தெருவில் நாற்சந்தி கூடுமிடத்து உள்ள முற்றத்தில் காவலுக்காக நின்ற மதநீர் ஒழுகும் கன்னங்களும் சிறிய கண்களும் கொண்ட யானை - உயர்ந்து வளர்ந்த கரும்பொடு நெற்கதிர்களையும் கலந்து கட்டியிருக்கின்ற வயலில் விளைந்த இனிய அதிமதுரத் தழையை உண்ணாது அவற்றைத் தனது நெற்றியில் துடைத்து கூரிய முனையையுடைய மருப்பின் மேலேற்றி தும்பிக்கையில் அடக்கிக் கொண்டிருந்தது. (யானையைப் பயிற்றும் மொழியன்றியும் வேறெதுவும் கற்காதவர்) பாகர். வடமொழியில் யானையிடம் பேசி கவளத்தைத் தின்னுமாறு யானைக்கு ஊட்டினர்.

பாசறையில் வீரர்களின் அரண்கள்

கல்தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப. நல்போர்.
ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி
கூடம் குத்திக் கயிறுவாங்கு இருக்கை
பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி, கிடுகுநிரைத்து,
வாங்குவில் அரணம் அரணம் ஆக.

42

தவவேடமுடைய அந்தணர், தன் காவி நிறம் தோய்ந்த ஆடையை முக்கோலை நட்டு அதன்மேல் தொங்கவிட்டிருப்பது போல, வீரர்கள் தான் செய்கின்ற நல்ல போரில் புறமுதுகிட்டு ஓடாமல் இருப்பதற்குக் காரணமான வலிய வில்லை ஊன்றி அதன் மேல் அம்புப் புட்டிலைத் தொங்கவிட்டனர். கூடாரம் அமைப்பதற்காக விற்களை ஊன்றி கயிற்றால் வளைத்துக் கட்டிய இருப்பிடத்தில், பூ வேலைப்பாடமைந்த கைவேலைக் குத்தி

கேடயத்தை வரிசையாக வைத்து வீரர்கள் தங்குவதற்காக வில்லாலாகிய பல்வேறு அரண்களை அமைத்தனர்.

பாசறையில் மன்னனுக்குத் தனிஇடம்

வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண், வேறுஓர்.

நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி, அகம்நேர்பு

44

வேறு வேறான பல்வேறு படைகளின் நடு விடத்தில், நீண்ட கோல்களோடு கூடிய பல நிறம் வாய்ந்த திரைகளால் கூறுபடுத்தி, வேறோர் தனி இடம் மன்னனுக்கென்று அமைத்தனர்.

மன்னனின் இருப்பிடத்தில் விளக்கேற்றும் பெண்கள்

குறுந்தொடி முன்கை, கூந்தல் அம் சிறுபுறத்து.

இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வாள்

விரவுவரிக் கச்சின் பூண்ட, மங்கையர்

நெய்உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇ.

கைஅமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட,

49

குறுகிய வளையணிந்த முன் கையினையும், கூந்தல் புரளும் அழகிய சிறு முதுகுப்புறத்தையும் உடைய பெண்கள் இரவைப் பகலாக்கும் வலிய பிடி அமைந்த ஒளி வீசும் வாளினைப் பல்வேறு நிறமமைந்த கச்சில் சேர்த்து கட்டியிருந்தனர். பாவையின் கையிலே இருக்கின்ற விளக்கில் நெய் குறையுந் தொறும், நெய் வார்க்கும் குழாயினைக் கொண்டு நெய் வார்த்து, நெடுந்திரியினைக் கொளுத்தினர்.

பாசறையில் காவலாளர்

நெடுநா ஒண்மணி நிழத்திய நடுநாள்.

அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்

சிதர்வரல் அசைவளிக்கு அசைவந் தாங்கு.

துகில்முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்குநடைப்

பெருமூ தாளர் ஏமம் சூழ

54

நீண்ட நாக்கினையுடைய அழகிய மணியின் ஓசை அடங்கிய நடுயாமத்தில் காட்டு மல்லிகைப் பூத்திருக்கும். ஆடுகின்ற மல்லிகைக் கொடியின் சிறு தூறுகள். நீர்த்திவலையோடு வீசுகின்ற காற்றுக்கு அசைவதைப் போல தலையில் தலைப்பாகையைக் கட்டி, உடம்பினைப் போர்த்தியுள்ள வயது முதிர்ந்த மெய்க்காப்பாளர், தூக்க மயக்கத்தில் தளர்ந்த நடையோடு திறமையாகப் பாதுகாவலைச் செய்தனர்.

நாழிகைக் கணக்கர்

பொழுதுஅளந்து அறியும். பொய்யா மாக்கள்
தொழுதுகாண் கையர், தோன்ற வாழ்த்தி,
'எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்; நின்
குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்து' என்று இசைப்ப

58

பொய்த்தலில்லாது நேரத்தைக் கணக்கிட்டு, இவ்வளவு என்று கூறும் நாழிகைக் கணக்கர் மன்னனைக் கண்டு தொழுது, அவன் புகழ் தோன்றுமாறு வாழ்த்தி, 'அலைகடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் பகைவரை வெல்லுவதற்குச் செல்பவனே! உனது நாழிகை வட்டிலில் (நேரத்தை அளந்தறியும் கருவி) சென்றுள்ள நேரம் இவ்வளவு' என்று அறிவித்தனர்.

மன்னன் இருப்பிடத்தில் யவனர்

மத்திகை வளைஇய, மறிந்துவீங்கு செறிவுஉடை,
மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை, வன்கண் யவனர்.
புலித்தொடர் விட்ட புனைமாண் நல்இல்,
திருமணி விளக்கம் காட்டி,

63

குதிரைச் சவுக்கினை மடக்கி வளைத்துக் கட்டியதால் புடைத்துத் தோன்றும் நெருக்கிக் கட்டிய ஆடையும், சட்டையும் அணிந்த அச்சம் தரும் தோற்றமும் வலிமையான உடம்பும் வீரமும் உடைய யவனர் புலிச்சங்கிலி தொங்கவிடப்பட்டு, அலங்கரிக்கப்பட்ட பெருமை பொருந்திய (மன்னன் இருக்கும்) நல்ல இல்லத்தில் அழகிய மணி விளக்கினை ஒளிரச் செய்தனர்.

மன்னனின் பள்ளியறையில் மிலேச்சியர்

திண்ஞாண்
எழினி வாங்கிய ஈர்அறைப் பள்ளியுள்

உடம்பின் உரைக்கும், உரையா நாவின்
படம்புகு மிலேச்சர் உழையர் ஆக.

66

வலிய கயிற்றால் வளைத்துக் கட்டப்பட்ட திரைச்சீலைகள் அமைந்த இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட மன்னனின் பள்ளியறையில், (ஓரறையில்) செய்திகளை உடலசைவால் தெரிவிக்கும் நாவால் உரைக்கமுடியாத சட்டையணிந்த ஆரியர் (மிலேச்சியர்) அருகாமையில் இருப்பார்.

பாசறையில் மன்னனின் மனநிலை

மண்டுஅமர் நசையொடு கண்படை பெறா அது.
எடுத்துஎறி எஃகம் பாய்தலின், புண்கூர்ந்து.
பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்பு பதைப்பன்ன பரூஉக்கை துமிய,
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி,
சோறுவாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளயும்; தோல்துமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலின், செவிசாய்த்து
உண்ணாது உயங்கும் மாசிந் தித்தும்;
ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை
முடியொடு கடகம் சேர்த்தி. நெடிது நினைந்து

76

போர் செய்வதில் கொண்ட மிக்க விருப்பத்தால், மன்னள் பள்ளியறையில் தூக்கம் கொள்ளாது (முதல் நாள் நடைபெற்ற போர்க்களக் காட்சிகளை நினைத்தபடியே) படுத்திருந்தான். பகைவர் எடுத்தெறிந்த வேல் நுழைந்ததால் புண்பட்டு, பெண் யானைகளை மறந்திருக்கின்ற ஆண் யானைகளையும், அடியுண்ட பாம்பு துடிப்பதையும் போன்று. ஆண் யானையின் பருத்த துதிக்கை வெட்டுப்பட்டு வீழ்ந்து துடித்ததையும், தேன் ஒழுகும் வஞ்சி மாலைக்கு வெற்றியைத் தந்து செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்த்து போர்க்களத்திலே இறந்த படைவீரர்களை நினைத்தும், தோலாலான கடிவாளத்தையும் அறுத்துக் கொண்டு கூரிய முனையுடைய அம்புகள் பாய்ந்ததால் காதுகளைச் சாய்த்து உணவு உண்ணாது வருந்தும் குதிரையைப் பற்றி சிந்தித்தும், ஒரு கையினைப் படுக்கையின் மேல் ஊன்றி மற்றொரு கடகம் அணிந்த கையினால் தலையைத் தாங்கி நீண்ட நேரம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான் மன்னன்.

வெற்றிக்குப் பின் பாசறையில் மன்னன்

பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொள் நோன்விரல்,
நகைதாழ்க் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி
அரசு இருந்து பனிக்கும் முரசுமுழங்கு பாசறை
இன்துயில் வதியுநன்..

80

பகைவரைக் குறித்துப் படைக்கலங்களைச் செலுத்திய வலிமையான விரலாலே, தன்னுடைய ஒளியைத் தங்கச் செய்யும் போருக்கு அணிந்ததாகிய வஞ்சி மாலைக்கு, நல்ல வெற்றியைக் கொடுத்தமையால் மனநிறைவு பெற்று, பகையரசர் கேட்டு நடுங்க, வெற்றி முரசு முழங்க பாசறையில் (வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியில்) இனிமையாகத் துயில் கொண்டான் மன்னன்.

தலைவனைக் காணாது வருந்தும் தலைவியின் நிலை

நெஞ்சுஆற்றுப் படுத்த நிறைதடி புலம்பொடு,
நீடுநினைந்து, தேற்றியும், ஓடுவளை திருத்தியும்,
மையல் கொண்டும். ஒய்யென உயிர்த்தும்,
ஏஉறு மஞ்சையின் நடுங்கி, இழைநெகிழ்ந்து,
பாவை விளக்கில் பருஉச் சுடர்அழல
இடம்சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து,
முடங்குஇறைச் சொரிதரும் மாத்திரள் அருவி
இன்பல் இமிழ்இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள்
அஞ்செவி நிறைய ஆலின்

89

(24ஆம் அடியில் கண்ணீர்த் துளிகள் வீழத் தனிமைத் துயரில் வருந்திய தலைவி, ஈண்டும் தலைவன் வரக்காணாது வருத்தத்தில் இருக்கின்றாள்) தலைவன் வரக்காணாது துயருற்று வருந்திய தலைவியை நெஞ்சமானது, 'ஆற்றியிரு' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், தலைவியோ துயரத்தை மறைக்க முடியாது வருத்தத்தில் இருந்தாள். நீண்ட நேரம் சிந்தித்தாள். பின் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டாள்; கழன்று விழுகின்ற வளையல்களைத் திருத்தமுற கழறாமல் அணிந்து கொண்டாள்; அறிவு மயங்கியும், அவ்.அறிவு மயக்கத்தால் பெருமூச்செறிந்தும், அம்பு தைத்த மயில் போல் நடுங்கினாள்.

அவளின் அணிகலன்கள் நெகிழ்ந்தன. பாவை விளக்கின் பெரிய சுடர் எரிய, அகன்று சிறந்து உயர்ந்து விளங்கும் ஏழு அடுக்கான அழகிய வீட்டில், கூரை கூடும் இடங்களில் மழைநீர் அருவி போலச் சொரிந்தன. அதனால் ஏற்பட்ட இனிய பலவாகிய முழக்கத்தினைக் கேட்டவாறே படுத்துக் கிடக்கின்றாள் தலைவி. அத்தலைவியின் காதுகள் நிறையுமாறு ஆரவாரித்தன.

போரில் வெற்றிபெற்றுத் தலைவன் வருதல்

வென்று, பிறர்

வேண்டுகுலம் கவர்ந்த, ஈண்டுபெருந் தானையொடு
விசயம், வெல்கொடி உயரி, வலன்ஏர்பு,
வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப - -

92

பகைவரை வென்று அவர்கள் விரும்புகின்ற நிலங்களைக் கவர்ந்து, பெரிய படையோடு வெற்றிக் கொடியை உயர்த்தியபடி. வெற்றியை அறிவிக்கும் வகையில், ஊது கொம்பும், சங்கும் முழங்கத் திரும்புகின்றான் தலைவன்.

கார்ப்பருவத்தில் செழித்திருக்கும் முல்லைநிலம்

அயிர

செறிஇலைக் காயா அஞ்சனம் மலர,
முறிஇணர்க் கொன்றை நன்பொன் கால,
கோடல் குவிமுறை அங்கை அவிழ,
தோடுஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப,
கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி,
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்,
திரிமருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள்,
எதிர்செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில்,

100

முல்லைநிலத்து நுண்ணிய மணலில், நெருங்கிய இலைகளைக் கொண்டக் காயா மலர் மை போல் மலர்ந்திருக்கவும், தளிரையும் பூங்கொத்துக்களையும் உடைய கொன்றை, பொன் போன்ற மலர்களைச் சொரியவும், காந்தளின் குளிந்த மொட்டுகள் அழகிய கை போல பூத்திருக்கவும், காடு செழித்திருக்கும் முல்லை நிலத்தின் பெரிய வழியிலே, வானம்

தப்பாமல் பெய்த மழையின் காரணமாக விளைந்த - வளைந்த கதிரினையுடைய வரகினூடே, திரிந்த கொம்புகளைக் கொண்ட ஆண்மானுடன் பெண் மான் துள்ளிக் குதித்து விளையாடும். இத்தகைய முல்லைநிலத்து, எதிரே செல்லும் மேகங்கள் மழையைப் பொழிகின்ற கார் காலத்தில்.

வந்துகொண்டிருக்கிறது அரசனின் தேர்!

முதிர்காய் வள்ளியம் காடு பிறக்குழிய.

துனைபரி துரக்கும் செலவினர்

வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

103

போர் வினையை நன்கு ஆற்றிய தலைவன் முதிர் காயினையுடைய வள்ளிக்கொடி படர்ந்த காடு, பின்னோக்கிச் சென்று மறைய விரைந்து செல்லும் தேரினை விரைவாகச் செலுத்தினான். நெடுந்தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ளக் குதிரையின் குளம்பொலி தலைவனின் வரவு பார்த்துக் காத்திருக்கும் தலைவியின் செவிகள் நிறையுமாறு ஆரவாரித்தன.

முல்லைப்பாட்டு

மாலும் மழை மேகமும்

அகன்ற இடத்தையுடைய இவ்வுலகத்தைக் காக்கின்ற சங்கு சக்கரம் பொறித்த திருமகளைத் தாங்குகின்ற பெரிய கைகளையுடைய திருமால் மாபலி சக்கரவர்த்தி தாரை வார்த்த நீர் கைகளில் பட்ட அளவிலே நிமிர்ந்து உயர்ந்து எழுந்த தோற்றத்தைப்போல கருமேகங்கள் அலையோசை முழங்கும் குளிர்ந்த கடல்நீரைப் பருகி வலமாக உயர்ந்து மூந்து மலைகளில் தங்கி மழை நீரைச் சொரிந்து கொண்டே விரைந்து சென்றன.

மழைக்காலத்து மாலை நேரத்தில் முதுபெண்டிர் விரிச்சி கேட்டல்

மேகங்கள் பெருமழையைப் பொழிந்த சிறிய துன்பம் தரும் மாலைப் பொழுதில் வயது முதிர்ந்த பெண்டிர் யாரும் அணுக முடியாத அரிய காவலையுடைய பழைய ஊரின் பக்கத்தில் உள்ள (திருமால்) கோவிலுக்குச் சென்று நாழியில் கொண்டு சென்ற நெல்லோடு யாழிசை போல் வண்டுகள் ஆரவாரிக்க அரும்புகள் மலர்ந்திருக்கும் நறுமணமிக்க முல்லை மலரையும் தூவி. இறைவனைக் கை தொழுது வேண்டி நற்சொல் (விரிச்சி) கேட்டு நின்றனர்.

ஆய்மகளின் நற்சொல் கேட்டு தலைவியை ஆற்றிவித்தல்

சிறிய கயிற்றில் கட்டப்பட்டிருக்கும் இளம் கன்று தன் தாயினைக் காணாது அங்கும் இங்கும் சுழன்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த குளிரால் நடுங்கித் தோளில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கைகளைக் கட்டியிருக்கும் ஆயர்குலப் பெண். "வளைந்த கோலினைக் கையிலே வைத்துள்ள கோவலர் பின்னே நின்று செலுத்த உம் தாய் இப்பொழுதே வருவர்" என்று கன்றிடம் கூறினாள். அவள் கூறிய நன்மை தரும் சொல்லை விரிச்சி நற்சொல்) கேட்டு நின்ற முதுபெண்டிர் கேட்டனர். ஆயர்குலம் பெண்ணின் நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்டதனால் "மாந்தளிர் நிறத்தை உடையவளே! பகைவர் இடத்தையெல்லாம் கவர்ந்து போரினை இனிதே முடித்து தலைவன் விரைவில் வருவான். இந் உண்மை நீ உனது வருத்தத்தினைப் போக்குவாயாக" என்று மீண்டும் மீண்டும் தலைவியிடம் கூறினர். தலைவியோ குவளை மலர் போன்ற கண்களில் முத்து போன்ற நீர்த் துளிக்க அழுது கொண்டே வருத்தத்தில் இருந்தாள்

பாசறை அமைத்தல்

காட்டாறு சூழ்ந்த அகன்ற நீண்ட முல்லைநிலக் காட்டில் நெடுந்தொலைவிற்கு மணம் வீசும் பிடவம் செடிகளையும் பசுமையான அதன் சிறு தூறுகளையும் வெட்டி வேட்டுவரின் சிறு வாயில் அமைந்த அரணையும் அழித்து காட்டிலுள்ள முள்ளால் மதிலுக்குக் காவலாக வேலியை வளைத்து ஒலிக்கின்ற நீரினையுடைய கடல் போல் பரந்த பாடி வீட்டையும் வீரர்கள் அமைத்தனர்.

பாசறையில் நாற்சந்தியில் நிற்கும் யானையின் நிலை

பாசறையில் தழையால் கூரை வேயப்பட்டு ஒழுங்காக அமைந்துள்ள தெருவில் நாற்சந்தி கூடுமிடத்து உள்ள முற்றத்தில் காவலுக்காக நின்ற யானை உயர்ந்து வளர்ந்த கரும்போடு நெற்கதிர்களையும் கலந்து கட்டியிருக்கின்ற வயலில் விளைந்த இனிய அதிமதுரத் தழையை உண்ணாது அவற்றை நெற்றியில் துடைத்து கூரிய முனையையுடைய மருப்பின் மேலேற்றி தும்பிக்கையில் அடக்கிக் கொண்டிருந்தது. யானையைப் பயிற்றும் மொழியன்றியும் வேறெதுவும் கல்லாத யானைப்பாகரும் கவர்த்த முள்ளுள்ள பரிக்கோலினைக் கொண்டு வடமொழியில் யானையிடம் பேசி கவளத்தைத் தின்னுமாறு யானைக்கு ஊட்டினர்.

பாசறையில் வீரர்களின் அரண்கள்

தவ வேடமுடைய அந்தணர் தன் காவி நிறம் தோய்ந்த ஆடையை முக்கோலை நட்டு அதன்மேல் தொங்க விட்டிருப்பது போல வீரர்களும் வலிய வில்லை ஊன்றி அதன் மேல் அம்புப் புட்டிலைத் தொங்கவிட்டிருந்தனர். கூடாரம் அமைப்பதற்காக விற்களை ஊன்றி கயிற்றால் வளைத்துக் கட்டிய இருப்பிடத்தில் பூ வேலைப்பாடமைந்த கைவேலைக் குத்தி கேடயத்தை வரிசையாக வைத்து வீரர்கள் தங்குவதற்காக வில்லாலாகிய பல்வேறு அரண்களை அமைத்தனர்.

பாசறையில் மன்னனுக்கென்று தனியிடம்

வேறு வேறான பல்வேறு படைகளின் நடுவிடத்தில் நீண்ட கோல்களோடு கூடிய பல நிறம் வாய்ந்த திரைகளால் கூறுபடுத்தி வேறோர் தனியிடம் மன்னனுக்கென்று ஒதுக்கினர். மன்னன் இருப்பிடத்தில் வாளேந்திய பெண்கள் குறுகிய வளையணிந்த முன் கையினையும் கூந்தல் புரளும் சிறு முதுகுப் புறத்தையும் உடைய பெண்கள். இரவைப்

பகலாக்கும் வலிய பிடி அமைந்த ஒளி வீசும் வாளினைப் பல்வேறு நிறம் அமைந்த கச்சில் சேர்த்துக் கட்டி இருந்தனர். அப்பெண்கள் பாவையின் கையிலே இருக்கின்ற விளக்கில் நெய் குறையக் குறைய நெய் வார்க்கும் குழாயினைக் கொண்டு நெய் வார்த்து நெடுந்திரியினைக் கொளுத்தினர்.

பாசறையில் காவலாளர்

அழகிய மணியின் ஓசை அடங்கிய நடுயாமத்தில் காட்டு மல்லிகைப் பூத்திருக்கும் மல்லிகைக் கொடியின் சிறு தூறுகள் நீர்த்திவலோடு வீசுகின்ற காற்றுக்கு அசைவதைப் போல தலையில் தலைப்பாகையைக் கட்டி உடம்பினைப் போர்த்தியுள்ள வயது முதிர்ந்த மெய்க்காப்பாளர் தூக்க மயக்கத்தில் தளர்ந்த நடையோடு திறமையாகப் பாதுகாவலைச் செய்தனர்.

நாழிகைக் கணக்கர்

பொய்த்தல் இல்லாது நேரத்தைக் கணக்கிட்டு இவ்வளவு என்று கூறும் நாழிகைக் கணக்கர் மன்னனைக் கண்டு தொழுது. அவன் புகழ் தோன்றுமாறு வாழ்த்தி “அலைகடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் பகைவரை வெல்லுவதற்குச் செல்பவனே! உன்னுடைய நாழிகை வட்டிலில் (நேரத்தை அளந்தறியும் கருவி) சென்றுள்ள நேரம் இவ்வளவு என்று அறிவித்தனர்.

மன்னன் இருப்பிடத்தில் யவனர்

யவனர் உடம்போடு குதிரைச் சவுக்கினை மடக்கி வளைத்துக் கட்டியிருந்தனர். இதனால் புடைத்துத் தோன்றினர். நெருக்கிக் கட்டிய ஆடையும் சட்டையும் அணிந்த அச்சம் தரும் தோற்றமும் வலிமையான உடம்பும் வீரமும் உடைய இவ் யவனர் புலிச் சங்கிலி தொங்கவிடப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட பெருமை பொருந்திய மன்னனின் இருப்பிடத்தில் அழகிய மண் விளக்கினையும் ஏற்றி வைத்தனர்.

மன்னனின் பள்ளியறையில் மிலேச்சர் வலிய கயிற்றால் வளைத்துக் கட்டப்பட்ட திரைச்சீலைகள் அமைந்த இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட மன்னனின் பள்ளியறையில் (ஓரறையில்) செய்திகளை உடலசைவால் தெரிவிக்கும் நாவால் உரைக்க முடியாத சட்டையணிந்த மிலேச்சியர் இருந்தனர்.

பாசறையில் மன்னனின் நிலை

போர் செய்வதில் கொண்ட மிக்க விருப்பத்தால் மன்னன் பள்ளியறையில் தூக்கம் கொள்ளாது (முதல் நாள் நடைபெற்று போர்க்களக் காட்சிகளை நினைத்தபடியே

படுத்திருந்தான். பகைவர் எடுத்தெறிந்த வேல் நுழைந்ததால் புண் ஏற்பட்டு பென் யானைகளை மறந்திருக்கின்ற ஆண் யானைகளையும் அடியுண்ட பாம்பு துடிப்பதையும் போல ஆண் யானையின் பருத்த துதிக்கை வெட்டுப்பட்டு வீழ்ந்து துடித்ததையும் தேன் ஒழுகும் வஞ்சி மாலைக்கு வெற்றியைத் தந்து செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்த்து போர்க்களத்திலே இறந்த படைவீரர்களை நினைத்தும் தோலாலான கடிவாளத்தையும் அறுத்துக் கொண்டு கூரிய முனையுடைய அம்புகள் பாய்ந்ததால் காதுகளைச் சாய்த்து உணவு உண்ணாது வருந்தும் குதிரையைப் பற்றி சிந்தித்தும் ஒரு கையினைப் படுக்கையின் மேல் ஊன்றி மற்றொரு கடகம் அணிந்த கையினால் தலையைத் தாங்கி நீண்ட நேரம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

வெற்றிக்குப் பின் பாசறையில் மன்னன்

பகைவரைக் குறித்தும் படைக்கலங்களைச் செலுத்தி வலிமையான விரலாலே தன் ஒளியைத் தங்கச் செய்யும் போருக்கு அணிந்ததாகிய வஞ்சி மாலைக்கு நல்ல வெற்றியைக் கொடுத்தமையால் மனநிறைவு பெற்று பகையரசர் கேட்டு நடுங்க வெற்றி முரசு முழங்க பாசறையில் (வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியில்) இனிமையாகத் துயில் கொண்டான்.

தலைவனைக் காணாது வருந்தும் தலைவியின் நிலை

தலைவன் வரக்காணாது துயருற்று வருந்திய தலைவியை நெஞ்சமானது “நீ உன் துயரத்தை ஆற்றியிரு” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. தலைவியோ துயரத்தை மறைக்க முடியாது வருத்தத்தில் இருந்தாள்.பின் நீண்ட நேரம் சிந்தித்துத் தன்னைத் தேற்றினாள் கழன்று விழுகின்ற வளையல்களைத் திருத்தமுற கழறாமல் அணிந்து கொண்டாள் வருத்தத்தின் காரணமாக அறிவு மயக்கத்தில் பெருமூச்செறிந்தாள். அம்பு தைத்த மயில் போன்று நடுங்குகினாள் நடுக்கத்தில் அணிந்திருக்கும் அணிகலன்களும் நெகிழ்கின்றன. இந்த நிலையிலும் தன் துயரத்தை மறைத்து பாவை விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்கும் அகன்ற சிறந்த உயர்ந்த ஏழடுக்கு மாளிகையில் கூரை கூடும் இடங்களில் மழைநீர் அருவி போல் சொரிகின்ற இனிய முழக்கத்தினைக் கேட்டவாறே படுத்துக் கிடக்கின்றாள்.

போரில் வெற்றி பெற்று தலைவன் வருதல்

பகைவரை வென்று அவர்களுக்கு விருப்பமான நிலங்களைக் கவர்ந்து பெரிய படையோடு வெற்றிக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்து வெற்றியை அறிவிக்கும் ஊது கொம்பும் சங்கும் முழங்க வீட்டிற்குத் திரும்புகின்றான் தலைவன்

கார்ப்பருவத்தில் செழித்திருக்கும் முல்லை நிலம்

முல்லை நிலத்து நுண்ணிய மணலில் நெருங்கிய இலைகளைக் கொண்டக் காயா மலர்மை போல் மலர்ந்திருந்தன. தளிரையும் பூங்கொத்துக்களையும் உடைய கொன்றை பொன் போன்ற மலர்களைச் சொரிந்து கொண்டிருந்தன. காந்தளின் குவிந்த மொட்டுக்களோ அழகிய கை போல் மலர்ந்திருந்தன. இதழ்கள் நிறைந்த செங்காந்தள் மலர் உதிரம் போல் பூத்திருந்தன. இவ்வாறு பலவகை பூக்களால் செழித்திருக்கும் முல்லை நிலத்தின் பெரிய வழியிலே வானம் தப்பாமல் மழை பெய்ததனால் விளைந்த வளைந்த கதிரினையுடைய வரகினிடையே திரிந்த கொம்புகளைக் கொண்ட ஆண் மானுடன் பெண் மானும் துள்ளிக் குதித்து விளையாடின.

தலைவனின் வருகை

வளமான முல்லை நிலத்தில் எதிரே செல்லும் மேகங்கள் மழையைப் பொழிகின்ற கார் காலத்தில் போர் வினை முடித்துத் திரும்பும் தலைவன் முதிர்ந்த காய்களையுடைய வள்ளிக்கொடி படர்ந்த காடு பின்னோக்கிச் சென்று மறையுமாறு விரைத்து செல்லும் தேரினை விரைவாகச் செலுத்தினான். தலைவனின் நெடிய தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ள குதிரையின் குளம்பொலி தலைவனின் வரவு பார்த்துக் காத்திருக்கும் தலைவியின் செவிகள் நிறையுமாறு ஆரவாரித்தன.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பொருநர் ஆற்றுப்படைப் பெயர்க்காரணம் தருக
2. விறலியின் வருணனையை விவரிக்க
3. பெருவளத்தானின் சிறப்புகளைக் கட்டுரைக்க
4. முல்லைப்பாட்டின் தலைவியைக் குறித்துக் கட்டுரைக்க
5. முல்லைப்பாட்டின் சிறப்புகளை விளக்குக

பார்வை நூல்கள்

1. ந. சுப்பிரமணியன், 2012 – சங்க கால வாழ்வியல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
2. பெ. மாதையன், 2009 - தமிழ்ச் செவ்வியல் படைப்புகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
3. க. கைலாசபதி, 2010 - தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை, குமரன் புத்தக இல்லம்.

4. மா. இராசமணிக்கனார், 1889 - பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, சாகித்திய அகாடெமி, குணாபில்லிங், 443 அண்ணாசாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை
5. கா.சிவத்தம்பி, 2003 - பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி, மக்கள் வெளியீடு, சென்னை.
- 6 அம்மன்கிளி முருகதாஸ், 2007 - சங்கக் கவிதையாக்கம் மரபும் மாற்றமும், குமரன் புத்தக இல்லம், மெல்லிசை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலணி, வடபழனி, சென்னை 26

தா. கிருபா வெள்ளையம்மாள்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை
சாராள் தக்கர் கல்லூரி,
திருநெல்வேலி – 627 007

9788928517